ኦሪት ዘፀአት

ምዕራፍ ፩ ።		ምዕራፍ ፩ ።
ዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ በኡ ብሔረ ግብጽ ምስለ ያዕቆብ አቡሆሙ ብእሲ ብእሲ ወቤቱ።	፩	አንዱም አንዱም ሰው ወገኑን ከአባታቸው ከያዕቆብ ጋር ወደ ግብጽ አገር የገቡ የያዕቆብ ልጆች ስማቸው ይህ ነው ፤ ዘፍ፡ ፵፮ ፳፫ ። ዘፀ፡ ፮ ፴ ።
ሮቤል ፣ ወስምዖን ፣ ወሌዊ ፣ ወይሁዳ ።	፪	ሮቤል ፣ ስምዖን ፣ ሌዊና ይሁዳ ።
ይሳኮር ፣ ወዛብሎን ፣ ወዳን ።	፫	ይሳኮር ፣ ዛብሎንና ዳን ።
ንፍታሌም ወጋድ ወአሴር ወብንያም ።	፬	ንፍታሌም ፣ ጋድ ፣ አሴርና ብንያም ናቸው ።
ወዮሴፍሰ ሀሎ ብሔረ ግብጽ ወኮነት ኵላ ነፍስ እንተ እምያዕቆብ ሰብዓ ።	፭	ዮሴፍ ግን (ከወንድሞቹ ተለይቶ) በግብጽ አገር ይኖር ነበር ፣ ከያዕቆብ ጋራ ወደ ግብጽ የወረዱት ሰውነት ሁሉ ሰባ ናት ። ዘፍ፡ ፵፯ ፳፯ ። ዘዳ፡ ፲ ፳፪ ።
ወሞተ ዮሴፍ ወኵሉ አኀዊሁ ወኵሉ ውእቱ ትውልድ።	፮	ዮሴፍ ሞተ ፣ ወንድሞቹም ሁሉ ሞቱ ፣ ይህም ትውልድ ሁሉ ወገን ሞቱ ። ዘፍ፡ ፶ ፳፮ ።
ወበዝኁ ደቂቀ እስራኤል ወመልኡ ወኮኑ ሕቍራነ ወጸንዑ ጥቀ ዕዙዘ ወመልአት ምድር እምኔሆሙ ።	፯	የእስራኤል ልጆች በዙ (አገሩን ሁሉ) መሉት ፣ በግብጻውያንም ዘንድ የተጠሉ ሆኑ ፣ እጅግም በረቱ ፣ ከብዛታቸውም የተነሣ ምድር መላች ። ዘፍ፡ ፩ ፩ ፳፩ ።
ወተንሥአ ካልእ ንጉሥ ዲበ ግብጽ ዘኢየአምሮ ለዮሴፍ ።	፰	በግብጽም ዮሴፍን የማያውቀው ሌላ ንጉሥ ተነሣ ። ዘፀ፡ ፪ ፳፭ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፲፰ ።
ወይቤሎሙ ለሕዝቡ ናሁ ሕዝበ ደቂቀ እስራኤል ዐቢይ ወብዙኅ ወይጸንዑነ ።	፱	ሕዝቡንም እንዲህ አላቸው ፤ የእስራኤል ልጆች ወገኖች እነሆ ፈጽመው በዙ በኛም ይጸኑብናል ።
ንዑ ንጠበቦሙ እስመ እምከመ በዝኁ ወእምከመ በጽሐነ ፀብእ ይትዌሰኩ እሉኒ ዲበ ፀርነ ወይፀብኡነ እም ድኅሬነ ወያወጽኡነ እምድርነ ።	፲	ከበዙም ሰልፍ በደረሰብን ጊዜ እሊህ ከጠላቶቻችን ጋር ተጨምረው በኋላችን ተከትለው ይወጉናል ፣ ከአገራችንም ያወጡናልና ኑ እንጠበብባቸው አላቸው ።
ወሤሙ ሎቤሆሙ ሊቃነ ግብር ከመ ይሣቅይዎሙ በግብር ፣ ወነደቁ አህጉረ ጽኑዓተ ለፈርዖን ፊቶም ወራምሴ ወአን እንተ ይእቲ ሀገረ ፀሐይ ።	፲፩	በሥራም መከራ ያጸኑባቸው ዘንድ በላያቸው የሠራተኞች አለቆችን ሾሙ ፣ ለፈርዖንም የጸኑ አምባዎችን ሠሩ (እሊህም) ፊቶም ራምሴና ዖን ናቸው ፣ ይህችም አን ፀሐይ የፀናበት አገር ናት ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲፫ ። ዘፀ፡ ፫ ፯ ።
ወበአምጣነ ይሣቅይዎሙ ከማሁ ይበዝኁ ወይጸንዑ።	፲፪	ነገር ግን መከራ በሚያጸኑባቸው መጠን ይበዙም ይጸኑም ነበር ። ዘፍ፡ ፳፰ ፲፬ ። ፳፪ ፫ ።
ወያስቆርርዎሙ ግብጽ ለደቂቀ እስራኤል ወይቀን ይዎሙ በሥቃይ ።	፲፫	የግብጽም ሰዎች የእስራኤልን ልጆች ይጸየፏቸው ነበር ፣ በመከራም ይገዟቸው ነበር ።
ወያጼዕሩ ሕይወተ ነፍሶሙ በግብር ዕፁብ ወበግን ፋል ወበዕቡር ወበኵሉ ግብረ ሐቅል ወበኵሉ ግብር ዘይ ቀንይዎሙ በሥቃይ ።	፲፬	ሰውነታቸውንም በጭንቅ ሥራ ጡብ በማስጣል ፣ ጭቃን በማስላቆጥ ፣ ኖራን በማስወገጥ በእርሻም ሥራ ሁሉ ያስጨንቋቸው ነበር ፣ የሚገዟቸውም በሥራ ሁሉ የሚያስጨንቁ ነበር ።
ወይቤሎን ንጉሠ ግብጽ ለመወልዳተ ዕብራውያት ስማ ለአሐቲ ሲፓራ ወስመ ካልእታ ፎሐ ።	፲፭	የግብጽም ንጉሥ አንዲቱ ስሟ ሲፓራ የሁለተኛይቱም ስም ፎሐ የሚባል የዕብራውያት አዋላጆችን ።
ሶበ ታወልዳሆን ለዕብራውያት እምከመ በጽሐት ለወሊድ እመ ተባዕት ውእቱ ቅትላሁ ወእመሰ ወለት ይእቲ አሕይዋሃ ።	፲፮	ዕብራውያትን በምታዋልዱዋቸው ጊዜ ወንድ ልጅ ቢሆን ግደሉት ፣ ሴት ልጅ ብትሆን ግን አድኗት አላቸው ።
ወፈርሃሁ ለእግዚአብሔር እልኩ መወልዳት ወኢገ	፲፯	እሊያ አዋላጆች ግን እግዚአብሔርን ፈርተውት

ብራ በከመ አዘዞን ንጉሠ ግብጽ ወአሕየዋ ተባዕተ።

የግብጽ ንጉሥ እንዳዘዛቸው አላደረጉም፤ ወንድ ወንዱን አዳኑ። ዘፍ፡ ፴፪ ፲፰፡ ምሳ፡ ፲፱ ፴፩።

፲፰ ወጸውዖን ንጉሠ ግብጽ ለመወልዳት ወይቤሎን እፎኑ ተገብራ ከመዝ ወታሐይዋ ተባዕተ።

የግብጽም ንጉሥ አዋላጆቹን ጠርቶ ለምን እንዲህ ታደርጋላችሁ ወንድ ወንዱን ታድናላችሁ አላቸው።

፲፱ ወይቤላሁ መወልዳት ለፈርዖን አኮ ከመ አንስተ ግብጽ ዕብራውያት አላ እንበለ ትምጻእ መወልዲት ይወልዳ።

አዋላጆቹም ፈርዖንን እንዲህ አሉት፤ የዕብራውያን ሴቶች እንደ ግብጽ ሴቶች አይደሉም፤ አዋላጂቱ ሳትመጣ ይወልዳሉ እንጂ።

፳ ወአሠነየ እግዚአብሔር ለመወልዳት።

እግዚአብሔርም ለአዋላጆቹ በጎ ነገር አደረገላቸው።

፳፩ ወመድኃ ሕዝብ ወጸንዐ ጥቀ እስመ ፈርሃ ለእግዚ አብሔር መወልዳት ወገብረ ሎን ዐቢያተ።

ሕዝቡም በዙ እጅግም ጸኑ (በረቱ) አዋላጆቹም እግዚአብሔርን ስለ ፈሩት ታላላቅ ነገር አደረገላቸው።

፳፪ ወአዘዞሙ ፈርዖን ለኵሉ ሕዝቡ ወይቤሎሙ ለኵሉ ተባዕት ዘይትወለድ ለዕብራውያን ገርም ውስተ ተከዚ ወኵሎ አንስተ አሕይዉ።

ፈርዖንም ወገኖቹን ሁሉ ለዕብራውያን የሚወለደው ወንድ ወንዱን ሁሉ ወደ ወንዝ ጣሉት፡ ሴት ሴቱን በሕይወት ተዉ፡ (አድኑ) ብሎ አዘዛቸው።

ምዕራፍ ፪።

፩ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ እምነገደ ሌዊ ዘስሙ እንበረም ዘነሥአ ሎቱ እምእዋልደ ሌዊ ብእሲተ።

ከነገደ ሌዊ የተወለደ ከሌዊ ልጆች ሚስት ያገባ ስሙ እንበረም የሚባል አንድ ሰው ነበረ፤ ዘኍ፡ ፳፮ ፶፱።

፪ ወፀንሰት ወወለደት ተባዕተ ወሶበ ርእይዎ ከመ ሠናይ ውእቱ አንበርዎ ሠለስተ አውራኀ።

(እሷም) ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች ያማረ (የተወደደ) ሁኖ በዩት ጊዜ ሦስት ወር ሸሸገው አኖሩት።

፫ ወሶበ ሰአኑ እንከ ኀቢኦቶ ነሥአት እሙ ነፍቀ ወቀብዖ አስፈሊጣ ወፒሳ ወወደዮቶ ለውእቱ ሕፃን ውስቴታ ወሤመቶ ውስተ ማዕዶት ኀበ ተከዚ።

ከዚህ በኋላ ሠውሮ ማኖር በተሳናቸው ጊዜ እናቱ ሣጥን አምጥታ የባሕር አረፋ አዶሮ ማር፤ ሙጫ አስሲብጣ ያንን ሕፃን በሣፁኑ ውስጥ አድርጋ በወንዙ ዳር አኖረችው። ኢሳ፡ ፲፰ ፪፡ ዘፀ፡ ፪ ፭።

፬ ወትሔውጽ እኅቱ እምርኁቅ ከመ ታእምር ምንት ይበጽሖ።

እኅቱም ምን እንደ እንደሚደርስበት ታውቅ ዘንድ ሩቅ ሁና ትመለከት ነበር። ዘኍ፡ ፳፮ ፶፱።

፭ ወወረደት ወለተ ፈርዖን ትትሐፀብ በውስተ ተከዚ፤ ወእንሰሰዋ አዋልዲሃ ኀበ ተከዚ፤ ወሶበ ርእየታ ለይእቲ ነፍቅ ውስተ ማዕዶት ፈነወት ወለታ ወአምጽአታ።

የፈርዖን ልጅ (ተርሙት) ልትታጠብ ወደ ወንዝ ወረደች፤ ደንገጥሮቿም በወንዙ ዳር ይመላለሱ ነበር፤ ያችንም ሣጥን አሽግራ በየቻት ጊዜ ብላቴናዋን ልካ አስመጣቻት። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፳፩።

፮ ወከሠተታ ወርእየት ሕፃነ ይበኪ ውስተ ይእቲ ነፍቅ ወምሀከቶ ወለተ ፈርዖን ወትቤ እምደቂቀ ዕብራውያን ውእቱ ዝ ሕፃን።

ሣጥኒቱንም ከፍታ ሕፃኑ በሣጥኒቱ ውስጥ ሲያለቅስ አይታ፡ ይህ ልጅ ከዕብራውያን ልጆች ይሆናል ብላ ራራችለት። ዘፀ፡ ፪ ፭።

፯ ወትቤላ እኅቱ ለውእቱ ሕፃን ለወለተ ፈርዖን ትፈቅዲኑ እጸውዕ ለኪ ብእሲተ ሐፃኒተ ዕብራዊተ ወትሐፅኖ ለዝ ሕፃን።

የዚያም ልጅ እኅት (ማርያም) የፈርዖንን ልጅ ያንን ልጅ እንድታሳድጊልሽ ዕብራዊት የምትሆን አሳዳጊ ሴት እጠራለሽ ዘንድ ትወጃለሽን፤ አለቻት።

፰ ወትቤላ ወለተ ፈርዖን ሑሪ ፀውዒ ወሖረት እንታክቲ ወለት ወጸውዐታ ለእሙ ለውእቱ ሕፃን ወትቤ ነያ ሐፃኒት።

የፈርዖንም ልጅ ሂደሽ ጥሪልኝ አለቻት፤ ያችም ብላቴ ሂዳ የዚያን ልጅ እናት ጠራቻት እነሆም የምታሳድግ ሴት ይህች ናት አለቻት።

፱ ወትቤላ ወለተ ፈርዖን ዕቀቢ ሊተ ዘ ሕፃነ ወሐፅኒዮ፤ ወአነ እሁበኪ ዐስበኪ፤ ወነሥአቶ ይእቲ ብእሲት ለውእቱ ሕፃን ወሐፀነቶ።

የፈርዖንም ልጅ ይህን ሕፃን ተከባክበሽ አሳድጊልኝ እኔም ደመወዝሽን እሰጥሻለሁ አለቻት፤ ያችም ሴት ያንን ሕፃን ተቀብላ አሳደገችው።

፲ ወሶበ ጸንዐ ውእቱ ሕፃን ወሰደቶ ኀበ ወለተ ፈርዖን ወከና ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ሙሴ፤ ወትቤ እስመ እማይ አውፃእክዎ።

ያም ልጅ በደገ ጊዜ ወደ ፈርዖን ልጅ ወሰደችው፤ ልጅም ሆናት ከውኃ አወጣሁት ስትል ስሙንም ሙሴ አለችው። ግብ፡ ሐ፡ ፯ ፳፩፡ ዕብ፡ ፲፩ ፳፬።

፲፩ ወከነ እምድኅረ ብዙኅ መዋዕል ልህቀ ሙሴ ወወፅአ ኀበ አኀዊሁ ወርእየ ሕማሞሙ ወረከበ ብእሴ ግብጻዌ እንዘ ይዘብጦ ለአሐዱ ዕብራዊ እምአኀዊሁ ደቂቀ እስራኤል።

ከብዙ ዘመንም በኋላ እንዲህ ሆነ፤ ሙሴ አድጎ ወደ ወንድሞቹ ሄደ፤ መከራቸውንም አየ፤ ከወንድሞቹም ከእስራኤል ልጆች አንዱን ዕብራዊ አንድ ግብጻዊ ሲመታው አገኘ። ግብ፡ ሐ፡ ፯ ፳፫ - ፳፬።

፲፪ ወነጸረ ለፌ ወለፌ ወአልቦ ዘርእየ፤ ወቀተሎ ለግብጹ

ወድያና ወዲህም ተመለከተና ያየው ሰው አልነበረም

ግብጻዊ ወደፈኖ ውስተ ኆፃ ።
፲፫ ወወፅአ በሳኒታ ዕለት ወረከበ ክልኤተ እደወ ዕብራ
ውያነ እንዘ ይትበአሱ ወይቤሎ ሙሴ ለዘይገፍዖ ለምንት
ትዘብጦ ለካልእከ ።
፲፬ ወይቤሎ ዝኩ ዘይዔምዖ ለካልኡ መኑ ሤመከ መል
አከ ወመኰንነ ላዕሌነ፣ አው ትቀትለኒኑ ትፈቅድ በከመ
ቀተልኮ ትማልም ለግብጻዊ፣ ወፈርሀ ሙሴ ወይቤ ከመ
ዝኑ ክሡተ ኮነ ዝ ነገር ።
፲፭ ወሰምዐ ፈርዖን ዘንተ ነገረ ወፈቀደ ይቅትሎ ለሙሴ
ወተግኅሠ ሙሴ እምገጸ ፈርዖን ወኀደረ ውስተ ምድረ
ምድያም ወሰበ በጽሐ አሐተ ምድረ ምድያም ነበረ ዲበ
ዐዘቅት ።
፲፮ ወቦ ለማርያ ምድያም ሰብዑ አዋልድ ወይርዕያ አባ
ግዐ አቡሆን መጽአ ወሄበ ሎን እስከ መልአ ገብላተ ከመ
ያስትያ አባግዐ አቡሆን ።
፲፯ ወሰበ መጽኡ ኖሎት አሰሰልዎን ወተንሥአ ሙሴ
ወአድኅኖን ወአስተየ አባግዐ ።
፲፰ ወሖራ ኀበ ራጉኤል አቡሆን ወይቤሎን እፎኑ አፍ
ጠንክን መጺአ ዮምሰ ።
፲፱ ወይቤላሁ ብእሲ ግብጻዊ አድኀነነ እምኖሎት ወሄበ
ለነ ወአስተየ አባግዒነ ።
፳ ወይቤሎን ለአዋልዲሁ አይቴ ውእቱ ብእሲሁ ወለም
ንት ኅደጋሁ ለብእሲ ጸውዕሁ ከመ ይብላዕ እክለ ።

፳፩ ወኀደረ ሙሴ ኀበ ውእቱ ብእሲ ወወሀበ ወለቶ ሲፓ
ራሃ ትኩኖ ብእሲተ ።
፳፪ ወፀንሰት ይእቲ ብእሲት ወወለደት ወልደ ወሰመዮ
ስሞ ሙሴ ጌርሳም፣ ወይቤ እስመ ነግድ አነ በምድረ
ነኪር ።
፳፫ ወፀንሰት ዳግመ ወወለደት ወልደ ወሰመዮ ኤልዛር፣
ወይቤ ፈጣሪ ዘአቡየ ረዳእየ ።

፳፬ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል ሞተ ንጉሠ ግብጽ ወግ
ዕሩ ደቂቀ እስራኤል እምግብሮሙ ወአውየዉ ወዐርገ
አውያቶሙ ኀበ እግዚአብሔር እምግብሮሙ ።
፳፭ ወሰምዐ እግዚአብሔር ገዓሮሙ ወተዘከረ መሐላሁ
ዘመሐለ ለአብርሃም ወይስሐቅ ወያዕቆብ ወሐወጾሙ ለደ
ቂቀ እስራኤል ወተአምረ ሎሙ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወሀሎ ሙሴ ይርዒ አባግዐ ዮቶር ሐሙሁ ማርያ ምድ
ያም፣ ወወሰደ አባግዒሁ ሐቅለ ወበጽሐ ውስተ ኮሬብ
ደብረ እግዚአብሔር ።
፪ ወአስተርአዮ ለሙሴ መልአከ እግዚአብሔር በነደ
እሳት እምዕፀት፣ ወርእየ ሙሴ ከመ እምዕፀት ይነድድ
እሳት ወዕፀታ ኢትውዒ ።
፫ ወይቤ ሙሴ እብጻሕ ወእርአይ ዘ ራእየ ዐቢየ እፎ
ኢትውዒ ዛ ዕፀት ።

ያንን ግብጻዊ ሰው ገድሎ በአሸዋ ውስጥ ቀበረው ።
በበነጋውም ዕለት ወጥቶ ሁለት የዕብራውያን ሰዎች
ሲጣሉ አግኝቶ ሙሴ የሚበድለውን አይቶ ለምን ወንድ
ምህን ትመታዋለህ፤ አለው ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፳፯ ።
ያም ወንድሙን የሚበድለው ሰው በኛ ላይ አለቃ
ዳኛ፣ አድርጎ የሾመህ ማን ነው፤ ወይስ የግብጽን ሰው
ትላንትና እንደ ገደልከው ልትገድለኝ ትሻለህን፤ አለው፣
ሙሴም ይህ ነገር እንዲህ የተገለጠ ሆኗልን ብሎ ፈራ ።
ፈርዖንም ይህንን ነገር ሰምቶ ሙሴን ሊገድለው ፈለገ
ሙሴም ከፈርዖን ፊት ሸሽቶ በምድያም አገር ተቀመጠ፣
ከምድያም ወደ አንዲቱ አገር በደረሰም ጊዜ በውኃ ጉድ
ጓድ አጠገብ ተቀመጠ ። ግብ፡ ሐ፡ ፯ ፳፱፡ ዕብ፡ ፲፩ ፳፯።
ለምድያም ካህን ሰባት ሴቶች ልጆች ነበሩት፣ ያባታ
ቸውን በጎች ይጠብቁ ነበር፣ መጥተውም ያባታቸውን በጎች
ያጠጡ ዘንድ ገንዳው እስኪመላ ድረስ ቀዱላቸው ።
እረኞችም መጥተው በከለከሉዋቸው ጊዜ፣ ሙሴ
ተነሥቶ አዳናቸው፣ በጎችንም አጠጣ ። ዘፍ፡ ፳፱ ፲ ።
ወዳባታቸው ወደ ራጉኤልም ሄዱ፣ ዛሬስ እንዴት
ፈጥናችሁ መጣችሁ፤ አላቸው ። ዘሌ፡ ፲ ፳፱ ።
(እነሱም) አንድ የግብጽ ሰው ከእረኞች አዳነን ውኃ
ውንም ቀድቶ በጎቻችንን አጠጣልን አሉት ።
ልጆቹን ሰውየው የት ነው፤ (ወዴት አለ) ለምንስ ትታ
ችሁት መጣችሁ፤ (አሁንም) እንጀራ ይበላ ዘንድ ሰውዩ
ውን ጥሩት አላቸው ። ዘፍ፡ ፴፩ ፶፬ ።
ሙሴም በዚያ ሰው ዘንድ አደረ፣ ሚስትም ትሆነው
ዘንድ ሲፓራ የተባለች ልጁን ሰጠው ።
ያችም ሴት ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች ሙሴም ስሙን
ጌርሳም ብሎ ጠራው፣ እኔ በባዕድ አገር መጻተኛ ነኝ ሲል ።

ዳግመኛም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች ያባቴ ፈጣሪ
ረዳኝ ሲል ኤልዛር አለው፣ (ኤልዛር ማለት የእግዚአብ
ሔር ረድኤት ማለት ነው) ።
ከብዙ ዘመንም በኋላ የግብጽ ንጉሥ ሞተ፣ የእሥራኤል
ልጆች ከሥራቸው ብርታት የተነሣ አለቀሱ፣ ጮኹም፣
ጩኸታቸውም ወደ እግዚአብሔር ደረሰ ።
እግዚአብሔርም ጩኸታቸውን ሰምቶ ለአብርሃም ለይ
ስሐቅና ለያዕቆብ የማለውን መሐላ አሰበ፣ (አስበም) የእስ
ራኤልን ልጆች (በረድኤት) ጐበኛቸው (በረዳትነቱም)
ታወቃላቸው ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፩፡ ዘዳ፡ ፴፫ ፱ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ሙሴ የአማቱ የምድያም ካህን የዮቶርን በጎች ሲጠ
ብቅ ኖረ፣ በጎቹንም ወደ በረኻ ወስዶ ወደ እግዚአብሔር
ተራራ ወደ ኮሬብ ደረሰ ። መዝ፡ ፻፴፬ ፱ ።
የእግዚአብሔርም መልአክ ከዕንጨት በወጣው እሳት
ለሙሴ ታየው፣ ሙሴም ዕንጨትነቷ ሳትቃጠል ከዕንጨ
ትነቷ ወጥቶ እሳት ሲነድ አየ ። ዘዳ፡ ፴፫ ፲፯ ።
ሙሴም ይህች ዕንጨት እንዴት አትቃጠልም ይህን
ደግ ራእይ ከዚያ ደርሼ ልይ አለ ።

ወሶበ ርእዮ እግዚአብሔር ከመ መጽአ ይርአይ ጸውዖ እምዕፀት ወይቤሎ፤ "ሙሴ ሙሴ" ወይቤ ምንት ውእቱ እግዚኦ ።	፬	እግዚአብሔርም ያይ ዘንድ እንደ መጣ ባየው ጊዜ ከዕንጨቱ ወጥቶ "ሙሴ ሙሴ" ብሎ ጠራው፤ (ሙሴም) አቤቱ! ምንድር ነው አለ ።
ወይቤሎ ኢትቅረብ ዝየ ፍታሕ አሣእኒከ እምእገሪከ እስመ መካን እንተ አንተ ትቀውም ባቲ ምድር ቅድስት ይእቲ ።	፭	አንተ የቆምክበት ቦታ ክብርት ናትና ወደዚህ አትቅረብ፤ ጫማህንም ከእግርህ አውልቅ አለው ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር አነ ውእቱ አምላከ አበዊከ አምላከ አብርሃም፤ ወአምላከ ይስሐቅ፤ ወአምላከ ያዕቆብ፤ ወሜጠ ገጾ ሙሴ እስመ ፈርሀ ነጽሮ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፮	እግዚአብሔር ያባቶችህ የአብርሃም የይስሐቅና የያዕቆብ ፈጣሪ እኔ ነኝ አለው፤ ሙሴም የእግዚአብሔርን ፊት ማየት ፈርቷልና ፊቱን መለሰ (አዞረ)። ዘፍ፡ ፳፰ ፲፫ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ርእየ ርኢኩ ሥቃዮሙ ለሕዝብየ እለ ውስተ ግብጽ ወአውያቶሙ ሰማዕኩ እምነዳእተ ገባር ።	፯	እግዚአብሔርም ሙሴን በግብጽ ያሉ የወገኖቼን መከራ ማየትን አየሁ፤ ከአስገባሪዎቻቸውም የተነሣ ጩኸታቸውን ሰማሁ አለው ። ዘፀ፡ ፪ ፳፫፤ ነህ፡ ፱ ፱ ።
ወአእመርኩ ጻዕሮሙ ወወረድኩ ከመ አድኅኖሙ እምእደ ግብጽ ወእሰዶሙ ውስተ ምድር ሠናይት ወርኅብት ወአወፅኦሙ እምይእቲ ወአወስዶሙ ውስተ ምድር እንተ ታውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ውስተ ምድሮሙ ለከናኔዎን ወለኬጤዎን ወለአሞሬዎን ወለፌርዜዎን ወለጌርጌሴዎን ወለኤዌዎን ወለኢያቡሴዎን ።	፰	ጭንቀታቸውንም አውቄ ከግብጻውያን እጅ አድናቸው ዘንድ ወደ አማረችና ሰፊም ወደ ሆነች ምድር እወስዳቸው ዘንድ ወረድሁ፤ ከዚያችም ምድር አውጥቼ ማርና ወተትን ወደምታፈሰው (ተድላ ደስታ ወደምታስገኝ) ወደ ከናኔዎንና ኬጤዎን፤ ወደ ኤዌዎንና ወደ ፌርዜዎን ወደ ጌርጌሴዎን ወደ አሞሬዎንና ወደ ኢያቡሴዎን አገር አገባቸዋለሁ ።
ወይእዜኒ ናሁ ገዓሮሙ ለደቂቀ እስራኤል በጽሐ ኀቤየ፤ ወርኢኩ አነ ሥቃዮሙ ዘይሣቅይዎሙ ግብጽ ።	፱	አሁንም እነሆ የእስራኤል ልጆች ጩኸት ወደኔ ደረሰ እኔም የግብጽ ሰዎች የሚያጸኑባቸውን መከራቸውን ተመለከትሁ ። ዘፀ፡ ፪ ፳፫ ።
ወይእዜኒ ነዓ እፈንወከ ኀበ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወታወጽኦሙ ለሕዝብየ ደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ።	፲	አሁንም ወደ ግብጽ ንጉሥ ወደ ፈርዖን እልክህ ዘንድ ና፤ የእስራኤል ልጆች ወገኖቼን ከምድረ ግብጽ ታወጣቸዋለህ አለው ።
ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር መኑ አነ ከመ እሑር ኀበ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወከመ አውጽኦሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ።	፲፩	ሙሴም እግዚአብሔርን ወደ ግብጽ ንጉሥ ወደ ፈርዖን ሂጄ የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር አወጣቸው ዘንድ እኔ ማን ነኝ (ምንድር ነኝ) አለው ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር እስመ አነ ሀለውኩ ምስሌከ ወዝንቱ ተአምር ለከ፤ ከመ አነ እፌንወከ ሶበ አውፃእኮሙ ለሕዝብየ እምብሔረ ግብጽ ወትፀመድዎ ለእግዚአብሔር በዝ ደብር ።	፲፪	እግዚአብሔርም እኔ (በረድኤት) ከንተ ጋራ እሆናለሁ፤ እኔም እንደላክሁህ ምልክትህ ይህ ነውና ወገኖቼን ከግብጽ አገር በወጣኻቸው ጊዜ በዚህ ተራራ ለእግዚአብሔር ትገዛላችሁ አለው ። ዘፀ፡ ፲፱ ፫ ።
ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ናሁ አነ አሐውር ኀበ ደቂቀ እስራኤል ወእብሎሙ አምላከ አበዊክሙ ፈነወኒ ኀቤክሙ ወሶበ ይሴእሉኒ ስሙ ምንተ እብሎሙ ።	፲፫	ሙሴም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው፤ እነሆ ወደ እስራኤል ልጆች ሂጄ የአባቶቻችሁ ፈጣሪ ወደናንተ ላከኝ እላቸዋለሁ ነገር ግን ስምህን በጠየቁኝ ጊዜ ምን እላቸዋለሁ፤ ዘፍ፡ ፴፪ ፳፱ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር አነ ውእቱ ዘሀሎ ወይሄሉ ወከመዝ ትብሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘሀሎ ወይሄሉ ፈነወኒ ኀቤክሙ ።	፲፬	እግዚአብሔርም ያለና የሚኖር እኔ የእስራኤል ልጆች ቀድመ ዓለም የነበረና ዓለምን አሳልፎ የሚኖር ወደናንተ ላከኝ ትላቸዋለህ አለው ። ዕብ፡ ፲፫ ፰ ።
ወዓዲ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ከመዝ ትብሎሙ ለደቂቀ እስራኤል እግዚአብሔር አምላከ አበዊክሙ ፈነወኒ ኀቤክሙ፤ ዝ ውእቱ ስምየ ዘለዓለም ወዝክርየ ለትውልደ ትውልድ ።	፲፭	ዳግመኛም እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤልን ልጆች እንዲህ ትላቸዋለህ የአባቶቻችሁ ፈጣሪ እግዚአብሔር ወደናንተ ልኮኛል፤ ለዘለዓለም ፀንቶ የሚኖር ስሜ ይህ ነው፤ ስም አጠራሬም ለልጅ ልጅ ነው አለ በላቸው አለው ።
ሑር አስተጋብኦሙ ለአእሩገ እስራኤል፤ ወበሎሙ እግዚአብሔር አምላከ አበዊክሙ አምላከ አብርሃም ወአምላከ ይስሐቅ፤ ወአምላከ ያዕቆብ፤ አስተርአየኒ ወፈነወኒ እንዘ ይብል ሐውጾ ሐወጽኩክሙ በእንተ ኵሉ እንተ በጽሐተክሙ በብሔረ ግብጽ ።	፲፮	ሂድና የእስራኤልን ሽማግሌዎች ሰብስበህ የአባቶቻችሁ የአብርሃም የይስሐቅና የያዕቆብ ፈጣሪ እግዚአብሔር ተገልጾ በግብጽ አገር ስለ ደረሰባችሁ መከራ ሁሉ (በረድኤት) ጐበኘኋችሁ ብሎ ወደናንተ ላከኝ በላቸው ።
ወእቤ አነ እነሥአክሙ እምሥቃየ ግብጽ ወአዐርገክሙ ውስተ ምድረ ከናኔዎን ወኬጤዎን ወኤዌዎን ወአ	፲፯	እኔም ተድላ ደስታ ወደምታስገኝ ወደ ከናኔዎን ወደ ኬጤዎን፤ ወደ ኤዌዎንና ወደ አሞሬዎን፤ ወደ ፌርዜዎን

ምሬዎን ወፌርዜዎን ወጌርጌሴዎን ወኢያቡሴዎን ውስተ
ምድር እንተ ታውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ።
፲፰ ወይሰምዑ ቃለከ ወትበውእ አንተ ወአእሩገ እስራ
ኤል ኀበ ንጉሠ ግብጽ ወትብሎ እግዚአብሔር አምላከ
ዕብራውያን ጸውዐነ ንሑር ምሕዋረ ሠሉስ ዕለት ውስተ
ሐቅል ከመ ንሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ ።
፲፱ ወአነ አአምር ከመ ኢያበውሐክሙ ፈርዖን ንጉሠ
ግብጽ ትፃኡ ዘእንበለ በእድ ጽንዕት ።
፳ ወእሰፍሕ እዴየ ወእቀትሎሙ ለግብጽ በኵሉ መድም
ምየ ዘእገብር በሙ ወእምድኅረዝ ይፌንወክሙ ።
፳፩ ወእሁቦሙ ሞገሰ ለሕዝብየ በቅድሜሆሙ ለግብጽ ።
፳፪ ወአመ ተሐውሩ ኢትወፅኡ ዕራቃኒክሙ ፤ አላ ታስ
ተዋሕስ ብእሲት እምጎራ ወእምኀደርታ ንዋየ ብሩር ወወ
ርቅ ወልብስ ፤ ወትወድይዎ በዲበ ደቂቅክሙ ወአዋል
ዲክሙ ወተሐበልይዎሙ ለግብጽ ።

ወደ ጌርጌሴዎን ወደ ኢያቡሴዎን አገር አወጣችኋለሁ
አለ በላቸው ። ዘፍ፤ ፱ ፳፱፤ ዘፀ፤ ፬ ፴፩ ።
ቃልህን ይሰማሉ አንተም ወደ ግብጽ ንጉሥ ትገባ
ለህ የእስራኤልም ሽማግሌዎች ይገባሉ ፤ የዕብራውያን ፈ
ጣሪ እግዚአብሔር የሦስት ቀን ጐዳና ሂደን በምድረ በዳ
ለፈጣሪያችን እግዚአብሔር መሥዋዕትን እንሠዋ ዘንድ
ጠርቶናል ትሉታላችሁ ። ዘኍ፤ ፳፫ ፫ - ፬፤ ፲፭ ፲፪ ።
ነገር ግን በጽኑ ሥልጣን ካልሆነ የግብጽ ንጉሥ ፈር
ዖን እንደማያሰናብታችሁ እኔ አውቃለሁ ።
እጄን ዘርግቼ (ሥልጣኔን ገልጬ) የግብጽን ሰዎች
በማደርግባቸው ተአምራቴ ሁሉ አጠፋቸዋለሁ፤ ከዚህ
በኋላ ያሰናብታችኋል ። ዘፍ፤ ፴፩ ፪፤ ዘዳ፤ ፲፱ ፬ ።
ለወገኖቼም በግብጻውያን ፊት መወደድን (መፈራትን)
እሰጣቸዋለሁ ። ግብ፤ ሐዋ፤ ፯ ፴፯ ።
በሄዳችሁም ጊዜ ባዶዋችሁን አትወጡም (አትሄዱም)
ሴት ከጐረቤቷ ከቤተ ሰቧም የወርቅን የብርን የልብስን
(ጌጣጌጥ) ትዋስ እንጂ በዶአችሁን አትወጡም በወንዶች
ልጆቻችሁና በሴቶች ልጆቻችሁ ላይ ታገቡታላችሁ ፤ (በዚ
ህ) የግብጽን ሰዎች ትበዘብዙዋቸው አላችሁ አላቸው ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወአውሥአ ሙሴ ወይቤ ለእመኬ ኢአምኑኒ ወኢሰ
ምዑ ቃልየ ወይቤሉኒ ኢያስተርአየከ እግዚአብሔር
ምንተ እብሎሙ ።
፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ምንት ዝ ዘውስተ እ
ዴከ፤ ወይቤ በትር ።
፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ግድፍ ውስተ ምድር ወገደፎ
ውስተ ምድር ወኮነ አርዌ ምድር ወጐየ ሙሴ እምኔሁ ።
፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ወንሥአ
በዘነቡ ወሰፍሐ እዴሁ ሙሴ ወነሥአ በዘነቡ ወኮነ በትረ
ውስተ እዴሁ ።
፭ ወይቤሎ ከመ ይእመኑከ ከመ አስተርአየከ እግዚአ
ብሔር አምላከ አበዊሆሙ አምላከ አብርሃም ፤ ወአምላከ
ይስሐቅ፤ ወአምላከ ያዕቆብ ።
፮ ወይቤሎ ካዕበ እግዚአብሔር ለሙሴ ደይ እዴከ ውስ
ተ ሕፅንከ፤ ወወደየ እዴሁ ሙሴ ውስተ ሕፅኑ ፤ ወይቤሎ
አውፅእ እዴከ እምውስተ ሕፅንከ፤ ወአውፅአ እዴሁ እም
ሕፅኑ ፤ ወኮነት ፀዓዳ ኵለንታሃ ለምጽ ።
፯ ወይቤሎ ካዕበ ደይ እዴከ ውስተ ሕፅንከ ወወደየ እ
ዴሁ ውስተ ሕፅኑ ወዓዲ ይቤሎ አውፅእ እዴከ እምሕ
ፅንከ ወአውጽአ እዴሁ እምሕፅኑ ወገብአት ከመ ኅብረ
ሥጋሁ ።
፰ ወይቤሎ ለእመ ኢአምኑከ ወኢሰምዑ ቃለከ በተአ
ምር ዘቀዳሚ የአምኑከ በቃለ ተአምሩ ለካልእ ።
፱ ወእምከመ ኢአምኑከ በእሉ ክልኤቱ ተአምራት ወኢ
ሰምዑ ቃለከ ትነሥእ እማየ ተከዚ ወትከዑ ውስተ የብስ
ወይከውን ደመ ውስተ የብስ ዝኩ ማይ ዘነሣእከ እም
ተከዚ ።
፲ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር አስተበቍዐከ እግዚአ

ሙሴም ባያምኑኝና ቃሌን ባይሰሙ እግዚአብሔርም
አልተነጋገረህም ቢሉኝ ምን እላቸዋለሁ ፤ ብሎ መለሰ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ይህ በእጅህ የያዝከው ምን
ድር ነው አለው ፤ በትር ነው አለው ።
እግዚአብሔር በምድር ላይ ጣለው አለው፤ በምድ
ርም ላይ ጣለው ፤ በትሩም እባብ ሆነ ፤ ሙሴም ከሱ ሸሸ ።
እግዚአብሔር ሙሴን እጅህን ዘርግተህ ጅራቱን ያዘ
ው አለው ፤ ሙሴም እጁን ዘርግቶ ጅራቱን ይዞ አነሣው
በእጁም እንዳለ በትር ሆነ ። ዘፀ፤ ፬ ፲፯ ።
እግዚአብሔር ያባቶቻቸው የአብርሃም አምላክ የይ
ስሐቅ አምላክ የያዕቆብ ፈጣሪ እንደታየህ እንዲያምኑህ
ጅራቱን ያዘው (በዚህ ያምኑሃል) አለው ። ዘፀ፤ ፲፱ ፱ ።
ዳግመኛም እግዚአብሔር እጅህን ወደ ብብትህ አግባ
አለው ፤ ሙሴም እጁን ከብብቱ አገባ፤ እጅህን ከብብትህ
አውጣ አለው ፤ እጁን ከብብቱ አወጣ ፤ ሁለንተናዋም ነጭ
ለምጽ ሆነች ። ዘኍ፤ ፲፪ ፲፤ ፩ ነገ፤ ፭ ፳፯ ።
ዳግመኛም እጅህን ወደ ብብትህ አግባ አለው ፤ እጁ
ን ወደ ብብቱ አገባ ፤ ዳግመኛም እጅህን ከብብትህ አውጣ
አለው ፤ እጁን ከብብቱ አወጣ የሰውነቱም ኅብረ መልክዕ
እንደ ገላው ኅብር ሆነች ።
በፊተኛውም ተአምር ባያምኑህና ቃልህን ባይሰሙ
በሁለተኛው ተአምር ቃል ያምኑሃል ።
በነዚህም በሁለቱ ምልክቶች ባያምኑህና ቃልህን ባይ
ሰሙ ከፈሳሹ ውኃ ቀድተህ በደረቁ መሬት ላይ እር
ጨው ይህም ከፈሳሽ ውኃ ቀድተህ የረጨኸው ውኃ
ደም ይሆናል ። ዘፀ፤ ፯ ፲፱ ።
ሙሴም እግዚአብሔርን አቤቱ እለምንሃለሁ ፤ ጥንቱ

ቀዳሚየ ቃል አልብየ ወትካትየ ወኢእምአመ አእኅዝ
እንብብ ምሌዔከ ፀያፍ ወላእላአ ልሳን አነ ።

ንም ድሮዮንም አንደበት የለኝም ፡ በለሚልህ እኔ አናገር
ዘንድ ከጀመርኩ ጀምሮ ድዳ ነኝ ምላሴም ቃታታም ነው።

፲፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ መኑ ወሀበ አፈ ለእጓለ
እመሕያው ወመኑ ገብሮ በሃመ ወጽሙመ ወፍቱሐ ወዘ
ይሬኢ ወዕዉረ አኮኑ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ ለሰው ልጅ
አፍን የሰጠው ማን ነው ፤ ድዳስ ደንቆሮስ ያደረገው ማን
ነው ፤ አፍ የከፈተለትስ ማን ነው ፤የሚያይስ ዕውርስ ያደ
ረገው ማን ነው ፤ እኔ እግዚአብሔር አይደለሁምን ።

፲፪ ወይእዜኒ ሑር ወአነ እፈትሕ አፉከ ወእሌብወከ
ዘሀለወከ ትንብብ ።

አሁንም ሂድ እንድትናገር አደርግሃለሁ ፡ ትናገርም
ዘንድ ያለህንም ልብ አስደርግሃለሁ ። ኢሳ፡ ፶፬ ፬ ።

፲፫ ወይቤ ሙሴ አስተበቍዐከ እግዚኦ ኅሥሥ ለከ ብዕደ
ዘይትለአከከ ።

ሙሴም አቤቱ እማልድሃለሁ መናገር የሚችል የምት
ልከው ሌላ ሰው ፈልግ አለ ። ኤር፡ ፶፩ ፫ ።

፲፬ ወተምዐ እግዚአብሔር መዐተ ላዕለ ሙሴ ወይቤሎ
ነዋ አሮን እኁከ ሌዋዊ ወአአምር ከመ ነቢብየ ይነብብ
ለከ፡ ወናሁ ውእቱ ይወፅእ ይትቀበልከ ወይሬእየከ
ወይትፌሣሕ ።

እግዚአብሔር በሙሴ ላይ ቁጣን ተቈጣ፡ እነሆ የሌዊ
ልጅ ወንድምህ አሮን እኔ ላንተ ነግሬህ አንተም ለሱ እን
ድትነግረው አወቀ፡ እነሆ እሱ ሊቀበልህ ይመጣል አይ
ቶህም ደስ ይለዋል ። ዘፀ፡ ፯ ፪፡ ዘኍ፡ ፳፪ ፴፰ ።

፲፭ ወትነግሮ ወትወዲ ቃልየ ውስተ አፉሁ ወአነ እፈ
ትሕ አፉከ ወአፉሁ ወአሌብወክሙ ዘትገብሩ ።

ነግሬህ ቃሌን በአንደበቱ ታገባለህ፡ እኔም አፍህንና
አፉን ከፍቼ የምታደርጉትን ልብ አስደርጋችኋለሁ ።

፲፮ ወውእቱ ይትናገር ለከ ኀበ ሕዝብ ወውእቱ ይከው
ነከ አፈ ወአንተ ትከውኖ ሎቱ ለኀበ እግዚአብሔር ።

እሱ ስላንተ ከሕዝቡ ጋር ይነጋገርልሃል፡ እሱ አንደ
በት ይሆንሃል፡ አንተም ለእግዚአብሔር ትነግርለታለህ።

፲፯ ወለዛቲኒ በትር እንተ ትገብር ቢቲ ተአምረ ንሥኣ
ውስተ እዴከ ።

ምልክት የምታደርግበት ይህችንም በትር በእጅህ ያ
ዛት አለው ። ዘፀ፡ ፯ ፩፡ ፳፩ ፲፱ ።

፲፰ ወሖረ ሙሴ ወገብአ ኀበ ዮቶር ሐሙሁ ወይቤሎ አሐ
ውር ወእገብእ ኀበ አኀውየ እለ ውስተ ብሔረ ግብጽ
ወእሬኢ ለእመ ሓዲሆሙ ሕያዋን ወይቤሎ ዮቶር ለሙሴ
ሑር በዳኅን ።

ሙሴም ተመልሶ ወደ አማቱ ወደ ዮቶር ሄደ፡ ተመ
ልሼም በግብጽ አገር ወዳሉ ወንድሞቼ እኼዳለሁ ገና በሕ
ይወት እንዳሉም አያለሁ አለው፡ ዮቶርም ሙሴን በደኅና
ሂድ አለው ።

፲፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በምድረ ምድያም ነዓ
ሑር ብሔረ ግብጽ እስመ ሞቱ ኵሎሙ እለ የኀሥሥዋ
ለነፍስከ ።

እግዚአብሔር ሙሴን በምድያም ምድር ሰውነትህን
የሚፈልጓት ሰዎች ሁሉ ሙተዋልና ወደ ግብጽ አገር
ሂድ አለው ።

፳ ወነሥአ ሙሴ ብእሲቶ ወደቂቆ ወጸዐኖሙ ዲበ አእ
ዱግ ወገብአ ብሔረ ግብጽ፡ ወነሥአ ሙሴ ለእንታክቲ
በትር እንተ እምኀበ እግዚአብሔር ውስተ እዴሁ ።

ሙሴም ሚስቱንና ልጆቹን ይዞ በአህዮች አስቀምጦ
ወደ ግብጽ አገር ተመለሰ፡ ከእግዚአብሔር ያገኛትንም
ያችን በትር በእጁ ይዟት ሄደ ። ዘኍ፡ ፳፰ ፱ ።

፳፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እንዘ ተሐውር ወትገ
ብእ ውስተ ብሔረ ግብጽ አእምር ኵሎ መድምምየ ዘወ
ሀብኩከ ውስተ እዴከ ከመ ትግበሮ በቅድሜሁ ለፈርዖን
ወአነ አጸንዖ ልቦ ወኢይፌንዎሙ ለሕዝብ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ወደ ግብጽ አገር ተመልሰህ
ስትሄድ በእጅህ ያደረግሁልህን ተአምራት ሁሉ በፈርዖን
ፊት ታደርገው ዘንድ እንዳለህ ዕወቅ፡ እኔም የፈርዖንን
ልብ አጸናዋለሁ፡ ወገኖቼንም አያሰናብታቸውም ።

፳፪ ወአንተሰ ትብሎ ለፈርዖን ከመዝ ይቤ እግዚአ እግዚ
አብሔር ወልድየ ዘበኵርየ ውእቱ እስራኤል ።

አንተ ግን ፈርዖንን እንዲህ ትለዋለህ ፤ ጌታ (ፈጣሪ)
እግዚአብሔር እንዲህ አለ፡ እስራኤል የበኵር ልጄ ነው።

፳፫ ወእብለከ ፈንኦ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ ወአንተሰ
እመ ኢፈቀድከ ትፈንዎ አእምርኬ እንከ ከመ እቀትሎ
አነ ለወልድከ ዘበኵርከ ።

መሥዋዕት ሠውተው ያገለግሉኝ ዘንድ ወገኖቼን አሰ
ናብት (ልቀቅ) አንተ ግን ታሰናብታቸው ዘንድ ባትወድ
እኔም እንግዲህ የበኵር ልጅህን እንደምገድለው ዕወቅ
አለ በለው ። ዘፀ፡ ፲፩ ፭፡ ፲፪ ፳፱ ።

፳፬ ወከነ በፍኖት በውሳተ ማኅደር ተራከቦ መልአከ እግ
ዚአብሔር ወፈቀደ ይቅትሎ ።

ባደረበት ጐዳና እንዲህ ሆነ፡ እግዚአብሔር የላከው
መልአክ ተገናኘው ሊገድለውም ወደደ ።

፳፭ ወነሥአት ሲፓራ መላጼ ወገዘረት ከተማ ነፍስቱ ለወ
ልዳ ወወድቀት ኀበ እገሪሁ ወትቤ ለይኩን ሀየንቴሁ ዝ
ደመ ግዝረቱ ለወልድየ ።

ሲፓራ (ሚስቱ) ምላጭ ይዛ የልጅዋን ሸንኰፍ ገዘረ
ችው ይህም የልጄ የግርዘቱ ደም ስለሱ ፈንታ ይሁን ብላ
ከእግሩ በታች ወደቀች ። ኢያሱ ፭ ፪-፫ ።

፳፮ ወሖረ እምኔሁ እስመ ትቤ ለይኩን ሀየንቴሁ ዝ ደመ
ግዝረቱ ለወልድየ ።

ይህ የልጄ የግርዘቱ ደም ስለሱ ፈንታ ይሁን ብላለ
ችና ከሱ ተመልሶ ሄደ ። መሳ፡ ፲፩ ፴፯፡ ፲፱ ፱ ።

፳፯ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአሮን ሑር ተቀበሎ ለሙሴ
ውስተ ሐቅል ወሖረ ወተራከቦ በደብረ እግዚአብሔር

እግዚአብሔር አሮንን ሂደህ በምድረ በዳ ሙሴን ተቀ
በለው አለው ፤ ሂዶም እግዚአብሔር በሚገለጽበት ተራራ

ወተአምኆ ።

ተገናኘው ሳመውም ፡ (እጅ ነሣው) ። ፩ ነገ፡ ፲፱ ፳ ።

፳፰ ወአይድዖ ሙሴ ለአሮን ኵሎ ቃለ እግዚአብሔር ዘለአከ ወኵሎ ተአምረ ዘአዘዞ ።

ሙሴም ለአሮን የላከው የእግዚአብሔርን ቃል ያዘዘውንም ምልክት ሁሉ ነገረው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፯ ፡ ፬ ፫ - ፱ ።

፳፱ ወሖሩ ሙሴ ወአሮን ወአስተጋብኡ ኵሎ አእሩጎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

አሮንና ሙሴም ሄደው የእስራኤል ልጆች ሽማግሌዎችን ሁሉ ሰበሰቡ ።

፴ ወነገሮሙ አሮን ኵሎ ቃለ ዘተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወገብረ ተአምረ በቅድሜሆሙ ።

አሮንም እግዚአብሔር ለሙሴ የነገረውን ቃል ሁሉ ነገራቸው ፡ በፊታቸውም ተአምራት አደረገ ።

፴፩ ወአምኑ ሕዝብ ወተፈሥሑ እስመ ሐወጾሙ እግዚአብሔር ወርእየ ሥቃዮሙ ወአትሐቱ ርእሶሙ ወሰገዱ ።

ሕዝቡም ደስ ብሎአቸው አመኑ ፡ እግዚአብሔር (በረድኤት) ጐብኝቷቸዋልና መከራቸውንም አይቷልና ራሳቸውንም ዝቅ አድርገው ሰገዱ ። ፩ ነገ፡ ፩ ፲፯ ፴፩ ።

ምዕራፍ ፭ ።

፩ ወእምድኅረዝ ቦኡ ሙሴ ወአሮን ኀበ ፈርዖን ወይቤልዎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ፈኑ ሕዝብየ ከመ ይግበሩ በዓልየ በሐቅል ።

ከዚህ በኋላ ሙሴና አሮን ወደ ፈርዖን ገብተው እንዲህ አሉት ፤ የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር በምድረ በዳ መሥዋዕት ይሠውልኝ ዘንድ ወገኖቼን አሰናብትልኝ አለ በሉት ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፪ ።

፪ ወይቤ ፈርዖን መኑ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእሰምዖ ቃሎ ከመ እፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔርሂ ኢየአምሮ ፡ ወለእስራኤልሂ ኢይፌንዎ ።

ፈርዖንም የእስራኤልን ልጆች አሰናብታቸው ዘንድ ቃሉን የሚሰማው እግዚአብሔር ማነው ፤ እግዚአብሔርን አላውቅም እስራኤልንም አለቅም አለ ። ኢዮብ ፳፩ ፲፭ ።

፫ ወይቤልዎ አምላከ ዕብራውያን ጸውዐነ ንሑር እንከ ምሕዋረ ሠሉስ ዕለት ውስተ ሐቅል ከመ ንሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ ከመ ኢይርከበነ ሞት ወቀትል ።

ቸነፈር እንዳያገኘን ለፈጣሪያችን እግዚአብሔር በምድረ በዳ መሥዋዕት እንሠዋ ዘንድ የሦስት ቀን ጐዳና ልንሄድ የዕብራውያን ፈጣሪ ጠርቶናል አሉት ።

፬ ወይቤሎሙ ንጉሠ ግብጽ ለምንት ለክሙ ሙሴ ወአሮን ትገፈትእዎ ለዝ ሕዝብ እምግብሩ ፡ ሑሩ ውስተ ግብርክሙ ።

የግብጽም ንጉሥ ይህን ሕዝብ ሥራ የምታስፈቱት ለምናችሁ ነው ፤ ሙሴና አሮን ወደየ ሥራችሁ ሂዱ አላቸው ።

፭ ወይቤሎሙ ፈርዖን ለሕዝቡ ናሁ ይእዜ በዝኁ ወመልኡ ሕዝብ ውስተ ምድር ወአዕረፍክምዎሙ እምግብሮሙ ።

ፈርዖን ወገኖቹን እንዲህ አላቸው ፤ እነሆ ዛሬ ሕዝቡ በዝተው በአገሪቱ መሉ ከሥራቸው ብታሣርፍዋቸው ነዋ !! አላቸው ። ዘፀ፡ ፫ ፯ ፡ ፲፭ ፲፬ ።

፮ ወአዘዞሙ ፈርዖን ለነዳእተ ገብር ዘሕዝብ ወለዘጸሐፍት ።

ፈርዖንም ሥራ የሚያሠሩትን የሚያፋጥኑትን ሹማምንቱንም እንዲህ ሲል አዘዛቸው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፬ ፡ ፫ ፯ ።

፯ ወይቤሎሙ እምይእዜሰ ኢተሀብዎሙ ዳግመ ሐሠረ ለሕዝብ ለገቢረ ግንፋል በከመ መዋዕለ ትካት ፡ አላ ለሊሆሙ ይሑሩ ወያስተጋብኡ ሎሙ ሐሠረ ።

እንግዲህ ወዲህ ለዚህ ሕዝብ እንደወትሮው ዳግመኛ ለጡብ ሥራ ገለባ አትስጡዋቸው እነሱ ሂደው ገለባን ይሰብስቡ እንጂ አላቸው ። ዘፍ፡ ፴፩ ፪ ፡ ፩ ሳሙ፡ ፲፱ ፯ ።

፰ ወእምጣነ ጥበቆሙ ዘይገብሩ ግንፋለ ከማሁ ይግበሩ ኵሎ ዕለተ ፡ ወአልቦ ዘታሐጽጽዎሙ ወኢምንተኒ ዓዲ እምኢወሰክዎሙ እስመ ዕሩዓን ጸርሑ ወይቤሉ ንሑር ወንሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ ።

የሚሠሩትንም ጡብ በጡባቸው መጠን ሁሉ ቀን እንደሱ ይሥሩ ፡ ምንም የምታጐድሉዋቸው የለም ፡ ለፈጣሪያችን እግዚአብሔር መሥዋዕት እንሠዋ ብለው ጮኹ ፡ ገና ሥራን ባትጨምሩላቸው በዝነዋልና ።

፱ አክብዱ ግብሮሙ ለእሉ ሕዝብ ወዘንተ ይሕልዩ ወኢይሕልዩ ነገረ ዘይበቍዕ ።

በነዚህ ወገኖች ሥራውን አጽኑባቸው ይህን ሥራቸውን ያስቡ እንጂ የማይረባውን ነገር አያስቡም አላቸው።

፲ ወወፅኡ ነዳእተ ሕዝብ ወጸሐፍት ወይቤልዎሙ ለሕዝብ ከመዝ ይቤ ፈርዖን ኢየሀበክሙ እንከ ሐሠረ ።

የሕዝቡ ሹማምንትና ጸሐፍቱም ወጥተው ሕዝቡን ፈርዖን እንግዲህ ገለባ እንዳይሰጡዋችሁ አዝዋል አሉዋቸው ።

፲፩ ለሊክሙ ሑሩ ወአስተጋብኡ ለክሙ ሐሠረ በኀበ ረከብክሙ ወአልቦ ዘየሐፅፅ እምጥበትክሙ ወኢምንተኒ ።

እናንተ ሂዳችሁ ካገኛችሁበት ቦታ ገለባውን ሰብስቡ ከጡባችሁም (ከምትሠሩት ጡብ) ምንም የሚጐድልባችሁ አይኑር አሉዋቸው ።

፲፪ ወተዘርወ ሕዝብ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ከመ የአልዱ ሎሙ ብርዐ ወሐሠረ ።

ሕዝቡም ጭዱንና ገለባውን ይሰበስቡ ዘንድ በግብጽ ምድር ሁሉ ተበተኑ ።

፲፫ ወውእቶሙሰ ነዳእቶሙ ያጔጕእዎሙ ወይብልዎሙ ፈጽሙ ግብረክሙ ዘለለዕለትክሙ በከመ አመ ንሁብ ክሙ ሐሠረ ።

አስገባሪዎቻቸውም ቀድሞ ገለባ እንሰጣችሁ እንደነበረ ጊዜ እየዕለቱ ሥራችሁን ፈጽሙ እያሉ ያጣድፋቸው ነበር ።

፲፬ ወይቀሥፍዎሙ ጸሐፍት ወኃዳእቶሙ ለደቂቀ እስራ
ኤል እለ ተሠይሙ ዲቤሆሙ በኀበ ፈርዖን ወይቤልዎሙ
ለምንት ኢትፌጽሙ ጥበተክሙ ግንፋለ በከመ ትካት ዮ
ምኒ ።
፲፭ ወበኡ ጸሐፍቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወአውየዉ ኀበ
ፈርዖን ወይቤሉ ለምንት ከመዝ ትገብሮሙ ለአግብርቲከ
ሐሠረ ኢይሁብዎሙ ወይቤልዎሙ ግበሩ ግንፋለ ።
፲፮ ወናሁ አግብርቲከ ይትቀሠፉ ወይትገፍዑ ።

፲፯ ወይቤሎሙ ፈርዖን ፅሩፋን አንትሙ ወፅሩዓን ፣ ወበ
እንተ ዝንቱ ትብሉ ንሑር ወንሡዕ ለእግዚአብሔር አም
ላክነ ።
፲፰ ይእዜኒ ሑሩ ወግበሩ ሐሠረሰ ኢይሁቡክሙ ወጥበ
ተሰ ግንፋለክሙ ታመጽኡ ።
፲፱ ወርእዩ ጸሐፍቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ በእ
ኪት ሀለዉ ወይቤሉ እምጥበትነሂ ዘለለዕለትነ ኢየሐፅፅ
ግንፋለ ።
፳ ወተራከብዎሙ ለሙሴ ወለአሮን እንዘ ይመጽኡ በፀ
አቶሙ እምኀበ ፈርዖን ።
፳፩ ወይቤልዎሙ ይርአይ እግዚአብሔር ለነ ወይፍታሕ
ከመ ገበርክምዎ ለዔናነ ስቆራረ በቅድመ ፈርዖን ወበቅ
ድመ ዐበይቱ ከመ ትመጥውዎ ሰይፈ ውስተ እዴሁ በዘ
ይቀትለነ ።
፳፪ ወገብአ ሙሴ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ እግዚኦ ለም
ንት አኅሠምከ በዝ ሕዝብ ወለምንት ፈነውከኒ ።
፳፫ እምአመ መጻእኩ ኀበ ፈርዖን እንግሮ በቃልከ አሕ
ሠመ ዲበ ሕዝብከ ወኢያድኀንከሁ ለዝ ሕዝብ ።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ ትሬኢ ዘእገብሮ
ለፈርዖን እስመ በእድ ጽንዕት ይፌንዎሙ ወበመዝራዕት
ልዑልት ያወጽኦሙ እምድሩ ።
፪ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አነ ውእቱ
እግዚአብሔር ዘአስተርአይኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ
ወለያዕቆብ ።
፫ እስመ አምላከሙ አነ ወስምየ ውእቱ አይዳእክዎሙ ፤

፬ ወአቀምኩ መሐላየ ኀቤሆሙ ከመ አሀቦሙ ምድረ
ከነአን ምድር ዘኀደሩ ውስቴታ ።
፭ ወአነ ሰማዕኩ ገዓሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘይቀኒ
ዎሙ ግብጽ ወተዘከርኩ መሐላየ ።
፮ አፍጥን ወበሎሙ ለደቂቀ እስራኤል አነ ውእቱ እግ
ዚእ እግዚአብሔር ወአወፅአክሙ እምኀይሎሙ ለግብጽ
ወእምቅንየቶሙ ወአድኀነክሙ ወአቤዝወክሙ በመዝራ
ዕትየ ልዑል ወበኵነኔየ ዐቢይ ።
፯ ወእነሥአክሙ ሊተ ወእከውነክሙ አምላከ ወተአ
ምሩ እንከ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ
ዘአውጻእኩክሙ እምድረ ግብጽ ወእምኀይሎሙ ለግብጽ ።

በነሱ ላይ በፈርዖን ዘንድ የተሾሙ ሹማምንቱም የእ
ስራኤልን ልጆች የሚያፋጥኑ ሹማምንትን እንደ ቀድ
ሞው ዛሬ ሥራችሁን የማትጨርሱ ለምንድር ነው ፤ እያሉ
ይገርፋዋቸው ነበር ።
የእሥራኤል ሹማምንትም ገብተው በሮችህን ለምን እን
ዲህ ታደርጋቸዋለህ ጡብ ሥሩ ይሏቸዋል ፤ ገለባ ግን
አይሰጡዋቸውም ፣ ብለው ወደ ፈርዖን ጮኹ ።
አገልጋዮችህ (እስራኤል) እነሆ ይገረፋሉ ይገፋሉ
አሉዋቸው ።
ፈርዖንም እናንተ በዝናችኋል ስለዚህ ነገር ሂደን ለፈ
ጣሪያችን ለእግዚአብሔር (የሦስት ቀን መንገድ ሂደን)
መሥዋዕት እንሠዋለን ትላላችሁ ።
አሁንም ሂዱና ሥሩ ፣ ገለባ ግን አይሰጡዋችሁም ጡብ
ችሁንም ተቆጥራችሁ ታመጣላችሁ አላቸው ።
በእስራኤል ልጆች የተሾሙ አለቆችም በመከራ እን
ዳሉ አይተው ዕለት ዕለት ከምንሠራው ሥራ ጡቡ አይ
ጐድልልንም አሉ ።
ሙሴንና አሮንንም ከፈርዖን ገብተው ሲወጡ ተገና
ኙዋቸው ።
ለሚገድለን (ለፈርዖን) በእጁ ሰይፍን ትሰጡት ዘንድ
በፈርዖን ፊትና በመኳንንቱ ፊት እንደ በጎ ሽቱ እንወደድ
የነበርነው እንዲጸየፉን ያደረጋችሁ እናንተንና እኛን እግ
ዚአብሔር አይቶ ያፈራርደን አሉዋቸው ። ዘፀ ፮ ፱ ።
ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ አቤቱ በዚህ ሕ
ዝብ ላይ ለምን ክፉ ነገር አደረግህ ለምንስ ላከኸኝ ፤ ።
ያንተን ቃል ልነግረው ወደ ፈርዖን ከመጣሁ ጀምሮ
በወገኖችህ ላይ ክፉ ሥራ ሠራህበት ይህንም ሕዝብ አላ
ዳንከውም አለ ።

ምዕራፍ ፮ ።

እግዚአብሔር ሙሴን አሁን በፈርዖን ላይ የማደርገ
ውን ታያለህ በጸናች እጅ (ሥልጣን) በበረታች ክንድ ከአ
ገሩ አውጥቶ ይሰዳቸዋልና ። ዘፀ ፲፩ ፩ ፣ ፲፪ ፴፱ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ተናገረው አለውም ፤ ለአብር
ሃም ፣ ለይስሐቅ ፣ ለያዕቆብ የታየሁዋቸው እኔ እግዚአብ
ሔር ነኝ ። ዘፍ ፲፯ ፩ ፣ ፴፭ ፲፩ ።
ፈጣሪያቸው እኔ ነኝና ይህንኑ ስሜም (አሸናፊ እንደ
ሆን) የነገርኋቸው እኔ ነኝ ። ዘፍ ፵፰ ፲ ።
የሚኖሩበትንም የከነዓን አገር እሰጣቸው ዘንድ መሐ
ላዬን አጸናሁላቸው ፣ (ያጸናሁላቸው እኔ ነኝ) ።
እኔ ግብጻውያን የሚያሠቃዩዋቸውን የእስራኤልን ል
ጆች ልቅሶ ሰማሁ ፣ መሐላዬንም አሰብሁ ። ዘፀ ፪ ፳፬ ።
ፈጥነህ እንዲህ በላቸው ከግብጽ ሠራዊት ለይቼ ከአገ
ዛዛቸው አወጣችኋለሁ ፣ ከፍ ባለ ሥልጣኔ በጽኑ ፍርዴም
ተበገርቼ አድናችኋለሁ ። ዘፍ ፵፰ ፲ ፣ ዘዳ ፳፮ ፰ ።

እናንተ ልጆች ልትሆኑኝ እኔም አባት እሆናችሁ ዘን
ድ እወስዳችኋለሁ ፣ ከዚህ በኋላ ከግብጽ ምድር ከሠራዊ
ታቸውም ለይቼ ያወጣኋችሁ (ቀድሞም) ፈጣሪያችሁ እኔ

		እግዚአብሔር እንደ ሆንኩ ታውቃላችሁ ።
ወአወስደክሙ ውስተ ምድር ዘሰፋሕኩ እዴየ ከመ እሁቦሙ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወእሁበክሙ ለክሙ፡ ለርስት አነ እግዚእ እግዚአብሔር ።	፰	ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ አወርሳቸው ዘንድ እጄን ዘርግቼ ወደ ማልኩበት ወደ ከነዓን እወስዳችኋለሁ ገዥ የምሆን እኔ እግዚአብሔር (እርሷንም) ርስት አድርጌ ለናንተ እሰጣችኋለሁ ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲፰፡ ፳፮ ፫ ።
ወነገሮሙ ሙሴ ከመዝ ለደቂቀ እስራኤል ወኢሰምዕዎ ለሙሴ እምእንብዝና ነፍሶሙ ወእምዕፀበ ገበሮሙ ።	፱	ሙሴም ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብሎ ነገራቸው፤ ነገር ግን ሰውነታቸው አእምሮዋን ከማጣቷ ከመጨነቃም የተነሣ ሙሴን አልሰሙትም ። ዘፀ፡ ፭ ፳፩ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ባእ ወንግሮ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ከመ ይፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድሩ ።	፲	እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤልን ልጆች ከአገሩ አሰናብቶ እንዲሰዳቸው ገብተህ ለግብጽ ንጉሥ ለፈርዖን ንገረው አለው ። ኤር፡ ፩ ፯፡ ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፶፩ ።
ወተናገረ ሙሴ ወይቤ ቅድመ እግዚአብሔር ናሁ ደቂቀ እስራኤል ዘኢሰምዑኒ እፎ ፈርዖን ይሰምዐኒ ወአነ በሃም ።	፲፩	ሙሴም በእግዚአብሔር ፊት እንዲህ አለ፤ እነሆ የእስራኤል ልጆች ያልሰሙኝ ፈርዖንማ እንደምን ይሰማኛል፤ ወዲህም ድዳ ነኝ ። ዘሌ፡ ፳፯ ፵፩፡ ፲፱ ፳፫ ።
ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወአዘዞሙ ይብልዎ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ያውጽአሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ።	፲፪	እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ ምድር ያወጣቸው ዘንድ ለግብጽ ንጉሥ ለፈርዖን ንገሩት ።
ወእሉ እሙንቱ መላእክት በበ ቤተ አበዊሆሙ ለደቂቀ እስራኤል፡ ደቂቀ ሮቤል በኵሩ ለእስራኤል ሄኖኅ ወፍሉስ ወአስሮን ወከርሚ ዝ ውእቱ ትውልዱ ለሮቤል፤	፲፫	የእስራኤል ልጆች በየአባታቸው ወገን የተሾሙ አለቆች እሊህ ናቸው፤ የእስራኤል የበኵር ልጅ የሮቤል ልጆች ሄኖህ፡ ፍሉስ፡ አስሮንና ከርሚ ናቸው፡ የሮቤል የትውልዱ ቍጥር ይህ ነው ። ዘፍ፡ ፵፮ ፱ ።
ወደቂቀ ስምዖን ዩምኤል ወያሚን ወአኡድ ወያኩን ወሱሐር ወሳኡል ዘእምነ ፋኒኢስ፡ ዝ ውእቱ ትውልዱ ለስምዖን ።	፲፬	ከፋኒኢስ የተወለዱ የስምዖን ልጆች ዮምኤል፡ ያሚን፡ አኡድ፡ ያኩን፡ ሱሐርና ሳኡል ናቸው፡ የስምዖን ትውልድ ይህ ነው ። ዘፍ፡ ፵፮ ፲፡ ፩ ዜና ፬ ፳፬ ።
ወዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ ሌዊ በበዘመዶሙ ጌድሶን ወቀዓት ወሜራሪ፡ ወዓመተ ሕይወቱ ለሌዊ ምእት ወሠላሳ ወሰብዓቱ ።	፲፭	የሌዊም ልጆች በየወገናቸው የሚጠሩበት ስማቸው ይህ ነው፤ ጌድሶን፡ ቀዓት፡ ሜራሪ ናቸው፡ ሌዊም በሕይወት የኖረው ዘመኑ መቶ ሠላሳ ሰባት ነው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ጌድሶን ሎቤኒ ወሰሚዕ በቤተ አቡሆሙ ።	፲፮	በየአባታቸው ወገን የተሾሙ የጌድሶንም ልጆች እሊህ ናቸው፤ ሎቤኒ፡ ሰሚዕ ናቸው ። ዘኁ፡ ፫ ፲፰ ።
ወደቂቀ ቀዓት እንበረም ወይሳአር ወኬብሮን ወአዝያል ።	፲፯	የቀዓትም ልጆች እንበረም፡ ይሳዓር፡ ኬብሮንና አዝያል ናቸው ። ፩ ዜና መዋ፡ ፮ ፫ ።
ወዓመተ ሕይወቱ ለቀዓት ምእት ወሠላሳ ወሠለስቱ ።	፲፰	ቀዓትም በሕይወት የኖረው ዘመኑ መቶ ሠላሳ ሦስት ነው ። ዘኁ፡ ፫ ፲፱፡ ፳፯ ፶፯ ።
ወደቂቀ ሜራሬ ሙሔሊ ወሐሙሲ እሉ እሙንቱ ትውልደ ቤተ ሌዊ በበዘመዶሙ ።	፲፱	የሜራሪም ልጆች ሙሔሊ፡ ሐሙሲ ናቸው፡ በየወገናቸው በየዘመዳቸው የሚቈጠሩት የሌዊ ልጆች እሊህ ናቸው ። ዘኁ፡ ፫ ፳፡ ፩ ዜና ፮ ፲፱ ፳፫ ፳፩ ።
ወነሥአ ሎቱ እንበረም ብእሲተ እንተ ስማ ዮካብድ ወለተ እኁሁ ለአቡሁ ወወለደቶሙ ሎቱ ለአሮን ወለሙሴ ወለማርያ እኅቶሙ ።	፳	እንበረም የአባቱን የወንድም ልጅ ስሟ ዮካብድ የምትባል ሚስት አገባ፡ እሷም አሮንን ሙሴን እኅታቸው ማርያን ወለደችለት ። ዘፀ፡ ፪ ፩ ።
ወዓመተ ሕይወቱ ለእንበረም ምእት ወሠላሳ ወሰብዓቱ ።	፳፩	እንበረም በሕይወት የኖረው መላ ዘመኑ መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ነው ። ዘፀ፡ ፪ ፩ ።
ወደቂቀ ይሳዓር ቆሬ ወናፌግ ወዝክር ።	፳፪	የይሳዓርም ልጆች ቆሬ፡ ናፌግና ዝክር ናቸው ።
ወደቂቀ አዝያን ሚሳኤል ወኤልሳፌን ወሰትሪ ።	፳፫	የአዝያንም ልጆች ኤልሳፌን ሚሳኤልና ሰትሪም ናቸው ። ዘኁ፡ ፳፯ ፶፱፡ ፲፯ ፩ ።
ወነሥአ ሎቱ አሮን ብእሲተ እንተ ስማ ኤልሳቤጥ ወለተ አሚናዳብ እኅቱ ለነአሶን ወወለደቶሙ ሎቱ ለናዳብ ወለአብዩድ ወለአልአዛር ወለይታምር ።	፳፬	አሮንም የነአሶን እኅት የአሚናዳብን ልጅ ስሟ ኤልሳቤጥ የምትባል ሚስት አገባ፡ እሷም ናዳብን አብዩድን አልአዛርንና ይታምርን ወለደችለት ። ሩት ፬ ፲፱ ።
ወደቂቀ ቆሬ አሴር ወሕልቃና ወአብያሴፍ፡ ዝ ውእቱ ትውልዱ ለቆሬ ።	፳፭	የቆሬም ልጆች አሴር፡ ሕልቃና፡ አብያሴፍ ናቸው፤ የቆሬ የትውልዱ ቍጥር ይህ ነው ።

፳፭ ወአልአዛር ወልደ አሮን ነሥአ ሎቱ ብእሲተ እምአ
ዋልደ ፉጢኤል ወወለደቶ ሎቱ ለፊንሐስ፤ ወእሉ ቀዳም
ያተ ትውልዶሙ ለሌዋውያን በበነገዶሙ ።
፳፮ ወእሉ እሙንቱ አሮን ወሙሴ እለ ይቤሎሙ እግዚአ
ብሔር ያውፅእዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ
ምስለ ኀይሎሙ ።
፳፯ እሉ እሙንቱ እለ ተበሀልዎ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ
ከመ ይፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምብሔረ ግብጽ
ሙሴ ወአሮን እሙንቱ፤ በዕለት ዘተናገሮ እግዚአብሔር
ለሙሴ በምድረ ግብጽ ።
፳፱ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አነ ውእቱ
እግዚአብሔር ንግሮ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ኵሎ ዘአነ
እቤለከ ።
፴ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ናሁ ፀያፍ አነ እፎ
ይሰምዓኒ ፈርዖን ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ ረሰይኩከ አም
ላከ ለፈርዖን ወአሮን እኁከ ይኩንከ ነቢየ ።
፪ ወአንተሰ ንግሮ ኵሎ ዘአዘዝኩከ ወአሮን ይንግሮ
ለፈርዖን ከመ ይፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድሩ ።
፫ ወአነ አጸንዕ ልቦ ለፈርዖን ወአበዝኅ ተአምርየ ወመ
ድምምየ በምድረ ግብጽ ወኢይሰምዐክሙ ፈርዖን ።
፬ ወእወዲ እዴየ ዲበ ብሔረ ግብጽ ወአወጽኦሙ በኀ
ይልየ ለሕዝብየ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ በበ
ቀል ዐቢይ ።
፭ ወያአምሩ እንከ ኵሉ ግብጽ ከመ አነ ውእቱ እግዚአ
ብሔር፤ ወእሰፍሕ እዴየ ዲበ ብሔረ ግብጽ ወአወጽ
ኦሙ ለደቂቀ እስራኤል እማእከሎሙ ።
፮ ወገብሩ ሙሴ ወአሮን በከመ አዘዞሙ እግዚአብሔር፤
፯ ወከኖ ለሙሴ ሰማንያ ዓም፤ ወለአሮን ሰማንያ ወሠለ
ስቱ ዓም አመ ተናገርዎ ለፈርዖን ።
፰ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን፤ እመ
ይቤለክሙ ፈርዖን ሀቡኒ ተአምረ ወመድምመ፤ በሎ ለአ
ሮን እኁከ ንሥእ ለዛቲ በትር ወግድፋ ቅድሜሁ ለፈር
ዖን ወቅድመ ዐበይቱ ወትከውን አርዌ ምድር ።
፱ ወበኡ ሙሴ ወአሮን ቅድመ ፈርዖን ወገብሩ ከማሁ
በከመ አዘዞሙ እግዚአብሔር ።
፲ ወገደፈ አሮን በትሮ በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ዐበ
ይቱ ወኮነት አርዌ ምድር ።
፲፩ ወጸውዖሙ ፈርዖን ለጠቢባን ወለመሠርያን ወገብሩ
ሐራስያነ ግብጽ በሥራያቲሆሙ ከማሆሙ ።
፲፪ ወወገሩ አብትሪሆሙ ወኮኑ አራዊተ ምድር ወውኅ
ጠቶሙ በትረ አሮን ለአብትረ እልክቱ ።
፲፫ ወጸንዐ ልቡ ለፈርዖን ወአበየ ሰሚዐ በከመ ይቤ እግ
ዚአብሔር ።
፲፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ክቡድ ልቡ ለፈርዖን

የአሮን ልጅ አልአዛርም ከፉጢኤል ልጆች ሚስት
አግብቶ ፊንሐስን ወለደችለት፤ በየወገናቸው ከሚቈጠሩ
ከሌዋውያን ልጆች የሚቀድሙ እሊህ ናቸው ።
የእስራኤልን ልጆች ከሠራዊታቸው ጋር ከግብጽ አገ
ር ያወጡዋቸው ዘንድ እግዚአብሔር የነገራቸው እነዚህ
ሙሴና አሮን ናቸው ። ዘፀ፥ ፲፪ ፲፯፥ ዘኍ፥ ፴፫ ፩ ።
የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር ያስናብታቸው ዘን
ድ የግብጹን ንጉሥ ፈርዖንን የተከራከሩት ሙሴና አሮን
እነዚህ ናቸው ፤ እግዚአብሔር በግብጽ አገር ሙሴን በተ
ናገረው ቀን እንዲህ ሆነ ። ዘፀ፥ ፭ ፩-፫ ።
እግዚአብሔር ሙሴን እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ እኔ
የምነግርህን ሁሉ ለግብጽ ንጉሥ ለፈርዖን ንገረው ብሎ
ተናገረው ።
ሙሴም እግዚአብሔርን እነሆ እኔ ድዳ ነኝ ፈርዖን
እንዴምን ይሰማኛል ፤ አለው ። ዘፀ፥ ፮ ፲፪፥ ፮ ፪ ፮ ፲፩ ።

ምዕራፍ ፯ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እነሆ ለፈርዖን አምላኩ አድር
ጌሃለሁ ወንድምህ አሮንም አስተርጓሚ ይሁንህ አለው ።
አንተስ ያዘዝኩህን ሁሉ ለአሮን ንገረው፤ አሮንም
የእስራኤልን ልጆች ከአገሩ አሰናብቶ እንዲሰዳቸው ለፈር
ዖን ይንገረው አለው ። ዘፀ፥ ፬ ፲፮፥ ፮ ፳ ።
እኔም የፈርዖንን ልብ አጸናዋለሁ፤ በግብጽም አገር
ፍጹም ተአምራቱን አብዝቼ አደርጋለሁ፤ ፈርዖንም አይ
ሰማችሁም ። ዘፀ፥ ፲፩ ፱ ።
እጄንም በግብጽ አገር ላይ አደርጋለሁ፤ ወገኖቼ የእስ
ራኤልንም ልጆች በታላቅ ኀይሌ (ፍርዴ) ከግብጽ አገር
አወጣቸዋለሁ ። ዘፀ፥ ፮ ፯፥ ፬ ፮ ።
እንግዲህ የግብጽ ሰዎች ሁሉ እኔ እግዚአብሔር እን
ደሆንኩ ያውቃሉ እደ መዓቴን በግብጽ አገር ላይ ዘርግቼ
የእስራኤልን ልጆች ከመካከላቸው ለይቼ አወጣቸዋለሁ ።
ሙሴና አሮንም እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው አደረጉ ።
ፈርዖንንም በተናገሩት ጊዜ ለሙሴ ሰማንያ ዓመት፤
ለአሮንም ሰማንያ ሦስት ዓመት ሆናቸው ነበር ።
እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤
ፈርዖን ተአምራት አድርጋችሁ አሳዩኝ ቢላችሁ ወንድ
ምህ አሮንን ይህችን በትር አንስተህ በፈርዖን ፊትና በሹ
ማምንቱ ፊት ጣላት እባብ ትሆናለች በለው ።
ሙሴና አሮንም ከፈርዖን ዘንድ ገብተው እግዚአብ
ሔር እንዳዘዛቸው አደረጉ ። ዘፍ፥ ፩ ፳፥ ዮሐ፥ ፪ ፲፰ ።
አሮንም በሹማምንቱና በፈርዖን ፊት በትሩን ጣለና
እባብ ሆነች ። ዘፀ፥ ፬ ፫፥ ኢሳ፥ ፭ ፱ ።
ፈርዖንም አዋቂዎቹንና አስማተኞቹን ጠራቸው፤ የግ
ብጽ ሟርተኞችም በሥራያቸው እንደነሱ አደረጉ ።
(እነሱም) በትሮቻቸውን (ወደ መሬት) ጣሉ እባቦችም
ሆኑ፤ የአሮንም በትር የነዚያን በትሮች ዋጠቻቸው ።
እግዚአብሔርም እንደተናገረ፤ የፈርዖን ልብ ጸና፤
አልሰማም አለ ። ዘፀ፥ ፮ ፳፪፥ ፰፥ ፲፱ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፤ ወገኖቼ እስ

ከመ ኢይፈንዎሙ ለሕዝብ ።
፲፭ ወሑር ኀበ ፈርዖን በጽባሕ ናሁ ኀበ ማየ ተከዚ ይወ
ፅእ ውእቱ ወይቀውም ወተቀበሎ ኀበ ገበዘ ተከዚ ፣ ወለ
እንታክቲ በትር እንተ ኮነት አርዌ ምድር ንሥእ በእዴከ ፤
፲፮ ወበሎ እግዚአብሔር አምላከ ዕብራውያን ፈነወኒ ኀ
ቤከ እንዘ ይብል ፈኑአ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ በሐቅል
ወናሁ ኢሰማዕከ እስከ ዛቲ ዕለት ።

፲፯ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር በዝንቱ ተአምር ከመ አነ
ውእቱ እግዚአብሔር ናሁ አነ እዘብጥ በዛ በትር እንተ
ውስተ እዴየ ማየ ተከዚ ወይከውን ደመ ።
፲፰ ወይመውቱ ዓሣት ዘውስተ ተከዚ ወይጸይእ ተከዚ
ወኢይክሉ ግብጽ ሰትየ ማይ እምተከዚ ።

፲፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎ ለአሮን ንሥእ
ለበትርከ ወስፋሕ እዴከ ዲበ ማያተ ግብጽ ወዲበ አፍላ
ጋሙ ወዲበ አስራጊሆሙ ወዲበ አዕያጊሆሙ ወዲበ ኵሉ
ምቅዋመ ማዮሙ ፣ ወይከውን ደም ውስተ ኵሉ ምድረ
ግብጽ ወውስተ ዕፀው ወውስተ አእባን ።
፳ ወገብሩ ከመዝ ሙሴ ወአሮን በከመ አዘዞሙ እግዚአ
ብሔር ፣ ወአልዐለ አሮን በትሮ ወዘበጠ ማየ በውስተ ተከ
ዚ በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ዐበይቱ ወኮነ ደመ ማይ
ዘውስቱ ተከዚ
፳፩ ወሞቱ ዓሣት ዘውስተ ተከዚ ወጌአ ተከዚ ወስእኑ
ግብጽ ሰትየ ማይ እምተከዚ ፣ ወኮነ ደም ውስተ ኵሉ ም
ድረ ግብጽ ።
፳፪ ወገብሩ ከማሁ ሐራስያነ ግብጽ በሥራያቲሆሙ ፣ ወጸ
ንዐ ልቡ ለፈርዖን ወአበየ ሰሚዖቶሙ በከመ ይቤ እግዚ
አብሔር ።
፳፫ ወገብአ ፈርዖን ወቦአ ቤቶ ወኢተመይጠ ልቡ በዝ
ንቱ ኵሉ ።
፳፬ ወከረዩ ኵሉ ግብጽ ዐውዶ ለተከዚ ከመ ይስተዩ ማየ
ወስእኑ ሰትየ ማይ እምተከዚ ።
፳፭ ወተፈጸመ ሰቡዕ ዕለት እምድኅረ ዘበጠ እግዚአብ
ሔር ለተከዚ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ባእ ኀበ ፈርዖን ወበ
ሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ፈኑ ሕዝብየ ከመ ይፀመ
ዱኒ በሐቅል ።
፪ ወለእመ አበይከ አንተ ፈንዎቶሙ ናሁ አነ እዘብጥ
ኵሎ አድባሪከ በቈርናናዓት ።

፫ ወይቀድዕ ተከዚ ቈርናናዓተ ወየዓርግ ወይበውእ ውስ
ተ ሕብያቲከ ወውስተ ውሣጥያተ ቤትከ ወጽርሕከ ወዲበ
ዐራትከ ወውስተ አብያተ ዐበይትከ ወዲበ ሕዝብከ ወው
ስተ ሐሪጽከ ወውስተ እቶናቲከ ።
፬ ወዲቤከ ወዲበ ዐበይትከ ወዲበ ሕዝብከ የዐርግ ቈር
ናናዓት ።

ራኤልን እንዳይሰዳቸው የፈርዖን ልቡ ጸና አለው ።
ማልደህ ወደ ፈርዖን ሂድ ፣ እነሆ እሱ ወደ ፈሳሹ
ውኃ ይቆማል ፣ ከፈሳሹ ውኃ ዳር ወጥተህ ተቀበለው ፣
እባብ የሆነች በትሪቱንም በእጅህ ይዘኻት ሂድ ።
የዕብራውያን ፈጣሪ እግዚአብሔር በምድረ በዳ ያገለ
ግሉኝ ዘንድ ወገኖቼን (እስራኤልን) አሰናብተህ ስደዳቸው
እነሆም እስከ ዛሬ ድረስ (ቃሉን) አልሰማህም ብሎ ወዳ
ንተ ልኮኛል በለው ። ዘፀ፣ ፫ ፲፯ ፣ ፯ ፩ ።
እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ
ሆንኩ በዚህ ታውቃለህ እነሆ በእጄ በተያዘችው በትር
ፈሳሹን እመታለሁ ደምም ይኾናል በለው አለ ።
በፈሳሹም ውስጥ ያሉ ዓሣዎች ይሞታሉ ፣ ፈሳሹም
ይሸታል ፣ የግብጽም ሰዎች የፈሳሹን ውኃ መጠጣት አይ
ችሉም ። ዘፀ፣ ፯ ፳፩ - ፳፬ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ አሮንን እባብ
የሆነችውን በትር አንሥተህ እጅህን በግብጽ ውኃዎች
በወንዞቻቸውም በምንጮቻቸውም በኩሬዎቻቸውም በው
ኃ ማከማቻቸውም እጅህን ዘርጋ በለው ፣ በግብጽም አገር
ሁሉ ዕንጨቶችም ደንጊያዎችም ሁሉ ደም ይሆናሉ ።
ሙሴና አሮንም እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው አደረጉ
አሮንም በትሩን አንሥቶ በፈርዖንና በመኳንንቱ ፊት በፈ
ሳሹ ወንዝ ያለውን ውኃ መታው ፣ የፈሳሹም ውኃ ደም
ሆነ ። መዝ፣ ፸፰ ፵፬ ፣ ፻፭ ፵፱።
በፈሳሹ ውስጥ ያሉ ዓሣዎችም ሞቱ ፣ ፈሳሹም ሸተተ
የግብጽም ሰዎች ከፈሳሹ ወንዝ ውኃ መጠጣት ተሳና
ቸው ፣ በግብጽም አገር ሁሉ ደም ሆነ ። ዘፀ፣ ፯ ፲ ፣ ፰ ፳፫።
የግብጽ ሟርተኞችም (ኢያኔስ ኢያንበሬስ) በአስማ
ታቸው እንዲሁ አደረጉ እግዚአብሔር እንደተናገረም የፈ
ርዖን ልቡ (በክፋት) ጸና መስማታቸውን እምቢ አለ ።
ፈርዖን ተመልሶ ወደ ቤቱ ገባ ፣ ነገር ግን በዚህ ሁሉ
ነገር ልቡ አልተመለሰም ። ዘፀ፣ ፯ ፫ ፬ ።
የግብጽ ሰዎች ሁሉ ከፈሳሹ ውኃ መጠጣት ተስኗቸ
ዋልና ውኃ ሊጠጡ ከፈሳሹ ዳር ጕድጓድ ቆፈሩ ።
እግዚአብሔር ፈሳሹን ውኃ (ደም ከደረገው) ከመ
ታው በኋላ ሰባቱ ቀን ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፰ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ወደ ፈርዖን ገብተህ እንዲህ
በለው ፤ በምድረ በዳ እንዲያገለግሉኝ ወገኖቼን አሰናብ
ተህ ስደድ ። ዘፀ፣ ፩ ፰ ፣ ፫ ፲፪ - ፲፰ ።
አልሰዳቸውም ብትል ግን እኔም ተራራዎችህን ሁሉ
በጓጕንቸሮች እመታለሁ (ተሰበ ቀንዳማትል ጓጕንቸር
ዘጕል ልብሱ እንዲያስገኝ አደርጋለሁ) ። ዘፀ፣ ፯ ፲፬ ።
ፈሳሹም ጓጕንቸርን ያፈላል (ያስገኛል) ከፈሳሹም ወ
ጥቶ ወደ ቤቶችህ ወደ አልፍኞችህ ፣ ወደ አዳራሽህ ፣ ወደ
አልጋህ ፣ ወደ ሹማምንትህም ቤት ወደ ዱቄትህ ፣ ወደ
ምድጆችህ ይገባል ። ዘኍ፣ ፵፫ ፴ ፣ መዝ፣ ፸፰ ፴ ።
ባንተም በሹማምንትህም በወገኖችህም ላይ ጓጕንቸር
(ቀንዳምትል) ይዘምታል ። ዘፀ፣ ፯ ፲፱ ።

፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎ ለአሮን እኑክ ስፋሕ በእዴከ ወበትረከ ዲበ አፍላግ ወዲበ አስራግ ወዲበ አዕያግ ወይጻእ ቈርነነዓት ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ ወንድምህ አሮንን እጅህን ዘርግተህ በትርህን ይዘህ ወንዞቹን ምንጮቹን ኲሬዎቹን ምታ ጓጕንቸርም ይውጣ አለው ።

፮ ወሰፍሐ አሮን እዴሁ ዲበ ማያተ ግብጽ ወወፅአ ወዓርገ ቈርነነዓት ወከደኖ ለምድረ ግብጽ ።

አሮንም በግብጽ ውኃዎች ላይ እጁን ዘረጋ ፤ ጓጕንቸር (ከዚያ) ወጥቶ የግብጽን አገር ሸፈነው ።

፯ ወገብሩ ከማሁ ሐራስያነ ግብጽ በሥራያቲሆሙ ወአውጽኡ ቈርነነዓተ ዲበ ምድረ ግብጽ ።

የግብጽ ጠንቋዮች በሥራያቸው እንዲሁ አድርገው በግብጽ ምድር ላይ ጓጕንቸር ቀንዳማትል ፤ ዘጕል ልብሱን አወጡ ። ዘፀ፡ ፯ ፲፩ ፳፪ ።

፰ ወጸውዖሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ ፤ ጸልዩ ሊተ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ይሰስል ሊተ ቈርነነዓት እምኔየ ወእምሕዝብየ ወእፌንዎ ለሕዝቡ ይሡዕ ለእግዚአብሔር ።

ፈርዖን ሙሴንና አሮንን ጠርቶ ጓጕንቸሩ (ቀንዳማትሉ) ከኔና ከሕዝቤ እንዲርቅልን ወደ እግዚአብሔር ጸልዩልኝ (እኔም) ሕዝቡን ለእግዚአብሔር ሊሠዋ እለቀዋለሁ አላቸው ። ዘፀ፡ ፱ ፳፰ ፣ ፲ ፲፰ ።

፱ ወይቤሎ ሙሴ ለፈርዖን ዐድመኒ ማእዜ እጸሊ ለከ ወለዐበይትከ ወለሕዝብከ ከመ ይማስን ቈርነነዓት እምኔከ ወእምሕዝብከ ወእምዐበይትከ እንበለ ውስተ ተከዚ ይተርፍ ።

ሙሴም ፈርዖንን እንዲህ አለው ፤ በፈሳሹ ውስጥ ከሚቀረው በቀር ከሹማምንትህ ፣ ከወገኖችህ ፣ ከንተም ጓጕንቸሩ እንዲርቅልህ ላንተ ለሹማምንትህና ለወገኖችህ መቼ እንድጸልይልህ ቀጠረኝ ። መሳ፡ ፯ ፪ ፣ ኢሳ፡ ፲ ፲፭ ።

፲ ወይቤሎ ፈርዖን ለጌሠም ወይቤሎ አሆ በከመ ትቤለኒ ከመ ታእምር ከመ አልበ ባዕድ አምላክ ዘእንበለ እግዚአብሔር ።

ፈርዖንም ለነገ አለው ፤ (ሙሴም) ከእግዚአብሔር ሌላ ባዕድ አምላክ እንደሌለ ታውቅ ዘንድ እሺ እንዳልከኝ ይሁን አለው ። ፪ ሳሙ፡ ፯ ፳፪ ፣ ፩ ዜና መዋ፡ ፲፯ ፳ ።

፲፩ ወይሴስል ቈርነነዓት እምኔከ ወእምአብያቲከ ወእምዐበይትከ ወእምሕዝብከ እንበለ ውስተ ተከዚ ይተርፍ ።

ጓጕንቸሩም በፈሳሹ ከሚቀረው በቀር ከወገንህ ፣ ከሹማምንትህ ከቤቶችህና ከንተም ይርቃል ።

፲፪ ወወፅኡ ሙሴ ወአሮን እምኀበ ፈርዖን ወአውየዉ ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ሙስና ቈርነነዓት በከመ አዘዘ ፈርዖን ።

ሙሴና አሮንም ከፈርዖን ዘንድ ወጥተው ፈርዖን እንዳዘዘ ጓጕንቸሩን አጥፋልን ብለው ወደ እግዚአብሔር ጮኹው ለመኑ ።

፲፫ ወገብረ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ሙሴ ወሞተ ቈርነነዓት እምአብያት ወእምአህጉር ወእምሐቅል ።

እግዚአብሔር ሙሴ እንደለመነው አደረገ ፤ ከቤቶች ከከተሞችና ከበረኻ የነበሩ ጓጕንቸሮች ሞቱ ።

፲፬ ወአስተጋብኡ ክምረ ክምረ ወጼአት ምድር ።

ሰብስበውም አፈራው አፈራው ከመሩት ፤ ምድሪቱም ገማች ። ዘፀ፡ ፰ ፴ ፣ ፱ ፮ መክ፡ ፰ ፲፩ ።

፲፭ ወሰበ ርእየ ፈርዖን ከመ ኮነ ዕረፍት ከብደ ልቡ ወአበየ ሰሚዖቶሙ በከመ ነበበ እግዚአብሔር ።

ፈርዖን ግን ዕረፍት እንደሆነ በየ ጊዜ ልቡ ጸና ፤ እግዚአብሔርም እንደተናገረ መስማታቸውን እምቢ አለ ።

፲፮ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎ ለአሮን ስፋሕ በእዴከ በትረከ ወዝብጥ መሬተ ምድር ወይወፅእ ፃዑት ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ወውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ (ወንድምህ) አሮንን በእጅህ በትርህን አንሥተህ የምድሩን ትቢያ ምታ በሰውም በከብቱም በግብጽም አገር ሁሉ (ጭሚን ዘመሚት ትንኝ) ሳንጃ ይወጣል በለው ።

፲፯ ወሰፍሐ አሮን በእዴሁ በትሮ ወዘበጠ መሬተ ምድር ወወጽአ ፃዑት ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

አሮንም በእጁ በትሩን አንሥቶ የምድሩን ትቢያ መታ በሰውም በከብቱም በግብጽም አገር ሁሉ ትንኝ ሳንጃ ወጣ ። መዝ፡ ፻፭ ፴፩ ።

፲፰ ወገብሩ ከማሁ ሐራስያነ ግብጽ በሥራያቲሆሙ ከመ ያውጽኡ ፃዑተ ወስእኑ ወወፅአ ፃዑት ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ።

የግብጽ ጠንቋዮችም በሟርታቸው ትንኝን ሳንጃን ያወጡ ዘንድ እንዲሁ አደረጉ ፤ ነገር ግን ማውጣት ተሳናቸው ፤ ትንኙ ሳንጃው በሰውም በከብቱም ወጣ ።

፲፱ ወይቤልዎ ሐራስያን ለፈርዖን አጽባዕተ እግዚአብሔር ውእቱ ዝንቱ ወጸንዐ ልቡ ለፈርዖን ወአበየ ሰሚዖቶሙ በከመ ነበበ እግዚአብሔር ።

ጠንቋዮቹም (ኢያኔስ ኢያንበሬስ) ፈርዖንን ይህስ የእግዚአብሔር ጣት ነው አሉት ፤ የፈርዖን ልብ ግን ጸና ፤ እግዚአብሔር እንደ ተናገረ መስማታቸውን እምቢ አለ ።

፳ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጊሥ በጽባሕ ወቁም ቅድሜሁ ለፈርዖን ናሁ ኀበ ማይ ይወጽእ ውእቱ ወበሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ፈኑ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ነገ ጧት ገስግሰህ ሂደህ በፈርዖን ፊት ቁም ፤ እነሆ እሱ ወደ ወንዝ ይወርዳል ፤ እግዚአብሔር እንዲህ አለ ያገለግሉኝ ዘንድ ወገኖቼን አሰናብተህ ስደድ ብሎሃል በለው ። ዘፀ፡ ፱ ፲፫ ።

፳፩ ወለእመ አበይከ ፈንዎተ ሕዝብየ ናሁ አነ እፌኑ ዲቤከ ፣ ወዲበ ዐበይትከ ፣ ወዲበ ሕዝብከ ፣ ወዲበ አብያቲከ

ወገኖቼን አልለቅም ያልክ እንደሆነ ግን እነሆ እኔም በንተ በሹማምንትህ በወገኖችህ በቤቶችህም ተርብ (የውሻ

ጽንጽያ ክልብ ወይመልእ ውስተ አብያተ ግብጽ ወውስተ ምድርኒ እንተ ሀለውከ ውስቴታ ።

፳፪ ወእሴብሕ በይእቲ ዕለት በምድረ ጌሤም እንተ ውስቴታ ሀለዉ ሕዝብየ ወኢይሄሉ ህየ ጽንጽያ ክልብ ከመ ታእምር ከመ አነ ውእቱ እግዚእ ለኵላ ምድር ።

፳፫ ወእፈልጥ ማእከለ ሕዝብየ ወማእከለ ሕዝብከ ወጌሠመ ይከውን ዝ ነገር ።

፳፬ ወገብረ እግዚአብሔር ከማሁ፤ ወመጽአ ጽንጽያ ክልብ ብዙኅ ውስተ አብያተ ፈርዖን ወውስተ አብያተ ዐበይቱ ወውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ወማሰነት ምድር እምጽንጽያ ክልብ ።

፳፭ ወጸውዖሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ ሑሩ ወሡዑ ለአምላክክሙ በዛ ምድር ።

፳፮ ወይቤሎ ሙሴ ኢይትከሃል ከመዝ ይኩን እስመ ዘየሐርሙ ግብጽ ንሠውዕ ለአምላክነ ወእመ ሦዕነ ዘየሐርሙ በቅድሜሆሙ ይዌግሩነ ።

፳፯ ምሕዋረ ሠሉስ ዕለት ንሑር ውስተ ሐቅል ወንሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ በከመ ይቤለነ ።

፳፰ ወይቤሎ ፈርዖን አነ እፌንወክሙ ትሡዑ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ በሐቅል ወበሕቱ ኢትትአተቱ ወርኁቀ ኢትሑሩ ወጸልዩ ሊተ ኀበ እግዚአብሔር ።

፳፱ ወይቤሎ ሙሴ ናሁ አነ እወጽእ እምኀቤከ ወእጼሊ ኀበ እግዚአብሔር ወይሴስል ጽንጽያ ክልብ እምኔከ ወእምዐበይትከ ወእምሕዝብከ ፍጡነ ወኢትድግም እንከ አስተዐብዶ ከመ ኢትፈኑ ሕዝበ ይሡዑ ሎቱ ።

፴ ወወፅአ ሙሴ እምኀበ ፈርዖን ወጸለየ ኀበ እግዚአብሔር ።

፴፩ ወገብረ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ሙሴ ወአሰሰለ ጽንጽያ ክልብ እምፈርዖን ወእምዐበይቱ ወእምሕዝቡ ወኢተርፈ ወኢአሐዱሂ ።

፴፪ ወአክበደ ልበ ፈርዖን ወበዝንቱሂ ጊዜ አበየ ፈንዎቶሙ ለሕዝብ ።

ምዕራፍ ፱።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ባእ ኀበ ፈርዖን ወበሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ ዕብራውያን ፈኑ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ ።

፪ ወእመ አበይከ ፈንዎተ ሕዝብየ ወኀዲገ አጽናዕከሙ ናሁ ትከውን እዴየ ዲበ እንስሳከ በሐቅልከ ዲበ አፍራስ ወዲበ አእዱግ ወዲበ አግማል ወዲበ አልሕምት ወዲበ አባግዕ ሞት ዐቢይ ጥቀ ።

፫ ወእሴብሕ አነ ማእከለ እንስሳ ግብጽ ወማእከለ እንስሳ ደቂቀ እስራኤል ወኢይመውት እንከ እምኵሉ ዘደቂቀ እስራኤል ወኢምንትኒ ።

ዝንብ) እሰዳለሁ፣ ይኸውም በግብጽ ቤቶችና አንተ በምትኖርበት ምድርም ሁሉ ይመላል አለ በለው ።

ወገኖቼ በሉበት በጌሤም ምድር በዚያች ቀን አመሰግናለሁ፣ ለዓለም ሁሉ ገዥ እኔ እንደ ሆንኩም ታውቅ ዘንድ ተርቡ በዚያ (በጌሤም ምድር) አይኖርም ።

በወገኖችህና በወገኖቼ መካከል (ድንበር) እለያለሁ፤ ይህም ነገር (ተአምራት) ነገ ይደረጋል አለ በለው ።

እግዚአብሔርም እንዲሁ አደረገ፣ ብዙም ተቆናጣጭ ዝንብ በፈርዖን ቤት በመኳንንቱም ቤቶች ውስጥ በግብጽም አገር ሁሉ መጣ፤ ከተቆናጣጭ ዝንብ የተነሣም ምድሪቱ ጠፋች ። መዝ፡ ፸፯ ፵፭፣ ፻፭ ፴፪ ።

ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን ጠርቶ፣ ሂዱችሁ በዚያች ምድር ለፈጣሪያችሁ ሠዉ አላቸው ።

ሙሴም (ፈርዖንን) ግብጻውያን የሚጸየፉትን (ላሙን) ለፈጣሪያችን እንሠዋለንና የሚጸየፉትን (ላሙን) በፊታቸው ብንሠዋ በደንጊያ ወግረው ይገድሉናልና እንዲህ ይሆን ዘንድ አይቻልም አለው ። ዘፍ፡ ፵፫ ፵፪ ።

እኛስ (ሠውልኝ ብሎ) እንዳዘዘን የሦስት ቀን መንገድ ሂደን በምድረ በዳው ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር እንሠዋ አለው ። ዘፀ፡ ፫ ፲፰ ።

ፈርዖንም ሙሴን እንዲህ አለው፤ ለፈጣሪያችሁ ለእግዚአብሔር በምድረ በዳው ልትሠዉ እሰዳችኋለሁ፣ ነገር ግን ርቃችሁ አትሂዱ ለኔም ወደ እግዚአብሔር ለምኑልኝ።

ሙሴም ፈርዖንን እንዲህ አለው፤ አሁን ከአንተ ዘንድ ወጥቼ ወደ እግዚአብሔር እጸልያለሁ፤ የውሻ ዝንብም (ተርቡ) ከአንተ ከሹማምንትህና ከወገኖችህ ፈጥኖ ይርቃል ነገር ግን ይሠውለት ዘንድ ወገኖቼን (እስራኤልን) እንዳትለቅ ሁነህ እግዚአብሔርን ዳግመኛ አላዋቂ አታድርገው ።

ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ወጥቶ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ ። ዘፍ፡ ፴፩ ፯፣ መሳ፡ ፲፮ ፲ ።

እግዚአብሔርም ሙሴ እንዳለው አደረገ፣ የውሻ ዝንቡን ከፈርዖን ከመኳንንቱ ከሕዝቡም አራቀ (አጠፋ) አንድ ስንኳ አልቀረም ። ያዕ፡ ፭ ፲፮ ።

ፈርዖን ግን ልቡናውን አጸና፣ በዚህም ጊዜ ወገኖቹን አሰናብቶ መስደዱን እምቢ አለ ።

ምዕራፍ ፱።

እግዚአብሔር ሙሴን ወደ ፈርዖን ገብተህ የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር ያገለግሉኝ ዘንድ ሕዝቤን አሰናብት ብሎሃል ብለህ ንገረው አለው ። ዘፀ፡ ፩ ፪፣ ፯ ፲፯።

ወገኖቼን አሰናብተህ በትሰዳቸው ዳግመኛም ልቡናህን ብታጸናባቸው ግን እነሆ እደ መዓቱ በምድረ በዳ ባሉ በከብቶችህ በፈረሶችህ በአህዮችህ በግመሎችህ በላሞችህና በበጎችህም ላይ ትሆናለች ይኸውም እጅግ ጽኑ ሞት ነው ። ዘፀ፡ ፰ ፪፣ ሮሜ ፪ ፭ ።

እኔም በእስራኤል ልጆች ከብቶችና በግብጽ ከብቶች መካከል (ተአምራት አድርጌ) እመሰግናለሁ እንግዲህ ከእስራኤል ልጆች ከብቶች ከሆነው ወገን ምንም አይሞትም አለ ብለህ ንገረው አለው ። ፪ ሳሙ፡ ፭ ፮ ።

፭ ወወሀበ እግዚአብሔር ዕድሜ ወይቤ ጌሠመ እገብር ዘ ነገረ በዲበ ምድር ።

እግዚአብሔርም (ለፈርዖን) ይህንን ነገር ነገ በግብጽ ምድር ላይ አደርገዋለሁ ብሎ ቀጠሮ ሰጠው ።

፮ ወገብረ እግዚአብሔር ዘ ነገረ በሣኒታሁ ወሞተ ኵሉ እንስሳ ግብጽ ወእምእንስሳ ደቂቀ እስራኤልሰ ኢሞተ ወኢአሐዱ ።

እግዚአብሔር ይህንን ነገር በነጋታው አደረገው፡ የግብጽ ሰዎች ከብት ሁሉ ሞተ፤ ከእስራኤል ልጆች ከብት ወገን ግን አንድ ስንኳ አልሞተም ። መዝ፡ ፸፰ ፱ ።

፯ ወሰበ ርእየ ፈርዖን ከመ ኢሞተ እምእንስሳ ደቂቀ እስራኤል ወኢአሐዱ ከብደ ልቡ ወኢፈነዎ ለሕዝብ ።

ፈርዖን ከእስራኤል ልጆች ከብት ወገን አንድ ስንኳ እንዳልሞተ ባየ ጊዜ ልቡ (በክፋት) ጸና፤ ሕዝቡንም አል ለቀውም ። ዘፀ፡ ፰ ፲፭ ።

፰ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ንሥኡ ለክሙ ምልአ እደዊክሙ ሐመደ እምእቶን ወይዝርዎ ሙሴ ውስተ ሰማይ በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ዐበይቱ።

እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን የምድጃውን አመድ በእጃችሁ ሙሉ ዘግናችሁ ወስዳችሁ ሙሴ በሹማምንቱና በፈርዖን ፊት ወደ ሰማይ ይበትነው አላቸው ።

፱ ወይኩኑን ቆብር ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ወይኩን ጸልእ ዘይፈልሕ ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ወዲበ ዘአርበዕቱ እግሩ በኵሉ ምድረ ግብጽ ።

በግብጽ አገር ሁሉ ትቢያ ይሆናል፤ በሰውም በከብ ትም ላይ በግብጽ አገር አራት እግር ባለው ሁሉ ላይ ቍስል (ጕርምጥ ቺፌ) ይወጣል (ይፈላል) አላቸው ።

፲ ወነሥአ ሙሴ ሐመደ እቶን በቅድመ ፈርዖን ወዘረዎ ውስተ ሰማይ ወኮነ ጸልእ ዘይፈልሕ ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ።

ሙሴም የምድጃውን አመድ በእጁ ዘግኖ በፈርዖን ፊት ወደ ሰማይ በተነው፤ በሰውም በከብቱም ላይ የሚ ወጣ ቍስል (ጕርምጥ ዋጣ ቺፌ) ሆነ ። ራእ፡ ፲፮ ፪ ።

፲፩ ወስእኑ ሰብአ ሥራይ ቀዊመ ቅድመ ሙሴ በእንተ ጸልእ እስመ አኀዞሙ ጸልእ ለመሠርያን ወለኵሉ ሰብአ ግብጽ ።

ጠንቋዮቹም (ኢያኔስ ኢያንበሬስ) ቍስል ይዟቸዋ ልና በቍስሉ ምክንያት በሙሴ ፊት መቆም ተሳናቸው፤ የግብጽንም ሰዎች ሁሉ ይዟቸዋልና ። ዘፀ፡ ፯ ፲፩ ፤ ፰ ፲፰ ።

፲፪ ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልበ ለፈርዖን በከመ ነገሮሙ ወኢሰምዖሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ።

እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ (በክፋት) አጸናው፤ እግዚአብሔር ለሙሴና ለአሮን እንደ ነገራቸው አልሰ ማቸውም ። ዘፀ፡ ፬ ፳፩ ።

፲፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጊሥ በጽባሕ ወቁም ቅድሜሁ ለፈርዖን ወበሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አም ላከ ዕብራውያን ፈኑ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ነገ ጧት ገስግሰህ ሂደህ በፈር ዖን ፊት ቁም፤ እንዲህም በለው፤ የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር (መሥዋዕት ሠውተው) ያገለግሉኝ ዘንድ ወገኖቼን አሰናብተህ ስደድ ብሎ ኀል ብለህ ንገረው አለው ።

፲፬ እስመ ይእዜ በዝ ጊዜ አነ እፌኑ ኵሎ መዐትየ ውስ ቴትከ ወበዐበይትከ ወበሕዝብከ ከመ ታእምር ከመ አልበ ከማየ ውስተ ኵሉ ምድር ።

በዓለሙ ሁሉ ላይ እንደኔ ያለ ሌላ እንደሌለ ታውቅ ዘንድ በአንተም በወገኖችህም በመኳንንቶችህም ላይ ቍጣ ዬን ሁሉ በዚህች ቀን እሰድብኻለሁ እከን ብለህ ንገረው አለው ። ዘፀ፡ ፰ ፲ ። ፩ ዜና መዋ፡ ፲፯ ፳ ።

፲፭ ወይእዜኒ እፌኑ እዴየ ወእዘብጠከ ወለሕዝብከኒ ወእ ቀትለክሙ ወትትቀጠቀጥ ምድርክሙ ።

አሁንም እደ መዓቴን አምጥቼ አንተንም ወገኖችህ ንም እመታችኋለሁ እገድላችሁም አለሁ፤ ምድራችሁም ትጠፋለች አለ በለው ። ኢሳ፡ ፵፮ ፱ ።

፲፮ ወበእንተዝ ዐቀብኩከ ከመ አርኢ ብከ ጽንዕየ ወከ መ ይትየዳዕ ስምየ ውስተ ኵሉ ምድር ።

እኔስ ስለዚህ ነገር ኃይሌን ከሃሊነቴን እገልጥብህ ዘን ድ ስሜም በዓለሙ ሁሉ ይነገር ዘንድ (እስከ ዛሬ ድረስ) ጠብቄህ ነበር ። ሮሜ ፱ ፲፯ ፤ ምሳ፡ ፲፯ ፬ ።

፲፯ ወዓዲ አንተሰ ታጸንዕ ሕዝብየ ወኢትፌንዎ ።

አንተ ግን በወገኖቼ ላይ ዳግመኛ ልቡናህን (በክፋት) ታጸናባቸዋለህ፤ አታሰናብታቸውም ።

፲፰ ናሁ አነ እዘንም ጌሠመ ዘ ጊዜ በረደ ብዙኀ ጥቀ ዘኢኮነ ከማሁ እምአመ ተፈጥረ ብሔረ ግብጽ እስከ ዛቲ ዕለት ።

እኔም የግብጽ አገር ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረ ስ እንደሱ ያለ ተደርጎ የማያውቅ እጅግ ብዙ የሆነ በረድን ይህን ጊዜ አዘንማለሁ ።

፲፱ ወይእዜኒ አፍጥን አስተጋብእ እንስሳከ ወኵሎ ዘብከ ውስተ ሐቅል እስመ ኵሉ ሰብእ ወእንስሳ ዘተረክበ ውስተ ሐቅል ወኢበአ ቤተ ይወድቅ ዲቤሁ በረድ ወይመውት ።

አሁንም በምድረ በዳ የተገኘ ከብትና ሰው ሁሉ ወደ ቤትም ያልገባ ሁሉ በርሱ ላይ በረድ ይወድቅበታልና እ ሱም ይሞታልና፤ በበረኻ ያለህን (ገንዘብ) ሁሉና ከብት ህን ፈጥነህ ሰብስብ አለው ።

፳ ወዘፈርሀ ቃለ እግዚአብሔር እምዐበይተ ፈርዖን ያስ ተጋብእ እንስሳሁ ውስተ አብያት ።

ከፈርዖን ሹማምንትም የእግዚአብሔርን ቃል የፈራ ከብቱን ወደ ቤት ይሰበስባል (ይሰብስብ) ። ዘፀ፡ ፯ ፳፫ ።

፳፩ ወዘኢሐለየ በልቡ ቃለ እግዚአብሔር ይኅድግ እን

የእግዚአብሔርን ቃል በልቡናው ያላሰበ ግን ከብቱን

ስሳሁ ውስተ ገዳም ።

፳፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ውስተ ሰማይ ወይኩን በረድ ዲበ ኵሉ ምድረ ግብጽ ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ወዲበ ኵሉ ማዕረ ዘውስተ ኵሉ ምድር ።

፳፫ ወሰፍሐ ሙሴ እዴሁ ውስተ ሰማይ ፡ ወወሀበ እግዚአብሔር ቃለ ወበረደ ወርደ እሳት ዲበ ምድር ወአዝነመ እግዚአብሔር በረደ ዲበ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

፳፬ ወእሳቱ ይነድድ ውስተ በረዱ ፡ ወበረድሰ ብዙኅ ጥቀ ወዕዙዝ ዘኢኮነ ከማሁ እምአመ ተፈጥሩ አሕዛብ ውስተ ኀጸ ምድር በግብጽ እስከ ዛቲ ዕለት ።

፳፭ ወቀተለ በረድ ኵሎ ምድረ ግብጽ እምሰብእ እስከ እንስሳ ወኵሎ ማዕረ ዘውስተ ገዳም አማሰነ ፡ ወኵሎ ዕፀወ ዘውስተ ሐቅል ቀጥቀጠ ።

፳፮ ዘእንበለ ምድረ ጌሤም ኀበ ሀለዉ ደቂቀ እስራኤል ኢወረደ በረድ ።

፳፯ ወለአከ ፈርዖን ወጸውዖሙ ለሙሴ ወለአሮን ፡ ወይቤሎሙ አበስኩ ይእዜኒ እግዚአብሔር ጻድቅ ወአንሰ ወሕዝብየ ረሲዓን ።

፳፰ ጸልዩ እንከሰ ኀበ እግዚአብሔር ወይህዳእ እንከ ወኢይኩን ቃለ እግዚአብሔር በረድኒ ወእሳትኒ እፌንወክሙ ወኢያነብረክሙ ዳግመ ።

፳፱ ወይቤሎ ሙሴ ለፈርዖን ሶበ ወፃእኩ እምሀገር አሴ ፍሕ እዴየ ኀበ እግዚአብሔር ወየሀድእ ቃል ወበረድኒ ወእሳት ወዝናምኒ አልቦ እንከ ከመ ታእምር ከመ ለእግ ዚአብሔር ይእቲ ምድር ።

፴ ወአንተሰ ወዐበይትከ አእምር ከመ እምአመ ኮንክሙ ኢፈራህክምዎ ለእግዚአብሔር ።

፴፩ ተላቤ ወሰገም ማሰነ ወሰገምሰ ዘእንበለ ይስብል ተዘ ብጠ ወተላቤ በዘአውጽአ ዘርአ ።

፴፪ ወሥርናይ ወዐተር ኢተዘብጠ እስመ ብሱል ውእቱ ።

፴፫ ወወፅአ ሙሴ እምኀበ ፈርዖን አፍአ እምሀገር ወአል ዐለ እዴሁ ኀበ እግዚአብሔር ወሀድአ ቃል ወበረድ ወዝ ናምኒ ኢነጥነጠ እንከ ዲበ ምድር ።

፴፬ ወሶበ ርእየ ፈርዖን ከመ ሀድአ ዝናም ወበረድ ወቃል ወሰከ አብሶ ወአክበደ ልበ ውእቱ ወዐበይቱኒ ።

፴፭ ወኢፈነዎሙ ለደቂቀ እስራኤል በከመ ነገረ እግዚ አብሔር ለሙሴ ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ፡ ባእ ኀበ ፈርዖን እስ መ አነ አክበድኩ ልበ ለፈርዖን ወለዐበይቱኒ ከመ ዕሩየ ይምጻእ ተአምርየ ላዕሌሆሙ ።

፪ ወከመ ትንግሩ ለደቂቅክሙ ወለደቂቀ ደቂቅክሙ ኵሎ ዘተሣለቁ ላዕለ ግብጽ ወተአምርየ ዘገበርኩ በሙ

በበረኻ ይተዋል (ይተው) ። ራእ፡ ፲፯ ፳፩ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ፤ በግብጽም አገር በሰውም በከብትም ሁሉ በምድርም ላይ ባለው ማሩ (በእኽሉ) በረድ ይዝነምበት አለው ።

ሙሴም እጁን ወደ ሰማይ ዘረጋ፤ እግዚአብሔርም ቃል ሰጠ ነጐድጓድንና በረድን አዘነበ ፤ እሳትም በበረዱ መከከል ይብለጨለጭ ነበር ፤ እግዚአብሔር በግብጽ አገር ሁሉ በረድን አዘነመ ። ኢያሱ ፲ ፲፩ ፤ ራእ፡ ፰ ፯ ።

እሳቱም በበረዱ መካከል ብልጭ ይል ነበር ፤ በረዱ ግን ሕዝቦች በዓለም ላይ ከተፈጠሩ ጀምሮ በግብጽ አገር እስከዚያች ቀን ድረስ ተደርጎ የማያውቅ እጅግ ብዙ ነበር።

በረዱም ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ የግብጽን አገር ሁሉ አጠፋ ፤ (ደበደበ) በበረኻም ያለ ማሩን (እኽ ሉን) ሁሉ በምድረ በዳም ያለውን ዕንጨት ሁሉ አጠፋ።

ነገር ግን ፤ የእስራኤል ልጆች በሉበት በጌሤም ምድር ብቻ በረድ አልወረደም ። ዘፀ፡ ፲ ፳፪ ፤ ፱ ፬ - ፯ ።

ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን ልኮ አስጠራቸው ፤ ዛሬም በደልኩ እግዚአብሔር እውነተኛ ነው ፤ እኔና ወገኖቼ ግን በደለኞች ነን ። ፪ ዜና መዋ፡ ፲፪ ፮ ፤ ሰቆ፡ ፩ ፲፰ ።

እንግዲህ ወዲያ ወደ እግዚአብሔር ጸልዩ ፤ እንግዲህ (መቅሠፍቱ) ጸጥ ይበል ፡ የእግዚአብሔርም ቃል አይሰማ በረዱም እሳቱም አይውረድ ፡ እለቃችኋለሁ ዳግመኛም አላኖራችሁም ። መዝ፡ ፸፰ ፴ ፤ ዳን፡ ፱ ፲፴ ።

ሙሴም ፈርዖንን ከከተማ በወጣሁ ጊዜ እጄን ወደ እግዚአብሔር እዘረጋለሁ ፤ መብረቅ ነጐድጓድ እሳቱና በረዱም ጸጥ ይላል ፤ ይህችም ምድር የእግዚአብሔር (ገን ዘብ) እንደሆነች ታውቅ ዘንድ ዝናሙ አይዘንምም ።

አንተና ሹማምንትህ ግን ከተፈጠራችሁ ጀምሮ እግ ዚአብሔርን እንዳልፈራችሁት (እንዳላመለካችሁት) አው ቃለሁ ። ፩ ነገ፡ ፳፪ ፴፰ ፤ መዝ፡ ፻፵ ፫ ።

ተልባውም ገብሱም ጠፋ ፤ ገብሱ ሳይዘረዝር ፤ ተልባ ውም ሲዘረዝር ተመታ ። ፩ ነገ፡ ፰ ፳፪ ፤ ኢሳ፡ ፩ ፲፭ ።

ሥንዴውና አተሩ ግን ደርቆ (ተወቅቶ) ነበርና አል ተመታም ። ዘፀ፡ ፲ ፳፪ ።

ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ወደ ውጭ ወጥቶ እጁን አን ሥቶ ወደ እግዚአብሔር ለመነ ፤ መብረቅ ነጐድጓድ ጸጥ አለ ፡ ከዚያ በኋላ ዝናም ስንኳ በምድር ላይ አላካፋም ።

ፈርዖንም መብረቅ ነጐድጓድ ፤ በረዱና ዝናሙ ጸጥ እንዳለ በየ ጊዜ በደሉን ጨመረ ፤ ልቡንም (በክፋት) አደ ነደነ ፡ እሱም ሹማምንቱም ። ፩ ሳሙ፡ ፮ ፮ ።

እግዚአብሔር ለሙሴ እንደነገረው የእስራኤልን ልጆ ች አሰናብቶ አልሰደዳቸውም ። ዘፀ፡ ፯ ፲፫ ፤ ፬ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፲ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ወደ ፈርዖን ግባ ፤ ተአምራቴ ተከክሎ ይመጣባቸው ዘንድ እኔ የፈርዖንና የሹማምንቱን ልብ (በክፋት) አጽንቼዋለሁና አለው ። ዘፀ፡ ፬ ፳፩ ።

በግብጽ ሰዎች የዘበትኩባቸውን ያደረግሁባቸውን ተአምራቴን ሁሉ ለልጆቻችሁም ለልጅ ልጆቻችሁም ትነ

ወተአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ።

ግሩ ዘንድ (ይህንም ሁሉ ያደረግሁ) እኔ የዕብራውያን ፈ
ጣሪ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ታውቃላችሁ ። ዘዳ፡ ፬ ፱ ።

፫ ወቦኡ ሙሴ ወአሮን ኀበ ፈርዖን ወይቤልዎ ከመዝ
ይቤ እግዚአብሔር አምላከ ዕብራውያን ፡ እስከ ምንትኑ
ተአቢ ኀፊርትየ ፡ ወኢትፈኑ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ ።

ሙሴና አሮንም ወደ ፈርዖን ገብተው የዕብራውያን
ፈጣሪ እግዚአብሔር እኔን የማታፍረኝ እስከ መቼ ድረስ
ነው ፤ (መሥዋዕት) ሠውተው እንዲያገለግሉኝ ወገኖቼን
የማትለቃቸውስ እስከ መቼ ድረስ ነው ፤ (እግዚአብሔር
ብሎት) አለ ። ፪ ዜና፡ ፴፬ ፳፯ ፡ ፩ ጴጥ፡ ፭ ፮ ።

፬ ወእመሰ አበይከ ፈንዎተ ሕዝብየ ናሁ አነ አመጽእ
ጌሠመ ዘ ጊዜ አንበጣ ብዙኀ ዲበ ኵሉ አድባሪከ ።

ወገኖቼን መልቀቅ እምቢ ካልክ ግን እነሆ እኔ ነገ ይ
ህን ጊዜ በተራራዎችህ ሁሉ ላይ ብዙ አንበጣን አመጣ
ለሁ ። ዘሌ፡ ፲፩ ፳፪ ፡ ምሳ፡ ፴ ፳፯ ።

፭ ወይከድን ገጾ ለምድር ወኢትክል ርእዮታ ወይበልዕ
ኵሎ ተረፈ ዘተርፈ ውስተ ምድር ዘአትረፈ በረድ ወይበ
ልዕ ኵሎ ዕፀ ዘይበቊልክሙ ውስተ ምድር ።

የምድሪቱንም ፊት ይሸፍናል ፡ (አንተም) ምድርን ማ
የት አትችልም አንበጣውም በምድር ላይ በረድ ያስቀረ
ውን ትርፍ በግብጽ የተከላችሁትን ዛፍ ሁሉ ይበላል ።

፮ ወይመልእ አብያቲከ ወዘዐበይትከ ወኵሉ አብያተ
ዘውስተ ምድረ ግብጽ ፡ ዘእምአመ ክነ ኢርእዩ አበዊክሙ
ወኢእምቅድሜክሙ ወኢእግሒቶሙ እምአመ ተፈጥሩ
አሕዛብ ውስተ ምድር እስከ ዛ ዕለት ፡ ወተግኅሠ ወወ
ፅአ እምኀበ ፈርዖን ።

ሕዝቦች በዚህ ዓለም ከተፈጠሩ ጀምሮ እስከዚች ቀን
ድረስ አባቶቻችሁ አያቶቻችሁ ቅድም - አያቶቻችሁ ከተ
ፈጠሩ ጀምሮ አይተውት የማያውቁ አንበጣ በቤቶችህና
በሹማምንትህ ቤቶች በግብጽ አገር ባለው ሰው ሁሉ ቤት
ም ይሞላል ፡ አለ እግዚአብሔር ብሎት ፡ ይህንም ነገር
ተናግረው ከፈርዖን ዘንድ ወጥተው ሄዱ ። ዘፀ፡ ፰ ፳፩ ።

፯ ወይቤልዎ ዐበይቱ ለፈርዖን ፡ እስከ ማእዜኑ ትከውን
ለዕሌነ ዛቲ እኪት ዕፅብት ፡ ፈኑ ሰብአ ከመ ይፀመድዎ ለእ
ግዚአብሔር አምላኮሙ ፡ ሐው እንዘ ተአምርኑ ትፈቅድ
ከመ ትትኀጎል ምድረ ግብጽ ።

የፈርዖን ሹማምንትም ይህች ጭንቅ መከራ የምት
ደረግብን እስከ መቼ ድረስ ነው ፡ ፈጣሪያቸው እግዚአብ
ሔርን ያገለግሉ ዘንድ ሰዎቹን አሰናብተህ ስደድ ፡ ወይስ
እያወቅህ የግብጽ አገር ልትጠፋ ትወዳለህን ፤ አሉት ።

፰ ወጸውዕዎሙ ለሙሴ ወለአሮን ኀበ ፈርዖን ወይቤ
ሎሙ ፈርዖን ሑሩ ወተፀመድዎ ለእግዚአብሔር አምላክ
ክሙ ፡ ወባሕቱ መኑ ወመኑ እንትሙ እለ ተሐውሩ ።

ሙሴንና አሮንን ጠርተው ወደ ፈርዖን አመጡዋቸው
ፈርዖንም ሂዱ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን አገልግሉት ፡
ነገር ግን የምትሄዱት ማንና ማን ናችሁ ፤ አላቸው ።

፱ ወይቤሎ ሙሴ ምስለ ወራዙቲነ ወአእሩጊነ ወምስለ
ደቂቅነ ንሐውር ወአዋልዲነ ወአባግዒነ ወአልሕምቲነ ንወ
ስድ ፡ እስመ በዓለ እግዚአብሔር አምላክነ ውእቱ ።

ሙሴም የፈጣሪያችን እግዚአብሔር በዓል ነውና ከጐ
ልማሶቻችን ከሽማግሌዎቻችን ከሴቶች ልጆቻችንና ከወ
ንዶች ልጆቻችን ጋራ እንሄዳለን ፡ ላሞቻችንንና በጎቻች
ንንም እንወስዳለን አለው ። ዘፀ፡ ፭ ፩ ።

፲ ወይቤሎሙ ፈርዖን ይኩን ከመዝ እግዚአብሔር ምስ
ሌክሙ ናሁ ኢያከሙስ እፈኑ ወደቂቅክሙ አእምሩኬ
ከመ እኪተ ትሔልዩ ።

ፈርዖንም እንዳልከው ይሁን እግዚአብሔር ከናንተ
ጋራ ይሁን እነሆ እናንተን ግን አሰናብቼ እሰዳችኋለሁ ፡
ልጆቻችሁንና ገንዘባችሁንም ውሰዱ ፡ ነገር ግን ክፉ እን
ደምታስቡ አወቁ አለው ። ዘፀ፡ ፭ ፩ ።

፲፩ ከመዝኑ የሐውር ሰብእ ዘይፀመዶ ለእግዚአብሔር ፡
ምንተ እንከ ተኀሥሡ ፡ ወአውፅእዎሙ እፍአ እምገጸ
ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን ።

እግዚአብሔርን የሚያገለግል ሰው እንዲህ ሆኖ ይሄ
ዳልን ፡ እንግዲህ ምን ትፈልጋላችሁ ፤ ያን ጊዜ ሙሴንና
አሮንን ከፈርዖን ፊት ወደ ውጭ አወጡዋቸው ።

፲፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሰፋሕ እዴከ ዲበ ም
ድረ ግብጽ ወይዕርግ አንበጣ ዲበ ምድር ወይብላዕ ኵሎ
ሣዕረ ምድር ወኵሎ ፍሬ ዕፅ ዘአትረፈ በረድ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን በግብጽ አገር ላይ እጅህን
ዘርጋ በምድርም ላይ አንበጣ ይውጣ ፡ የምድሩን ሣርና
(አኽሉን) በረድ ያስቀረውንም የዛፍ ፍሬ ሁሉ ይብላ
አለው ። ዘፀ፡ ፲ ፳፩ ፡ ፯ ፲፱ ፡ ፱ ፳፪ ።

፲፫ ወአልዐለ ሙሴ በትሮ ውስተ ሰማይ ወአምጽአ እግ
ዚአብሔር ነፋሰ አዜብ ውስተ ምድር ኵላ ይእተ ዕለተ
ወኵሎ ሌሊተ እስከ ጸብሐ ወዝኩ ነፋሰ አዜብ ነሥአ
ለአንበጣ ወአምጽአ ኀበ ምድረ ግብጽ ።

ሙሴም በእጁ በትሩን ወደ ሰማይ ከፍ አድርጎ (ጸለየ)
እግዚአብሔርም በግብጽ ላይ እስኪነጋ ድረስ ሙሉ ቀንና
ሙሉ ሌሊት የአዜብን ነፋስ አመጣ ፡ ያም የአዜብ ነፋስ
አንበጣውን ወደ ግብጽ አገር አነሣው ።

፲፬ ወነበረ ዲበ ኵሉ ምድረ ግብጽ ብዙኀ ጥቀ ወዕዙዝ ፡
ዘእምቅድሜሁ ኢኮነ ከማሁ አንበጣ ወእምድኅሬሁ ኢይ
ከውን ከማሁ ።

በግብጽም አገር ሁሉ ሰፍሮ ኖረ ፡ አንበጣውም ከዚህ
በፊት እንደዚህ ያለ ተደርጎ የማያውቅ እንግዲህም ወዲህ
እንደዚህ ያለ ይደረጋል የማይባል እጅግ ብዙ ብርቱም
ነበር ። መዝ፡ ፸፰ ፵፮ ፡ ፻፭ ፴፬ ።

ወከደነ ገጸ ለምድር ወማሰነት ምድር ወበልዐ ኵሎ ማዕረ ምድር ወኵሎ ፍሬ ዕፅ ዘተርፈ እምበረድ ወኢተርፈ ሐመልማል ውስተ ዕፀው ወኢአሐዱ ወኢውስተ ኵሉ ማዕረ ሐቅል በኵሉ ምድረ ግብጽ ።	፲፭	የምድሬቱን ፊት ሸፈነው፤ ምድሬቱም (እልም ድርግም ብላ) ጠፋች፤ የምድሩን ሣር (እኽሉን) ከበረድ የቀረውንም የዛፉን ፍሬ ሁሉ በላው፤ በዛፎቹም ልምላሜ አንድም አልቀረም፤ በግብጽ አገር ሁሉ በለው የበረኻ ሣር ሁሉ ልምላሜ አልቀረም ። ዘፀ፡ ፲ ፲፭፡ ፱ ፴፪ ።
ወአፍጠነ ፈርዖን ጸውዖቶሙ ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ አበስኩ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወዲቤክሙ ።	፲፮	ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን ፈጥኖ አስጠርቶ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርንና እናንተን በደልሁ ። ዘፀ፡ ፱ ፳፯ ።
ሥረዩ እንከ ይእዜኒ ዓዲ አበሳየ ወጸልዩ ኀበ እግዚአብሔር አምላክክሙ ይሰስል እምኔየ ዝ ሞት ።	፲፯	እንግዲህ አሁን ዛሬ የበደልሁትን በደል ይቅር በሉኝ ይህ ሞት ከኔ ይርቅልኝ ዘንድ ወደ ፈጣሪያችሁ ወደ እግዚአብሔር ለምኑልኝ አላቸው ። ዘፀ፡ ፱ ፳፰ ።
ወወፅአ ሙሴ እምኀበ ፈርዖን ወጸለየ ኀበ እግዚአብሔር ።	፲፰	ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ወጥቶ ወደ እግዚአብሔር ለመነ ። ፩ ነገ፡ ፲፫ ፮፡ ኢዩ፡ ፴፬ ፴፩ ።
ወሜጠ እግዚአብሔር ነፋሰ እምባሕር ዐቢይ ወነሥኦ ለአንበጣ ወወሰዶ ውስተ ባሕረ ኤርትራ ወኢተርፈ ወኢአሐዱ አንበጣ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።	፲፱	እግዚአብሔርም ነፋሱን ከታላቁ ባሕር መለሰው፤ ነፋሱም አንበጣውን (ከግብጽ አገር) አንሥቶ ወደ ኤርትራ ባሕር ወሰደው፤ በግብጽ አገር ሁሉ አንድ አንበጣ ስንኳ አልቀረም ። መሳ፡ ፩ ፳፩፡ ፲፯ ፲፩፡ ኢዮብ ፪ ፳ ።
ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልበ ለፈርዖን ወኢፈነዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፳	እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ አጸና፤ የእስራኤልንም ልጆች አሰናብቶ አልሰደዳቸውም ። ዘፀ፡ ፲ ፳፯ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ውስተ ሰማይ ወይኩን ጽልመት ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ጽልመት ዘይትገሠሥ ።	፳፩	እግዚአብሔር ሙሴን እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ፤ በግብጽ አገር ሁሉ ላይ ጨለማ ይሁን፤ ጨለማውም በእጅ የሚዳሰስ (ግዙፍ ጨለማ) ነው ። ዘፀ፡ ፱ ፳፪ ።
ወሰፍሐ እዴሁ ሙሴ ውስተ ሰማይ ወኮነ ጽልመት ወቆባር ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ሠሉሰ ዕለተ ።	፳፪	ሙሴም እጁን ወደ ሰማይ ዘረጋ፤ በግብጽ አገር ሁሉ ላይ ሦስት ቀን ጭጋግና ጨለማ ሆነ ። መዝ፡ ፻፭ ፳፰ ።
ወኢርእየ አሐዱ ካልኦ ወአልቦ ዘተንሥአ እምስካቡ ሠሉሰ ዕለተ ወለኵሉ ደቂቀ እስራኤልሰ ብርሀ በኵሉ ኀበ ሀለዉ ።	፳፫	አንዱም አንዱን አያየውም ነበር፤ ሦስቱንም ቀን ከምኝታው የተነሣ ሰው አልነበረም፤ ለእስራኤል ልጆች ሁሉ ግን ባሉበት ቦታ ሁሉ ብርሃን ሆኖላቸው ነበር ።
ወጸውዖሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ ሑሩ ወተፀመድዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ እንበለ አባግዒክሙ ወአልሕምቲክሙ ዘተኀድጉ ወደቂቅክሙሰ ንሥኡ ምስሌክሙ ።	፳፬	ፈርዖን ሙሴንና አሮንን ጠርቶ ትታችሁት የምትሄዱት ላሞቻችሁንና በጎቻችሁን ነው እንጂ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን ሄዳችሁ አገልግሉት፤ ልጆቻችሁን ግን ከናንተ ጋራ ውሰዷቸው አላቸው ። ዘፀ፡ ፲፰ ፲፫ ።
ወይቤሎ ሙሴ ለፈርዖን አልቦ፤ አንተኑ ዓዲ ትሁበነ ለመሥዋዕት ዘንገብር ለእግዚአብሔር አምላክነ፤ እብነኑ ንገብር ።	፳፭	ሙሴም ፈርዖንን አይደለም!!፤ ለፈጣሪያችን እግዚአብሔር የምናቀርበው መሥዋዕት ገና አንተ ትሰጠናለህን፤ ወይስ ደንጊያውን መሥዋዕት እናቀርበዋለን፤ አለው ።
ወእንስሳነኒ የሐውር ምስሌነ፤ ወኢንኀድግ ወኢምንተኒ እስመ እምኔሁ ንነሥእ ለመሥዋዕተ እግዚአብሔር አምላክነ፤ ወንሕነሰ ኢናአምር ምንተ ውእቱ ተፀምዶ ለእግዚአብሔር አምላክነ፤ እስከ ንበጽሕ ህየ ።	፳፮	ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር ከሱ እናቀርባለንና እኛም ከዚያው እስክንደርስ ድረስ ለፈጣሪያችን እግዚአብሔር ማገልገልም ምን እንደሆነ አናውቅምና ላሞቻችን በጎቻችን አብሮን ከኛ ጋር ይሄዳል እኛም ላሞችንን በጎችንን አንተውም አለው ።
ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልበ ለፈርዖን ወአበየ ፈንዎቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፳፯	እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ (በክፋት) አጸና፤ የእስራኤልን ልጆች አሰናብቶ መስደድን እምቢ አለ ።
ወይቤሎ ፈርዖን ለሙሴ ሑር እምኀቤየ ወዑቅ ርእሰከ ዳግመ እንከ እመ ርኢከ ገጽየ ወእምከመ ርኢኩከ ዳግመ ትመውት ።	፳፰	ፈርዖን ሙሴን ከኔ ዘንድ ሂድ እንግዲህ ዳግመኛ ፊቴን ያየህ እንደሆነ፤ እኔም ዳግመኛ ያየሁህ እንደሁ ለራስህ ዕወቅ፤ ትሞታለህ አለው ። ዘፀ፡ ፲ ፳ ።
ወይቤሎ ሙሴ አሆ ኢይሬኢ እንከ ገጸከ ።	፳፱	ሙሴም እሺ በጎ እንግዲህ ወድያ ፊትህን አላይም አለው ። ዕብ፡ ፲፩ ፳፯
ምዕራፍ ፲፩ ።		ምዕራፍ ፲፩ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዓዲ አሐተ መቅሠ	፩	እግዚአብሔር ሙሴን እንግዲህ አለው፤ በፈርዖንና

ፍተ አመድኦ ዲበ ፈርዖን ወዲበ ግብጽ፤ ወእምድኅረዝ ይፌንወክሙ እምዝየ ወአመ ይፌንወክሙ ምስለ ኵሉ ንዋየ ፀአት ያወፅአክሙ ።		በግብጽ ላይ ገና አንዲት መቅሠፍት አመጣለሁ፤ ከዚያ በኋላ ግን ከዚህ (ከግብጽ) አሰናብቶ ይሰዳችኋል፤ አሰናብቶ ሲሰዳችሁም የምትወጡበትን ገንዘብ ሁሉ ሰጥቶ ያወጣችኋል ። ዘፀ፡ ፩ ፳፫፤ ፲፪ ፴፩፤ ፴፫ ፵፱ ።
ወንግሮሙ ጽሚተ በዕዝኖሙ ለሕዝብ ወይትወሐስ አሐዱ እምከልኡ ወብእሲትኒ እምከልአታ ንዋየ ብሩር ወወርቅ ወልብስ ።	፪	ይህንንም ለሕዝቡ ቀስ ብለህ በጆሯቸው ንገራቸው አንዱ ከአንዱ (ጎረቤቱ) ሴቲቱም ከጐረቤቷ የብርንና የወርቅን የልብስንም ዕቃ ይዋስ ። ዘፀ፡ ፫ ፳፪፤ ፲፪ ፴፭ ።
ወወሀቦሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ ሞገሰ በቅድመ ግብጽ ወአውሐስዎሙ፤ ወዝ ብእሲ ሙሴ ዐቢየ ኮነ ጥቀ ቅድመ ግብጽ ወቅድመ ፈርዖን ወቅድመ ዐበይቱ ።	፫	እግዚአብሔርም ለወገኖቹ (ለእሥራኤል) በግብጻውያን ፊት በለሟልነትን ሰጣቸው (ያሉትን ዕቃ ሁሉ) አዋስዋቸው፡ ይህም ሙሴ በግብጽ ሰዎች በፈርዖንና በሹማምንቱ ፊት እጅግ ታላቅ ሰው ሆነ (ከበረ) ። ዘፀ፡ ፲፪ ፴፮ ።
ወይቤ ሙሴ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር መንፈቀ ሌሊት እበውእ አነ ማእከለ ግብጽ ።	፬	ሙሴ እንዲህ አለ እግዚአብሔር እኔ በመንፈቀ ሌሊት ወደ ግብጽ ሰዎች መከከል እገባለሁ አለ ።
ወይመውት ኵሉ በኵር በምድረ ግብጽ እምበኵረ ፈርዖን ዘይነብር ዲበ መንበረ መንግሥት እስከ በኵረ አመት እንተ ትነብር ዲበ ማኅረፅ ወእስከ ኵሉ በኵረ እንስሳ ።	፭	በመንግሥት ዙፋን ከሚቀመጠው ከፈርዖን በኵር ጀምሮ፤ በወፍጮ እስከለችው ባርያ በኵር ድረስ እስከ ከብቱም ሁሉ በኵር ድረስ የግብጽ አገር በኵር በኵሩ ሁሉ ይሞታል ። ምሳ፡ ፲፯ ፳፩፤ ማቴ፡ ፳፬ ፵፩ ።
ወይከውን ጽራኅ ዐቢይ በኵሉ ምድረ ግብጽ ዘከማሁ ኢኮነ ወኢይከውንኒ እንከ ዘከማሁ ።	፮	ከዚህ በፊት እንደዚህ ያለ ተደርጎ የማያውቅ እንግዲህም ወዲህ እንደዚህ ያለ የማይደረግ በግብጽ አገር ሁሉ ታላቅ ጩኸት ይሆናል ። ዘፀ፡ ፲፪ ፴ ።
ወለኵሉ ደቂቀ እስራኤል ከልብ ጥቀ ኢይልሕሶሙ በልሳኑ እምሰብእ እስከ እንስሳ ከመ ታእምር መጠነ ይሌብሕ እግዚአብሔር ማእከለ ግብጽ ወማእከለ እስራኤል ።	፯	እግዚአብሔር በግብጻውያንና በእስራኤል መከከል ተአምራት አድርጎ ምን ያኽል እንዲመሰገን ልታውቅ ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ የእስራኤልን ልጆች ሁሉ ግን ውሻ ስንኳ በምላሱ አይልሳቸውም ። ዘፀ፡ ፰ ፳፪ ።
ወይወርዱ እሉ ኵሎሙ ደቂቅ ኀቤየ ወይሰግዱ ሊተ ወይብሉኒ ፃእ አንተ ወሕዝብከ ይእዜ እምዛ ምድር ወእምድኅረዝ አውፅእ ወወፅአ ሙሴ እምኀበ ፈርዖን በመዐት ።	፰	እነዚህ ልጆች ሁሉ ወደኔ መጥተው ለኔ ይሰግዱሉ፤ ዛሬ ከዚህች ምድር አንተና ወገኖችህ ውጣ ይሉኛል፤ ከዚያ በኋላ አወጣዋለሁ ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ በቍጣ ወጣ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፴፫፤ መሳ፡ ፬ ፲፤ ፰ ፭ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ኢይሰምዐክሙ ፈርዖን ከመ እብዝኅ ተእምርትየ ወመድምምየ በምድረ ግብጽ ።	፱	እግዚአብሔርም ሙሴን በግብጽ አገር ላይ ፍጹም ተአምራቴን አብዝቼ አደርገው ዘንድ ፈርዖን አይሰማችሁም አለው ። ዘፀ፡ ፫ ፲፱፤ ፯ ፬ ።
ወሙሴ ወአሮን ገብሩ ኵሎ መድምመ በቅድመ ፈርዖን፤ ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልበ ለፈርዖን ወአበየ ፈንዎቶሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ።	፲	ሙሴንና አሮንም በፈርዖን ፊት ተአምራቱን ሁሉ አደረጉ፤ እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ አጸናው፤ የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ ምድር አሰናብቶ መስደዱን እምቢ አለ ። ዘፀ፡ ፲ ፳ ።
ምዕራፍ ፲፪ ።		ምዕራፍ ፲፪ ።
ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን በምድረ ግብጽ፤ ዝ ወርኅ ቀዳማየ አውራኅ ይኩንክሙ ወቀድምዎ እምአውራኀ ዓመት ።	፩	እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን በግብጽ አገር እንዲህ አላቸው፤ ይህ ወር (ሚያዝያ) የወሮች መጀመሪያ ይሁናችሁ፤ ከዓመትም ወሮች አስቀድሙት ። ዘፀ፡ ፲፫ ፬ ።
ወንግር ለኵሉ ማኅበረ ደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ በዐሡሩ ለዝ ወርኅ ይንሥእ ሎቱ ብእሲ ብእሲ በበ ቤቱ ወበበ ዘመዱ ወለለ ማኅደሩ በግዐ ።	፪	በዚህ ወር በአሥረኛው ቀን አንዱም አንዱም ሰው በየቤቱና በየዘመዱ በየአንድነቱም በጉን ይያዝ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ጉባኤ ሁሉ ንገር አለው ። ዘፀ፡ ፳፪ ፩ ፱ ።
ወለእመ ውኁዳን እሙንቱ እለ ውስተ ቤት ወኢይፄድቁ አሐደ በግዐ ይንሥእ ምስሌሁ ካልአ ዘኅሩ በኀልቈ ዘነፍስ ለለ አሐዱ አሐዱ ዘየአክሎ ከመ ይፄድቁ በግዐ፤ ወበግዕ ፍጹም ተባዕት ዘዓመት ይኩንክሙ እምራዕይ ትነሥኡ መሐስአ ።	፫	በቤት ውስጥ ያሉት ሰዎች አንሰው አንዱን በግ የማይጨርሱ ቢሆኑ አንዱን በግ ለመጨረስ የሚበቃውን ያኽል እንዲጨርስ አንዱንም አንዱን በሰው ቍጥር የጐረቤቱ ሌላውን ሰው ከርሱ ጋራ ሊበላ ጠርቶ ያምጣው፤ በጉም ዓመት የሆነው ጠቦት ይሁን ጠቦቱንም ከመንጋው ለይታችሁ ታመጣላችሁ ። ዘሌ፡ ፳፪ ፲፱፤ ሚል፡ ፩ ፰ ።

፮ ወዕቁበ ይኩንክሙ እስከ ዓሥሩ ወረቡዑ ለዝ ወርኅ ፣ ወይሕርድዎ ኵሉ ማኅበሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ፍና ሠርክ ።

ይኸውም በዚህ ወር እስከ አሥራ አራተኛው ቀን ድረስ የተጠበቀ ይሁናችሁ በጉንም የእስራኤል ልጆች ጉባኤ ሁሉ ሲመሽ ይረዱት ። ዘሌ፣ ፳፫ ፭፣ ዘኍ፣ ፱ ፫ ።

፯ ወይንሥኡ እምደሙ ወይደዩ ውስተ ራግዛት ክልኤቱ ወውስተ መርፈቁ ለውእቱ ቤት ኀበ ይበልዕዎ ።

ከደሙም ወስደው በሁለቱ መቃኖች በጉን በሚበሉበትም ቤት መድረክ ይቅቡት ።

፰ ወይበልዑ ሥጋሁ በዛ ሌሊት ጥብሶ በእሳት ወናእተ ምስለ ሐምለ ብሒእ ትበልዑ ።

ሥጋውን በእሳት የተጠበሰ ጥብሱን ከእንጉል ጋራም ቂጣውን በዚያች ሌሊት ይብሉት ። ዘፀ፣ ፲፪ ፲፪ ፲፯ ።

፱ ወኢትብልዑ እምኔሁ ጥሬየ ወኢብሱለ በማይ ዘእንበለ ጥብሶ በእሳት ርእሶ ምስለ እገሪሁ ትዌድእዎ ።

ከዚያውም (ከበጉ ሥጋ) በእሳት የተጠበሰውን እንጂ ብርንዶውንና በውኃ የበሰለ ቅቅሉን (ዝግኑን) አትብሉ ፤ ራሱንም ከእግሩ ጋራ ጨርሱት (ጋጡት) ። ዘዳ፣ ፲፯ ፯ ።

፲ ወኢታትርፉ እምኔሁ ለነግህ ፤ ወዐፅሞ ኢትስብሩ እምኔሁ ፤ ወለእመቦ ዘተርፈ እምኔሁ ለነግህ አውዕይዎ በእሳት ።

ከሱም ለነገ ብላችሁ አታስቀሩ (አታሳድሩ) ከበጉም አጥንቱን አትስበሩ በልታችሁ ከሱ የተረፈ ቢኖርም በእሳት አቃጥሉት ። ዘፀ፣ ፳፫ ፲፰፣ ዘኍ፣ ፯ ፲፱ ።

፲፩ ወከመዝ ብልዕዎ እንዘ ቅኑት ሐቌክሙ ወአሣእኒክሙ በእገሪክሙ ወቀስታማቲክሙ ውስተ እደዊክሙ ወትበልዕዎ እንዘ ትጔጕዑ እስመ ፋሲካሁ ለእግዚአብሔር ውእቱ ።

(ስትበሉትም) እንዲህ አድርጋችሁ እየቸኰላችሁ ወገባችሁን ታጥቃችሁ ጫማችሁን በእግራችሁ ተጫምታችሁ በእጃችሁም መንደርቆ (ጠርሙዝ በትር) ይዛችሁ ብሉት ፤ የእግዚአብሔር ፋሲካ ነውና ። ዘዳ፣ ፲፮ ፭ ።

፲፪ ወእመጽእ ውስተ ምድረ ግብጽ በዛ ሌሊት ፤ ወእቀትል ኵሎ በኵረ በምድረ ግብጽ እምሰብእ እስከ እንስሳ ወእገብር በቀለ እምኵሉ አማልክተ ግብጽ አነ እግዚአብሔር ።

በዚህችም ሌሊት ወደ ግብጽ አገር እመጣለሁ ፤ መጥቼም ከሰው ጀምሮ እስከ ከብት ድረስ በግብጽ አገር ያለውን በኵር በኵሩን ሁሉ እገድላለሁ ፤ በግብጽ ጣኦታትም ሁሉ ላይ እኔ እግዚአብሔር በቀልን አደርጋለሁ ።

፲፫ ወይከውን ዝ ደም ተአምረ ለክሙ ውስተ አብያት ኀበ ሀለውክሙ ህየ ወእሬእዮ ለውእቱ ደም ወእከድነክሙ ወኢይከውን ዲቤክሙ መቅሠፍት ዘቅጥቃጤ ሶበ አምጻእክዎ በምድረ ግብጽ ።

ይህም (የበጉ) ደም ባላችሁበት ቤት የደኅንነታችሁ ምልክት ይሆንላችኋል እኔም ያንን ደም አይቼ (ከጥፋት) እሠውራችኋለሁ ፤ መቅሠፍቱንም በግብጽ አገር በመጣሁት ጊዜ ጥፋት የታዘዘበት መቅሠፍት በናንተ አይደረግባችሁም ። ዘፀ፣ ፲፩ ፬-፭፣ ፱ ሳሙ፣ ፳፬ ፲፯ ።

፲፬ ወትኩንክሙ ዛ ዕለት ተዝካረ ወትገብሩ በዓለ እግዚአብሔር ባቲ በመዋዕሊክሙ ሕገ ዘለዓለም በዓልክሙ ይእቲ ።

ይህችም ቀን መታሰቢያ ትሁናችሁ ፤ እናንተም ባለዘመናችሁ የእግዚአብሔርን በዓል አድርጉባት ፤ ይህችውም የዘለዓለም ሕጉን የምትጠብቁበት በዓላችሁ ናት ።

፲፭ ሰቡዐ ዕለተ ናእተ ትበልዑ ወአመ ቀዳሚት ዕለት ታማስኑ ብሑእ እምአብያቲክሙ ወኵሉ ዘበልዐ ብሑአ ለትሠሮ ነፍሱ እምእስራኤል እምዕለት ቀዳሚት እስከ ዕለት ሳብዕት ።

ሰባት ቀን ቂጣውን ብሉ ፤ በመጀመሪያይቱም ቀን ከቤቶቻችሁ መጻጻውን አጥፉ ፤ ከመጀመሪያይቱም ቀን ጀምሮ እስከ ሰባተኛይቱ ቀን ድረስ መጻጻን የበላ ሰው ሰውነቱ ከእስራኤል ተለይታ ትጥፋ ። ዘፀ፣ ፲፫ ፯፣ ፳፰ ፲፱ ።

፲፮ ወዕለት ቀዳሚት ትሰመይ ቅድስት ፤ ወዕለት ሳብዕት ትኩንክሙ ዕረፍተ ፤ ወኵሎ ግብረ ማሕረስ ኢትግበሩ ባቲ ዘእንበለ ኵሉ ዘይትገበር ለነፍስ ባሕቲቱ ይትገበር ለክሙ ።

መጀመሪያይቱም ቀን የከበረች ትሁን ፤ ሰባተኛይቱ ቀን ግን ዕረፍት ትሁንላችሁ ፤ (ዕረፉባት) ለሥጋችሁ ከተሠራላችሁ ሥራ ብቻ በቀር አትረሱባት አትቆፍሩባት ። ዘሌዋ፣ ፳፫ ፯፣ ዘኍ፣ ፳፰ ፲፭ ።

፲፯ ወዕቀብዋ ለዛቲ ትእዛዝ እስመ በዛቲ ዕለት አወፅኦ ለኀይልክሙ እምድረ ግብጽ ፤ ወትገብርዋ ለዛቲ ዕለት በዓለ ሕገ ዘለዓለም ።

በዚህች ቀን ሠራዊታችሁን ከግብጽ አገር አወጣዋለሁና ይህችን ትእዛዝ ጠብቋት ፤ ይህችንም ቀን የዘለዓለም ሕጉ የሚጠበቅበትን በዓል አድርጓት ። ዘፀ፣ ፲ ፫ ።

፲፰ ወትቀድሙ ትእኀዙ እምዕለት ዐሡሩ ወረቡዑ ለዝ ወርኅ ዘትቀድሙ እምሠርኩ ትበልዑ ናእተ እስከ ዕሥራ ወአሚሩ ለዝ ወርኅ እስከ ሠርኩ ።

በዚሁ ወር (ሚያዝያ) ከአሥራ አራተኛው ቀን ከሠርኩ ከማታው ጀምራችሁ እስከ ፳፩ኛው ቀን እስከ ሠርኩ ድረስ ቂጣውን ትበላላችሁ ።

፲፱ ሰቡዐ ዕለተ ብሑእ ኢይትረከብ ውስተ አብያቲክሙ ፤ ወኵሉ ዘበልዐ ብሑአ ለይሠሮ ውእቱ ብእሲ እማኅበረ እስራኤል እምግዩር እስከ ዘፍጥረቱ ውስተ ምድርክሙ ።

ሰባቱን ቀን በቤቶቻችሁ መጻጻ አይገኝ (በሰባቱ ቀናት) መጻጻውን የበላ ሰው ሁሉ ከእስራኤል ማኅበር ከመጻተኛውም በአገራችሁ ከተወለደውም ሰው ሁሉ ተለይቶ (በዲንጋይ ተወግሮ በእሳት ተቃጥሎ) ይጥፋ (ይሙት) ።

፳ ወኵሉ ብኁእ ኢትብልዑ በኵሉ ማኅደርክሙ ናእተ ብልዑ ።

በየቤታችሁ ቂጣውን ብሉ እንጂ (የቦካ) መጻጻውን አትብሉ ። ዘፀ፣ ፳፫ ፲፭፣ ዘኍ፣ ፱ ፲፫ ።

፲፱ ወጸውዖሙ ሙሴ ለኵሎሙ አእሩገ እስራኤል ወይቤሎሙ ሑሩ ንሥኡ ለክሙ በግዐ በበዘመድክሙ ወሕርዱ ለፋሲክ ።

ሙሴም የእስራኤል ሽማግሌዎችን ሁሉ ጠርቶ በየወገናችሁ ሂዱ ጠቦትን ይዛችሁ ለፋሲክ እረዱት ።

፳ ወንሥኡ እስረተ አዛብ ወጥምዕዎ እምዝኩ ደም ዘኀበ ንዋይ ወሚሥዎ ዲበ መርፈቅ ወዲበ ክልኤሆሙ ራግዛት እምውእቱ ደም ወአንትሙሰ ኢትፃኡ እምውእቱ ቤት እስከ ይጸብሕ ።

አውብን (ስሚዛ እንጨት) በሐር ገመድ አሥራችሁ በዕቃው ካለው ደም ንከሩት ፣ በዕቃው ካለውም ደም ወስዳችሁ በሁለቱ መቃኖችና በመድረኩ ቀቡት (እርጩት) እናንተ ግን እስኪነጋ ድረስ ከዚያ (ከላችሁበት) ቤት አትውጡ ። ዘሌ፡ ፲፱ ፯፡ ዕብ፡ ፲፩ ፳፰ ።

፳፩ ወይመጽእ እግዚአብሔር ከመ ይቅትሎሙ ለግብጽ ፣ ወይሬኢዮ ለውእቱ ደም ዲበ መርፈቅ ወዲበ ክልኤሆሙ ራግዛት ወይትዐደዋ እግዚአብሔር ለይእቲ ኆኅት ፣ ወኢየኅድግ ለቀታሊ ይበእ ውስተ አብያቲክሙ ከመ ይቅትል ።

እግዚአብሔር ግብጻውያንን ሊገድላቸው ይመጣል ፣ (መጥቶም) በሁለቱ መቃኖችና በመድረኩ ላይ ያለውን ደም አይቶ ደጃፉቱን አልፎ ይሄዳል ፣ አጥፊውን (ቸነፈሩን) እናንተን ይገድል ዘንድ ወደ ቤታችሁ እንዲገባ አይተውም ። ዘፀ፡ ፲፪ ፯ ።

፳፪ ወዕቀቡ ዘንተ ሕገ ይኩንክሙ ወለውሉድክሙ ዘለዓለም ።

ለናንተም ለልጆቻችሁም ለዘለዓለሙ ሥርዓት ይሆናችሁ ዘንድ ይህንን ሕግ ጠብቁ ። ሕዝ፡ ፱ ፯ ።

፳፫ ወእመ በእክሙ ውስተ ምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር ዘከመ ነበበ ዕቀብዋ ለዛቲ ሥርዐት ።

እግዚአብሔር ለናንተ (አወርሳችኋለሁ) ብሎ እንደ ተናገረ ወደሚያወርሳችሁ ምድር ብትገቡም ይህችን ሥርዓት ጠብቋት ። ዘፀ፡ ፫ ፰፡ ፲፯ ።

፳፬ ወእመ ይቤሉክሙ ውሉድክሙ ምንትኑ ዛቲ ሥርዓት ትብልዎሙ መሥዋዕተ ፋሲክሁ ዝንቱ ለእግዚአብሔር ዘከደነ አብያቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል በምድረ ግብጽ አመ ቀተሎሙ ለግብጽ ወአድኀነ አብያቲነ ፣ ወደነኑ ሕዝብ ወሰገዱ ።

ኋላ ልጆቻችሁ ይህች ሥርዓት ምንድር ናት ፣ ብለው ቢጠይቋችሁ ይህ ግብጻውያንን በጠፋ ጊዜ በግብጽ አገር የእስራኤልን ልጆች ቤት (ከጥፋት) የሠወረ ቤቶቻችንም (ወገኖቻችን) ያዳነ የእግዚአብሔር የፋሲካው መሥዋዕት ነው ትሉዋቸዋላችሁ ፣ ሕዝቡም ተጐንበሱ ሰገዱም ።

፳፭ ወሖሩ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዞሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ።

የእስራኤል ልጆች ሄደው እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዳዘዛቸው እንዲሁ አደረጉ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፳ ።

፳፮ ወሶበ ኮነ መንፈቀ ሌሊት ቀተለ እግዚአብሔር ኵሎ በኵረ በምድረ ግብጽ እምበኵረ ፈርዖን ዘይነብር ዲበ መንበረ መንግሥት እስከ በኵረ ፄዋዊት ቀዳሒት ወኵሎ በኵረ እንስሳ ።

መንፈቀ ሌሊትም በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር በግብጽ አገር በመንግሥት ዙፋን ከሚቀመጠው ከፈርዖን በኵር ጀምሮ በግዞት እስከለችው ውኃ ቀጅ በኵር ድረስ በኵር በኵሩን አጠፋ ፣ የከብቱንም በኵር ሁሉ አጠፋ ።

፳፯ ወተንሥአ ፈርዖን በሌሊት ወኵሉ ሰብኡ ወኵሉ ግብጽ ።

ፈርዖን በሌሊት ተነሣ ፣ ሹማምንቱም ሁሉ ግብጻውያንም ሁሉ ተነሡ ።

፳፰ ወኮነ አውያት ዐቢይ በኵሉ ምድረ ግብጽ እስመ አልቦ ቤት ዘአልቦ ውስቴቱ ምውት ።

በግብጽ አገር ሁሉ ታላቅ ልቅሶ ሆነ ፣ የሞተ ሰው የሌለበት ቤት የለም ነበርና ። ዘፀ፡ ፲፩ ፮።

፳፱ ወጸውዖሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን በሌሊት ወይቤሎሙ ተንሥኡ ወፃኡ እምሕዝብየ አንትሙሂ ወደቂቀ እስራኤል ወሑሩ ወተፀመድዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ በከመ ትቤሉ ።

ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን በሌሊት አስጠርቶ እናንተም የእስራኤልም ልጆች ተነሥታችሁ ከወገኖቼ ተለይታችሁ ሂዱ ፣ ለፈጣሪያችን እግዚአብሔር እናገለግለዋለን እንዳላችሁ ለፈጣሪያችሁ ለእግዚአብሔር አገልግሉት አላቸው ።

፴ ወአባግዒክሙሂ ወአልሕምቲክሙሂ ንሥኡ ወሑሩ ወባርኩኒ ኪያየ ።

በጎቻችሁንና ላሞቻችሁንም ይዛችሁ ሂዱ ፣ እኔንም ባርኩኝ (መርቁኝ) አላቸው ። ዘፀ፡ ፫ ፳፱፡ ፳፭ ፳፮ ።

፴፩ ወአጽሐብዎሙ ግብጽ ለሕዝበ እስራኤል ከመ ፍጡነ ያውፅእዎሙ እምድረ ግብጽ እስመ ይቤሉ ኵልነ ንመውት ።

ሁላችንም እንሞታለን ብለዋልና የግብጽ ሰዎች የእስራኤልን ልጆች ፈጥነው ያወጡዋቸው ዘንድ አስቸኰሉዋቸው (ውጡልን ውጡልን ብለው አጣደፉዋቸው) ።

፴፪ ወነሥኡ ሕዝብ ሐሪጾሙ ዘእንበለ ይትበኀእ ዕቁረ በአልባሲሆሙ ዲበ መትከፍቶሙ ።

ሕዝቡም ሳይቦካ ዱቄታቸውን በልብሳቸው ቋጥረው በትከሻቸው ተሸከሙ ። ዘፀ፡ ፰ ፫ ።

፴፫ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዞሙ ሙሴ ወተወሐሱ እምግብጽ ንዋየ ብሩር ወወርቅ ወልብስ ።

የእስራኤል ልጆችም ሙሴ እንዳዘዛቸው አደረጉ ፣ ከግብጽ ሰዎች የብርን የወርቅን ዕቃ ልብስንም ተዋሱ ።

፴፬ ወወሀበሙ እግዚአብሔር ሞገሰ ለሕዝበ እስራኤል በቅድሜሆሙ ለግብጽ ወአውሐስዎሙ ወሐብለይዎሙ ለግብጽ ።

እግዚአብሔር ለእስራኤል ልጆች በግብጻውያን ፊት በለሟልነትን ሰጣቸው ፣ (ግብጻውያን) አዋሱዋቸው (እስራኤልም) የግብጽን ሰዎች በዝብዘዋቸው ወጡ ።

፴፯ ወግእዙ ደቂቀ እስራኤል እምራምሴ ውስተ ሰኰት ስሳ እልፍ አጋር እደው ዘእንበለ ዘምስለ ንዋይ ።

፴፰ ወዘተደመረ ዘዐርገ ምስሌሆሙ ብዙኀ ወአባግዕ ወአልሕምት ወእንስሳ ብዙኀ ጥቀ ።

፴፱ ወኀበዙ ሐሪጾሙ ዘአውፅኡ እምግብጽ ወገብርዎ ዳፍንተ ናእተ እስመ ዘእንበለ ያብኅኡ አውጽእዎሙ ግብጽ ወኢክህሉ ነቢረ ወኢገብሩ ሎሙ ስንቀ ለፍኖት ።

፵ ወኀደረቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘነበሩ ምድረ ግብጽ ወምድረ ከነአን እሙንቱሂ ወአበዊሆሙሂ አርባዕቱ ምእት ወሠላሳ ዓመት ።

፵፩ ወከነ እምድኅረ አርባዕቱ ምእት ወሠላሳ ዓመት ወፅአ ኵሉ ኀይለ እግዚአብሔር እምድረ ግብጽ ሌሊተ ።

፵፪ እምቅድመ ዕቀበቱ ውእቱ ለእግዚአብሔር ከመ ያውጽኦሙ እምድረ ግብጽ ወኪያሃ ዛቲ ሌሊት ይእቲ እምቅድመ ዕቀበቱ ለእግዚአብሔር ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል በበትውልዶሙ ።

፵፫ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ዝ ውእቱ ሕጉ ለፋሲካ ኵሉ ዘእምባዕድ ዘመድ ኢይብላዕ እምኔሁ ።

፵፬ ወኵሉ ገብር ዘከነ ወዘበሤጥ ትገዝርዎ ወይእተ ጊዜ ይበልዕ እምኔሁ ።

፵፭ ኀዳሪ ወገባኢ ኢይብላዕ እምኔሁ ።

፵፮ ወበአሐዱ ቤት ይትበላዕ ወኢታውፅኡ አፍአ እምቤት እምውእቱ ሥጋ ወዐፅሞሂ ኢትስብሩ ።

፵፯ ወኵሉ ማኅበረ እስራኤል ለይግበሮ ።

፵፰ ወእመቦ ዘመጽአ ኀቤክሙ ግዩር ይግበር ፋሲካሁ ለእግዚአብሔር ትገዝር ኵሎ ተባዕቶ ፡ ወይእተ ጊዜ ይበውእ ይግበር ወይከውንክሙ ከመ ትውልደ ብሔር ወኵሉ ቈላፍ ኢይብላዕ እምኔሁ ።

፵፱ አሐዱ ሕግ ይኩን ለትውልድክሙ ለሐቃል ወለግዩር ዘይመጽእ ኀቤክሙ ።

፶ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዞሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ።

፶፩ ወኮነ በይእቲ ዕለት አውፅኦሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ምስለ ኀይሎሙ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ቀድስ ሊተ ኵሎ በኵረ ቀዳሚ ውሉድ፡ ኵሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እምደቂቀ እስራኤል እምሰብእ እስከ እንስሳ ሊተ ውእቱ ።

፪ ወይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ ተዘከርዋ ለዛቲ ዕለት እንተ ባቲ ወፃእክሙ እምብሔረ ግብጽ እምቤተ ቅንየት እስመ በእድ ጽንዕት አውፅአክሙ እግዚአብሔር እምዝየ ወኢትብልዑ ብኁአ ።

የእስራኤልም ልጆች ከራምሴ ተነሥተው ወደ ሰኩት ተጓዙ ፡ እነዚህም ከጓዝ ጋር ካሉት በቀር ስሳ እልፍ (አጋር) እግረኞች ናቸው ። ዘኍ፡ ፴ ፫ ፡ ዘፍ፡ ፵፯ ፲፩ ።

ከነሱም ጋር ተደባልቆ የወጣ ብዙ ነው ፡ በጎች ፡ ላሞችና ከብቱም እጅግ ብዙ ነበሩ ።

ከግብጽም ያወጡት ዱቄታቸውን (ቂጣ እንጐቻ) ድፎ (እምባሻ ዳቦ) እያደረጉ ጋገሩት ፡ ዱቄቱን ሳያቦኩ (ሳይጋግሩ) ግብጻውያን አስወጥተዋቸዋልና ፡ (በግብጽም) መኖር አልቻሉምና (ከዚያም አስቀድሞ) ለጕዳና ስንቅን አላዘጋጁም ነበሩና ። ዘፀ፡ ፯ ፩ ፡ ፲፩ ፩ ።

የእስራኤል ልጆች እነሱም አባቶቻቸውም በግብጽና በከነዓን የኖሩበት ዘመን አራት መቶ ሠላሳ ዓመት ነው ።

ከራት መቶ ሠላሳም ዓመት በኋላ እንዲህ ሆነ ፡ የእግዚአብሔር ሠራዊት ሁሉ ከግብጽ አገር በሌሊት ወጣ ።

ይህችም ሌሊት ከግብጽ አገር ያወጣቸው ዘንድ ለእግዚአብሔር የተጠበቀች ናት ፡ ይህም መጠበቁ እስራኤል ሁሉ በየወገናቸው ዐንተው ይኖሩ ዘንድ ይህች የወጡባት ሌሊት እስከ ልጅ ልጆቻቸው ድረስ የተጠበቀች ናት ።

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው ፡ የበዓለ ፋሲካው ሥርዓት ይህ ነው ፡ ከርሱም የሌላ ዘመድ ሁሉ (ከአሕዛብ የተወለደ) አይብላ ።

ውላጆና በወርቅ ተገዝቶ የመጣውንም ባርያ ትገዝሩት አላችሁ ያን ጊዜ ከርሱ ይበላል (ይበላል) ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፪ ።

ሎሌና የዕለት ሞያተኛም (ሳይገዝር) ከርሱ አይብላ ።

በአንድ ቤትም ይበላ ፡ ከዚያም የበግ ሥጋ ከቤት ወደ ውጭ አታውጡ ፡ አጥንቱንም አትስበሩ ።

ይህንንም የእስራኤል ጉባኤ ሁሉ ያድርገው ።

የእግዚአብሔር ፋሲካን ሊያደርግ ወደናንተ የመጣ መጻተኛ ቢኖር ወንዱ ወንዱን ሁሉ ግዘሩት ፡ ያን ጊዜ በዓሉን ሊያደርግ ይግባ ፡ በአገራችሁም እንደ ተወለደ ይሆናችኋል ያልተገዘረው ወሸላው ሁሉ ግን ከበጉ ሥጋ አይብላ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲፱ ፡ ዘኍ፡ ፱ ፲፪ ።

በዓሉን ሊያደርግ ወደናንተ ለመጣ መጻተኛና (ለትውልዳችሁ) ለናንተ አንድ ሕግ ይሁን ።

የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዳዘዛቸው አደረጉ ።

በዚያም ቀን እንዲህ ሆነ ፡ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር ከሠራዊቶቻቸው ጋር አወጣቸው ። ዘፀ፡ ፲፪ ፵፩ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፡ ከእስራኤል ልጆች መጀመሪያ የተወለደውን ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ ለኔ ነውና በኵር በኵሩን ለይልኝ ።

ሙሴም ሕዝቡን እግዚአብሔር በጽኑ ሥልጣኑ ከግብጽ አገር ከጽኑ አገዛዝ (ከባርነት ቤት) አውጥቷችኋልና ከግብጽ አገር የወጣችሁባት ይህችን ቀን አስቧት ፡ ስለ ዚህም መጻጻውን አትብሉ አላቸው ። ዘዳ፡ ፲፮ ፩ ።

፬ እስመ በዛቲ ዕለት ትወጽኡ አንትሙ በወርኀ ሃሌ ሉያ ኤሳን ።

፭ ወእመ ወሰደከሙ እግዚአብሔር ውስተ ምድረ ከናኔዎን ወኬጤዎን ወአሞሬዎን ወኤዌዎን ወኢያቡሴዎን ወጌርጌሴዎን ወፌርዜዎን ዘመሐለ ከመ የሀቦሙ ለአበዊከሙ ምድረ እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ተዘከርዋ ለዛቲ ሥርዐት በዝ ወርኀ ።

፮ ሰዱሰ ዕለተ ትበልዑ ናእተ ወሳብዕት ዕለት በዓሉ ለእግዚአብሔር እግዚእ ።

፯ ናእተ ትበልዑ ሰቡዐ ዕለተ ወኢያስተርኢ ብከሙ ብኁእ ወኢየሀልዉ ብኑእት ውስተ ኵሉ አድባሪከሙ ።

፰ ወትዜንዎ ለወልድከ በይእቲ ዕለት ወትብሉ በእንተዝ ገብሮ እግዚአብሔር ሊተ አመ ወፃእኩ እምብሔረ ግብጽ ።

፱ ከመ ይኩን ለከ ተአምረ ውስተ እዴከ ወተዝካረ ቅድመ አዕይንቲከ ወከመ ይኩን ሕጉ ለእግዚአብሔር ውስተ እዴከ ወውስተ አፉከ እስመ በእድ ጽንዕት አውፅአከ እግዚአብሔር እምግብጽ ።

፲ ወዕቀብዎ ለዝንቱ ሕግ በበጊዜሁ እምዕለት ለዕለት ።

፲፩ ወሶበ ወሰደከ እግዚአብሔር ውስተ ምድረ ከናኔዎን ዘመሐለ ለአበዊከ ወወሀበከሃ ፍልጥ ኵሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እመራዕይከ ወእምእንስሳከ ዘይትወለድ ተባዕተ ለእግዚአብሔር ።

፲፪ ወለኵሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እድግት ትዌልጦ በበግዕ ወእመ ኢወለጥከሁ ትቤዝዎ ፡ ወለኵሉ በኵር ተባዕት እምውሉድከ ትቤዝዎ ።

፲፫ ወእመ ተስእለከ ወልድከ እምድኅረዝ ወይቤለከ ምንትኑ ውእቱ ዝ፡ ትብሎ እስመ በእድ ጽንዕት አውፅአነ እግዚአብሔር እምድረ ግብጽ እምቤተ ቅንየት ።

፲፬ ወከነ አመ አበየ ፈርዖን ፈንዎተነ ቀተለ እግዚአብሔር ኵሉ በኵረ በምድረ ግብጽ እምበኵረ ሰብእ እስከ እንስሳ ።

፲፭ ወበእንተዝ አነ እሠውዕ ለእግዚአብሔር ኵሉ ተባዕተ ዘይፈትሕ ማኅፀነ ወኵሉ በኵረ ውሉድየ እቤዙ ።

፲፮ ወይኩን ተአምረ ውስተ እዴከ ወዘኢይሴሰል እምቅድመ አዕይንቲከ እስመ በእድ ጽንዕት አውፅአከ እግዚአብሔር ።

፲፯ ወሶበ ፈነዎሙ ፈርዖን ለሕዝብ ኢመርሖሙ እግዚአብሔር ፍኖተ ፍልስጥኤም እስመ ቅርብት ይእቲ፡ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ዮጊ ይኔስሕ እምከመ ርእየ ቀትለ ወይግባእ ውስተ ግብጽ ።

፲፰ ወአዖዶሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ ላዕለ ፍኖተ ሐቅለ ባሕረ ኤርትራ፡ ወበኃምስ ትውልድ ዐርጉ ደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ።

፲፱ ወነሥአ ሙሴ አዕፅምቲሁ ለዮሴፍ ምስሌሁ፡ እስመ መሐላ አምሐሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ እመ

የተድላ ደስታ ምስጋና በሚደረግበት በሚያዝያ ወር በሉች በዚህች ቀን ትወጣላችሁና ።

እግዚአብሔር ወተትና ማር የምታፈሰው ምድርን ለአባቶቻችሁ ሊያወርሳቸው ወደ ማለበት ወደ ከናኔዎን ወደ ኬጤዎንና ወደ አሞሬዎን ወደ ኤዌዎን ወደ ኢያቡሴዎን ወደ ጌርጌሴዎን ወደ ፌርዜዎን አገር በወሰዳችሁ ጊዜ ይህችን ሥርዓት አስቧት አላቸው ። ዘዳ፡ ፳ ፲ ።

በዚህ (በሚያዝያ ወር) ስድስት ቀን ቂጣ ትበላላችሁ ሰባተኛይቱ ቀን ግን የእግዚአብሔር ጌታ በዓል ናት ።

ሰባት ቀን ቂጣ ብሉ፡ መጸጸም አይታይባችሁ፡ በተራራዎቻችሁ ሁሉ መጸጸዎች አይኑሩ አላቸው።

በዚህም ቀን ከግብጽ አገር በወጣሁ ጊዜ፡ ጌታዬ (ፈጣሪዬ) እግዚአብሔር ስለዚህ ይህን ሥርዓት አደረገልኝ ብለህ ለልጅህ ትነግረዋለህ (ንገረው) ።

እግዚአብሔር ከግብጽ አውጥቶኻልና፡ የእግዚአብሔር ሕግ ለእጅህ ምልክት ሊሆንህ በዓይኖችህም ፊት መታሰቢያ ይሁንልህ፡ ለእጅህም እንደቀለበት በዓይኖችህም ፊት እንደመስተዋት ይሁንልህ ። ዘዳ፡ ፯ ፳ ።

ይህንንም ሕግ ከዛሬ ነገ እያላችሁ በየጊዜው ጠብቁት።

እግዚአብሔር ለአባቶችህ አወርሳችኋለሁ ብሎ ወደ ማለበት ወደ ከናኔዎን ምድር በወሰደህ ጊዜ አሷንም በወረሰህ ጊዜ ከመንጋህም ከከብትህም መጀመሪያ የተወለደውን ወንዱ ወንዱን ሁሉ ለእግዚአብሔር ለይተህ ስጥ ።

ከአህያይቱም መጀመሪያ የተወለደውን በኵሩን በበግ ለውጠው ፡ ባትለውጠውም አንተው ራስህ ዋጀው፡ ከልጆችህም መጀመሪያ የተወለደውን በኵሩን ተቤዠው፡ (ወርቁን ብሩን ሰጥተህ ልጅህን አስቀር) ። ዘፀ፡ ፴፱ ፳ ።

ከዚህ በኋላ ልጅህ (አባቴ) ይህ ምንድር ነው፡ ብሎ በጠየቀህ ጊዜ እግዚአብሔር በጽኑ ሥልጣኑ ከግብጽ አገር ከጽኑ አገዛዝ አውጥቶናልና ስለዚህ ነው ትለዋለህ ።

ፈርዖን (እኛን) ከግብጽ አገር አላሰናብትም ባለ ጊዜ እግዚአብሔር ከሰው በኵር ጀምሮ እስከ ከብት በኵር ድረስ ከግብጽ አገር ያለው በኵር በኵሩን ሁሉ ገድሏልና።

ስለዚህ እኔም በኵር ሆኖ የተወለደውን ሁሉ ለእግዚአብሔር እሠዋለሁ፡ ከልጆቼም መጀመሪያ ሆኖ የተወለደውን ሁሉ እበዥዋለሁ ትለዋለህ።

እግዚአብሔር በጽኑ ሥልጣኑ (ከግብጽ) አውጥቶኻልና፡ ይህ የሠራልህ ሕግ ለጣትህ እንደቀለበት ለፊትህ እንደ መስተዋት ይሁንልህ ። ዘፀ፡ ፲፫ ፱ ።

ፈርዖን እስራኤልን ከግብጽ አሰናብቶ በሰደዳቸው ጊዜ እግዚአብሔር እስራኤል ሰልፉን ከየ ያዝናል፡ አገኖም ወደ ግብጽ አገር ይመለሳል ብሏልና፡ (ፍልስጥኤም) የግብጽ አቅራቢያ ስለሆነች እግዚአብሔር ወደ ፍልስጥኤም ጐዳና አልመራቸውም ። ዘፀ፡ ፲፬ ፲፩ ።

እግዚአብሔር ሕዝቡን በኤርትራ ባሕር ዳር ባለው ጐዳና አዞራቸው፡ የእስራኤልም ልጆች ከግብጽ አገር በአምስተኛው ትውልድ ወጡ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፬ ።

ዮሴፍም እስራኤልን እግዚአብሔር (በረድኤት) መጐብኘትን በጐበኛችሁ ጊዜ አጥንቴን ከናንተ ጋር ይዛችሁ

ሐውጾ ይሔውጸክሙ እግዚአብሔር ንሥኡ አዕፅምትየ ወአውጽኡ ምስሌክሙ እምዝየ ።

፲፱ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል እምሰኰት ወኀደሩ ውስተ ኢቶም ዘመንገለ በድው ።

፳ ወእግዚአብሔር ይመርሖሙ መዓልተ በደመና ወሌሊተ በብርሃነ እሳት ።

፳፩ ወኢሰሰለ ዐምደ ደመና መዓልተ ወኢዐምደ እሳት ሌሊተ እምቅድመ ኵሉ ሕዝብ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ፡ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ይግብኡ ወይኅድሩ አንጻረ ኤጳውሎስ ማእከለ መግደሎ ወማእከለ ባሕር መንገለ ብኤልሴፎን በቅድሜሆሙ ይኅድሩ ኀበ ባሕር ።

፪ ወይብል ፈርዖን በእንተ ደቂቀ እስራኤል ሳኩዩ እሙንቱ ውስተ ምድር ወአርከበቶሙ ሐቅል ።

፫ ወአነ አጸንዕ ልበ ለፈርዖን ወይዴግኖሙ አምድኅሬሆሙ ፡ ወእሴባሕ አነ በፈርዖን ወበኵሉ ሐራሁ ወየአምሩ ኵሉ ግብጽ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ፡ ወገብሩ ከማሁ፤

፬ ወዜነውዎ ለንጉሠ ግብጽ ከመ ነፍጸ ሕዝብ ፡ ወተመይጠ ልቡ ለፈርዖን ወዘሀበይቱሂ ኀበ ሕዝብ ወይቤሉ ምንትኑ ዝ ዘገበርነ ዘፈነውናሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ኢይትቀነዩ ለነ ።

፭ ወአንሥአ ፈርዖን ኵሉ ሠረገላቲሁ ወኵሉ ሕዝበ አስተጋብአ ምስሌሁ ።

፮ ወነሥአ ስድስተ ምእተ ሠረገላተ ኅሩያነ ወኵሉ አፍራሲሆሙ ለግብጽ ወሠለሰሙ ለኵሎሙ ።

፯ ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልበ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወዴገነ ድኅሬሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ወደቂቀ እስራኤልሰ ፡ የሐውሩ በእንድ ጽንዕት ወልዕልት ።

፰ ወዴገንዎሙ ግብጽ እምድኅሬሆሙ ወረከብዎሙ በኀበ ተአየኑ መንገለ ባሕር ፡ ወኵሉ አፍራስ ወኵሉ ሠረገላ ፈርዖን ወኵሉ ሐራሁ አንጻረ ኤጳውሎስ መንገለ ብኤልሴፎን ።

፱ ወነጸሩ ደቂቀ እስራኤል ወርእይዎሙ ይግዕዙ ግብጽ እምድኅሬሆሙ ወፈርሁ ጥቀ ወአውየዉ ኀበ እግዚአብሔር ።

፲ ወይቤልዎ ለሙሴ ዝከርነሂ ከመ ኢየሀሉ ውስተ ብሔረ ግብጽ አውጻእከነ ከመ ትቅትለነ ውስተ በድው ።

፲፩ ወምንትኑ ዝ ዘገበርከ ላዕሌነ ዘአውፃእከነ እምብሔረ ግብጽ ።

፲፪ አኮሁ ዝ ውእቱ ቃልነ ዘንቤለከ በብሔረ ግብጽ ኅድገነ ንትቀነይ ለግብጽ እስመ ይኄይሰነ ተቀንዮ ለግብጽ እሞዊት በበድው ።

ውጡ ብሎ አምለአቸው ነበርና ፡ ሙሴ የዮሴፍን አጥንት ከሱ ጋር ይዞት ወጣ ። ዘፍ ፡ ፶ ፳፭ ፡ ኢያ ፡ ፳፬ ፴፪ ።

የእስራኤልም ልጆች ከሰኮት ተነሥተው በምድረ በዳው አጠገብ ባለው በኤቶም ሠፍረው አደሩ ።

እግዚአብሔርም ቀን በዓምደ ደመና ሌሊት በዓምደ እሳት ይመራቸው ነበር ። ዘኍ ፡ ፲፬ ፲፬ ፡ ዓ ፴፰ ።

ዓምደ ደመናው በቀን ፡ ዓምደ እሳቱም በሌሊት ከሕዝቡ ሁሉ ፊት አልራቀም ነበር ። ዘፍ ፡ ፯ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ የእስራኤል ልጆች በፊታቸው ባለ በኤልሴፎን ባሕርና በመግደሎ መካከል ባለው በኤጳውሎስ አንጻር ተመልሰው ያድሩ ዘንድ ተመልሳችሁ በኤጳውሎስ አንጻር እደሩ በላቸው ።

ፈርዖንም ስለ እስራኤል ልጆች እንዲህ አለ፤ እሊህ (እስራኤል) በምድር (በግብጽ) ተቅበዘበዙ ፡ ምድረ በዳውም ዘጋቸው ፡ (ጉዳናውን አያውቁትም) ።

እኔም የፈርዖንን ልብ አጸናለሁ ፡ እርሱም በኋላቸው ተከትሎ (ይሄዳል) እኔም ፈርዖንንና ሠራዊቱን አጥፍቼ እመሰገናለሁ ፡ ግብጻውያንም ሁሉ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ያውቃሉ ፡ እነሱም እንዳላቸው አደረጉ ።

ለግብጽም ንጉሥ (ለፈርዖን) ሕዝቡ እንደኰበለለ ነገሩት ፡ የፈርዖንና የሹማምንቱም ልብ እስራኤል እንከተላቸው ወደማለት ተለወጠ ፡ እንዳይገዙልን የእስራኤልን ልጆች አሰናብተን የሰደድናቸው ይህ ነገር ምንድር ነው፤ አሉ ። መዝ ፡ ፻፭ ፳፭ ።

ፈርዖንም ሠረገላዎቹን አስጫነ ፡ ወገኖቹንም ሁሉ ከሱ ጋር ሰበሰበ ። ዘፀ ፡ ፲፭ ፱ ፡ ኢሳ ፡ ፴ ፳፩ ።

ስድስት መቶ የተመረጡ ሠረገላዎችንና የግብጽ ፈረሶችን ሁሉ ይዞ ተነሣ ፡ ሁሉንም ከሦስት ከፈላቸው ።

እግዚአብሔርም የግብጽን የነጉሥ የፈርዖንን ልብ (በክፋት) አጸና ፡ ተከትሎም የእስራኤልን ልጆች አሳደደ ፡ የእስራኤል ልጆች ግን በጽኑ ሥልጣን ተጠብቀው ይጓዙ ነበር ። ሮሜ ፱ ፲፯ ።

የግብጽም ሰዎች ተከትለዋቸው ሄዱ ፡ ፈረሶቹም የፈርዖን ሠረገላም ሠራዊቱም ሁሉ ተሰብስበው ሄደው በብኤልሴፎን አጠገብ ባለ በኤጳውሎስ አንጻር በባሕሩ ዳር ሰፍረው አገኙዋቸው ። ዘፀ ፡ ፲፭ ፱ ።

የእስራኤልም ልጆች ግብጻውያን እነሱን ተከትለው ሲጓዙ አይተው ፈጽመው ፈሩ ፡ ወደ እግዚአብሔርም ጮኹ ፡ (ለመኑ) ። ኢያሱ ፳፬ ፯ ፡ ነህ ፡ ፱ ፱ ።

(እስራኤል) ሙሴን ስም አጠራራችን እንኳ በግብጽ አገር እንዳይኖር (እንዳይጠራ) በምድረ በዳው ልታጠፋን አወጣኸን አሉት ።

ከግብጽ አገር ያወጣኸን ይህ በኛ ላይ ያደረግኸው ነገር ምንድር ነው፤ ። መዝ ፡ ፻፮ ፯ ።

በምድረ በዳ ከመሞት ለግብጽ ሰዎች መገዛት ይሻለናልና ለግብጽ ሰዎች እንገዛ ዘንድ ተወን ብለን በግብጽ አገር ሳለን የነገርንህ ቃል ይህ አይደለምን፤ አሉት ።

ወይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ ተአመኑ ወቁሙ ወትሬእዩ መድኃኒተ እንተ እምኀበ እግዚአብሔር ዘይገብር ለነ ዮም ፡ እስመ በከመ ትሬእይዎሙ ዮም ለግብጽ ዳግመ ኢትሬእይዎሙ እንከ ጕንዱየ ለዓለም ።	፲፫	ሙሴም ሕዝቡን ግብጻውያንን ዛሬ እንደምታዩዋቸው እንግዲህ ዳግመኛ ለዘለዓለም አታዩዋቸውምና እግዚአብሔር ዛሬ የሚያደርግልንን ከእግዚአብሔር ዘንድ የምናገኘውን ደኅንነታችንን ልታዩ እምናችሁ ቁሙ አላቸው ።
ወእግዚአብሔር ይጸብእ ለክሙ ወአንትሙሰ አርምሙ ።	፲፬	(ጠላታችሁን) የሚያጠፋላችሁ እግዚአብሔር ነው እናንተ ግን ዝም በሉ አላቸው ። ዘዳ፡ ፩ ፴ ፡ ፫ ፳፪ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ለምንት ትጸርሕ ኀቤየ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ይንድኡ እንስሳሆሙ ።	፲፭	እግዚአብሔር ሙሴን ለምን ወደኔ ትጮኻለህ ፡ (አሁንም) የእስራኤልን ልጆች ከብቶቻቸውን እንዲነዱ ንገራቸው ፡ (ከብታችሁን ንዱ) በላቸው ። ኢያሱ ፲ ፲፬ ፡
ወአንተሰ ንሣእ በትረከ ወስፋሕ እዴከ ዲበ ባሕር ወዝብጣ ፡ ወይባኡ ደቂቀ እስራኤል ውስተ ማእከለ ባሕር በየብስ ።	፲፮	አንተ ግን በትርህን አንሣ ፡ እጅህንም በባሕር ላይ ዘርግተህ ባሕሩን ምታት ፡ የእስራኤልም ልጆች (ባሕሩ ተከፍሎላቸው) የብስ ወደ ሆነው ባሕር ይግቡ ።
ወናሁ አነ አጸንዕ ልበ ለፈርዖን ወለኵሉ ግብጽ ወይበውኡ ድኅሬሆሙ ፤ ወእሴብሕ አነ በፈርዖን ወበኵሉ ሐራሁ ፡ ወበሠረገላቲሁ ወበኵሉ አፍራሲሁ ።	፲፯	እነሆ እኔ የፈርዖንንና የግብጻውያንን ልብ አጸናለሁ ፡ ተከትለዋችሁ ወደ ባሕሩ ይገባሉ ፡ እኔም ፈርዖንን ሠራዊቱንም ሁሉ ሠረገላዎቹንና ፈረሶቹን ሁሉ አስጥሜ እመሰገናለሁ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፬ - ፰ ።
ወያእምሩ ኵሉ ግብጽ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አመ ተሰባሕኩ በፈርዖን ወበሠረገላቲሁ ወበኵሉ አፍራሲሁ ።	፲፰	የግብጽ ሰዎችም ሁሉ ፈረሶቹን ሠራዊቱንና ሠረገሎቹን ሁሉ አጥፍቼ በተመሰገንሁ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ያን ጊዜ ያውቃሉ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፰ ።
ወሰሰለ መልአከ እግዚአብሔር ዘየሐውር ቅድመ ትእይንቶሙ፡ለደቂቀ እስራኤል ወቆመ እምድኅሬሆሙ ወሰሰለ ዐምደ ደመናሂ እምቅድሜሆሙ ወቆመ እምድኅሬሆሙ ።	፲፱	በእስራኤል ልጆች ሠራዊት ፊት ፊት ይሄድ የነበረው የእግዚአብሔር መልአክም (ቅዱስ ሚካኤል) ተመልሶ በስተኋላቸው ቆመ ፡ ፊት ፊት ይመራቸው የነበረ ዓምደ ደመናም ተመልሶ በስተኋላቸው ተጋረደ ።
ወቦአ ማእከለ ትእይንቶሙ ለግብጽ ወማእከለ ትእይንቶሙ ለእስራኤል ወኮነ ቆባር ወጽልመት ወኢተደመሩ በበይናቲሆሙ ኵላ ይእተ ሌሊተ ።	፳	(ደመናው) በእስራኤል ሰፈርና በግብጻውያን ሰፈር መካከል ገብቶ ተጋረደ ፡ ጭጋግና ጨለማም ሆነ ፡ በዚያች ሌሊት (ስንኳን ሌላው) እርስ በርሳቸው እንኳ (እስራኤልና እስራኤል) አልተገናኙም ። ዘኍ፡ ፳ ፲፮ ፡ ሚል፡ ፫ ፩ ።
ወሰፍሐ ሙሴ እዴሁ ዲበ ባሕር ወአምጽአ እግዚአብሔር ላዕለ ባሕር ነፋሰ አዜብ ጽኑዐ ኵላ ሌሊተ ወገብሮ ለባሕር የብሰ ወሠጠጦ ለማይ ።	፳፩	ሙሴም እጁን ዘርግቶ ባሕሩን መታው ፡ እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት ጽኑ (ብርቱ) የአዜብን ነፋስ ወደ ባሕሩ አምጥቶ ባሕሩን የብስ አደረገው ውኃውንም ከፈለው ። ዘፀ፡ ፲፬ ፳፯ ፡ መዝ፡ ፸፬ ፲፫ ፡ ፻፮ ፱ ።
ወቦኡ ደቂቀ እስራኤል ማእከለ ባሕር ላዕለ የብስ ፡ ወማይሰ ኮነ አረፍተ በየማኖሙ ወአረፍተ በፀጋሞሙ ።	፳፪	የእስራኤልም ልጆች በየብስ ወደ ባሕር ማኸል ገቡ ፡ ውኃውም በቀኛቸውና በግራቸው እንደ ግድግዳ ሆነላቸው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፱ ፡ መዝ፡ ፸፯ ፯ ።
ወዴገንዎሙ ግብጽ ወቦኡ ድኅሬሆሙ ወኵሉ አፍራስ ፈርዖን ወሠረገላቲሁ ወኵሉ ወመስተጽዕናን በእማእከለ ባሕር ።	፳፫	የግብጽም ሰዎች በኋላቸው ተከትለዋቸው (ወደ ባሕሩ) ገቡ ፡ የፈርዖን ፈረሶቹ ሠረገሎቹም ፈረሰኞቹም ሁሉ ወደ ባሕሩ ማኸል ገቡ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፱ ፡ ፩ ቆሮ፡ ፲፩ ፳፱ ።
ወሶበ ኮነ ዕቅበተ ሌሊት እንተ አፈ ጽብሕ ነጸረ እግዚአብሔር ውስተ ትእይንቶሙ ለግብጽ በዓምደ እሳት ወደመና ወአዘዘ ላዕለ ትእይንተ ግብጽ ።	፳፬	ንጋት የተከተለው ሦስተኛው እከች በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር በዓምደ እሳትና በዓምደ ደመና ሁኖ የግብጽን ሠራዊት ተመለከተ ፡ በግብጻውያንም ከተማ ላይ መዓትን አዘዘ ። መሳ፡ ፯ ፲፱ ፡ ፩ ሳሙ፡ ፲፩ ፲፩ ።
ወአሰረ መአስርተ ሠረገላቲሆሙ ወወሰዶሙ በሥቃይ ወይቤሉ ግብጽ ንንፍጽ እምገጸሙ ለእስራኤል እስመ እግዚአብሔር ይፀብእ ሎሙ ።	፳፭	የሠረገሎቹንም መንኰራኵር አስተሳስሮ በነፋሱ እያዳፋ ወሰዳቸው ግብጻውያንም እግዚአብሔር ይዋጋላቸዋልና ከእስራኤል ፊት እንሽሽ አሉ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፲፭ ፲፯ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ዲበ ባሕር ወይትጋባእ ማይ ዲበ ግብጽ ወዲበ ሠረገላቲሆሙ ወመስተጽዕናኒሆሙ ።	፳፮	እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ እጅህን በባሕር ላይ ዘርጋ ፡ ውኃውም በግብጻውያን በሠረገላዎቻቸውና በፈረሰኞቻቸው ላይ ይመለስባቸው ።
ወሰፍሐ ሙሴ እዴሁ ዲበ ባሕር ወከደኖሙ ባሕር በጊዜሁ ወበገቶሙ እምድኅር ፡ ወጐዩ ግብጽ ውስተ ባሕር	፳፯	ሙሴም እጁን በባሕሩ ላይ ዘረጋ ፡ ባሕሩም ያን ጊዜ ተመልሶ (ደፈናቸው) ከወደኋላም ከበባቸው ፡ ግብጻው

ወወገሮሙ እግዚአብሔር ለግብጽ ማእከለ ባሕር።

፳፰ ወተመይጠ ባሕር ወተሰጥሙ ምስለ ሠረገላቲሆሙ ወመስተጽዕናኒሆሙ ወኵሉ ኀይሉ ለፈርዖን በከመ መጽኡ ውስተ ባሕር፤ ወአልቦ ዘተርፈ እምውስቴቶሙ እለ መጽኡ ወኢአሐዱ እምኔሆሙ ።

፳፱ ወደቂቀ እስራኤልሰ ሖሩ ውስተ ይብሶት ባሕር፤ ወባሕርኒ፣ አረፍተ ኮኖሙ እምይምን ወእምፅግም ።

፴ ወአድኀኖሙ እግዚአብሔር ለእስራኤል በይእቲ ዕለት እምእዴሆሙ ለግብጽ፤ ወርእዩ እስራኤል ከመ ሞቱ ግብጽ በውስተ ድንጋገ ለባሕር ፤ ወእደ ዐቢየ ዘገብረ እግዚአብሔር በግብጽ፤ ወፈርሁ ሕዝብ ።

፴፩ ወአምኑ በእግዚአብሔር ወሙሴሃኒ ላእኮ አዕበዩ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ ወባረኩ ዘ ቡሩኬ ሙሴ ወደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር በፍትሐተ ቃል እንዘ ይብሉ ንባርክ ለእግዚአብሔር እስመ ክቡር ውእቱ ወሎቱ ይደሉ ስብሐ፤ ንሴብሖ ለእግዚአብሔር ስቡሐ ዘተሰብሐ ፈረሰ ወዘይጼዐና ወረወ ውስተ ባሕር ።

፪ ረዳኤ ወመሠውረ ኮነኒ ለአድኅኖትየ፤ ውእቱ አምላኪየ እሴብሖ፤ አምላከ አቡየ ወእሌዕሎ ።

፫ እግዚአብሔር ይቀጠቅጥ ፀብአ ፤ ወእግዚአብሔር ስሙ ።

፬ ሠረገላቲሁ ለፈርዖን ወሠራዊቶ ወረወ ውስተ ባሕር፤ ኅሩያነ ወመስተጽዕናነ በመሥልስት፤ ወተሰጥሙ ውስተ ባሕረ ኤርትራ ።

፭ ወደፈኖሙ ማዕበል ወተሰጥሙ ውስተ ቀላይ ከመ እብን ።

፮ የማንከ እግዚኦ ተሰብሐ በኀይል፤ የማን እዴከ እግዚኦ ሠረወቶሙ ለፀር ።

፯ ወበብዝኀ ስብሐቲከ ቀጥቀጥኮሙ ለጸላእትከ፤ ፈነውከ መዐትከ ወበልዖሙ ከመ ብርዕ ።

፰ ወበመንፈሰ መዐትከ ቆመ ማይ ወጠግአ ከመ አረፍት ማይ፤ ወረግአ ማዕበል በማእከለ ባሕር ።

፱ ወይቤ ጸላኢ ዴገንየ እእኅዞሙ እትከፈል ምህርከ ወአጸግብ ለነፍስየ፤ እቀትል በመጥባሕትየ ወእኴንን በእዴየ ።

፲ ፈነውከ መንፈሰከ ወደፈኖሙ ባሕር፤ ወተሰጥሙ ከመ ዐረር ውስተ ማይ ብዙኅ ።

፲፩ መኑ ይመስለከ እምነ አማልክት እግዚኦ፤ ወመኑ ከማ

ያንም ተመልሰው ወደ ባሕሩ ማኸል ገቡ፣ እግዚአብሔርም በባሕሩ መካከል ጣላቸው (አሰጠማቸው)።

ባሕሩም ተመልሶ እንደቀድሞው ሆነ፣ የግብጽም ሰዎች ከሠረገላዎቻቸውና ከአርበኞቻቸው ጋር የፈርዖንም ሠራዊት ሁሉ ወደ ባሕሩ እንደ መጡ ሰጠሙ፤ (እስራኤልን ተከትለው) ከመጡት ሁሉ ከነርሱ አንድ ስንኳ የቀረ የለም ። ዕንባ፣ ፫ ፰ ፲፫፣ መዝ፣ ፻፮ ፲፩ ።

የእስራኤል ልጆች ግን ባሕሩ በግራ በቀኝ እንደ ግድግዳ ሆኖላቸው በደረቀው ባሕር ሄዱ ። ዘፀ፣ ፲፬ ፳፱ ።

እግዚአብሔር በዚያች ቀን እስራኤልን ከግብጻውያን እጅ አዳናቸው፣ እስራኤልም ግብጻውያን እንደ ሞቱ በባሕር ዳር ሁነው ተመለከቱ፣ ሕዝቡም በግብጻውያን ላይ ያደረገባቸው ታላቁን እጅግ (ተአምራቱን) አይተው ፈሩ።

በእግዚአብሔርም አመኑ፣ አገልጋዩ ሙሴንም አከበሩ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ያን ጊዜም ሙሴና የእስራኤል ልጆች እንደበታቸው ተፈቶላቸው ለእግዚአብሔር ይህን ምስጋና አቀረቡ፣ እሱ ክቡር ምስጉን ነውና እርሱም ምስጋና ይገባልና እግዚአብሔርን እናመስግነው እያሉ፣ ፈረሱንና በፈረሱ ላይ የተቀመጠውን አርበኛ (በኤርትራ) ባሕር አስጥሟልና የተመሰገነ እግዚአብሔርን እናመሰግነዋለን ። ዘፀ፣ ፲፬ ፳፩ ።

እኔንም ለማዳን ረዳት (ከመከራው) ሠዋሪም ሆነኝ፤ እሱ ፈጣሪዬ ነው አመሰግነዋለሁ፣ የአባቴም ፈጣሪ ነው፣ አከብረዋለሁ (አገናዋለሁ)። መዝ፣ ፻፲፰ ፲፬፣ ፲፰ ፪ ።

እግዚአብሔር ጠላትን ያጠፋል፣ ስሙም እግዚአብሔር ነው ። መዝ፣ ፳፬ ፰፣ ራእ፣ ፲፱ ፲፫ ።

የፈርዖንን ሠረገሎቹንና ሠራዊቱን በባሕር ጣለ (አሰጠመ)። በሦስት ወገን የተመረጡ እነዚህ በኤርትራ ባሕር ሰጠሙ ። ዘፀ፣ ፲፬ ፳፰፣ ፲፬ ፯ ።

ማዕበሉም ደፈናቸው እንደ ድንጊያ ወደ ጥልቅ ባሕር ሰጠሙ ። ነህ፣ ፱ ፲፩ ።

አቤቱ ቀኝህ (ሥልጣንህ) በደረገው ኃይል ተመሰገነ፣ አቤቱ የሥልጣንህም ኃይል ጠላቶችን አጠፋቻቸው ።

አቤቱ በተአምራትህ ብዛት ጠላቶችህን አጠፋኻቸው ቁጣህንም ሰደድክ እንደ ቋያም በላቸው (አጠፋቸው)።

ቁጣህን በምትፈጽምበት (ረቂቅ ሥልጣንህ) ውኃው ተከፍሎ ጸና፣ ውኃውም ግራና ቀኝ እንደ ግድግዳ ጸና፣ ሞገዱም በባሕሩ መካከል ረጋ ። መዝ፣ ፸፰ ፲፫ ።

ጠላትም አሳድጄ እይዛቸዋለሁ፣ ምርኮንም እካፈላለሁ ልቡናዬንም ደስ አሰኛታለሁ፣ በሾተሌም እገድላለሁ፣ በሥልጣኔም እገዛለሁ ብሎ ነበር ። ዘፀ፣ ፲፬ ፱ ።

ነፋስህን አነፈስክ፣ ረቂቅ ሥልጣንህን ሰደድህ ባሕሩም ቀበራቸው ደፈናቸው ርሳስ በጥልቅ ውኃ ውስጥ እንዲሰጥም እንደዚያ ሰጠሙ ። ዘፀ፣ ፲፭ ፩ ።

አቤቱ በስም አማልክት ተብለው ከሚጠሩ የሚመስ

ከ ስቡሕ በውስተ ቅዱሳን፡ መንክር ስብሐቲከ ዘትገብር መድምመ።

፲፪ ሰፋሕከ የማንከ ወውኅጠቶሙ ምድር።

፲፫ መራሕኮሙ ለሕዝብከ እለ ቤዘውከ፡ ወአስተፍሥሕከ በኀይልከ ተረፈ መቅደስከ።

፲፬ ሰምዑ አሕዛብ ወተምዑ ወአኀዞሙ ማሕምም ለእለ ይነብሩ ፍልስጥኤም።

፲፭ ወውእተ አሚረ መምዑ መሳፍንተ ኤዶም፡ ወአኀዞሙ ረዓድ ለመላእክተ ሞአብ ወተመሥዉ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ከነዓን።

፲፮ ወአኀዞሙ ፍርሀት ወረዓድ፡ ኀይለ መዝራዕትከ ጸንዐ እምኰኵሕ፡ እስከ የኀልፍ ሕዝብከ ዝንቱ ዘቤዘውከ።

፲፯ ወሰድኮሙ ወተከልኮሙ ውስተ ደብረ መቅደስከ ውስተ ድልው ማኅደርከ እግዚኦ ዘገበርከ፡ ቅዱስ እግዚአብሔር ዘአስተዳለዋ እደዊከ።

፲፰ ይነግሥ እግዚአብሔር ለዓለመ ዓለም ወዓዲ።

፲፱ እስመ በአ ወረገላቲሁ ለፈርዖን ምስለ አፍራሲሁ ወመስተፅዕናን ውስተ ባሕር ወአስተጋብአ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ ማየ ባሕር፡ ወደቂቀ እስራኤልሰ ኀለፉ እንተ የብስ ማእከለ ባሕር፡ ማይሰ ሎሙ አረፍተ በይምን፡ ወአረፍተ በጽግም።

፳ ወነሥአት ማርያም ነቢይት እኅቱ ለአሮን ከበሮ በእዴሃ ወወፅአ ኵሎን አንስት ድኅሬሃ በከበሮ ወበቡራኬ።

፳፩ ወቀደመት ማርያም ወትቤ ንባርክ ለእግዚአብሔር ይትኀከር ውእቱ ይትነከር፡ ፈረሰ ወዘይጼዐኖ ላዕሌሁ ወረወ ውስተ ባሕር።

፳፪ ወአውፅኦሙ ሙሴ ለውሉደ እስራኤል እምባሕር ዕሙቅ፡ ወወሰዶሙ ውስተ ገዳመ ዘሡር ወገዐዙ ሠለስ ዕለተ ወኢረከቡ ማየ ከመ ይስተዩ።

፳፫ ወበጽሑ ሰትየ ማይ እምራ እስመ መሪር ማዩ፡ ወበእንተዝ ተሰምየ ውእቱ ፍና መሪር።

፳፬ ወአንጐርጐሩ ሕዝብ ላዕለ ሙሴ ወይቤሉ ምንተ ንሰቲ።

፳፭ ወአውየወ ሙሴ ኀበ ፈጣሪ፡ ወአርአዮ ዕፀ ወወደዮ ውስተ ማይ ወጥዕመ ማዩ፡ ወበህየ አርአዮ ሕገ ወፍትሐ ወአመከሮ።

፳፮ ወይቤ ለእመ ትሰምዕ ወታጸምእ ቃለ እግዚአብሔር ፈጣሪከ ወጽድቀ ትገብር በቅድሜሁ ወታጸምዕ ትእዛዞ ወእዘዘከ ኵሉ ደዌ ዘአምጻእኩ ላዕለ ግብጽ ኢይፌኑ ላዕሌከ፡ እነ እግዚአብሔር ፈዋሲከ (መሀኪከ)።

ልህ ማን ነው፤ በነቢያት በካህናት ሸንጎም እንዳንተ የተመሰገነ ማን ነው፤ ድንቅ ተአምራትን የምታደርግ አንተ ጌትነትህ ድንቅ ነው። ፩ ሳሙ፡ ፪ ፳፪፡ ፩ ነገ፡ ፰ ፳፫።

ቀኝህን ዘረጋህ ምድርም ዋጠቻቸው።

(በቸርነትህ) የተበዠኻቸው ወገኖችህን (ወደ ከነዓን) መራኻቸው፤ የመቅደስህ ትራፊ የሚሆኑ (ማለት የአብርሃም ልጆች እስራኤልን) በተአምራትህ ደስ አሰኘህ።

አሕዛብ ይህን ሰምተው ተበሳጩ በፍልስጥኤም የሚኖሩትን ሰዎች ምጥ (መከራ) ያዛቸው።

ያን ጊዜም የኤዶምያስ መሳፍንት ተሸበሩ፤ የሞዓብንም አለቆች ረዓድ (እንቅጥቅጥ) ያዛቸው በከነዓን የሚኖሩትም ሁሉ (እንደ ሰም) ቀለጡ። ዘኍ፡ ፴፪ ፲፭።

ፍርሃት ረዓድም ያዛቸው አቤቱ የተበዠኻቸው ወገኖችህ (እስራኤል) አልፈው እስኪሄዱ ድረስ የሥልጣንህ ኃይል ከዲንጋይ ይልቅ ጸና። ዘዳ፡ ፪ ፳፭፡ ኢያሱ ፪ ፱።

ከዚያም ወስደህ በመቅደስህ ተራራ ተከልኻቸው (አጽንተህ አኖርኻቸው) አቤቱ በዘጋጀኸው ማደሪያህም አኖርኻቸው፤ ንጹሕ ክቡር እግዚአብሔር፤ ይህችም እጆችህ (ሥልጣኖችህ) ያዘጋጇዋት ናት። መዝ፡ ፸፬ ፪፡ ፸፰ ፶፬።

እግዚአብሔር ለዘለዓለም እስከ ፍጻሜ ነግሦ ይኖራል፤ (ወዓዲ) እንግዲህም ወድያ ነግሦ ይኖራል።

የፈርዖን ሠረገሎች ከፈረሶቹ ጋር በፈረስ በሠረገላም ላይ የተቀመጡ ሁሉ ወደ ባሕር ሰጥመዋልና፤ እግዚአብሔርም የባሕሩን ውኃ መለሰባቸው፤ የእስራኤል ልጆች ግን በባሕር መካከል በየብስ አልፈው ሄዱ፤ ውኃውም በቀኝ በግራ እንደ ግድግዳ ተከፍሎ ጸናላቸው።

የአሮን እኅት ነቢይቱ ማርያም ከበሮውን በእጅዋ ያዘች ሴቶቹም ሁሉ በከበሮና በምስጋና (ዘፈን) እሷን ተከትለው ወጡ። መሳ፡ ፬ ፬፡ ፩ ሳሙ፡ ፲፰ ፮።

ማርያም አስቀድማ እግዚአብሔርን እናመስግነው አለች፤ ፈረሱንና በፈረሱ ላይ የተቀመጠውን በባሕር ውስጥ አስጥሟልና እሱ ይደነቃል፤ (እሱ ይደነቅ ይደነቅ) አለች።

ሙሴም የእስራኤልን ልጆች ከጥልቅ ባሕር አውጥቶ በሱር አጠገብ ወዳለው ምድረ በዳ ወሰዳቸው፤ በምድረ በዳም ሦስት ቀን ተጓዙ፤ ሊጠጡም (የሚጠጡት) ውኃ አላገኙም። ዘፍ፡ ፲፯ ፯፡ ፳፭ ፲፰፡ ፩ ሳሙ፡ ፲፭ ፯።

ውኃው መራራ (ጐምዛዛ) ነውና ከመምረሩ (ከመጐምዘዙ) የተነሣ ውኃን መጠጣት ተሳናቸው፤ ስለዚህም ነገር ያ ቦታ መራራ ጐዳና ተባለ። ሩት ፩፡ ፳።

ሕዝቡም ምን እንጠጣለን ብለው በሙሴ ላይ አንጐራጐሩ። ዘፀ፡ ፲፯ ፪።

ሙሴም ወደ ፈጣሪ ጮኸ (ለመነ) እግዚአብሔርም (ዘጺ. የሚባል) ዕንጨትን አሳየው፤ በውኃውም ላይ ጣለው፤ ውኃውም ጣፈጠ፤ በዚያም እውነትን ፍትሕን ገለጠለት ፈተነውም። ዘፀ፡ ፲፬ ፲፡ ፲፯ ፬፡ ፪ ነገ፡ ፪ ፳፩።

የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል አድምጠህ ብትሰማ በፊቱም በጎ ሥራ ብትሠራ፤ ያዘዘህንም ትእዛዝ ብታደምጥ በግብጽ ላይ ያመጣሁትን መከራ ሁሉ በአንተ ላይ አላመጣብህም፤ እኔ ፈዋሽህ እግዚአብሔር ነኝና፤ አለ።

፴፮ ወበጽሑ ኀበ ኤሉም ወሀለዉ ህየ ዐሠርቱ ወክልኤቱ አንቅዕተ ማያት ወሰብዓ ጸበርተ ተመርት ጥቃ ማያት ብቅለቶን ፡ ወተዐየኑ ህየ በኀበ ማይ ።

(እስራኤልም) ኤሉም ከምትባል አገር ደረሱ ፡ በዚያም ቦታ አሥራ ሁለት ምንጮችና አበቃቀላቸው በውኃ ዳር የሚሆን ሰባ ዘንባባዎች አሉበት ፡ በውኃውም አጠገብ ሰፈሩ ። ዘኍ፡ ፴፫ ፱ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

፩ ወግዕዙ እምኤሉም ወበጽሑ ውስተ ገዳም ዘሲን ወውእቱ ማእከለ ኤሉም ወሲና አመ ዐሡሩ ወኃሙሱ ለካልእ ወርኅ እምዘወፅኡ እምድረ ግብጽ ።

ከኤሉምም ተጕዘው ሂደው በሲን አጠገብ ወዳለው ምድረ በዳ ደረሱ ፡ እሱም በሲናና በኤሉም መካከል ነው ይኸውም ከግብጽ አገር ከወጡ በኋላ በሁለተኛው ወር (በግንቦት) በሥራ አምስተኛው ቀን ነው ። ዘኍ፡ ፴፫ ፲፩።

፪ ወአንጐርጐሩ ኵሉ ውሉደ እስራኤል በላዕለ ሙሴ ወአሮን ።

የእስራኤልም ልጆች ሁሉ በሙሴና በአሮን ላይ አንጐራጐሩ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፳፬ ፡ ፩ ቆሮ፡ ፲ ፲ ።

፫ ወይቤልዎሙ እምኀየሰነ ሶበ ሞትነ በመቅሠፍተ እግዚአብሔር በምድረ ግብጽ አመ ንነብር ጥቃ ጽሕርት ዘሥጋ ወንበልዕ ሥጋ ወኅብስተ እስከ ንጸግብ ፡ አምጻእክነ አንተ ውስተ ዝ ገዳም ከመ ትቅትለነ ለኵልነ በኀበ ተጋባእነ ።

አንተ በተሰበሰብንበት ቦታ ሁላችንን ልታጠፋን ወደዚህ ወደ ምድረ በዳ አመጣኸን ፡ እኛ ግን እስክንጠግብ ድረስ ዳቦውን ሥጋውን በምንበላበት ሥጋው በሚቀቀልበት በድስቱም አጠገብ በምንቀመጥበት ጊዜ በግብጽ አገር ሳለን እግዚአብሔር በመጣው መቅሠፍት በሞትን በተሻለን ነበር ፡ አሉዋቸው ። ዘኍ፡ ፲፩ ፬ ።

፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ አነ አወርድ ለክሙ ኅብስተ እም ሰማይ ፡ ወይፃእ ሕዝብ ወያስተጋብኡ ለለዕለቱ ከመ አመክሮሙ ለእመ የሐውሩ በትእዛዝየ ወእመ አልቦ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እነሆ እኔ ከሰማይ እንጀራ (መና) አወርድላችኋለሁ ሕዝቡም በትእዛዜ ፀንተው ይኖሩ እንደሁ (አይኖሩም እንደሁ) እንድፈትናቸው የዕለት የዕለት ምግባቸውን ወጥተው ይሰብስቡ አለው ።

፭ ወአመ ዕለተ ዐርብ ያስተዳልዉ ዘአብኡ ይኩኖሙ ካዕበተ ለለዕለት ወዘያስተጋብኡ ዘልፈ ለለዕለቱ ።

ዓርብ ቀን የሰበሰቡትም መናው ለሁለት ቀን ይሆናቸው ዘንድ ለዓርብና ለቅዳሚት የሚሆናቸውን ዓርብ ቀን ያዘጋጁ ። ዘፀ፡ ፲፮ ፳፪ ፡ ዘሌ፡ ፳፭ ፳፩ ።

፮ ወይቤልዎሙ ሙሴ ወአሮን ለኵሉ ሕዝበ እስራኤል በሠርክ ተአምሩ ከመ እግዚአብሔር አውፅአክሙ እምድረ ግብጽ ።

ሙሴና አሮንም ለእስራኤል ወገኖች ሁሉ እግዚአብሔር ከግብጽ ምድር ማታ እንዳወጣችሁ ታውቃላችሁ ።

፯ ወበነግህ ትሬእዩ ኀይለ እግዚአብሔር በሰሠርክ ይሁበክሙ ሥጋ ትብልዑ ፡ ወበነግህ ኅብስተ እስከ ትጸግቡ እስመ ሰምዐ እግዚአብሔር ንጐርጓሬ ዘታንጐረጕሩ አንትሙ በላዕሌነ ።

ሲነጋም የእግዚአብሔርን ኃይል (ተአምራት) ታያላችሁ ፡ እናንተ በኛ ላይ የምታንጐራጕሩትን ማንጐርጐር እግዚአብሔር ሰምቷልና የምትበሉትን ሥጋ በሠርክ (ማታ) ይሰጣችኋል አሉዋቸው ። ዘፀ፡ ፲፯ ፳ ፲ ።

፰ ወንሕነ ምንት ንሕነ ወዝ ንጐርጓርክሙ አኮ በላዕሌነ ዘታንጐረጕሩ አላ በላዕለ ፈጣሪ ።

በኛ ላይ የምታንጐራጕሩብን እኛ ምንድር ነን ፡ ይህ በኛ ላይ የምታንጐራጕሩት እንጕርጕሮስ በፈጣሬ እንጂ በኛ ላይ አይደለም ። ፩ ሳሙ፡ ፰ ፯ ።

፱ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ፡ በል ለኵሉ ኀበ ተጋብኡ ውሉደ እስራኤል ቅረቡ ቅድመ ፈጣሪ ፡ እስመ ሰምዐ ንጐርጓሬክሙ ።

ሙሴ አሮንን የእስራኤል ልጆች ሁሉ ከተሰበሰቡበት ቦታ ሂደህ ማንጐራጐራችሁን ሰምቷልና ወደ ፈጣሪያችሁ ፊት ቅረቡ በላቸው አለው ። ዘፀ፡ ፱ ፲፱ ፡ ፲፫ ፲፯ ።

፲ ወሶበ ተናገሮሙ አሮን ለኵሉ ውሉደ እስራኤል ኀበ ተጋብኡ ተመይጡ ውስተ ገዳም ወሡራኄ እግዚአብሔር ተርአየ በደመና ።

አሮንም የእስራኤል ልጆች በተሰበሰቡበት ቦታ ለሁሉ በነገራቸው ጊዜ ፊታቸውንም ወደ ምድረ በዳ በመለሱ ጊዜ የእግዚአብሔር ብርሃን በደመና ላይ ታየ ።

፲፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ አነ ሰማዕኩ ንጐርጓሬሙ ለውሉደ እስራኤል ።

እግዚአብሔር ሙሴን እኔ የእስራኤል ልጆች ነጐርጓራቸውን ሰማሁ አለው ። ዘኍ፡ ፲፯፡ ፲፱ ።

፲፪ ወበሎሙ በሠርክ ትበልዑ ሥጋ ወበጽባሕ ትጸግቡ ኅብስተ ወተአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ፈጣሬ ዚአክሙ ።

በሠርክ ሥጋን ትበላላችሁ ፡ ሲነጋም መናውን ትጠግባላችሁ እኔም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ታውቃላችሁ በላቸው አለው ። ዘፀ፡ ፲፯ ፯-፰ ።

፲፫ ወመስየ ወመጽአ ፍርፍርት ወከደነ ኵሉ ትዕይንቶሙ ፡ ወበነግህ እንዘ የኀድግ ህበ በኵርጓኔ ትዕይንቶሙ ።

በመሸም ጊዜ (ድርጭት የባሕር ዶሮ) ከተማቸውን ሁሉ ከደነ በዝቶም ወረደ ።

፲፬ እምፍጽመ ገጻም ድቁቅ ከመ ተቅዳ ወፀዐዳ ከመ አስ
ሐትያ ዲበ ምድር ።

፲፭ ወርእዩ ደቂቀ እስራኤል ወይቤ ብእሲ ለካልኡ ምንት
ውእቱ ዝ ፡ እስመ ኢየአምሩ ፡ ወይቤሎሙ ሙሴ ዝ ው
እቱ ኅብስት ዘወሀበክሙ እግዚአብሔር ከመ ትብልዑ ።

፲፮ ዝ ውእቱ ቃል ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ ትግበሩ
አስተጋብኡ አምኔሁ በበንዋይክሙ ለለብእሲ በበጐልቈ
ሰብኡ ለለርእሱ በንዋዩ ለያስተጋብእ ።

፲፯ ወገብሩ ከማሁ ውሉደ እስራኤል ወአስተጋብኡ ዘብ
ዙኅ ወዘኅዳጥ ።

፲፰ ወሠፈሩ በጎሞር ወኢፈድፈዶ ለዘብዙኅ አስተጋብአ ፡
ወኢሐፀ ለዘኅዳጠ አስተጋብአ ፡ ብእሲ ብእሲ ለለማኅ
ደሩ አስተጋብአ ።

፲፱ ወይቤሎሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ኢታትርፉ
ለጌሠም ።

፳ ወአበዩ ወኢሰምዕዎ ለሙሴ ወአቤቱ ለነግህ ወፀፀየ
ወጼዐ ወተምዐ ሙሴ በላዕሌሆሙ ።

፳፩ ወአስተጋብኡ በበነግህ ለውሉዶሙ ወለርእሶሙ ወእ
ምከመ ሞቀ ፀሐይ ይምሁ ።

፳፪ ወበዕለተ ዐርብ ያስተጋብኡ ክዕበተ ጎሞር ለለአሐዱ
ወበኡ ኵሉ መኳንንተ ማኅበር ወይቤልዎ ለሙሴ ምንተ
ንግበር ።

፳፫ ወይቤሎሙ ሙሴ ዝ ውእቱ ዘእቤሎሙ ሰንበት ዕረ
ፍት ወቡርክት ለእግዚአብሔር ጌሠመ ዘትገብሩ ሀለወ
ክሙ ዮም ግበሩ ፡ ወዘታበስሉ ሀለወክሙ አብስሉ ፡ ወዘ
ተርፈ አትርፉ ለነግህ ።

፳፬ ወአትረፉ ለነግህ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ወኢጼአ ፡ ወዕ
ፄ ኢተረክበ ወኢተፈጥረ በላዕሌሁ ።

፳፭ ወይቤሎሙ ሙሴ ብልዑ ዮም ፡ እስመ ዮም ሰንበት
ዘእግዚአብሔር ወኢትትረከቡ በገዳም ።

፳፮ ሰዱስ ዕለተ ታስተጋብኡ ፡ ወአመ ሳብዕት ዕለት ሰን
በት ኢትትረከቡ በገዳም ።

፳፯ ወአመ ሳብዕት ዕለት ፀ ዘወፅአ እምሕዝብ ከመ ያስተ
ጋብእ ወኢረከበ ።

፳፰ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እስከ ማእዜኑ ተአብዩ
ሰሚዐ ትእዛዝየ ወሕግየ ።

፳፱ ወርእዩ ከመ እግዚአብሔር ወሀበክሙ ዘ ዕለተ ሰን
በት ፡ በእንተዝ ወሀበክሙ በዕለተ ዐርብ ምሳሐ ለክል
ኤቱ ዕለት ።

፴ ወይንበር ብእሲ ብእሲ ለለማኅደሩ ፡ ወኢይፃእ እምን
በሬሁ እመ ዕለተ ሰንበት ፡ ወአሰንበተ ሕዝብ በዕለተ
ሰንበት ።

ሲነጋም ውርጭ ሲጥል በከተማቸው ዙርያ እንደ ድን
ብላል የደቀቀ እንደ ውርጭ የነጣ መና በመሬት ላይ ወረ
ደላቸው ። ዘኍ ፡ ፲፩ ፯ ፡ ነህ ፡ ፱ ፲፭ ፡ መዝ ፡ ፸፰ ፳፬ ።

የእስራኤልም ልጆች ይህን አይተው አንዱን አንዱ
ይህ ምንድር ነው ፤ አለው ፡ ከዚያ በፊት አያውቁትም
ነበርና ፡ ሙሴም ለትበሉት እግዚአብሔር የሰጣችሁ መና
ነው ፤ አላቸው ። ዘዐ ፲፮ ፬ ዩሐ ፮ ፴፩ ።

ልታደርጉት እግዚአብሔር አድርጉት ብሎ የተናገ
ረው ቃል ይህ ነው ፡ ከሱም በየዕቃችሁ ሰብስቡ እያ
ንዳንዱ በቤተ ሰቡ ቍጥር ለየራሱ በዕቃው ይሰብስብ።
፪ ቆሮ ፡ ፰ ፲፭ ።

የእስራኤልም ልጆች እንዲሁ አደረጉ ፤ አብዝተውም
አሳንሰውም ሰበሰቡ ።

በጎሞርም ሰፈሩ ፡ ብዙ ለሰበሰበው አልበዛለትም
(አልተረፈውም) ጥቂት ለሰበሰበውም አላነሰበትም እን
ዱም አንዱም ሰው ለየቤቱ ሰበሰበ ። ፪ ቆሮ ፡ ፰ ፲፭ ።

ሙሴም የእስራኤልን ልጆች ለነገ ይሆነናል ብላችሁ
አትርፋችሁ አታሳድሩ አላቸው ።

ነገር ግን እምቢ ብለው ሙሴን አልሰሙትም ፡ ለነገ
ይሆነናል ብለውም አትርፈው አሳደሩ ፡ መናውም ተላ
ሸተተም ፡ ሙሴም ተቈጣባቸው ።

ማለዳ ማለዳ ወጥተው ለራሳቸውና ለልጆቻቸው መና
ውን ይሰበስቡ ነበር ፡ ፀሐይም የሞቀ እንደሆነ ይቀልጥ
ነበር ።

ዓርብ ቀን ለያንዳንዱ ሰው ሁለት ሁለት ጎሞር ይሰበ
ስቡ ነበር ፡ የማኅበሩም አለቆች ሁሉ ሙሴ ካለበት ገብ
ተው ሙሴን ምን እናድርግ፤ አሉት ።

ሙሴም ቅዳሜ ቀን ለእግዚአብሔር የከበረች ዕረፍቱ
ናት ፡ ብዬ የነገርኋችሁ ቃል ይህ ነው ፡ ነገ የምታደ
ርጉትን ዛሬ አድርጉት ፡ ነገ የምታበስሉትንም ዛሬ አብስ
ሉት ፡ የተረፈውንም ለነገ አታሳድሩት አላቸው ።

ሙሴ እንዳላቸውም ለነጋው አሳደሩ ፡ አልሸተተም
ትልም አልተገኘበትም በርሱም ላይ አልተፈጠረም ።

ሙሴም ዛሬ የእግዚአብሔር በዓል ናትና አሁን ብሉ ፡
ቅዳሜ ቀን (መናውን ለመሰብሰብ) በምድረ በዳ አትገኙ
አላቸው ።

ስድስቱ ቀን ምግባችሁን ሰብስቡ ፡ በሰባተኛይቱ ቀን
ግን የከበረች በዓል ናትና መናውን ለመሰብሰብ በምድረ
በዳ አትገኙ ።

በሰባተኛይቱ ቀን ቅዳሜ መናውን ለመልቀም ከሕ
ዝቡ የወጣ ነበረ ፡ ነገር ግን አላገኘም ።

እግዚአብሔር ሙሴን ሕጌንና ሥርዓቴን መስማት እም
ቢ የምትሉ እስከ መቼ ድረስ ነው ፤ አለው ።

እግዚአብሔር ይህችን የዕረፍት ቀን እንደ ሰጣችሁ
ተመልከቱ ፡ ስለዚህ ቅዳሜና ዓርብ ለሁለት ቀን የምትመ
ገቡትን መና ሰጣችሁ ።

አሁንም አንዱም አንዱም ሰው ከየማደሪያው (ከየድን
ኳኑ) አይውጣ ፡ በየድንኳኑ ይቀመጥ ፡ ሕዝቡም በሰባተኛ
ይቱ ቀን ቅዳሜ አረፈ አከበረ ።

፴፩ ወሰመየዎ ውሉደ እስራኤል መና ፡ ወውእቱ ድቁቅ ከመ ፍሬ ተቅጻ ወፀዐዳ ከመ አስሐትያ ወጣዕሙ ከመ አያያተ መዓር ።

የእስራኤል ልጆች መናውን መና ብለው ጠሩት ፡ እር ሱም እንደ ድንብላል ፍሬ ደቃቅ መልኩ እንደ ውርጭ ነጭ ፡ ጣዕሙ እንደ ማር ወለላ ነበር ። ዘፀ፡ ፲፮ ፲፭ ።

፴፪ ወይቤ ሙሴ ዝ ውእቱ ቃል ዘአዘዘ እግዚአብሔር ከመ ትምልኡ ጎሞረ መና ውስተ መሣይምቲክሙ ከመ ይትዓቀብ ለትውልድክሙ ከመ ይርአዩ ኅብስተ ዘአብላዕ ኩክሙ በገዳም አመ አውጻእኩክሙ እምድረ ግብጽ ።

ሙሴም እንዲህ አለ ፡ ከግብጽ አገር በወጣችሁ ጊዜ ያበላኋችሁን መና እንዲያዩ ለልጆቻችሁ ይጠበቅላቸው ዘንድ በየዕቃችሁ ጎሞር ሙሉ መና ትሞሉ ዘንድ እግ ዚአብሔር ያዘዘው ቃል ይህ ነው ።

፴፫ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ንሣእ ቈጽለ ወርቅ አሐተ ረቃቀ ፡ ወግሉ በቲ መሰበ ወአንብር ፡ ውስቴታ መና ምሉአ ጎሞር ቅድመ እግዚአብሔር ለደኃሪ መዋዕል ለደ ቂቅክሙ ።

ሙሴም አሮንን አንዲት የወርቅ ቅጠል አሳስተህ መሶ ቡን ውስጡን አፍአውን በወርቅ ለብጠው በውስጢም (ዘመን ሳትወስን) ጎሞር ሙሉ መና አግብተህ ለኋላ ዘመን ለልጅ ልጆቻችሁ ይጠበቅ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት አኑር አለው ። ዕብ፡ ፱ ፬ ።

፴፬ ከመ ይርአዩ ኅብስተ ዘበላዕክሙ አንትሙ በገዳም እስመ ከመዝ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ እንበለ ዓለም ፡ ወአንበሮ አሮን በቅድመ መርጡል ከመ ይትዐቀብ ።

አሮንም ሙሴን ዘመን ሳትወስን ጎሞር ሙሉ መና አኑር ብሎ እግዚአብሔር አዝዞታልና በምድረ በዳ ሳላ ችሁ የበላችሁትን መና የኋላ ልጆች እንዲያዩት ለልጆቻ ችሁ ለኋላ ዘመን ተጠብቆ እንዲቈያቸው ጎሞር ሙሉ መና ያለበትን መሶብ በደብተራ ኦሪት ፊት አኖረው ።

፴፭ ወደቂቀ እስራኤል በልዑ መና አርብዐ ክረምተ እስከ ይበጽሑ ምድረ ኀበ ያነብርዎሙ እግዚአብሔር ልዑል እስከ ደወለ ፊንቄን ።

የሺልም ልጆች ልዑል እግዚአብሔር በከነዓን ውስጥ ባለች በፊንቆን አውራጃ እስኪያኖራቸው ድረስ ዓርባ ዘመን ሙሉ መናውን በሉ (ተመገቡ) ።

፴፮ ወጎሞር ዐሥርቱ እድ ዘሠለስቱ መስፈርተ ኢፍ ይእቲ ።

ጎሞርም የኢፍ መሥፈሪያ ሦስት እጅ አሥረኛ ክፍል ናት ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

፩ ወአንሥኡ ትዕይንቶሙ ኵሉ ውሉደ እስራኤል እም ገዳም ዘሲን በበትዕይንቶሙ በቃለ እግዚአብሔር ወበ ጽሑ ኀበ ራፊድ ወአልበ ዘየ ማይ ዘይሰትዩ ።

የእስራኤል ልጆች ሁሉ ከሲን ምድረ በዳ ሠራዊቶ ቻቸውን አንሥተው በእግዚአብሔር ትእዛዝ ተጕዘው ራ ፊድ ከሚባል አገር ደረሱ ፡ በዚያም የሚጠጡት ውኃ አልነበረም ። ዘፀ፡ ፲፮ ፩፡ ዘኍ፡ ፴፫ ፲፪ ።

፪ ወግዕዝዎ ሕዝብ ለሙሴ ወይቤልዎ ሀበነ ማየ ዘንሰቲ ወይቤሎሙ ሙሴ ምንተ ትግእዙ ኪያየ ወታሜክርዎ ለእ ግዚአብሔር ።

ሕዝቡም ሙሴን ነቀፉት ፡ የምንጠጣውንም ውኃ ስ ጠን አሉት ፡ ሙሴም እኔን ለምን ትነቅፉኝ አላቸሁ ፡ እግ ዚአብሔርስ ለምን ትፈታተኑታላችሁ ፡ አላቸው ።

፫ ወጸምኡ በሀየ ሕዝብ ማየ ወአንጐርጐሩ ዲበ ሙሴ ወይቤልዎ ለምንት አውጻእከነ እምግብጽ ከመ ትቅትለነ ምስለ ውሉድነ ወምስለ እንስሳነ በጽምእ ።

ሕዝቡም በዚያ በታ ውኃ ተጠምተው ከልጆቻችን ከከብቶቻችን ጋራ በውኃ ጥም ትገድለን ዘንድ ከግብጽ አገር ለምን አወጣኸን ፡ ብለው በሙሴ አንጐራጐሩበት ።

፬ ወጸርሐ ሙሴ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ ፡ ሚ እግበሮ ለዝ ሕዝብ ንስቲተ ክመ ተርፎሙ ወይዌግሩኒ በእብን ።

ሙሴም በደንጊያ ወግረው ሊገድሉኝ ጥቂት ብቻ ቀር ቷቸዋል ፡ ይህን ሕዝብ ምን ላድርገው ፡ ብሎ ወደ እግ ዚአብሔር ጮኸ (ለመነ) ። ፩ ሳሙ፡ ፴ ፮ ።

፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሑር ቅድሜሆሙ ለሕዝብ ወንሣእ ምስሌከ መላሕቅተ ሕዝብ ወበትረከ ዘበቱ ዘበጥከ ፈለገ ግብጽ በእዴከ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን በሕዝቡ ላይ የተሾሙ አለቆ ችን አስከትለህ የግብጽ ወንዝ የመታህባት በትርህን በእ ጅህ ይዘህ በሕዝቡ ፊት እለፍ አለው ።

፮ ወትመጽእ ለፌ ኀበ አነ እቀውም መንገለ ኰኵሕ ዘኮ ሬብ ፡ ወትዘብጦ ለኰኵሕ ወይወጽእ እም ውስቴቱ ማይ ወይሰትዩ ሕዝብ ፡ ወገብረ ሙሴ በከመ አዘዞ እግዚአብ ሔር በቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

እኔ ወደ ምቆምበት ወደ ኮሬብ አለት መጥተህ አለ ቱን ትመታዋለህ ፡ ከአለቱ ውስጥ ውኃ ይፈልቃል ፡ ሕዝ ቡም ውኃውን ይጠጡ ፡ ሙሴም በእስራኤል ልጆች ፊት እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ ። መዝ፡ ፻፭ ፵፩ ።

፯ ወሰመዮ ለውእቱ መካን ፍና መንሱት ወጋእዝ በእ ንተ ግእዘት ዘግእዝዎ ውሉደ እስራኤል ወአመከሩ ፈጣሬ ኵሉ ወይቤሉ ለእመ ሀሎ እግዚአብሔር ምስሌነ ወለ እመ ኢሀሎ ።

ሙሴም የእስራኤል ልጆች ነቀፋን ስለ ነቀፉት የሁሉ ፈጣሪንም ከኛ ጋር አለን ፡ ወይስ የለም ፡ ብለው ስለ ተፈ ታተኑት ፡ ያንን በታ የጥልና የክርክር መንገድ አለው ።

፰ ወመጽአ አማሌቅ ከመ ይትቃተሉ ምስለ እስራ

አማሌቃውያንም በዚያ ወራት በራፊድ ከእስራኤል

ኢል በረፈድ ።

፱ ወይቤሎ ሙሴ ለኢያሱ ኅረይ ለከ እደወ ወፃእ ወተ
አንበሙ ለአማሌቅ ጌሠመ ወናሁ አነ እትቀወም ዲበ ርእሰ
ወግር ወበትር ዘእግዚአብሔር ውስተ እዴየ ።

፲ ወገብረ ኢየሱ በከመ አዘዞ ሙሴ ወተራከቦሙ ለአማ
ሌቅ፡ ወሙሴ ወአሮን ወሆር ዐርጉ ውስተ ርእሰ ወግር ።

፲፩ ወሶበ ያነሥእ ሙሴ እደዊሁ ይትዌከፆ አማሌቅ፡
ወሶበ የዐጽብ ሙሴ ያወርድ እደዊሁ ወይትዌከፆ እስ
ራኤል፡ ወአንበሩ ሎቱ እብነ ወነበረ ላዕሌሁ ።

፲፪ ወእደዊሁ ለሙሴ ክቡዳት ወአሮን ወሆር ይዐውሩ
እደዊሁ ለሙሴ አሐዱ በለፌ ወአሐዱ በለፌ ወኮና እደ
ዊሁ ለሙሴ ርቡብቲሆን እስከ ዕርበተ ፀሐይ ።

፲፫ ወሜጦሙ ኢያሱ ለአማሌቅ ምስለ ሕዝቡ ወቀተ
ሎሙ በሐፂን ።

፲፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጸሐፎ ለዝ ተዝካር፡
ወአይድዖ ለኢያሱ ድምሰሴ እደመስሶሙ ለአማሌቅ እም
ታሕተ ሰማይ ።

፲፭ ወአሕነጸ ሙሴ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ወሰመዮ
ስሞ ምምዕዋን ።

፲፮ ወይቤ እስመ በእድ ኅቡእት ይፀብኦሙ እግዚአብሔር
ለአማሌቅ ለዘመደ ዘመድ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ ወሰምዐ ዮቶር ክህነ ምድያም ሐሙሁ ለሙሴ ኵሎ
ዘገብረ ሎቱ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለእስራኤል ሕዝቡ
ወዘከመ አውፅኦሙ እምግብጽ ።

፪ ወነሥአ ዮቶር ሲፖራሃ ብእሲቶ ለሙሴ እምዘ ኅደጋ
ወክልኤተ ደቂቃ ።

፫ ስሙ ለወልደ ሙሴ አሐዱ ጌርሳም ወይቤ እስመ
ፈላሲ አነ በምድረ ባዕድ ።

፬ ወስሙ ለካልእ ወልዱ ኤልዛር፡ ወይቤ ፈጣሬ ዘአቡየ
ረዳእየ ወአድኀነኒ እምእዴሁ ለፈርዖን ።

፭ ወመጽአ ዮቶር ሐሙሁ ለሙሴ ወብእሲቱ ወደቂቁ
ኀበ ሙሴ ውስተ ገዳም ኀበ ኀደሩ ኀንደ ደብረ ዘእግዚ
አብሔር ።

፮ ወይቤልዎ ለሙሴ ናሁ ዮቶር ሐሙከ ወክልኤሆሙ
ደቂቅከ ።

፯ ወወፅአ ሙሴ ወተቀበሎ ለሐሙሁ ወአምኆ ወሰ
ዐሞ ወተአምኁ በበይናቲሆሙ ወቦኡ ውስተ ትእይንት ።

፰ ወዜነዎ ሙሴ ለሐሙሁ ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር በፈ
ርዖን ወበግብጽ በእንተ እስራኤል ወኵሎ ሕማመ ዘከመ

ጋር ሊዋጉ መጡ ። ዘዳ፡ ፳፭ ፲፯፡ ፩ ሳሙ፡ ፲፭ ፪ ።

ሙሴም ኢያሱን አርበኞችን መርጠህ ወጥተህ ነገ
አማሌቃውያንን ተያያዛቸው (ተዋጋቸው) እኔም እግዚአ
ብሔር በእጄ ተአምራት ያደረገበትን በትር ይዤ በኮረ
ብታው ራስ ላይ እቆማለሁ አለው ። ግ፡ ሐ፡ ፯ ፴፭ ።

ኢያሱም ሙሴ እንዳዘዘው አደረገ፡ አማሌቃውያን
ንም ተዋጋቸው፡ ሙሴና አሮን ሆርም ሆነው ወደ ኮረብ
ታው ራስ ላይ ወጡ ።

ሙሴ እጆቹን በዘረጋ ጊዜ አማሌቃውያን ይሸነፉ (ይደ
ክሙ ድል ይነሡ) ነበር፡ ሙሴ እጆቹ ከብደውት ባጠፋ
ቸው ጊዜ እስራኤል ይሸነፉ (ድል ይነሱ ይሸሹ) ነበር፡
ያን ጊዜ በኮረብታው ደንጊያ ተከሉለት በዚያም ላይ
ተቀመጠ ።

የሙሴ እጆች የከበዱ ነበርና አሮንና ሆር አንዱ በቀ
ኝ አንዱ በግራ ሆነው የሙሴን እጆች ተሸክመው ይው
ሉ ነበር፡ የሙሴም እጆች ፀሐይ እስኪገባ ድረስ ተዘርግ
ተው ይውሉ ነበር ።

ኢያሱም ከወገኖቹ ጋር ሁኖ አማሌቃውያንን ተዋግቶ
መለሳቸው በጦርም አጠፋቸው ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ይህንን ለመታሰቢያ ጻፈው፡
ከሰማይ በታች ያሉ አማሌቃውያንን ፈጽሜ እደመስሳቸ
ዋለሁ ብሏል ብለህ ለኢያሱ ንገረው አለው ።

ሙሴም ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠርቶ ስሙ
ንም መማፀኛ ብሎ ጠራው ። መሳ፡ ፯ ፳፬ ።

ለእስራኤል የዘመድ ዘመድ የሚሆኑ አማሌቃውያን
ንም እግዚአብሔር በተሠወረች እጅ (በረቂቅ ሥልጣኑ)
ያጠፋቸዋል አለ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

የምድያም ካህን የሙሴ አማት ዮቶር፡ እግዚአብሔር፡
ለሙሴ ያደረገለትን ሁሉ ሰማ፡ ለወገኖቹ እስራኤልም ከግ
ብጽ አውጥቶ ያደረገላቸውን ሁሉ ሰማ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲፰ ።

ዮቶርም (ይህን ሰምቶ) የሙሴን ሚስት ሲፖራን ከተ
ዋት በኋ ሁለቱንም ልጆቹ ይዞ ሄደ ። ዘፀ፡ ፬ ፳፯ ።

የአንዱ የሙሴ ልጅ ስሙ ጌርሳም ይባላል፡ እኔ በባ
ዕድ አገር ስደተኛ መጻተኛ ነኝ ብሏልና ።

የሁለተኛ ልጁም ስሙ ኤልዛር ይባላል፡ የአባቴ ፈጣ
ሪ ረዳቴ መድኃኒቴ ነው፡ ከፈርዖን እጅ ረዳኝ አዳነኝ
ብሏልና ። ፩ ሳሙ፡ ፱ ፲፱ ። ዘፀ፡ ፪ ፲፭፡ ዘፍ፡ ፬ ፳፭ ።

የሙሴ አማት ዮቶር ሚስቱን ልጆቹን ይዞ ሙሴ ወዳ
ለበት ወደ ምድረ በዳ መጣ፡ ይኸውም (ምድረ በዳ) በእግ
ዚአብሔር ተራራ አጠገብ ያለ ያደሩበት በረሃ ነው ።

ሙሴን እነሆ አማትህ ዮቶር ወዳንተ መጣ፡ ሚስት
ህም ሁለቱ ልጆችህም መጡ ብለው ነገሩት ።

ሙሴም አማቱን ዮቶር ወጥቶ ተቀበለው እጅ ነሥ
ቶም ሳመው፡ እርስ በርሳቸውም እጅ ተነሣስተውና ተሳ
ስመው ወደ ሰፈር (ከተማ) ገቡ ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲፯፡ ፲፰ ፪ ።

ሙሴም ለአማቱ ለዮቶር እግዚአብሔር ስለ እስራኤል
በፈርዖንና በግብጻውያን ላይ ያደረገውን ሁሉ በጉዳና

ሐሙ በፍኖት ወዘከመ አድኀኖሙ እግዚአብሔር።

፱ ወደንገፀ ዮቶር በኵሉ ሰሚዖ ኵሎ ዘገብረ ሎሙ እግዚአብሔር ወዘከመ አድኀኖሙ እምእደ ግብጽ ወእምእደ ፈርዖን።

፲ ወይቤ ዮቶር ቡሩክ እግዚአብሔር ዘአድኀነ ሕዝቦ እምእደ ግብጽ ወእምእደ ፈርዖን።

፲፩ ይእዜ አእመርኩ ከመ ዐቢይ እግዚአብሔር እምኵሉ አማልክት ወበበይነ ዝ ተከሀነ ሎቱ።

፲፪ ወነሥአ ዮቶር ሐሙሁ ለሙሴ ወገብረ መሥዋዕተ በጽድቅ ለእግዚአብሔር፤ ወመጽአ አሮን ወሊቃናተ እስራኤል ከመ ይብልዑ ኅብስተ ምስለ ሐሙሁ ለሙሴ በቅድመ እግዚአብሔር።

፲፫ ወአመ ሣኒታ ነበረ ሙሴ ይኰንን ሕዝበ ወይጸንሕ ሕዝብ ሙሴሃ እምነግህ እስከ ሠርክ።

፲፬ ወርእየ ዮቶር ኵሎ ዘይገብር በላዕለ ሕዝብ ወይቤሎ ዮቶር ለሙሴ ምንትኑ ዝ ዘትገብር በሕዝብ ባሕቲትከ ትነብር ወኵሉ ሕዝብ ይቀውሙ እምነግህ እስከ ሠርክ።

፲፭ ወይቤሎ ሙሴ ለሐሙሁ እስመ ይመጽኡ ኀቤየ ሕዝብ ወይሴአሉኒ ፍትሐ በኀበ እግዚአብሔር፤ ወእምከመ ተጋአዙኒ ይመጽኡ ኀቤየ እፍትሖሙ አስተናጽሖ ለለአሐዱ አሐዱ በኵነኔ እግዚአብሔር ወሕጉ።

፲፮ ወይቤሎ ሐሙሁ ለሙሴ አኮ ርቱዕ ዝ ነገር ዘአንተ ትገብር።

፲፯ ዓቢየ ሕማመ ተሐምም አንተ ወኵሉ ሕዝብ ዘሀሎ ምስሌከ፤ ይከብደከ ዝ ቃል ወኢትክል ባሕቲትከ ገቢሮቶ።

፲፰ ወይእዜኒ ስምዐኒ ወአነ አምክርከ ወእግዚአብሔር የሀሉ ምስሌከ፤ ወኩኖሙ አንተ ለሕዝብ ለኀበ እግዚአብሔር ወትበትክ ቃሎሙ በኀበ እግዚአብሔር።

፲፱ ወአስምዖሙ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር ወሕጎ ወትዜንዎሙ ፍኖቶ በእለ የሐውሩ ውስቴቶን ወግብረ ዘይገብሩ።

፳ ወአንተኒ ለሊከ ምክር ወኅሥሥ እምኵሉ ሕዝብ ኀያላነ እደው ወጻድቃነ ወሰብአ እለ ይጸልኡ ትዕቢተ ወሢም ሎሙ መኰንነ ለዐሠርቱ ምእት፤ ወለምእት፤ ወለኀምሳ፤ ወለዐሠርቱ።

፳፩ ወይኰንኑ ሕዝበ ኵሎ ሰዓተ ወቃለ ዘየዐጽበሙ ያምጽኡ ኀቤከ ወቀሊለ ኵነኔ እሙንቱ ይኰንኑ ወይቀልለከ ወይረድኡከ።

፳፪ ወዘንተ ቃልየ ለእመ ገበርከ ያኀይለከ እግዚአብ

ውም ያገኛቸውን መከራ ሁሉ እግዚአብሔር ከመከራው ያዳናቸውንም ማዳን ሁሉ ነገረው። ዘፍ፡ ፵፬ ፴፱።

ዮቶርም እግዚአብሔር ያደረገላቸውን ከግብጻውያን እጅና ከፈርዖን እጅ እንዳዳናቸው ሁሉ ለምቶ በዚህ ሁሉ ደነገጠ። ኢዮ፡ ፫ ፯።

የቶርም ወገኖቹን ከፈርዖን እጅና ከግብጻውያን እጅ ያዳነ እግዚአብሔር ክቡር ምስጉን ነው አለ።

(በስም) አማልክት ተብለው ከሚጠሩም ጣኦታት ይልቅ እግዚአብሔር ዓቢይ ገናና እንደሆነ ዛሬ ዓወቅሁ፤ ስለዚህም ተገዙለት አለ። ፪ ዜና መዋ፡ ፪ ፭።

የሙሴ አማት ዮቶርም የሚሠዋውን ወስዶ ለእግዚአብሔር እውነተኛ መሥዋዕትን አቀረበ፤ የእስራኤል ሽማግሌዎችና አሮንም ከሙሴ አማት ከዮቶር ጋር በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕቱን ሊበሉ መጡ።

በነጋውም ሙሴ ወገኖቹን ሊሠራ ሊቀጣ በአደባባይ ተቀመጠ፤ ሕዝቡም ከጧት እስከ ማታ ድረስ ሙሴን ደጅ ይጠና ነበር። ዘዳ፡ ፲፪ ፯፥ ፩ ዜና መዋ፡ ፳፪ ፳፩።

ዮቶርም ሙሴ በሕዝቡ ላይ የሚያደርገውን ሁሉ አይቶ ሙሴን ይህ በወገኖችህ የምታደርገው ምንድር ነው፤ አንተ ብቻህን በአደባባይ ትቀመጣለህ፤ ሕዝቡም ሁሉ ተራውን ሲጠብቅ ከጧት እስከ ማታ ቆሞ ይውላል አለው። ዘሌ፡ ፳፬ ፲፪፤ ዘኍ፡ ፲፭ ፴፬።

ሙሴም አማቱ ዮቶርን እንዲህ አለው፤ ሕዝቡ ወደኔ መጥተው ከእግዚአብሔር የሚገኝ ፍርድን ይጠይቁኛል ከተጣሉም በኋላ በእግዚአብሔር ሕግና ሥርዓት እያንዳንዱ አውቀቹ አውርጄ መርምሬ እፈርድላቸው ዘንድ ሕዝቡ ተሰብስበው ወደኔ ይመጣሉና ስለዚህ ነው አለው።

የሙሴ አማቱም (ዮቶር) ይህ አንተ በሕዝቡ የምታደርገው ነገር የቀና አይደለም አለው።

ይህ ነገር ይከብድኻልና አንተ ትደክማለህ ካንተም ጋር ያለው ሕዝቡ ሁሉ ይህንንም ነገር አንተ ብቻ ማድረግ አትችልም። ዘኍ፡ ፲፩ ፲፬፤ ዘዳ፡ ፲፱።

አሁንም እኔ እመክርኻለሁ ስማኝ፤ እግዚአብሔርም ካንተ ጋር ይሁን አንተ ከእግዚአብሔር ዘንድ ጠይቀህ ለሕዝቡ ንገራቸው ፍርዱንም ከእግዚአብሔር ዘንድ አስቈርጥላቸው አለው። ዘዐ፡ ፫ ፲፪፥ ፬ ፲፯።

የእግዚአብሔርንም ትእዛዙንና ሕጉን አሰማቸው (ንገራቸው) ጸንተው የሚኖሩበትን ሥርዓት የሚሠሩትንም ሥራ አስተምራቸው። መዝ፡ ፲፱ ፲፩፤ ፪ጢሞ፡ ፫።

አንተም ለራስህ ምክር፤ ከሕዝቡ ሁሉ አዋቂዎችን ደጋጎችን ትዕቢት የሚጠሉን ሰዎች መርጠህ ፈልገህ ለሺህ አለቃ፤ ለመቶው አዝማች፤ ላምሳው ደምሳሽ ለአሥሩ መጨኔ ሹም፤ (የሺ አለቃ፤ የመቶ የአምሳ የአሥር አለቃ ሹም)። ዘዳ፡ ፱ ፩፤ መዝ፡ ፪ጢሞ፡ ፫።

የተሾሙትም በየሰዓቱ ለሕዝቡ ይፍረዱለት ይፍረዱበት፤ የጸኑናቸውን ፍርድ ወዳንተ ያምጡ፤ ቀላሉን ፍርድ ግን እነሱ ይፍረዱ፤ ይህን ብታደርግ ላንተ ነገሩ ይቀልልኻል፤ (እነሱም በፍርዱ ይረዱኻል) አለው።

ይህንን ምክሬን ብታደርገው እግዚአብሔር በዕው

ሐር ወትክል ኵንኖ ሕዝብ ይንብእ ውስተ ምንባሪሁ በፍሥሓ ።

፳፬ ወሰምዐ ሙሴ ቃለ ሐሙሁ ወገብረ በከመ ይቤሎ ።

፳፭ ወኀረየ ሙሴ እደወ ዘይክሉ እምኵሉ እስራኤል ወሤሞ በላዕሌሆሙ መኳንንተ ለአሠርቱ ምእት ፣ ወለምእት ፣ ወለኀምሳ ፣ ወለዐሠርቱ ።

፳፮ ወይኴንኑ ኵሎ ሕዝበ ኵሎ ሰዓተ ወዘየዐጽቦሙ ነገር ያዐርጉ ኀበ ሙሴ ወቀሊለ ነገረ እሙንቱ ይፍትሑ ።

፳፯ ወፈነዎ ሙሴ ለሐሙሁ ውስተ ምድሩ ወኀለፈ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወበሣልስ ወርኅ እምዘወፅኡ ውሉደ እስራኤል እምድረ ግብጽ በዛቲ ዕለት ወፅኡ ወሖሩ እምራፊድ ወበጽሑ ውስተ ገዳም ዘሲና ወኀደሩ ህየ መንጸረ ደብሩ ።

፪ ወሙሴ ዐርገ ውስተ ደብረ እግዚአብሔር ወጸውዖ እግዚአብሔር ለሙሴ እምዲበ ደብር ወይቤሎ በሎሙ ለቤተ ያዕቆብ ወዜንዎሙ ለውሉደ እስራኤል ።

፫ ወአንትሙ ርኢክሙ መጠነ ገበርክዎሙ ለግብጽ ወነሣእኩክሙ ከመ ክንፈ ንስር ወአቅረብኩክሙ ኀቤየ ።

፬ ወይእዜኒ ለእመ ሰማዕክሙኒ ቃልየ ወዐቀብክሙ ትእዛዝየ ትከውኑኒ ሕዝበ ዘጽድቅ እምኵሉ አሕዛብ እስመ ዚአየ ይእቲ ኵለንታሃ ምድር ።

፭ ወአንትሙ ትከውኑኒ አለ መንግሥት ፣ ወአለ ትሠውዑ ሊተ ወሕዝበ ዘጽድቅ ፤ ዘ ቃለ አይድዖሙ ለውሉደ እስራኤል ።

፮ ወመጽአ ሙሴ ወጸውዐ ሊቃናተ ሕዝብ ወአይድዖሙ ኵሎ ቃለ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ።

፯ ወአውሥኡ ኵሉ ሕዝብ በአሐዱ ቃል ወይቤሉ ኵሎ ዘአዘዘነ እግዚአብሔር ንገብር ወንሰምዕ ።

፰ ወአዕረገ ሙሴ ቃለ ሕዝብ ኀበ እግዚአብሔር ።

፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እመጽእ አነ ኀቤከ በዐምደ ደመና ከመ ይስምዑ ሕዝብ እንዘ እትናገር ምስሌከ ወይእመኑ ብከ ለዓለመ ዓለም ።

፲ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ወሪደከ ኰንን ሕዝበ ያንጽሑ ርእሶሙ ዮም ፣ ወጌሠመ ወይሕጽቡ አልባሲሆሙ ።

፲፩ ወይጽንሑ ድልዋኒሆሙ ለእመ ሣልስት ዕለት እስመ

ቀት ያጸናኻል ያበረታኻል መፍረድንም ትችላለህ ሕዝቡም ተፈርዶለት ተፈርዶበት ደስ እያለው ወደ ሥፍራው ይመለሳል ። ዘፀ፥ ፲፰ ፲፰ ፣ ዘፍ፥ ፲፰ ፴፫ ።

ሙሴም የአማቱ የዮቶርን ቃል ሰምቶ እንዳለው አደረገ ።

ሙሴም ከእስራኤል ሁሉ (ለውጥተው አውርደው) መርምረው መፍረድ የሚቻላቸው ደጋግ ሰዎች መርጠ የሺህ አለቆች ፣ የመቶ ፣ የአምሳ ፣ የአሥር አለቆች አድርጎ ሾመላቸው ። ዘዳ፥ ፩ ፲፭ ፣ ፪ ሳሙ፥ ፲፱ ፴፱ ።

አለቆቹም በየጊዜው እንዲፈርዱላቸው እንዲፈርዱባቸው የጠነናቸውንም ፍርድ ወደ ሙሴ ሊያደርሱ የቀለለውን ግን እነሱ ይፈርዱ ዘንድ ሾመላቸው ።

ሙሴም አማቱ ዮቶርን ወደ አገሩ ሸኝቶ ተመለሰ ፣ (ዮቶርን ወደ አገሩ ሸኘው) ፣ እሱም ወደ አገሩ ሄደ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

የእስራኤል ልጆች ከግብጽ አገር ከወጡ በኋላ በሦስተኛው ወር (ሰኔ) በዘያች ቀን ከራፊድ ወጥተው በሲና አጠገብ ወዳለ ምድረ በዳ ደረሱ ፣ በሲናም ተራራ ፊት ለፊት ሰፍረው አደሩ ። ዘፀ፥ ፲፯ ፲፰ ፣ ፫ ፲፪ ።

ሙሴም ወደ እግዚአብሔር (መዲና) ደብረ ሲና ወጣ እግዚአብሔርም ከደብረ ሲና ሆኖ ሙሴን ጠርቶ እንዲህ አለው ፤ ለእስራኤል ልጆች ለያዕቆብ ወገኖች እንዲህ አለ ብለህ ንገራቸው ። ዘፀ፥ ፳ ፳፩ ፣ ግብ፥ ሐዋ፥ ፯ ፴፰ ።

እናንተ በግብጻውያን ያደረግሁባቸውን መከራ አይታችኋል እናንተን ግን እንደ ጭላት (ፈጥኜ) አውጥቼ ወደኔ አቀረብኋችሁ ።

አሁንም ቃሌን ብትሰሙኝ ትእዛዜንም ብትጠብቁ መላዋ ምድር የኔ ናትና ከአሕዛብ ሁሉ ተለይታችሁ እውነተኛ ወገኖቼ ትሆናላችሁ አለ ብለህ ንገራቸው ።

እናንተም የነገሥታት ወገን ትሆኑኛላችሁ (ነገሥታት ከናንተ ይወለዱልኛል) መሥዋዕትንም ትሠውልኛላችሁ እውነተኛ ወገኖችንም ትሆኑኛላችሁ ፣ ለእስራኤል ልጆች ይህን ሁሉ ቃል ንገራቸው ።

ሙሴም መጥቶ የሕዝቡን አለቆች ጠርቶ እግዚአብሔር ሊጠብቁት (ሊሠሩት) ያዘዘውን ቃል ሁሉ ነገራቸው ።

ሕዝቡም ሁሉ አንድ ቃል ሁነው እግዚአብሔር ያዘዘንን ቃል ሁሉ ሰምተን እናደርጋለን አሉ ።

ሙሴም የሕዝቡን ቃል ወደ እግዚአብሔር አደረሰ ። ዘፀ፥ ፳፬ ፫ ፯ ፣ ዘዳ፥ ፭ ፲፯ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ እኔ ካንተ ጋር ስነጋገር ሕዝቡ እንዲሰሙ እኔ የላክሁህ እውነተኛ ነቢይ እንደ ሆንክም ለዘለዓለም እንዲያምኑብህ በዓምደ ደመና ወዳንተ እመጣለሁ አለው ።

እግዚአብሔር ሙሴን ዛሬም ነገም ራሳቸውን እንዲያነጹ ልብሶቻቸውን (አጥበው) ሊያደርቁ ሕዝቡን ሥራቅጣ አለው ።

በሦስተኛው ቀን ሕዝቡ እያዩኝ በዓምደ ደመና ሁኜ

እመ ሣልስት ዕለት እወርድ ውስተ ደብር ዘሲና በቅድሜ
ሆሙ ለሕዝብ ።
፲፪ ወትከፍል ሕዝበ ይዑድዋ ለደብር ወለይትዐቀቡ ኢይ
ዕርጉ ውስተ ደብር ዜኑ በቅድሜሆሙ ለሕዝብ ወኵሉ
ዘለከፎ ለደብር ሞተ ለይሙት ።

፲፫ ወበእደዊሆሙ ኢያርእዩ ወኵሉ ዘይወግር እብነ
እው ዘይወጽፍ ሞፀፈ ኢይሕየው፣ እመኒ ሰብእ ወእመኒ
እንስሳ ዘቀርበ ኢይሕየው ወእምከመ ቃለ መጥቅዕ ወደ
መና ኀለፈ እምደብር ይዕርጉ ኀበ ደብር ።

፲፬ ወወረደ ሙሴ እምዲበ ደብር ኀበ ሕዝብ ወቀደሶሙ
ወሐፀቡ አልባሲሆሙ ።

፲፭ ወይቤሎሙ ለሕዝብ ተደለዉ ለሠሉስ ዕለት ወኢት
ቅረቡ ኀበ አንስት ።
፲፮ ወእመ ሣልስት ዕለት ገይሠክሙ በጽባሕ ናሁ ትሰ
ምዑ ቃለ መብረቅ ወደመና ወጊሜ በደብሩ ለሲና ወቃለ
መጥቅዕ ዐቢይ ይደምፅ ወይደነግፁ ኵሉ ሕዝብ በውስተ
ትእይንት ።

፲፯ ወአውፅአ ሙሴ ሕዝበ እማእከለ ትእይንት ይትራከቡ
ምስለ ፈጣሪ ወበጽሑ ኀበ ደብር ።
፲፰ ወደብረ ሲና ይጠይስ ኵለንታሁ ከመ ጢስ ዘእቶን
እምቅድመ ይረድ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወእድለቅለቀት
ደብር ጥቀ እስመ ወረደ እግዚአብሔር ውስቴታ በእሳት
ወይወፅእ እምውስቴታ ከመ ጢስ ዘእምእቶን ወደንገፁ
ኵሉ ሕዝብ ጥቀ ።
፲፱ ወይደምፅ ድምፀ መጥቅዕ እንዘ ይበልን ወይኀይል
ጥቀ፣ ወሙሴ ይትናገር ወእግዚአብሔር ያወሥእ በቃሉ ።

፳ ወወረደ እግዚአብሔር ውስተ ደብረ ሲና ዲበ ከተ
ማሁ ለደብር ወዐርገ ሙሴ ።
፳፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሑር ረድ ወአይድ
ዖሙ ለሕዝብ ይቅረቡ ኀበ ደብር ለጠይቆ ኢይደቅ እም
ኔሆሙ ብዙኅ ።

፳፪ ወሠዋዕት እለ ይቀርቡ ኀቤየ ይትቀደሱ ኢያኀልቅ
እምኔሆሙ ።

፳፫ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ኢይክሉ ሕዝብ ዐሪገ
ውስተ ደብረ ሲና እስመ አስማዕከነ ወትቤለነ ኢትልክፉ
ደብረ ወባርክዎ ።

፳፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሑር ወረድ ወዕርግ አ
ንተ ወአሮን ምስሌከ ወሠዋዕትሰ ወሕዝብ ኢይትኀየሉ
ዐሪገ ኀበ ደብር ከመ ኢያጓጕል እምኔሆሙ ።

ወደ ደብረ ሲና እወርዳለሁና ለምወርድበት ለሦስተኛው
ቀን ዝግጁዎች ሁነው ይጠብቁ አለው ።
ሕዝቡን ከሦስት ከፍለህ ደብሪቱን ይከበቡዋት ወደ
ተራራውም እንዳይወጡ ይጠንቀቁ፣ ይህንንም እግዚአ
ብሔር ብዒል ብለህ በሕዝቡ ፊት ተናገር፣ ተራራውንም
የነካው ሰው ሁሉ ፈጽሞ ይሙት ።
ተራራውንም በእጃቸው ጠቅሰው እያሳዩ ደንጊያንም
የወረወረ ሁሉ ወይም የወነጨፈ ሰው ሁሉ አይዳን፣ ሰው
ም ሆነ ከብትም ሆነ ወደ ተራራው ከቀረበ አይዳን፣ የመ
ለከትም ድምፅ ከተሰማ ደመናውም በተራራው ሰፍሮ
ከታየ ከንዱ ተራራ ወዳንዱ ተራራ ከወጡ አይዳኑ
ይሙቱ አለው ።
ሙሴም ከደብረ ሲና ሕዝቡ ወዳሉበት እግረ ደብር
ወርዶ ቀደሳቸው (ከሴት ለያቸው) እነሱም ልብሶቻቸ
ውን አጥበው በፀሐይ አደረቁ ።
ሙሴም እስከ ሦስት ቀን ድረስ ተዘጋጁ ከሴቶች አት
ቅረቡ ንጽሕናችሁን ጠብቁ አላቸው ።
በሦስተኛውም ቀን ማለዳ ገስግሳችሁ ሂዳችሁ እነሆ
የመብረቅንና የነጐድጓድን ድምፅ ትሰማላችሁ፣ በደብረ
ሲናም ጉም ሰፍሮበት ታያላችሁ፣ የነጋሪትም ድምፅ ገን
ትቶ በርትቶ ይሰማል፣ በከተማም ያሉ ሕዝብ ሁሉ
ይደነግጣሉ ።
ሙሴም ከፈጣሪ ጋር ሊገናኙ ሕዝቡን ከከተማ አወጣ
ቸው ወደ ተራራውም ደረሱ ።
እግዚአብሔር ወደ ደብረ ሲና ከመውረዱ አስቀድሞ
ደብረ ሲና እንደ ምድጃ ጢስ በገዞ ሁለመናው ይጢያ
ጢያስ ነበር፣ ደብረ ሲናም በእሳት ተከበ ሳለች እግዚአ
ብሔር ወደርዩ ወርዷልና ፈጽማ ተናወጠች ሕዝቡም
ሁሉ ያን አይተው ፈጽመው ደነገጡ ።
የነጋሪትም ድምፅፈጽሞ ገንትቶ (በርትቶ) ፈጥኖ ይሰ
ማ ነበር፣ ሙሴም ይናገራል (ይጠይቃል) እግዚአብሔ
ርም ለጠየቀው ይመልስለት ነበር ።
እግዚአብሔር በሲና ተራራ ላይ ወደ ተራራው ራስ
ወረደ፣ ሙሴም (ወደ ደብረ ሲና) ወጣ ።
እግዚአብሔር ሙሴን ከዚህ ከተራራው ወርደህ ሕዝ
ቡ ወዳሉበት ወደ ደብረ ሲና ሂድ፣ ይህንን ነገር ለመረ
ዳት ወደ ተራራው እንዳይቀርቡ በዚህም ምክንያት ከነሱ
ወገን ብዙ ሰው እንዳይጠፋ አትቅረቡ በላቸው አለው ።
ወደኔ የሚቀርቡ ካህናት (ሌዋውያን) ተቈጥቼ ከነሱ
ወገን እንዳላጠፋ (እስከ ሦስት ቀን ድረስ) እንዲነጹ ማለት
ከሴት እንዲለዩ ንገራቸው ።
ሙሴም እግዚአብሔርን ሕዝቡ ወደ ደብረ ሲና እንዳ
ይወጡ አዳኝተህብናልና አክብሩት እንጂ ደብሩን አትን
ኩት ብለኸናልና ሕዝቡ ወደ ደብረ ሲና መውጣት አይ
ችሉም አለው ።
እግዚአብሔር ደግሞ ሙሴን አንተ ከአሮን ጋር ሁነህ
ነገ እኔ ወዳለሁበት ተራራ ራስ ውጣ ሌዋውያንና (ካህናት)
ሕዝቡ ግን ተቈጥቼ እንዳላጠፋቸው ደፍረው በርትተው
እንዳይወጡ አንተ ከዚህ ወርደህ ሂደህ ንገራቸው አለው ።

፳፭ ወወረደ ሙሴ ኀበ ሕዝብ ወይቤሎሙ ከመዝ ።
ሙሴም ሕዝቡ ወዳሉበት ወርዶ እግዚአብሔር እንዳ ዘዘው ነገራቸው ።

ምዕራፍ ፳ ።

ምዕራፍ ፳ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ኵሎ ዘ ቃለ ወይቤ ።
እግዚአብሔር ለሙሴ ይህን ሁሉ ቃል ነገረው ።

፪ አነ ውእቱ እግዚእ እግዚአብሔር ዘአውፃእኩከ እም ድረ ግብጽ እምቤተ ቅኔት ።
ከግብጽ አገር ከጽኑ አገዛዝ (ከባርነት ቤት) ያወጣሁህ እኔ ገዢ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ ነገረው ።

፫ "ኢታምልክ አማልክተ ወኢምንተኒ ዘእንበሌየ" ።
"ያለኔ (ከኔ በቀር) ምን ምን ሌሎች አማልክትን አታ ምልክ" ።

፬ ወኢትግበር ለከ አምላከ ዘበውስተ ሰማይ በላዕሉ ወዘበውስተ ምድር በታሕቱ ወዘበውስተ ማያት ዘበታ ሕቲሃ ለምድር ።
ከምድር በላይ ባለ በሰማይ ፤ ከሰማይም በታች ባለ በምድር ፤ ከምድርም በታች ባለ በውኃው ምን ፍጥረት ሁሉ አምላክ አታድርግ ።

፭ ኢትስግድ ሎሙ ወኢታምልኮሙ እስመ አነ እግዚእ እግዚአብሔር አምላክከ አምላክ ቀናኢ ዘአፈዳ ኃጢአተ አብ ላዕለ ውሉድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ለእለ ይጸልኡኒ ።
አትስገድላቸው አታምልካቸውም ፤ በሚጠሉኝ እስከ ሦስትና አራት ትውልድ የአባትን ኃጢአት በልጆች ላይ የማመጣ ለአምላክነቴ የምቀና ፈጣሪህ ገዥህ እግዚአብ ሔር እኔ ነኝና ።

፮ ወእገብር ምሕረተ ለዐሠርቱ ምእት ትውልድ ለእለ ያፈቅሩኒ ፤ ወለእለ የዐቅቡ ትእዛዝየ ወሕግየ ።
እኔን ለሚወዱኝ ሥርዓቴንና ሕጌን ለሚጠብቁ ግን እስከ ሺሕ ትውልድ ድረስ ምሕረትን የማደርግ እኔ እግ ዚአብሔር ነኝ ።

፯ "ኢትምሐል ስመ እግዚአብሔር ፈጣሪከ በሐሰት" እስመ ኢያነጽሖ እግዚአብሔር ለዘያነሥእ ስሞ በሐሰት ፤
ስሙን በሐሰት ጠርቶ የሚምለውን ሰው እግዚአብ ሔር ከፍዳ አያነጻውምና "የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ስም በሐሰት ጠርተህ አትማል" ።

፰ "ተዘከር ዕለተ ሰንበት ከመ ትቀድሳ" ።
"የሰንበትን (ቅዳሜ) ቀን እንድታከብራት አስብ" ።

፱ ሰዱስ ዕለተ ትገብር ኵሎ ግብረከ ወኵሎ ትካዘከ ።
ስድስት ቀን ሥራህን ሁሉ ሥራ ፤ ግዳጅህንም ሁሉ ።

፲ ወሳብዕት ዕለት ሰንበቱ ለእግዚአብሔር አምላክከ ኢትግበር ባቲ ወኢምንተኒ ግብረ ፤ ኢአንተ ወኢወለ ትከ ፤ ኢገብርከ ፤ ወኢአመትከ ፤ ወኢአድግከ ወኢኵሉ እንስሳከ ወኢፈላሲ ዘይነብር ኀቤከ ።
ሰባተኛይቱ ቀን (ቅዳሜ) የፈጣሪህ የእግዚአብሔር በ ዓል ናትና ምን ምን (ሥራ) አትሥራባት ፤ አንተ ወንድ ልጅህም ሴት ልጅህም ወንድ ባርያህም ሴት ባርያህም ምን ምን ሥራ አትሥሩባት ፤ አህያህም ከብትህም ሁሉ አይሥሩ (ማለት አታውስ)፤ ካንተ ዘንድ የሚኖር መጻተ ኛም አይሥራባት ።

፲፩ እስመ በሰዱስ ዕለት ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወም ድረ ወባሕረ ወኵሎ ዘውስቴቶሙ ወአዕረፈ አመ ሳብዕት ዕለት ፤ በበይነ ዝ ባረከ እግዚአብሔር ለሳብዕት ዕለት ወቀደሳ ።
እግዚአብሔር በስድስቱ ቀን ሰማይና ምድርን ባሕሩ ንና በውስጣቸው ያለ ምን ፍጥረትንም ሁሉ ፈጠረ በሰባ ተኛይቱ ቀን (ቅዳሜ) ግን ዓረፈ ፤ (ሥራውን ተወ)፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ሰባተኛይቱን ቀን ከስድስቱ ቀን ለይቶ ፈጽሞ አከበራት ።

፲፪ "አክብር አባከ ወእመከ" ከመ ይኩንከ ጽድቀ ወይ ኑኅ መዋዕሊከ በውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።
ቸርነቱ (ረድኤቱ) ይደረግልህ ዘንድ እግዚአብሔርም በዚህ ዓለም የሰጠህ ዕድሜህ ይረዝምልህ ዘንድ "እናት አባትህን አክብር" (ርዳ) ።

፲፫ "ኢትቅትል" ።
"ነፍስ አትግደል" ።

፲፬ "ወኢትዘሙ" ።
"አትሰስን" (አታመንዝር) ።

፲፭ "ወኢትስርቅ" ።
"አትስረቅ" (የሰው ገንዘብ) ።

፲፮ "ወኢትኩን ስምዐ በሐሰት ላዕለ ቢጽከ" ።
"በባልንጀራህም ላይ በሐሰት አትመስክር" ።

፲፯ ወኢትፍቱ ብእሲተ ካልእከ ፤ ወኢትፍቱ ቤቶ ለካል እከ ፤ ወኢገራህቶ ፤ ወኢገብሮ ፤ ወኢአመቶ ፤ ወኢላሕሞ ፤ ወኢብዕራይሁ ፤ ወኢኵሎ እንስሳሁ ፤ ዘአጥረየ አጥረዮ ቢጽከ ።
"የባልንጀራህንም ሚስት አትመኝ ፤ የባልንጀራህንም ቤቱን ፤ እርሻውን ፤ ወንድ ባርያውን ፤ ሴት ባርያውን ላሙ ንና በሬውን ባልጀራህ የገዛው ከብቱንም ሁሉ አትመኝ በት" ፤ (አትውሰድበት) ።

፲፰ ወኵሉ ሕዝብ ይሬኢ ቃለ ወብርሃነ ዘለንጳስ ወቃለ መጥቅዕ ወደብሩ ይጠይስ ወፈሪሆ ኵሉ ሕዝብ ቆሙ እ ምርኁቅ ።
ሕዝቡም ሁሉ ቃሉን ይሰማ ፤ ነበልባል ያለበት ብርሃ ኑን ያይ ነበር ፤ የነጋሪቱንም ድምፅ ይሰማ ነበር ፤ ተራራ ውም ይጤስ ነበር ፤ ሕዝቡም ሁሉ ፈርቶ ርቆ ቆሞ ነበር ።

ወይቤልዎ ለሙሴ አንተ ተናገር ምስሌነ ወኢይትናገር እግዚአብሔር ምስሌነ ከመ ኢንሙት ።	፲፱	ሙሴንም አንተ ከኛ ጋር ተናገር፤ እግዚአብሔር ግን ከንተ ጋር ይናገር እንዳንሞት አሉት ።
ወይቤሎሙ ሙሴ በእንተዝ ከመ ያመክርክሙ መጽአ እግዚአብሔር ኀቤክሙ፤ ወከመ ይኅድር ፍርሀተ እግዚአብሔር ላዕሌክሙ ከመ ኢተአብሱ ።	፳	ሙሴም እንዳትበድሉ እግዚአብሔርን መፍራት (ማምለክ) በናንተ አድሮ ይኖር ዘንድ ስለዚህ ነገር እግዚአብሔር ሊፈታተናችሁ መጣ አላቸው ።
ወቆሙ ሕዝብ ርኁቀ ወሙሴ ቦአ ውስተ ብርሃን ኀበ ሀሎ እግዚአብሔር ።	፳፩	ሕዝቡም ርቀው ቆሙ ሙሴም እግዚአብሔር ወዳለበት ብርሃን (መጋረጃ) ገባ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎሙ ለቤተ ያዕቆብ አንትሙ ርኢክሙ ከመ እምሰማይ ተናገርኩክሙ ።	፳፪	እግዚአብሔር ሙሴን ለያዕቆብ ወገኖች እናንተ ከሰማይ ወርጄ እንደተነጋገርኋችሁ አይታችኋል፤ አለ ብለህ ንገራቸው ።
ኢታምልኩ አምላከ ዘብሩር ወኢታምልኩ አምላከ ዘወርቅ፤ ወኢታምልኩ አምላከ ዘዕፅ ወዘእብን፤ ወኢትግበሩ ለክሙ ዘከመዝ አምላከ ።	፳፫	የወርቅና የብርን አምላክ አታምልኩ፤ የድንጋይንና የዕንጨቱን አምላክ አታምልኩ፤ እንደዚህ ያለውን አምላክ አትሥሩ ።
ወምሥዋዐ በዲበ ምድር ግበሩ ሊተ ወሡዑ በላዕሌሁ መባእክሙ ወቤዛክሙ በግዐ ወላሕመ በኵሉ መካን በኀበ ሰመይኩ ስምየ በሀየ ወእመጽእ ኀቤከ ወእባርከከ ።	፳፬	ምሥዋዑንም በምድር ላይ ጸፍጽፋችሁ ሥሩልኝ፤ (ለኔ ብላችሁ ያቀረባችሁት) መባውንም በላዩ ላይ ሠዉልኝ፤ ስሜንም በስጠራሁበት ቦታ ሁሉ ላሙንና በጉን ሠዉበት፤ (ይህን ያደረግህ እንደሆነ) እኔም ወዳንተ መጥቼ አከብርሃለሁ አለ በላቸው ።
ወለእመ ምሥዋዐ ዘእብን ገበርከ ሊተ ኢትንድቆ ፈጺሐከ እስመ መጥባሕተከ አንበርከ ላዕሌሁ ወአርኰስከ ።	፳፭	የደንጊያውን መሠውያ ብታደርግልኝ (ብትጸፈጽፍልኝ) ፈልጠህ ቈርጠህ ብልት አታውጣለት፤ አንተ ቈርጬ ልቀረጸው (ብልት ላውጣለት) ብለህ አርክሰኸዋልና ።
ወርኩሰ ኢታዕርግ ዲበ ምሥዋዕየ ወኢትክሥት ኀፍረተከ በህየ ።	፳፮	ርኩሱን መሥዋዕት በመሠውያዬ ላይ አትሠዋ፤ በዚያም ኃፍረተ ሥጋህን (አትጣል) አትግለጥ፤ (ኃጢአትህን በሰው ፊት ገልጠህ አትሥራ ሲል ነው) ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

ወዝ ውእቱ ኵነኔ ዘታነብር በቅድሜሆሙ ።	፩	በፊታቸው የምታኖረው ፍርድ ሥርዓት ይህ ነው ።
ለእመ አጥረይከ ገብረ አይሁዳዌ ቅንዮ ስድስተ ክረምተ፤ ወበሳብዕ ክረምት አግዕዞ በከንቱ ።	፪	ዕብራዊ ባርያ ብትገዛ ስድስት ዓመት ግዛው፤ በሰባተኛው ዓመት ግን መበገር ሳትሰጥ ነፃ አውጣው ።
ለእመ ባሕቲቶ አጥረይከ ይፃእ ባሕቲቱ፤ ወለእመ ምስለ ብእሲቱ አጥረይከ ይፃእ ምስለ ብእሲቱ ።	፫	ብቻውን ብትገዛው እርሱ ብቻ ይውጣ፤ ከሚስቱ ጋር ብትገዛው ግን ከሚስቱ ጋር ነፃ ይውጣ ።
ወለእመ ወሀበ እግዚኡ ብእሲተ ወወለደት ሎቱ ርሰ፤ ወአዋልደ፤ ብእሲቱ ወደቂቁ ይትቀነዩ ለእግዚኡ፤ ወውእቱ ባሕቲቱ ይግዓዝ ።	፬	ጌታው ሚስት ቢያጋባው ወንድ ልጅ ሴት ልጅ ብትወልድለት ሚስቱና ልጆቹ ለጌታው ይገዙ፤ እርሱ ብቻ ግን ነፃ ይውጣ ። ዘዳግ፡ ፲፭ ፲፮ ።
ወለእመ ይቤ ገብር አፍቀርኩ እግዚእየ ወእግዝእትየ ወብእሲትየ ወደቂቅየ ወኢይፈቅድ ግዕዛነ ።	፭	ባርያው ጌታዬን እመቤቴን ሚስቴንና ልጆቼን እወዳለሁ፤ ለብቻዬ ነፃ አልወጣም ቢል ግን ።
ይሰዶ እግዚኡ ኀበ ቤተ ፈጣሪ ወያቅርቦ ኀበ ኆኅት ዘኀበ መድረክ ወይስቊሮ እንዘ በመስፌ ወይትቀነይ ሎቱ ዘልፈ ።	፮	ጌታው ወደ ቤተ እግዚአብሔር ወስዶ መድረኩ ወዳለበት ደጃፍ አቅርቦ አፍንጫውን (ጆሮውን) በመስፌ ይብሳው ለዘለዓለሙ ይገዛለት ።
ወለእመበ ዘአስተዋሰበ ወለቶ ኢትጸጐጕ በከመ ይጸጕጕ አእማት ።	፯	ጌትዮው ሴት ልጁን ቢድራት፤ ሴቶች ባሮች ትሉት እንዲሄዱ የዕብራዊ ባርያ ሴት ልጁ ትሉት አትሂድበት ።
ወለእመ ኢያሥመረት ለእግዚአ ለሊሃ ዘአምነት ያድኅና፤ ወለእመ ለሕዝብ-ካልእ፤ እግዚአ ኀበ ፈቀደ ይሚጣ እስመ ለሊሃ ፈቀደት ።	፰	ጌታዋን ደስ አሰኝታ ባታገለግል ግን፤ ከእስራኤል ወገን እንጂ ይግዛኝ ላለችው ተሸጣ ይግዛት፤ እሷ መሸጥ መለወጢን ወድዳለችና ።
ወለእመ ፈቀደ ለወልዱ የሀባ ከመ እንተ አዋልዱ ይረስያ ።	፱	ለወንድ ልጁ ሊያጋባትም ቢወድ እንደ ሴቶች ልጆቹ ያድርግላት፤ (ጌጥ ልብስ ገንዘብ ሰጥቶ ይዳራት) ።
ወለእመ ካልእተ ነሥአ ሎቱ ዘባ ወአልባሲሃ የሀባ ወስምዐ ያስምዕ ላቲ ከመ ኢየዐምፃ ።	፲	ሌላ ሚስት ቢያጭለት ግን ያላት ገንዘቧን ልብሷን ጌጽዋን ይስጣት፤ ይህንንም እንዳይክዳት ምስክር ያዳኝላት ።

፲፩ ወዘንተ ሠለስተ ለእመ ኢገብረ ላቲ ትፃእ እምኀቤሁ ዘእንበለ ቤዛ ።

፲፪ ለእመሰ ዘአቍሰለ ከልአ ከልአ ወሞተ፡ መቍስሊሁ ለይሙት ።

፲፫ ወለእመሰ አቍሰለ እንዘ ኢይፈቅድ ወመጠዎ እግዚአብሔር በየማን መቍስሊ አእምርኬ መካነ ኀበ ይትመኃፀን ቀታሊ ።

፲፬ ወለእመሰ ዘቈጸረ ከመ ይቅትል ጸላኢሁ ወተማኅፀነ ይንሥእዎ እምህየ ወይቅትልዎ ።

፲፭ ዘይዘብጥ አቡሁ ወእሞ ይሙት መዊተ፡ ወዘይረግም አቡሁ ወእሞ ይትኰነን መዊተ ።

፲፮ ለእመሰ ዘሰረቀ እምውሉደ እስራኤል ወረዲአክሙ አግበእክሙ በላዕሌሁ ዘረከብክሙ ይሙት መዊተ ።

፲፯ ዘይረግም አቡሁ ወእሞ ይትኰነን መዊተ ።

፲፰ ወለእመ ተሳኰዩ ክልኤሆሙ እደው በበይናቲሆሙ ወአቍሰለ ከልአ ለእመ በእብን ወለእመኒ በበትር ወአሰከበ ላዕለ ምስካብ ።

፲፱ ወያንስሑ ጽጕ ዘአቍሰሎ ይድኅን መቍስሊ በሕቱ ዕርፍቲሁ ለየሀበ ወዐስበ ለየዐስበ ለዓቃቤ ሥራይ ።

፳ ወለእመሰ ዘአቍሰለ ገብሮ ወእመኒ አመቶ በበትር ወሞተ፡ ይመውት መዊተ መቍስሊ ።

፳፩ ወለእመ በጽሐ አሐተ ዕለተ፡ ወለእመ ሰኒታ ይድኅን እመዊት እስመ ዘዚአሁ ብሩር ውእቱ ።

፳፪ ወለእመ ተበአሱ ክልኤቱ እደው በበይናቲሆሙ ወአቍሰሉ ብእሲተ ዕንስተ ወአድኅፀት ምስለ ሰብአ አልቦ ያኅሥርዎ፡ ወለእመሰ ዕርቀ ተኅረቀ ምስለ ምታ እንዘ ያስተበቍዕ፡ አልቦ ሞት ።

፳፫ ወለእመሰ አድኅፀት እንዘ ምሉል፡ ይፍዲ መንፈሰ ፍዳ መንፈስ ።

፳፬ ዐይን ፍዳ ዓይን፡ ስን ፍዳ ስን፡ እድ ፍዳ እድ፡ እግር ፍዳ እግር ።

፳፭ ውዕየት ህየንተ ውዕየት፡ ወፍቅአት ህየንተ ፍቅአት፡ ቍስል ህየንተ ቍስል ።

፳፮ ወለእመሰ ዘአቍሰለ ዐይነ ገብሩ ወእመሂ ዘአመቱ ወአዖርሙ፡ ያግዕዝሙ ቤዛ ዐይኖሙ ።

፳፯ ወለእመኒ ሰበረ ጥረሰ ወስነ ዘገብሩ ወዘአመቱ፡ ያግዕዞሙ ቤዛ ስኖሙ ።

፳፰ ወለእመ ወግአ ላሕም ብእሴ ወብእሲተ ወቀተለ በእብን ይውግርዎ ለላሕሙ ወሥጋሁ ኢይብልዑ ወባዕለ ላሕ

ይህንን ሦስቱን ባያደርግላት ግን መበዠ ሳትከፍል ነፃ ወጥታ ትሂድ ።

አንዱ አንዱን አቍስሎት ቢሞት ያቈሰለው ሰው ይሙት ። ዘኍ፡ ፴ ፮፡ ዘሌዋ፡ ፳፬ ፲፯ ።

ነገር ግን ሊገድለው ፈልጎ ሳይሆን (ለወፍ ለዚፍ ብሎ ወርውሮት) እግዚአብሔር በዚያ በወረወረው እጅ ለሞት አሳልፎ ሰጥቶት ቢሞት ያ የገደለው ሰው ሃገረ ምስካይ ገብቶ እንዲማፀን ዕወቅ ።

ጠላቱን ሊገድለው አስቦ እርሱን ገድሎ ሀገረ ምስካይ ቢማፀን ግን ከዚያ (ከሀገረ ምስካይ) አውጥተው ይግደሉት ። ዘኍ፡ ፲፰ ፴፡ ዘዳግ፡ ፲፱ ፲፩ ።

እናት አባቱን የሚመታ ይሙት፡ እናት አባቱንም የሰደበ ተፈርዶበት ይሙት ።

ከእስራኤል ልጆች አፍኖ ሸፍኖ ሠርቆ የወሰደ ሰው ቢኖር (እናንተ በአፈታ በጭኸት) ተራድታችሁ ብትመልሱት ልጁን ያገኛችሁበት ሰው ፈጽሞ ይሙት ።

እናት አባቱን የሚሰድብ ፈጽሞ ይሙት (ይገደል) ።

ሁለት ሰዎች እርስ በርሳቸው ቢጣሉ በድንጋይም ቢሆን በበትርም ቢሆን መትቶት አንዱ አንዱን ቢያቈስ ለው ያ የቈሰለው ሰው ታሞ ቢተኛ ።

ኋላ ግን በኅ ሆኖ የቈሰለው ሰው በአጥር ቢመላለስ፡ ከዚህ በኋላ ቢሞት ያቈሰለው ሰው ከሞት ይዳን፡ (ይድናል) ነገር ግን ምንም ከሞት ቢድን ከሥራ የቦዘነበትን ዋጋ ለበለመድኃኒትም የሰጠውን ዋጋ ይስጠው ።

ወንድ ባርያውን ሴት ባርያውንም ቢሆን በበትር መትቶ ከወንድ ባርያው ከሴት ባርያው አንዱ ቢሞት ያቈሰ ለው ጌታው ይሙት ።

አንድ ወይም ሁለት ቀን ውሎ አድሮ ቢሞት ግን ገንዘቡ ነውና (ገንዘቡ ስለሆነ) ከሞት ይዳን (ይድናል) ።

ሁለት ሰዎች እርስ በርሳቸው ቢጣሉ፡ ሲታገሉ የፀነ ሰችውን ሴት ቢያቈስሏት ቢያስወርዳት፡ ተሥእሎተ መልክዕ ያልተፈጸመለትም ቢሆን እስከዚያው ድረስ አስረው አግዘው ያኑሩት፡ ማላጅ ልክ ወድቆ ተነሥቶ ከባልዋ ጋር ቢታረቅ ግን፡ ሞት የለበትም (አይሞትም) ።

ተሥእሎተ መልክዕ ከተፈጸመለት በኋላ ቢያስወርዳት ግን (አርባ ቀን ነው)፡ ስለ ነፍስ ነፍሱን ይከፈል (ይሙት) ።

(ሥርዓት ይሠራል) ነፍስ ቢገድል ይሙት፡ ዓይን ቢያፈስ ዓይኑ ይፍሰስ፡ ጥርስ ቢያረግፍ ጥርሱ ይርገፍ፡ እጅ እግር ቢሰብር እጁ እግሩ ይሰበር ።

ቢያቃጥል ይቃጠል፡ ቢገምስ ይገመስ፡ ቢያቈስል ይቍሰል፡ (ቢገርፍ ይገረፍ) ።

የወንድ ባርያውን፡ የሴት ባርያውን ዓይን መትቶ ዕውር ቢያደርጋቸው ዓይናቸውን ስለ አጠፋ ፈንታ ነፃ ያውጣቸው ። ቈላስ፡ ፬ ፩ ።

የወንድ ባርያውን የሴት ባርያውን (ጥረስ) መንጋጋቸውን (ስን) የወደፊት ጥርሳቸውን ቢያወልቅ፡ መንጋጋቸውንና ጥርሳቸውን ስላወለቃቸው ፈንታ ነፃ ያውጣቸው ።

በሬው ወንድም ሴትም ወግቶ ቢገድል፡ በሬውን በድንጋይ ወግረው ይግደሉት፡ ሥጋውንም አይብሉት፡ የ

ሙ ይድኅን እምኃጢአት ።

፳፱ ወለእመሰ ወግአ ላሕሙ ከመ ትማልም ወሣልስት ወአሰምዑ በቱ ለእግዚኡ ወኢአግሰና ወቀተለ ብእሴ ወእመሂ ብእሲተ ላሕም ይውግሩ ወለእግዚኡኒ ይቅትሉ ።

፴ ወለእመ ቤዛ ረሰዩ ሎቱ ወይሁብ ቤዛ ነፍሱ በከመ አስተዋደዩ ።

፴፩ ወለእመ ወግአ ወልደ ወእመ ወለተ ዝንቱ ፍትሕ ይትገበር ቦቱ ።

፴፪ ወለእመ ወግአ ገብረ አው አመተ ሠላሳ ብሩር የሀብ ለእግዚአሙ ወላሕሙ ይትወገር ።

፴፫ ወእመ ቦ ዘከሠተ ዐዘቅተ ወለእመ አክረየ ግበ ወኢከደኖ አፉሁ ወጸድፈ ውስቴቱ ላሕም ወእመሂ አድግ እግዚአ ዐዘቅት ይፍዲ ብሩረ ወገደላሁ ውእቱ ይንሣእ ።

፴፬ ወላሕም ለእመ ወግአ ላሕመ ዘካልኡ ወሞተ ፡ ይሢጥዎ ለውእቱ ላሕም ሕያው ወይትከፈሉ ሤጦ ወገደላሁ ይትከፈሉ ።

፴፭ ወለእመ ወግአ ላሕሙ ከመ ትማልም ወሣልስት ወአሰምዑ ሎቱ ፡ ይፍዲ ላሕመ ተከለ ላሕሙ ወገደላሁ ውእቱ ይንሣእ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ ወለእመቦ ዘሰረቀ ላሕመ ወእመሂ በግዐ ወጠብሐ ይትክል ህየንተ አሐዱ ላሕም ትኅምስተ ፡ ወህየንተ አሐዱ በግዕ ትርብዕተ ።

፪ ወከሪዮ ሰራቂ ለእመ ቄሰለ ወሞተ ኢይኩኖ ቀቲለ ለዘቀተለ ።

፫ ወለእመሰ ሠረቀ ፀሐይ ላዕሌሁ ፡ ደም ወይሙት ዘቀተሎ ።

፬ ለብእሲ ዘሰረቀ ለእመ አኃዝዎ ወለእመ አልቦ ውስተ እዴሁ ይሠየጥ ህየንተ ዘሰረቀ ፡ ወለእመ አኃዝዎ ወረከቡ በእዴሁ ለዘሰረቀ እመሂ ላሕመ ወእመሂ በግዐ ፡ ክዕበተ ይፍዲ ።

፭ ወለእመቦ ዘአብልዐ ገራህተ ሰብእ እንስሳሁ ወዐፀደ ወይን ዘባዕድ ይርአይዎ ወአሥማሮ ይፍዲ ፡ ወለእመሰ አግመረ ገራህተ እንዘ ያበልዕ በሠምረ ገራህቱ ይፍዲ ፡ ወለእመኒ ዐፀደ ወይን በሠምረ ዐፀደ ወይን ይፍዲ ።

፮ ወለእመ ወፅአ እሳት ወአኀዘ ገዳመ ወአውዐየ ዐውደ ፡ ወእመሂ ክምረ ፡ ዘአውዐየ ይፍዲ ።

፯ ወለእመቦ ዘአዕቀበ ብሩረ ወእመሂ ንዋየ ወተሰርቀ

ሬው ባለቤት ግን አይሙት (ይዳን) ። ዘፍ፡ ፱ ፭ ።

በሬው ዛሬም ነገም ሣልስትም እያለ ሰው ቢወጋ በጌትየው ቢያዳኙበት (ባይሸጠው ባይለውጠው ባያርደው) ወንድም ሴትም ወግቶ ቢገድል በሬውን በደንጊያ ወግረው ይግደሉት ጌታውንም ይግደሉት ።

የነፍስ ዋጋ ልክፈል ተዉኝ አትግደሉኝ ብሎ ቢለምን ግን ይህን ያህል እሰጣለሁ ያለውን ለሰሙነቱ ቤዛ (ካሣ) ይስጥ ። ዘኍ፡ ፴፭ ፴፩ ።

በሬው ወንድ ልጅ፡ ሴት ልጅ ቢወጋ ሽማግሌዎች የገመገሙትን፡ ያስጡ ።

ወንድ ባርያ ወይም ሴት ባርያ ቢወጋ ባለበሬው ለባሮቹ ጌታ ሠላሳ ብር ይስጥ፡ በሬውም ተወግሮ ይሙት ።

የኖረ ጕድጓድ የከፈተ አዲስ ጕድጓድም ያስቈፈረ ቢኖር አፉን ባይገጥመው ፡ በሬውም ቢሆን አህያውም ቢሆን (ከዚያ ወድቆ) ቢሞት የጕድጓዱ ባለቤት ለባለቤታቸው (የተገመገመውን) ዋጋ ይክፈል፡ ወደቃኑን ግን እሱ ይውሰድ ። ዘሌ፡ ፲፩ ፲፱ - ፲፫ ፡ ማቴ፡ ፳፯ ፲፭ ።

የሰው በሬ የሌላውን በሬ ወግቶት ቢሞት በሬው የሞተበት ሰውና በሬ የገደለበት ሰው ደኅናውን በሬ ሸጠው ዋጋውን ይካፈሉ ፡ ወደቃኑንም ይካፈሉ ።

በሬው ዛሬም ትላንትም ነገም እያለ ያንዱን በሬ ወግቶ ቢገድል ባለ በሬው ካዳኘበት በኋላ (ሳይሸጠው ሳይለውጠው ሳያርደው) ቀርቶ ወግቶ ቢገድልበት የበሬው ባለቤት ስለሞተበት በሬ ፈንታ በተገመገመ ዋጋ ይክፈል፡ ወደቃኑን ግን እሱ ይውሰድ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

በሬ በግ ሰርቆ ያረደ ሰው ቢኖር ስለ አንድ በሬ ፈንታ አምስት በሬ ይክፈል፡ ስለ አንድ በግ ፈንታ አራት በግ ይክፈል ። ፪ ሳሙ፡ ፲፪ ፮፡ ምሳ፡ ፮ ፴፩ ።

ሌባ ሌሊት ቤት ሲቈፍር ተገኝቶ ቈስሎ ቢሞት፡ ለገደለው ሰው ዕዳ አይሆንበትም ። ዘሌ፡ ፲፱ ፲፩ ።

ፀሐይ ከወጣ በኋላ ቢገድለው ግን የደሙ ፍዳ በርሱ ላይ ነው፡ የገደለውም ሰው ይሙት ።

ሌባውን ሰርቆ ሲሄድ አግኝተው ቢይዙት ከእጁ ገንዘብ ባይገኝበት ስለ ሰረቀው ገንዘብ ፈንታ ይሸጥ (ይገዛ) ሲሰርቅ አግኝተዉት ቢይዙት ግን በሌባውም እጅ ገንዘብ ቢያገኙበት በሬውም ቢሆን በጉም ቢሆን አህያውም ቢሆን፡ በአንድ ሁለት ይክፈል ። ዘፀ፡ ፳፩ ፲፯ ።

ከብቱን ሰዶ የሰውን እርሻ ያስበላ ሰው ቢኖር፡ የሌላውንም የወይን ቦታ ያስበላ ቢኖር፡ (እርሻውን ዞረው) ይመርምሩት በበጀው እኸል በበጀው ተክል ልክ ይክፈል፡ ከብቱ እርሻውን ጨርሶ ቢበላው የወይኑንም ቦታ ጨርሶ ቢበላው በጎረቤቱ እርሻ ልክ በጎረቤቱ የወይን ቦታ ልክ ይክፈል ።

እሳት ተነሥቶ ምድረ በዳውን ቢያቃጥል ዓውድማውንም ክምሩንም ቢያቃጥል ያ ያቃጠለው ሰው ይክፈል።

የብር አደራ ያኖረ ሰው ቢኖር ሌላውንም ገንዘብ አደ

ለዘአዕቀብዎ ወረከበ ለዘሰረቆ ፡ ይፍዲ ክዕበተ ።

፰ ወለእመ ኢተረክበ ሰራቂ ለይሑር በዓለ ቤት ቅድመ ፈጣሪ ወይምሐል በማኅበንት ዘአማኅበንዎ ከመ ኢተኬነወ ወከመ ኢቈጸረ ።

፱ እመኒ ላሕመ ወእመኒ እድገ ወእመኒ በግዐ በዘኀሠ ሥዎ በማኅበን በዘከነ ከዊኖ በህየ ይኅልቀሞሙ በበይናቲሆሙ ወዘገደፈ ፡ ክዕበተ ይፍዲ ለማዕቀቢሁ ።

፲ ወለእመቦ ዘወሀበ ለካልኡ ብዕራይሁ አው ላሕሞ እመኒ በግዐ ዘከነ እምእንስሳሁ ወሞተ ቈሲሎ ፡ ወእመኒ ማህረኩ ፀቱ ወአልቦ ዘአእመረ ሎቱ ፡ መሐላ ዘእግዚአብሔር ተርፈ ማእከሎሙ ከመ ተፈቲዎ ኢተኬነወ ተማኅፃኒ ፡ ወበበይነዝ ኢይፈዲ ዘተማኅፀነ ።

፲፩ ወለእመ ሰረቅዎ ዘአዕቀብዎ ፡ ይፍዲ ለዘአዕቀቦ ።

፲፪ ወለእመኒ አርዌ አኀዘ በገዳም ይመርሖ ገደላሁ ወኢይፈዲ ።

፲፫ ወለእመ ተውሕሰ ብእሲ እምቢጹ ወተሰብረ ወሞተ ወኢሀሎ አውሐሲ ፡ እግዚእ ንዋይ ይፍዲ ።

፲፬ ወለእመ ሀሎ እግዚኡ ኢይፈዲ ፡ ወለእመ ገብኢሁ ውእቱ ፀስበ ይፍዲ ።

፲፭ ወለእመቦ ዘአስሐታ ለድንግል እንተ ኢኮነት ፍኅርተ ወሰከበ ምስሌሃ ፡ ይንሥኣ ትኩኖ ብእሲተ ።

፲፮ ወለእመሰ አበየ አቡሃ ከመ ኢየሀባ ኅዲሃ የሀበ ለአቡሃ ከመ ዮኅፅዩዋ ለድንግል ።

፲፯ ወምስለ ዘሥራይ ኢትትዋሰቦ ።

፲፰ ወኵሉ ዘየሐውር ኀበ እንስሳ ፡ ሞተ ለይሙት ።

፲፱ ወዘይሠውዕ ለአማልክት ዘእንበለ ለእግዚአብሔር በሕቲቱ ፡ ይሠረው ።

፳ ወኢታሕስሙ ለግዩር ወኢታጥቅዎ እስመ አንትሙኒ ግዩራን ከንክሙ በምድረ ግብጽ ።

፳፩ ወለኵሉ ዕቤራት ወእጓለ ማውታ ኢታሕስሙ ።

፳፪ ወለእመ አሕሰምክሙ ወጸርሑ ወአውየዉ ኀቤየ ሰሚዐ እሰምዕ ገዓሮሙ ።

፳፫ ወእትመዓዕ በመዓትየ ወእቀትለክሙ በሐፂን ወይከውና አንስቲያክሙ መበለታተ ወውሉድክሙ እጓለ ማውታ ።

፳፬ ወለእመ ለቃሕከ ብሩረ ለነዳየ ሕዝብከ ኢታጥቆ ወኢትትረደዮ ።

፳፭ ወለእመ አኀዝከ ልብሰ ቢጽከ ዘእንበለ ይዕርብ ፀሐይ አግብእ ሎቱ ።

፳፮ እስመ ይእቲ ባሕቲታ ዐራዙ ወኀፍረተ ሎቱ እስመ አልቦ በዘይበይት ፡ ወለእመ ገዐረ ኀቤየ ፍጡነ እሰምዖ ፡

ራ ያኖረ ሰው ቢኖር ያም አደራ ያኖረበት ሰው ገንዘቡ ቢሰረቅበት ሌባውን ፈልጎ ቢያገኘው፡ ሌባው በአንድ ሁለት ይክፈል ።

ሌባው ተፈልጎ ባይገኝ ግን ባለ ገንዘቡ ከፈጣሪ ፊት (ቤተ እግዚአብሔር) ቀርቦ እንዳልተተነኰለና እንዳልቋጠረ ይማል ። ዘዳግ፡ ፳፫ ፲፰

በሆነው ነገር ሁሉ በአደራ ወግ ቢተመራመሩት ገንዘብ በግም ቢሆን አህያም ቢሆን በሬም ቢሆን ባለ አደራውንና ባለ ገንዘቡን ያቈጣጥርዋቸውና ያ የጠፋበት ባለ አደራው በአንድ ሁለት ዕጥፍ ይክፈል ።

በሬውን በጉንም ከከብቱም የሆነውን ለሌላው ያዋሰ ቢኖር ያ የተዋሰው ከብቱ ቈስሎ ቢሞት (ወራሪዎች) ማርከው ቢወስዱበት የሚያውቅለት (ምስክር) ባይኖር፡ ባለ አደራው ገንዘቡን ወዶ እንዳልተተነኰለው በመካከላቸው እግዚአብሔር ያዘዘው መሐላ አለ (ተሠርቷል ቃሌል) ስለዚህ ባላደራው አይከፍልም ።

ሳይጠብቀው ቀርቶ ሌቦች ሰርቀው ቢወስዱበት አደራ የተቀመጠበት ሰው ለባላ አደራው ይክፈል ።

በምድረ በዳም አውሬ ቢይዝበት (ቢገድልበት ቢበላበት) መርቶ ወስዶ ወደቃኑን ያሳይ አይክፈል አይከፍልም ።

ሰው ከባለንጀራው(ፈረስ በቅሎ አህያ)ቢዋስ ተሰብሮ ቢሞትበት ያዋሰው የገንዘቡ ባለቤት ባይኖር እሱ ይክፈል ።

የገንዘቡ ባለቤት ቢኖር ግን አይክፈል (አይከፍልም) ምንደኛው ቢሆን ደመወዙን ይክፈል (ይከፍላል) ።

ያልታጨች ድንግሊቱን ልጅ ቢያስታት ከርሷም ጋር ቢተኛ (ቢደርስባት) ሚስት ትሁነው (ይውሰዳት) ።

አባቷ ለርሱ አልሰጠውም ቢል ግን ድንግሊቱ ልጅ የምትታጭበትን ማጫ፡ ማጫዋን ለአባቷ ይስጥ ።

ከሟርተኛው ጋር አትጋቡ ።

ከእንስሳ (ከፈረስ ከበቅሎ ከአህያ) የሚደርስ ሰው ሁሉ (በድንጋይ ተወግሮ በእሳት ተቃጥሎ) ይሙት ።

ለእግዚአብሔር ብቻ እንጂ ለጣዖታት የሚሠዋ ሰው ተነቅሎ ይጥፋ ።

እናንተም በግብጽ አገር መጻተኞች ሁናችሁ ተጠቃችሁ ነበርና፡ መጻተኛውን አታስጨንቁት በመጻተኛውም ክፉ ሥራ አትሥሩበት ። ዘኁ፡ ፳፰ ፱ ።

እናት አባት በሌላቸው ደኻ አደጎችና ባልቴቶች ሁሉ ክፉ ሥራ አትሥሩባቸው ። ዘካ፡ ፯ ፲ ።

ክፉ ሥራ ሠርታችሁባቸው ወደኔ ቢጮሁ ጩኸታቸውን ፈጽሜ እሰማለሁ ። ኢሳ፡ ፩ ፲፯ ።

እኔም ተቈጥቼ በጦር አጠፋችኋለሁ እናንተም አልቃችሁ ሚስቶቻችሁ መበለቶች ይሆናሉ (ባልአልባ) ይቀራሉ ልጆቻችሁም ደኻ አደጎች ይሆናሉ ።

ለድኻ ወገንህ ብር ብታበድረው አስጨንቀህ አራጣ አታስከፍለው (አትቀበለው) ። ኢዮብ ፴፩ ፳፫ ።

የባልንጀራህን ልብስ መያዣ አድርገህ ብትይዝበት ለብሂት የሚያድር እሷ ብቻ ናትና ፀሐይ ሳይገባ መልስለት ።

ለብሂት የሚያድር ሌላ ልብስ የለውምና ዕራቁቱን ብታሳድረው ኀፍረት ነው፡ ወደኔም ቢጮኽ ጩኸቱን ፈ

እስመ መሐሪ አነ ።

፳፯ አማልክተ ኢትሕሚ ፡ ወለመኰንነ ሕዝብከ ኢትበሎ እኪተ ።

፳፰ ከተማ ዐውድከ ወዓውደ ዐውድከ ኢታአኅር ወበኵረ ውሉድከ ትሁበኒ ሊተ ።

፳፱ ከማሁ ትገብር ሊተ ላሕመከ ወበግዐከ ወአድግከ ሰቡዐ ይንበር ኀበ እሙ ፡ ወእመ ሳምንት ዕለት ትሁበኒ ሊተ ።

፴ ወትከውኑኒ እደወ ቅዱሳነ ወሥጋ ገደላ አርዌ ኢትብልዑ ለከልብ ግድፍዎ ።

ምዕራፍ ፳፫

፩ ወስምዐ ዘሐሰት ኢትሰጠው ወኢትንበር ምስለ ዘይዔምፅ ከመ ኢትኩን ስምዐ በዐመፃ ።

፪ ወኢትደመር ምስለ ብዙኃ ለዐምፃ ወኢትትወሰክ ምስለ ብዙኃ ለገሚፀ ፍትሕ ።

፫ ወለነዳይ ኢትምሐሮ በፍትሕ ።

፬ ወለእመ ረከብከ ላሕመ ጸላኢከ ወእመሂ አድገ ሚጥ ወአግብእ ሎቱ ።

፭ ወለእመ ርኢከ አድገ ጸላኢከ ዘተኀየሎ ፆሩ ኢትትኃደግ አላ ተራድአ ምስሌሁ ።

፮ ወኢትሚጥ ፍትሐ ለነዳይ በውስተ ፍትሕ ወኢተዐምፅ ።

፯ ወእምኵሉ ፍትሕ ዘዐመፃ ተገኀሥ ፡ ዘአልበ ጌጋይ ወጻድቀ ኢትቅትል ወኃጥአ ኢታድኅን ።

፰ ወሕልያነ ኢትንሣእ እስመ ሕልያን ያዐውሮሙ አዕይንቶሙ ለጠቢባን ወይመይጥ ቃለ ጽድቅ ።

፱ ወግዩራነ ኢትግፍዑ እስመ አንትሙ ግዩራነ ኮንክሙ በምድረ ግብጽ ።

፲ ስድስተ ክረምተ ዝራእ ገራህተከ ወአስተጋብእ እክለከ ።

፲፩ ወበሳብዕት ክረምት ኅድጋ ታዕርፍ ወይብልዖ ነዳየ ሕዝብከ ወዘተርፈ ይብልዖ አርዌ ዘገዳም ፡ ከመዝ ትገብር ዐፀደ ወይንከ ወዘይትከኒ ።

፲፪ ሰዱሰ ዕለተ ትግብር ኵሎ ግብረከ ወአመ ሳብዕት ዕለት ተዓርፍ ከመ ያዕርፍ ላሕምከ ወአድግከ ወከመ ያስተንፍስ ወልደ አመትከ ወግዩር ።

ጥኝ እሰማዋለሁ ፡ እኔ መሐሪ (ይቅር ባይ) ነኝና ።

ካህናትን ሹመኞችን አትማ አትጥላ የወገንህንም አለቃ አትርገመው (ማለት በርሱ ዘመን መከራ ቢመጣብህ የእገሌ ዘመን ፡ ዘመን አይሁን ብለህ አትንቀፈው) ።

በዓውድማህ መክከል ያለ ጭልበውን በዓውድማህ ዙርያ ያለውን አትጥረገው ፡ የልጆችህንም በኵር በኵሩን ለኔ ትሰጠኛለህ ። ዘፍ፡ ፴፩ ፴፱ ።

የልጅህን በኵር እንደ ሰጠኸኝ የላምህን የበግህንና የአህያህንም በኵር ትሰጠኛለህ ፡ (ስጠኝ ስላልኩህም ዕለቱን ተወልዶ አይደለም) ሰባት ቀን (ሲጠባ) ከናቱ ጋር ይሰንብት ፡ በስምንተኛውም ቀን ለኔ ትሰጠኛለህ ።

(ይህን ብታደርጉ) የከበራችሁ ወገኖቼ ትሆናላችሁ ፡ አውሬ የቧጨረውንም ወደቃን ሥጋ ለውሻ ጣሉት እንጂ አትብሉት ። ዘዳግ፡ ፲፫ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፳፫

በሐሰት የተመሰከረውን ምስክርነት አትቀበል ፡ ሐሰተኛ ምስክርም እንዳትሆን ከሐሰተኛ ምስክር ከሐሰተኛ ዳኛ ጋር አትቀመጥ ። ምሳ፡ ፲ ፲፰ ።

ሐሰት ለመመስከር ሐሰት ለመፍረድ ከብዙ ሰዎች ጋር አንድ አትሁን ፡ ፍርድንም ለማድላት ለማጥመም ከብዙ ሰዎች ጋራ አትጨመር ። ፩ ነገ፡ ፲፱ ፲ ።

በፍርድም ጊዜ ደኃ ነው ብለህ ለደኃው አትዘንለት (አትራራለት) ። ዘሌ፡ ፲፱ ፲፭ ።

የጠላትህን በሬውን ወይም አህያውን ጠፍቶ ብታገኘው ፈጽመህ መልስለት ። ፩ ተሰ፡ ፭ ፲፭ ።

ሸክሙ ያጋደለበት የጠላትህን አህያ ብታይ አጫጭነው እንጂ አልፈኸው አትሂድ ከርሱ ጋር አንሳው እንጂ ።

ደኻውን ደኃ ነው ብለህ እውነቱን በሐሰት አትለውጥበት ፡ (አትለውጥለት) በፍርድም ጊዜ ፍርድን አታጣምም ። ኢዮብ ፴፩ ፲፫ ።

ከሐሰት ፍርድ ሁሉ ራቅ ፡ በደል የሌለበትንና ጻድቁን አትግደል ፡ (ይሙት በቃውን ይድን በቃ ይድን በቃውን ይሙት በቃ ብለህ አትፍረድ) ።

መማለጃን አትቀበል ፡ መማለጃ መቀበል የብልሆችን ዓይነ ልቡናቸውን ዕዉር ያደርገዋልና እውነተኛውንም ቃል ወደ ሐሰት ይለውጠዋል ።

እናንተም በግብጽ አገር መጻተኞች ነበራችሁና መጻተኞችን አትበድሏቸው ። መዝ፡ ፺፱ ፮ ።

ስድስት ዓመት በእርሻህ ዘርህን ዝራ ፡ በስድስቱ ዓመት የዘራኸው እኽልንም ሰብስብ ። ዘሌ፡ ፳፭ ፫ ።

በሰባተኛው ዓመት ግን እርሻይቱ ከመታረስ ከመቈፈር ታርፍ ዘንድ ተዋት ፡ የወገንህ ችግረኛ ይብላው ፡ ከዚያ የቀረውንም የምድረ በዳ አውሬ ይብላው የወይኑንና የዘይቱንም በታ እንዲሁ አድርግ ።

ስድስቱን ቀን ሥራህን ሁሉ ሥራ ፡ በሰባተኛው ቀን ግን በሬህም አህያህም የሴት ባርያ ልጅህም ባንተ ዘንድ ተጠግቶ የሚኖር መጻተኛውም እፎይ ብሎ ዐርፎ ይውል ዘንድ አንተ ከእርሻ ከቁፋሮ ታርፋለህ (ዕረፍ) ።

፲፫ ወኵሉ ዘነበብኩ ዕቀቡ፤ ወስሞሙ ለአማልክተ ባዕድ ኢትዝክሩ፡ ወኢትትናገሩ በአፉክሙ ።
የተናገርሁትን ሁሉ ጠብቁ የሌሎች አማልክትን ስም አትጥሩ በአንደበታችሁም አትናገሩ ማለት ምስጋና አታቅርቡ ። ሆሴ ፪ ፲፯ ።

፲፬ ሠለስተ ጊዜያተ በዓመት ግበሩ ሊተ በዓለ ።
በአንድ ዓመት ውስጥ ሦስት ጊዜ በዓል አድርጉልኝ ።

፲፭ ወዕቀቡ በዓለ ዘናዕት፤ ሰቡዐ ዕለተ ትበልዑ ናእተ በከመ አዘዝኩክሙ በወርኅ ሐዲስ እስመ ቦቱ ወፃእክሙ እምድረ ግብጽ፤ ወኢትትረአይ በቅድሜየ ዕራቀከ ።
ቂጣ የምትበሉበትን በዓል (ፋሲካ) ጠብቁት አክብሩት ከግብጽ አገር የወጣችሁበት ወር ነውና፤ በሚያዝያ ወር ቂጣውን በልታችሁ አክብሩ ብዬ እንዳዘዝኳችሁ ቂጣውን እየበላችሁ አክብሩት፤ በፊቴም በዶ እጅህን አትታይ፤ ራቁትህን አትጣል ።

፲፮ ወበዓለ ዘአመ ሀሪድ ዘቀዳሚ እክልከ ግበር በምግባርከ በውስተ ዘዘራእከ ገራህትከ፤ ወበዓለ ዘአስተጋብእ አመ ይወጽእ ዓመት በጊዜ አስተጋብእከ ኵሎ ተግባረከ እምውስተ ገራህትከ ።
መጀመሪያ የደረሰው እኽልህ በሚታጨድበት ጊዜ ዓመቱ ሳያልቅ በእርሻ ከተዘራው አዝመራ እሸት ነዶውን እያቀረብክ በዓለ ሰዊትን አክብር፤ ዛሬ የዘራኸውን አዝመራ በምትሰበስብበት ጊዜ የመከር ክታች በዓል ዳስ ጥለህ በዓለ መጸለትን አክብር ። ዘሌ፡ ፳፫ ፲ ።

፲፯ ሠለስተ ጊዜያተ ይትረአይ ኵሉ ተባዕት በቅድሜየ አነ እግዚእ እግዚአብሔር ።
ከዓመት ሦስት ጊዜ ወንድ ወንዱ ሁሉ በፊቴ (በእግዚአብሔር ለገቢረ በዓል እየወጣ) ይታይ፤ ይኸንንም ያዘዝኩህ እኔ ገዢህ እግዚአብሔር ነኝ ።

፲፰ ወኢትሡዕ መሥዋዕትየ በብኁዕ ደም ወኢይቢት ስብሐ ዘበዓልየ እስከ ጌሳ ።
መሥዋዕቴንም በቦክ (በደረ) ደም አትሠዋው በበዓሌ ተብሎ የቀረበውንም ስብ እስከ ነገ አይደር ።

፲፱ ቀዳሚ ፍሬ ገራውሂከ ታበውእ ሊተ እምዚአከ፤ ወኢታብስል ማዕዋ በሐሊበ እሙ ።
መጀመሪያ ከእርሻህ የተገኘውን የእኽሉን ቀዳምያት ከገንዘብህ አቅርብልኝ ወይፈኑንም በእናቱ ወተት አትቀቅለው ። ነህ፡ ፲ ፴፭፤ ምሳ፡ ፫ ፱ ።

፳ ወናሁ እፌኑ መልአክየ ቅድመ ገጽከ ከመ ይዕቀብከ በፍናትከ ወከመ ያብእከ ውስተ ምድር ዘአስተዳሎኩ ለከ ።
በምትሄድበት ጐዳና ይጠብቅህ ዘንድ ወደ አዘጋጀሁልህም ምድር መርቶ ያገባህ ዘንድ እነሆ መላክተኛዬን እሰድልሃለሁ ። ኤፌ፡ ፪ ፴ ።

፳፩ ዕቀብ ርእሰከ ስምዖ ወኢትእበዮ እስመ ኢየኀድገከ ወይሰመይ ስምየ በላዕሌከ ።
ራስህን ጠብቅ ሕጉንም ስማው (ተማረው) እምቢ አልሰማውም (አልማረውም) አትበል ስሜም በርሱ ይጠራ ዘንድ (በረድኤት) አልለይህምና ። ኤፌ፡ ፪ ፴ ።

፳፪ ወሰአመሰ ሰማዕከ ቃልየ ወዐቀብከ ኵሉ ዘእቤለከ እጸልእ ጸላኢከ ወእፃረሮ ለዘይፃረረከ ።
ቃሌን ብትሰማ ያልኹህንም ነገር ሁሉ ብትጠብቅ ጠላትህን እጠላለሁ፤ የሚጻረርህንም እጻረረዋለሁ ።

፳፫ ወየሐውር መልአክየ እንዘ ይመርሐከ ወያበውእከ ውስተ ምድረ አሞሬዎን ወኬጤዎን ወፌርዜዎን ወከናኔዎን ወጌርጌሴዎን ወኤዌዎን ወኢያቡሴዎን ወአጠፍኦሙ ።
መላክተኛዬ (ሚካኤል፤ ሙሴ፤ ኢያሱ) መርቶ ወደ አሞሬዎን ወደ ኬጤዎን ወደ ፌሬዜዎን ወደ ከናኔዎን ወደ ጌርጌሴዎን ወደ ኤዌዎንና ወደ ኢያቡሴዎን አገር ያገባሃል (እኔም ጠላቶችህን) አጠፋቸዋለሁ ። ኢያሱ ፳፬ ፰ ።

፳፬ ወኢትስግድ ለአማልክቲሆሙ ወኢታምልኮሙ፤ ወኢትግበር ከመ ምግባሪሆሙ ነሢተ ንሥቶሙ ወቀጥቅጦ ቀጥቅጥ ምሥዋዒቲሆሙ ።
ለአማልክቶቻቸው አትስገድ አታምልካቸውም እንደ ሥራቸውም አትሥራ ፈጽመህ አፍርስባቸው መሠውያቻቸውንም ቀጥቅጠህ አጥፋባቸው ።

፳፭ ወአምልክ እግዚአብሔርሃ ፈጣሬከ ወአበርክ ኅብስተከ ወወይነከ ወማየከ ወአሴስል ዕበሰ እምላዕሌከ ።
ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አምልክ (ይህን ያደረግህ እንደሆነ) እንጀራህን ወይንህንና ውኃህን እባርካለሁ (አበዛዋለሁ) ደዌህን ከንተ አርቃለሁ ። ዘዐ፡ ፳፰ ፭ ።

፳፮ ወአልቦ መካን ዘኢይወልድ በውስተ ምድርከ ወኍልቈ መዋዕሊከ እፌጽም ለከ ።
በአገርህም የማይወልድ መኻን የለም የዘመንህም ቍጥር (በተድላ በደስታ) እፈጽምልሃለሁ ። ኢዮ፡ ፳፩ ፲ ።

፳፯ ወፍርሀተ እፌኑ በቱ ለዘይጸንዐከ ወይደነግፁ ኵሎሙ አሕዛብ ዘበእከ ኀቤሆሙ ወእሬሲ ኵሎ ፀረከ ከመ ይጕየዩከ ።
በሚበረታብህም ላይ መፍራትን እመጣበታለሁ፤ (እንዲፈራህ አደርገዋለሁ)፤ የገባህባቸውም አሕዛብ ሁሉ ይደነግጣሉ ጠላቶችህም ፈርተው ከንተ እንዲሸሹ አደርጋለሁ ።

፳፰ ወእፌኑ ዘያደነግፆሙ ቅድሜከ ለአሞሬዎን ወታወጽአሙ ለኬጤዎን ወለኤዌዎን ወለከናኔዎን ።
በፊትህም የአሞሬዎንን ሰዎች የሚያስደነግጣቸው ተርብን እሰድባቸዋለሁ፤ የኬጤዎንን የኤዌዎንን የከናኔዎንንም ሰዎች ታስወጣቸዋለህ ።

፳፱ ወኢያወፅኦሙ በአሐቲ ዓመት ከመ ኢትኩን ምድር
ዓፀ ወከመ ኢይብዝኁ ላዕሌከ አራዊተ ገዳም ።
፴ በበንስቲት አወፅኦሙ እምኔከ እስከ ትትባዛኅ ወት
ወርሳ ለምድር ።
፴፩ ወእሰፍሕ አድዋሊከ እምባሕረ ኤርትራ እስከ ፍልስ
ጥኤም ወእምገዳም እስከ ፈለግ ዐቢይ ፈለገ ኤፍራጥስ
ወእሜጡ ውስተ እዴከ እለ ይነብሩ ውስተ ምድር ወአወ
ፅኦሙ እምኔከ ።

፴፪ ወኢታኀድሮሙ ወለአማልክቲሆሙ ኢትትአዘዝ ።

፴፫ ወኢይንበሩ ውስተ ምድርከ ከመ ኢይግበሩከ ተአ
ብሰ ወለእመ አምለከ አማልክቲሆሙ እሙንቱ ይከውኑከ
ዕቅፍተ ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዕርግ አንተ ወአሮን
ወናዳብ ወአብዩድ ወመላህቅተ ሕዝብ ሰብዓ እምእስራኤል
ወይስግዱ ሊተ እምርኁቅ ።

፪ ወቅረብ አንተ በሕቲትከ ወእሙንቱሰ ኢይቅረቡ
ወሕዝብሂ ኢይዕርጉ ምስሌሆሙ ።
፫ ወበአ ሙሴ ወአይድዐ ለሕዝብ ኵሎ ቃለ እግዚአብ
ሔር ወጽድቆ ወአውሥኡ ኵሉ ሕዝብ በአሐዱ ቃል ወይ
ቤሉ ኵሎ ቃለ ዘነበበ እግዚአብሔር ንገብር ወንሰምዕ ።

፬ ወጸሐፈ ሙሴ ኵሎ ቃለ እግዚአብሔር ወተንሥአ
በጽባሕ ወሐነጸ ምሥዋዐ ታሕተ ደብር በ፲ወ፪ አእባን
በኍልቈ ፲ወ፪ ሕዝበ እስራኤል ።

፭ ወፈነወ ወራዙቶሙ ለውሉደ እስራኤል ወአዕረጉ
መሥዋዕተ መድኀኒት ለእግዚአብሔር አልሕምተ ።

፮ ወነሥአ ሙሴ መንፈቀ ደሙ ወአንበረ ውስተ መቅ
ለድ ፡ ወመንፈቀ ደሙ ከዐወ ላዕለ መሥዋዕት ።
፯ ወነሥአ ሙሴ መጽሐፈ ሕግ ወአንበበ በዕዝነ ሕዝብ
ወይቤሉ ኵሎ ዘነበበ እግዚአብሔር ንገብር ወንሰምዕ ።

፰ ወነሥአ ሙሴ ደመ ወነዝኀ ላዕለ ሕዝብ ወይቤ ናሁ
ደመ ሕግ ዘሐገገ ለክሙ እግዚአብሔር በእንተ ኵሉ
ዝ ቃል ።
፱ ወዐርጉ ሙሴ ወአሮን ወናዳብ ወአብዩድ ወሰብዓ
ሊቃናተ እስራኤል ።
፲ ወርእዩ መካነ ኀበ ይቀውም እግዚአብሔር አምላከ
እስራኤል ወዘታሕተ እግሩ ከመ ግብረተ ግንፋል ዘሰንፔር
ወከመ ርእየተ ጽንዐ ሰማይ ሶበ ሐወጸት ።

፲፩ ወኅሩያኒሆሙ ለእስራኤል ዘአልቦ ዘይመስሎሙ አስ
ተርአዩ በመካን ዘእግዚአብሔር ፡ ወበልዑ ወሰትዩ ።

ነገር ግን ምድሪቱ ምድረ በዳ እንዳትሆን የምድረ በዳ
አራዊትም እንዳይበዙብህ በአንድ ዓመት አላወጣቸውም።
አንተም እስክትበዛና ምድሪቱንም እስክትወርሳት
ጥቂት ጥቂት እያልኹ አስወጥቼ እሰዳቸዋለሁ ።
ድንበርህንም ከኤርትራ ባሕር እስከ ፍልስጥኤም ከም
ድረ በዳም ፡ እስከ ታላቁ ወንዝ እስከ ኤፍራጥስ ድረስ
አሰፋልሀአለሁ (አቀናልኻለሁ) ፡ በምድር (በከነዓን) የሚ
ኖሩትንም በእጅህ እጥላለሁ (እንዲገዙልህ አደርጋለሁ)
(ላንተ የማይገዙትን ግን) ከንተ አስወጥቼ እሰዳቸዋለሁ ።
(የከነዓንን ሰዎች ከንተ ጋር) አታኑራቸው ለጣዖቶቻ
ቸውም አትታዘዝ ፡ (ለነሱ እሠዋለሁ አትበል) ።
(ፈጣሪህን) እንድትበድል እንዳያደርጉህም በአገርህ
አይኑሩ ፡ አማልክቶቻቸውን ብታመልክ ዕንቅፋት ይሆኑ
ብኻልና (ከፈጣሪህ ይለዩኻል) ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

እግዚአብሔር ሙሴን አንተና አሮን ናዳብና አብዩድ ፤
ከእስራኤል ተለይተው በሕዝቡ የተሾሙ ሰባ ሊቃውን
ትም (ወደ ደብረ ሲና) ውጡ ፡ ከሩቅ ሁነውም ይስገዱ
ልኝ አለው ። ዘፀ ፡ ፳፰ ፩ ፡ ዘሌ ፡ ፲ ፩ - ፪ ።
አንተ ብቻህን ቅረብ ፡ እነሱ ግን አይቅረቡ ፡ ሕዝቡም
ከነሱ ጋር አይውጡ ።
ሙሴም ሕዝቡ ወዳሉበት ገብቶ የእግዚአብሔርን እው
ነተኛ ቃል ለሕዝቡ ነገራቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ በአንድ ድ
ምፅ እግዚአብሔር የተናገረውን ቃል ሁሉ ሰምተን እና
ደርጋለን አሉ ።
ሙሴም የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉ ጻፈ ፡ ማለዳም
ተነሥቶ በዓሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ወገኖች ልክ አሥ
ራ ሁለት ደንጊያዎችን አንሥቶ ከተራራው ሥር መሠው
ያን ሠራ (ጸፈጸፈ) ። ዘፀ ፡ ፴፩ ፱ ።
(ሙሴም) የእስራኤልን ዶቦሎች ሰደዳቸው (እነሱም)
ከመከራ የሚድኑበት መሥዋዕት አድርገው ላሞቹን
ለእግዚአብሔር አቀረቡ ።
ሙሴም የደሙን እኩሌታ ወስዶ በብርት ውስጥ አኖ
ረው ፡ የደሙንም እኩሌታ በመሥዋዕቱ ዙርያ አፈሰሰው።
ሙሴ ሕጉ የሚነገርበትን መጽሐፍ ወስዶ ሕዝቡ እየ
ሰሙ አነበበላቸው ፡ ሕዝቡም እግዚአብሔር የተናገረውን
ሁሉ ሰምተን እናደርጋለን አሉ ።
ሙሴ በብርት ያኖረውን ደም ወስዶ በሕዝቡ ላይ ረጨ
ው (ሰምተን እናደርጋለን ስላላችሁት ቃል) እግዚአብሔር
ሕግ አድርጎ የሠራላችሁ ደሙ ይህ ነው አለ ።
ሙሴ አሮን ናዳብ አብዩድና ሰብዓ የእስራኤል ሊቃ
ናት (ወደ ደብረ ሲና) ወጡ ።
ወጥተውም የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር በቆመበት
ከእግሩ በታች በለው በታ ሰንፔር እንደሚባል ዕንቍ ጡብ
ያለ ሥራ የጸናችም ሰማይ በበራች ጊዜ እንደሚታይ ያለ
ብርሃን አዩ ። ዘፍ ፡ ፴፪ ፴ ፡ ኢሳ ፮ ፩ ፭ ።
የሚመስላቸው የሌለ ከእስራኤል የተመረጡ ዶቦሎች
እግዚአብሔር በተገለጸበት በታ (በደብረ ሲና) ታዩ ፡ (ተገ

፲፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዕርግ ኀቤየ ውስተ
ደብር ወሀሉ ዝየ ወእሁበከ ሰሌዳተ ዘእብን ዘሕግ ወትእ
ዛዝ ዘጸሐፍኩ ወትሕግግ ሎሙ።

፲፫ ወይቤሎሙ ሙሴ ለሊቃናተ ሕዝብ ኢትትዋከቡ እስ
ከ ንሠወጥ ኀቤክሙ፤ ወናሁ አሮን ወሆር ምስሌክሙ
ወለእመ፡ ዘበ ነገር ይሑር ኀቤሆሙ።

፲፭ ወተንሥኡ ሙሴ ወኢያሱ ወዓርጉ ውስተ ደብረ እግ
ዚአብሔር ወሠወረ ደብሮ ደመና።
፲፮ ወወረደ ግርማ ለእግዚአብሔር ውስተ ደብረ ሲና
ወሠወሮ ደመና ሰዱሰ ዕለተ፤ ወበሳብዕት ዕለት ጸውዖ
እግዚአብሔር ለሙሴ እማእከለ ደመና።
፲፯ ወአስተርአየ ግርማ ለእግዚአብሔር ከመ ነደ እሳት
ሰበ ያንበለብል ዲበ ከተማሁ ለደብር በቅድሜሆሙ ለው
ሉደ እስራኤል።
፲፰ ወቦአ ሙሴ ማእከለ ደመና ወዐርገ ውስተ ደብር፤ ወነ
በረ አርባዐ መዓልተ ወአርባዐ ሌሊተ።

ምዕራፍ ፳፭።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ በሎሙ ለደቂቀ
እስራኤል ንሥኡ ሊተ እምጥረትክሙ መበአ ዘሐሰይክሙ
በልብክሙ።
፪ ወዝንቱ ውእቱ መበእ ዘትነሥኡ እምኔሆሙ ወርቀ
ወብሩረ ወብርተ።
፫ ወያክንተ ወኅብረ ከብድ ወለየ ክዑበ ወቢሶስ ክዑበ
ወፀጕረ ጠሊ።

፬ ወማእሰ በግዕ ሕሡየ ወማእሰኒ ዘሥርየቱ ኅብረ ያክ
ንት ወዕፀ ዘኢይነቅዝ።

፭ ወቅብእ ለማኅቶት፤ ወአፈዋተ ለተቀብእ፤ ወዕጣናተ
ለማዕጠንት።
፮ ወእእበነ መረግድ ወአእበነ ዘይትኄረው ለኤፉድ ወለ
ሎግዮ።

፯ ወትገብር ሊተ መቅደሰ ወአኃድር በማእከሎሙ።

፰ ወትገብር ሊተ ኵሎ ዘአነ አርእየከ በውስተ ደብር
አርአያ ደብተራ ወአርአያ ንዋያ ለደብተራ፤ ወኵሎ ከማ
ሁ ትገብር።
፱ ወግበር ታቦተ ዘመርጡል እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ዘክዕበ
እመት፤ ወመንፈቀ እመት ኑኁ፤ እመት ወመንፈቀ እመት
ራኅቡ፤ እመት ወመንፈቀ እመት ቆሙ።

፲ ወትቀፍላ ወርቀ ንጹሐ እምውሣጤሃኒ ወእምአፍአሃኒ
ትቀፍላ፤ ወግበር ላዕሌሃ ቀጸላ ወርቅ ዘየዐውዳ።

ለጺ) ተረፈ መሥዋዕቱንም በሉ ጠጡም።
እግዚአብሔር ሙሴን ወደኔ ወደ ተራራው ውጣ፤
በዚህም ሰንብት አንተ ሥርዓት አድርገህ ትሠራላቸው
ዘንድ እኔ የጻፍኩት (ዘጠኝ ቃላትና ኢታምልክ) ያለበት
ሁለቱን የዕንቊ ጽላቶች እሰጥሃለሁ አለው።
ሙሴም በሕዝቡ የተሾሙ አለቆችን (እኔና ኢያሱ ደብ
ረ ሲና ደርሰን) እስክንመለስ ድረስ አትጣሉ፤ ነገር ያለ
ውም ሰው ቢኖር እነሆ አሮንና ሆር ከናንተ ጋር አሉ፤
ወደነርሱ ይሂድ (እነሱ ይፍረዱባችሁ ይፍረዱላችሁ)
አላቸው። ዘፀ፡ ፴፫ ፲፩።
ሙሴና ኢያሱ ተነሥተው ወደ እግዚአብሔር ተራራ
ወጡ፤ ተራራውንም ደመና ሸፈነው።
የእግዚአብሔርም ብርሃኑ ወደ ደብረ ሲና ወርዶ ተራ
ራውን ስድስት ቀን ሸፈነው፤ በሰባተኛውም ቀን እግዚአ
ብሔር ከደመናው ማኸል ሁኖ ሙሴን ጠራው።
እሳት በነደደ ጊዜ ከሩቅ እንዲታይ በእስራኤል ልጆ
ች ፊት በተራራው ራስ ላይ የእግዚአብሔር ብርሃኑ እን
ደ እሳት ሁኖ ፊት ለፊት ይታያቸው ነበር።
ሙሴም ወደ ደብረ ሲና ወጥቶ ከደመናው ውስጥ
ገባ፤ ገብቶም አርባ ቀን አርባ ሌሊት ቈየ (ሰነበተ)።

ምዕራፍ ፳፭።

እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤል ልጆች ከገንዘባቸው
በልቡናቸው ያሰቡትሁልኝ መባውን አቅርቡልኝ ብሏል
ብለህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው።
ከገንዘባችሁ ለይታችሁ የምታመጡልኝም መባው
ይህ ነው፤ ወርቁን ብሩን ብርቱን (ናሱን) ነው።
(ያክንተ) ሰማያዊ ሀር፡ (ኅብረ ከብድ) ብጫ (ለየ ክዑበ)
ቀይ ሐር፡ (ወቢሶስ ክዑበ) ዕጽፍ ሁኖ የተሠራ ነጭ ሐር
(ፀጕረ ጠሊ) ማእሰ መጸጺት ነው።
(ማእሰ በግዕ ሕሡየ) የለፋ የአውራ በግ ቍርበት፡
(ወማእሰኒ ዘሥርየቱ ኅብረ ያክንት) ሰማያዊ ኅብረ ቀለም
የገባ የማይነቅዝ ዕንጨት (ሸምሸር ሰጢን)።
ለመብራት የሚሆን ዘይቱን ለመቀቢት የሚሆኑ ሽቶዎ
ችን፤ ለማጠን ዕጣኖችን።
መረግድ የሚባሉ እዕናቁን፤ (ለኤፉድ) ለልብሰ እንግ
ድዓ (ለሎግዮ) ለልብሰ መትከፍ የሚሆኑ የፈርጽ እዕና
ቍን አምጡ በላቸው።
የምመሰገንበት (ደብተራ ኦሪትን) ሥራልኝ፤ እኔም
(በረድኤት) አድሬባቸው እኖራለሁ። ዘፀ፡ ፳፫ ፲፭።
በደብረ ሲና እኔ የማሳይህ የደብተራ ብርሃንን ሥራ
ሕምሳል የደብተራ ብርሃንን የዕቃዋን ሥራ አምሳል ሁሉ
ንም እንዲሁ እንዳሳየሁህ ሥራ አለው።
ክንድ ከስንዝር ቁመቷ፤ ክንድ ከስንዝር ወርዷ፤ ሁለ
ት ክንድ ከስንዝር አቈልቋይዋ የሚሆን ሸምሸር ሰጢን
የሚባል የማይነቅዘውን ዕንጨት ቈርጠህ (ዘመርጡል) የ
ሕግ ታቦትን ሥራልኝ። ዘሌ፡ ፬ ፯፤ ዕብ፡ ፫ ፮።
ከውስጧ ጀምረህ እስከ ውጭዋ ድረስ በጸራ ወርቅ
ለብጣት በዙርያዋም የወርቅ ክንፈር (አክሊል ሥራላት)።

ወትዘብጥ ዕበነ አርባዕ ዘወርቅ ወታነብር ላዕለ አርባዕቱ ምስማካቲሃ፤ ዕበነ ክልኤቱ ውስተ ምስማክ አሐዱ፤ ወዕበነ ክልኤቱ ውስተ ዳግም ምስማክ ።	፲፩	የወርቁን አራቱን ቀለበት መትተህ በአራት እግሮቿ አኑር፤ ከዚህም ከአራቱ ሁለቱን በአንድ ወገን ሁለቱን በአንድ ወገን አኑረው ።
ወግበር ላቲ መፃውሪሃ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ወትቀፍሎሙ ወርቀ ።	፲፪	መሎጊያዎቿን (መሸከሚያዎቿን) ሸምሸር ሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ሥራላት እነዚህንም በወርቅ ለብጣቸው ።
ወታበውእ መፃውሪሃ ውስተ ውእቶን ዕበን አርባዕ ዘዲበ ምስማክ ዘታቦት መሰክሚሃ ለታቦት በዘይሰከምዋ በሙ ።	፲፫	መሸከሚያዎቿንም በሚሸከሙበቸው ገንዘብ ከታቦቷቱ በላይ በአራቱ መዓዝን ወዳሉ ወደ አራቱ ቀለበቶች አግባ ።
ወእዕበን ዘዲበ ታቦት ለይኩኑ ድንባዘቲሃ በዘይትዋደዱ ወዘኢያንቀለቅሉ ።	፲፬	በታቦቷቱ ላይ ባራቱ መዓዝን ባሉ ባራቱ ቀለበቶች (ሌዋውያን) በሚሸከምዋት ገንዘብ የታቦቷቱ ድንባዛት (መሸከሚያዎች) ወለቅ ወለቅ የማይሉ ከላይ እስከታች የተስማሙ ይሁኑ ።
ወግበር ላቲ ተድባበ ዘወርቅ ንጹሕ ዘክዕበ እመት ወመንፈቀ እመት፤ ኑኁ እመት ወመንፈቀ እመት ራኅቡ ።	፲፭	አቈልቋዩ ሁለት ክንድ ከስንዝር፤ ቁመቱ ክንድ ወርዱ ክንድ የሆነ የጸሩ ወርቅ መግጠሚያ ለታቦቷቱ ሥራላት፤ (እንደ አጎበር ያለ ነው) ። ፩ ነገ፡ ፰ ፰ ።
ወግበር ላቲ ክልኤተ ኪሩቤነ ዘወርቅ ፍሑቅ ወትገብሮሙ እምክልኤቱ ምስማካቲሁ ለተድባብ ።	፲፮	ሁለቱንም ኪሩቤል ከለዘበ ከጸሩ ወርቅ ሥራለት፤ ሁለቱንም በመግጠሚያው ላይ ከሁለት ወገን አድርጋቸው ።
ወይትገበር አሐዱ ኪሩብ እምጽንፈ አሐዱ ምስማክ፤ ወአሐዱ ኪሩብ እምጽንፈ ክልእ ምስማክ ።	፲፯	አንዱ ኪሩብ በአንድ ወገን፤ አንዱም ኪሩብ በአንድ ወገን በመግጠሚያው ላይ ይቀረጹ ።
ወግበር ክልኤሆሙ ኪሩቤነ ላዕለ ክልኤሆሙ ምስማካት ።	፲፰	ሁለቱንም ኪሩቤል በሁለቱ መግጠሚያዎች ላይ አድርጋቸው (ቅረጻቸው) ።
ወይኩኑ ኪሩቤን እንዘ ይረብቡ ክነፊሆሙ እመልዕልተ ተድባብ ወገጾሙ ይትናጸሩ በበይናቲሆሙ ወኀበ ተድባብ ይኩን ገጾሙ ለኪሩቤን ።	፲፱	ኪሩቤልም ከላይ ክንፎቻቸውን ዘርግተው ከታቦቷቱ በላይ ያለ መግጠሚያውን ሸፍነው የኪሩቤል ፊታቸው ወደ መግጠሚያው ዞሮ (እንደሚናከሱ ዶሮዎች) እርስ በርሳቸው ፊት ለፊት የሚተያዩ ይሁኑ ።
ወታነብር ተድባበ ዲበ ታቦት መልዕልቴሃ፤ ወውስተ ታቦት ትወዲ ትእዛዘ ዘአነ እሁበከ ።	፳	መግጠሚያውንም በታቦቷቱ ላይ አኑረው፤ ከዚህ በኋላ እኔ የሰጠሁህን ትእዛዝ ዓሠርቱ ቃላት የተጻፉባቸው ሁለቱን ጽላቶች በታቦቷቱ ውስጥ አኑር ።
ወእትኤመር ለከ በህየ ወእትናገረከ እምላዕለ ተድባብ ማእከለ ክልኤቱ ኪሩቤን እለ ሀለዉ ዲበ ታቦት ዘመርጡል ኵሎ ትእዛዘ ዘእኤዝዘከ ኀበ ውሉደ እስራኤል ።	፳፩	እኔም በዚያ ሁኜ እገለጽልሃለሁ፤ ለእስራኤል ልጆች ብዬ እኔ የማዝህን ትእዛዝ ሁሉ በታቦቷቱ ላይ ባሉ በሁለቱ ኪሩቤል መካከል ባለ በመግጠሚያው ላይ ሁኜ እነጋገርሃለሁ ። ዘፀ፡ ፳፮ ፴፬፤ ፴ ፳ ።
ወግበር ማእደ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ኑኁ ክዕበ እመት፤ ወራኅቡ እመት፤ ወቆሙ እመት ወመንፈቀ እመት ።	፳፪	ከማይነቅዝ ዕንጨት ቈርጠህ ማእድን ሥራ፤ ይኸውም አቈልቋዩ ሁለት ክንድ ወርዱ ክንድ ቁመቱ ክንድ ከስንዝር ነው ። ዘሌ፡ ፲፮ ፪፤ ሕዝ፡ ፱ ፫ ።
ወትቀፍሎ ወርቀ ንጹሐ ወግበር ሎቱ ቀጸላ በዓውዱ ወግበር ግብረ ማዕበል ዘወርቅ ።	፳፫	በጸሩ ወርቅ ለብጠው በክፈፉ ዙርያም ክንፈር አውጣለት፤ የማይረጋ ወርቅም አድርግበት ።
ወግበር ክንፈረ መጠነ አርባዕቱ አፃብዕ በዓውዱ ።	፳፬	በዙርያውም አንድ ጋት የሚያህል ክፈፍ አድርግለት ።
ወግበር አርባዕተ አውቃፋተ ዘወርቅ ወአንብር ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሁ ለማእድ ።	፳፭	አራት የወርቅ አምባር ሠርተህ በማእድ ከራት እግሩ በላይ ባለ ክንፈሩ በአራቱ መዓዝኖች አኑረው ።
ወይኩኑ አውቃፋት መንገለ ክንፈሩ ለማእድ ።	፳፮	አምባሮቹ በማእዱ ክንፈር ላይ ይሁኑ ።
ወይኩኑ አውቃፋቲሁ አብያተ ለመፃውሪሁ ዘያነሥኡ ማእደ ።	፳፯	በማእዱ ክንፈሮች አምባሮችም ማእድን ለሚያነሡ መሸከሚያዎች ቤት ይሁኑ ።
ወግበር መፃውሪሁ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ወትቀፍሎሙ ንጹሐ ወርቀ ወቦሙ ይትገኀሥ ማእዱ ።	፳፰	መሸከሚያውንም ሸምሸር ሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ሥራ መሸከሚያዎቹንም በጸሩ ወርቅ ለብጣቸው ማእዱም በነሱ ይነሣ ።
ወግበር አጽሕልቲሁ ወመጻብሒሁ ወመዳምሂሁ ወመዋጽሒሁ በዘበቱ ታወጽሕ እምንጹሕ ወርቅ ግበሮሙ ።	፳፱	(መጻብሕ) ታላቅ ሥሐስ ወጭት (አጽሕልት) ታናሽ ሥሐስ ወጭት (መዳምሀ) ማንኪያ (መዋጽሕ) ማፍሰሻ ዘይቱን

፴ ወእንብር ኅብስተ ዲበ ማእድ በቅድሜየ ዘልፈ።

፴፩ ወግበር ተቅዋመ ማኅቶት እምወርቅ ንጹሕ ፍሑቀ ለተቅዋመ ማኅቶት ግምዱ ወአብራዒሃ ወመአኃዚሃ፡ ወከበበ ርእሳ ወጽጌያቲሃ እምኔሃ ይትገበሩ።

፴፪ ወስድስቱ አብራዕ እለ ይትገበሩ በገቦሃ ለተቅዋመ ማኅቶት ሠለስ አብራዕ እምአሐዱ ፍናሃ፡ ወሠለስ አብራዕ እምፍናሃ ካልእ።

፴፫ ወሠለስቱ መአኃዚሁ እለ የኃብሩ ምስሌ በአሐዱ ከበበ ርእስ ጽጉይ ከማሁ ለሰብዓቲሆሙ አብራዕ እለ ይወፅኡ እምተቅዋመ ማኅቶት።

፴፬ ወለተቅዋመ ማኅቶት መአኃዚሃ አርባዕቱ ወጽጌያቲሃ፤

፴፭ ወከበብ መትሕተ ክልኤቱ አብራዕ ለሰብዓቱሂ አብራዕ እለ ይወፅኡ እምተቅዋመ ማኅቶት።

፴፮ ከበበቲሆሙ ወአብራዒሆሙ እምኔሃ ይኩኑ ኵሎሙ ፍሑቀ እምአሐዱ ወርቅ ንጹሕ።

፴፯ ወትገብር መኅትዊሃ ሰብዓቱ ወያብርህ እምአሐዱ ገጽ።

፴፰ ወዘእምድኅሬሃ ወበዘያሜንዎ ወጽዋዓቲሃ ዘወርቅ መክሊተ ወርቅ ትገብራ።

፴፱ ወእላንተ ኵሎን ንዋያቲሃ ግበር በአርአያ ዘከመ አር አይኩክ በደብር።

ምዕራፍ ፳፮።

፩ ወለደብተራ ግበር ዐሠርተ አዕፃደ እምቢሶስ ዕፁፍ፡ ወእምኅብረ ያክንት ወእምኅብረ ከብድ፡ ወለይ ከዑብ ወኪሩቤነ ግበሩ፡ ወበግብረ ምእናም ትገብሮ።

፪ ወኑኁ ለአሐዱ ዓፀድ ዕሥራ ወሰመንቱ በእመት፡ ወራኅቡ አርባዕቱ በእመት፡ ለአሐዱ ዐፀድ በመስፈርቱ ከማሁ ለይኩኑ።

፫ ወኀምስቱ አዕፃድ ይሳመኩ በበናቲሆሙ።

፬ ወግበር ኵሎ ኀምሳ መማስጠ ዘኅብረ ያክንት ላዕለ ከንፈረ አሐዱ ዓፀድ እምአፍአሃ።

፭ ወኀምሳ መማስጠ ግበር በጽንፈ ካልእ ዐፀድ፡ እምገጸ አፍአ ገጸሙ እንዘ ይሳመኩ በበይናቲሆሙ።

፮ ወግበር ኃምሳ ኖፃዳተ ዘወርቅ ወደምር አዕፃዳተ አሐዱ ምስለ ካልኡ በኖፃዳት ወይኩኑ አሐደ ደብተራ።

በምታፈስበት ገንዘብ ጽዋዎቹንም ከጸራ ወርቅ ሥራቸው።
ኅብስቱንም ዘወትር ቢት ማታ በፊቴ አኑር (ሠዋው)።
ከጸራ ከለዘበ ወርቅ ፋናው የሚቀመጥበት መቅረዝ ንም ሥራ፡ ፋናው ለሚቀመጥበትም መቅረዝ ዓምዱ፡ (አብራዕ) ግራ ቀኝ ያሉ አጽቆቿ መአኃዝ ሽቦዎቿ (ከበበ ርእስ) መግለሊቷ አበባዎችዋ ከዚ የማይለዩ ሥረ-ወጽ ሁነው ይሠሩ። ዘሌዋ፡ ፳፬ ፫።
ፋናው በሚያበራበት ተቅዋም በጐኗ የተሠሩ አጽቆች ስድስት ናቸው፡ (እነዚህም) ሦስቱ አጽቆች በአንድ ወገን ሦስቱ አጽቆች በአንድ ወገን ናቸው።
ሦስቱ ሽቦዎች በሥራ የተባበሩ ናቸው፡ ለአንዱ መግለሊት አበባ እንዳለው መብራቱ ከሚበራበት ከተቅዋም ሥረ-ወጽ ሁነው ለተሠሩ ስድስቱ መግለሊቶች እንዲሁ አበባ አላቸው። ዘፀ፡ ፴፯ ፲፰-፲፱፡ ዘኍ፡ ፰ ፬።
መብራቱ የሚበራበት የተቅዋም ሽቦዎቿ አራት ናቸው፡ አበባዎቿም ከዚያው ሥረ-ወጽ ናቸው።
ፋናው ከሚበራበት ከተቅዋም ሥረ-ወጽ ሁነው በተሠሩ ከሁለቱ አጽቆች በታች ሦስት መሽቢያዎች (ሽቦዎች) አሉ።
መግለሊቶቻቸውና አጽቆቻቸው ከዚ የማይለዩ ሥረ ወጽ ይሁኑ፡ እነዚህም ሁሉ ከንድ ከጸራ ከለዘበ ወርቅ ይሁኑ።
ምንባረ ፈትሏን ሰባት ሰባት አድርገው (ይሽውም) ከሥረ ወጹ ሌላ ሦስቱ በፊት፡ ሦስቱ በኋላ ሁኖ ያብራ።
ፈትሉን የሚስቡበት ወለባው የሚኰስትሩበት መቀሉ ዘይቱን የሚቀዱበት ጽዋው ከጸራ ከለዘበ ወርቅ የተሠራ ይሁን።
እነዚህንም ዕቃዎቿ ሁሉ በደብረ ሲና እንዳሳየሁህ አድርገህ ሥራ። ዘኍ፡ ፰ ፬፡ ፩ ዜና መዋ፡ ፳፰ ፲፩።

ምዕራፍ ፳፮።

ለደብተራ ኦሪት ዕጽፍ ሁኖ ከተሠራ ከነጭ ሐርና ከሰማያዊ ሐር ከብሩሩና ዕፅፍ ሁኖ ከተሠራ ከቀይ ሐር አሥር ፈርጅ ሥራላት (ከሊህም ከአራቱ ኅብር) ኪሩቤልን ሥራቸው፡ (ስትሠሩትም) በግብረ መርፌ ሥራ ሥሩት።
የአንዱ ፈርጅ አቈልቋዩ ሃያ ስምንት ክንድ ነው፡ ወርዱም አራት ክንድ ነው፡ የመጋረጃዎቹም (ፈርጆች) ሁሉ መጠን ልክ እንደዚሁ ይሁን።
አምስቱም ፈርጆች አንድ ወገን ሁነው አንዱ ከንዱ ጋር እርስ በርሳቸው ይገናኙ (ይጋጠሙ)።
እርስ በርሳቸው ከንፈር ለከንፈር ይገናኙ ዘንድ በአንድ ፈርጅ ከንፈር በሩቁ ከሰማያዊ ሐር የተሠራ አምሳ ተበት ቍልፍ (ቀለበት) አድርግ። ኤፌ፡ ፬ ፲፫።
በሁለተኛው ፈርጅ ከንፈር በሩቁ ከሰማያዊ ሐር የተሠራ ፊታቸው እርስ በርሳቸው እንዲገናኙ ሆነው አምሳ ተበት ቍልፍ ሥራ።
አምሳ የወርቅ ቀለበቶችን ሥራ፡ ፈርጆቹንም አንዱ ከንዱ ጋር በቀለበቶቹ አገናኝ ድንኳኑም (በቀለበት) አንድ ይሁን። ዘፀ፡ ፴፮ ፲፬።

፯ ወግበር ዐሥርተ ወአሐደ አዕፃደ ዘሠቅ ዘይከድኖ እምላዕሉ ለደብተራ ።

ድንኳኑን ከላይ እስከ ታች የሚሸፍነው የብስጥ አሥራ አንድ ፈርጅ ሥራ ።

፰ ወለለአሐዱ አሐዱ ሠቅ ኑኁ ሠላሳ በእመት ወራኅቡ ርብዕ በእመት ፡ ከመዝ እምጣኒሆሙ ለዐሠርቱ ወአሐዱ ።

እያንዳንዱም የብስጥ ፈርጅ አቈልቋዩ ሠላሳ ክንድ የወርዱም ስፋት አራት ክንድ የአሥራ አንዱም ፈርጆች መጠናቸው (ልካቸው) እንደዚሁ ነው ።

፱ ወደምር ኃምስተ ሠቃተ በበይናቲሆሙ ወሰብዐተ ሠቃተ ደምር በበይናቲሆሙ ፡ ወተዓፅፍ ሰብዓተ ሠቃተ መንገለ ገጸ ደብተራ ዐሥርተ ።

አምስቱን ፈርጅ ብስጥ እርስ በርሳቸው (በቀለበት) አንድ አድርጋቸው ሰባቱ ፈርጅ ብስጥም እርስ በርሳቸው እንዲገናኙ አድርግ ፡ ሰባተኛውም ፈርጅ መጋረጃ በድንኳኑ ፊት ይደረብ ።

፲ ወግበር ኃምሳ መማስጠ ላዕለ ከንፈረ አሐዱ ሠቅ ፡ ወኃምሳ መማስጠ ግበር ውስተ ከንፈረ ሠቅ ካልእ በዘትዴምር ቀዳማየ ።

አሥሩን ፈርጅ አንድ እንዳደረግኸው በአንድ ብስጥ ፈርጅ ከንፈር ላይ አምሳ ተበት ቍልፍ በሁለተኛውም ብስጥ ፈርጅ ከንፈር ላይ አምሳ ተበት ቍልፍ ሥራ ።

፲፩ ወግበር ኃምሳ ኖፃዳተ ዘብርት ፡ ወትዴምር መማስጠ በኖፃዳት ፡ ወታኀብር ሠቃተ ወይከውኑ አሐደ ።

ከዚህም አምሳ የብርት (የናስ) እንስት ቍልፍ ሥራ ፡ ተበት ቍልፉንም በእንስት ቍልፍ አገጣጥመው አምስቱንም ብስጥ ፈርጅና ስድስቱን ፈርጅ ብስጥም በተበት ቍልፍና በእንስት ቍልፍ አንድ አድርገው ሁሉም በቀለበት አንድ ይሁኑ ።

፲፪ ወታኀብር ዘይፈደፍድ እምሠቅ ዲበ ደብተራ ዘተርፈ ወትከድን ከዋላ ደብተራ ።

ከብስጥ የተረፈውን ከአራት ኀብር የበለጠውን በአራት ኀብር ላይ አልብሰው ስታለብስም በፊት በኋላ አልብሰው ።

፲፫ እመተ ዘይተርፍ ሠቃተ ደብተራ እምገዳሚሃ ለደብተራ እምለፌ ወእምለፌ ይከድኖ ።

የምታለብሰው ከክበሮ ቤት እስከ ደጃፉ ከግራ እስከ ቀኝ ያለውን ዓምድ ከድንኳኑ ብስጥ የተረፈው ክንድ ሙሉ ይሸፍነው ። ዘፀ ፴፯ ፲፱ ፡ ዘኍ ፳፬ ፰ ።

፲፬ ወአግብር ማእሰ በግዕ ሕሡየ ዘሥርየቱ ኅብረ ያክንት ዘይከድኖ ለሠቅ ።

ብስጡንም ከላይ ጀምሮ እስከ ታች ድረስ የሚሸፍነው ተለፍቶ ቀለም የገባ የበግ ማእሰ መጸጺትን ሥራ ።

፲፭ ወአግብር አዕማደ ለደብተራ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ፡ ዘዐሥሩ በእመት ቆሙ ለአሐዱ ዓምድ ፡ ወራኅቡ እመት ወመንፈቀ እመት ።

ሸምሸር ሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ለድንኳኑ ዓምዶችን ሥራለት ፡ ይኸውም የአንዱ ዓምድ ቍመቱ ሃያ ክንድ ፡ ወርዱ ክንድ ከስንዝር ይሁን ።

፲፮ ወመሰምክተ ሥረዊሁ ክልኤቱ ለአሐዱ ዓምድ እንዘ ይሰመክ ዓምድ ለዓምድ ፡ ከማሁ ግበር ለኵሉ ዓምደ ደብተራ ።

(ከመ ይሰመክ) ዓምድ ከዓምድ ጋር ተጠግቶ ይቆም ዘንድ አንድ ዓምድ የሚቆምበት ምዕማዱ ሁለት ይሁኑ ፡ ለያንዳንዱም የድንኳን ዓምድ እንዲሁ አድርገህ ሥራለት ።

፲፯ ወአግብር ዕሥራ አዕማደ መንገለ አዜብ ።

ሃያውን አዕማድ በአዜብ በኩል እንዲቆሙ አድርገህ ሥራቸው ።

፲፰ ወግበር ሎሙ ምዕማደ ዘብሩር አርበዐ ለዕሥራ አዕማድ ክልኤቱ ምዕማዱ ፡ ለአሐዱ ዓምድ ለክልኤሆሙ ገጸቲሁ ።

ለሃያው ዓምዶች አርባ የብር ምዕማድ ሥራላቸው ፡ ለአንዱ ዓምድ በሁለት ጥፍሮቹ የሚቆምባቸው ሁለት ምዕማድ ይሁኑ ። ዘፀ ፴፰ ፳፯ ።

፲፱ ወካልእ እምገጸ ሰሜን ዕሥራ አዕማደ ።

ሁለተኛ በሰሜን በኩል ሃያ አዕማድ ይቁሙ ።

፳ ወምዕማዶሙ ዘይበውሩ አዕማደ አርበዐ ዘብሩር ለለ አሐዱ ዓምድ ክልኤቱ ምእማዱ እምክልኤሆሙ፡ ገጸቲሁ ፡

አዕማዱን የሚሸከሙ አርባ የብር አዕማድ ይሁኑ ፡ እያንዳንዱም ዓምድ የሚቆምባቸው ምዕማዶች ሁለት ሁለት ናቸው ።

፳፩ ወእምድኅር እምገጸ ደብተራ መንገለ ባሕር ግበር ሰብዓተ አዕማደ ።

ለድንኳኑ በስተፊት በምዕራብ በኩል የሚቆሙ ስድስት ዓምዶችን ሥራ ።

፳፪ ወክልኤተ አዕማደ ግበር ዓዲ ለመዓዝነ ደብተራ እምድኅር ።

ዳግመኛ በስተኋላ ለድንኳኑ መዓዝን ማቅኛ የሚሆኑ ሁለት ዓምዶችን ሥራ ።

፳፫ ዕሩያነ ይኩኑ ወይድረጉ ፍጹመ እምታሕቱ እስከ ላዕሉ ፡ ወከማሁ ግበር ለክልኤሆሙ መዓዝን ።

ዓምዶቹም ትክክል ይሁኑ ፡ እነዚህም ከላይ ጀምሮ እስከ ታች ድረስ አንድ ይሁኑ ፡ እንዲሁም ለሁለቱ መዓዝኖች ማቅኛ መሰብሰቢያ ሁለት ሁለት ምዕማድ ሥራላቸው ።

፳፬ ወይኩኑ አዕማድ ሰመንተ ፡ ወምዕማዲሆሙ ዘብሩር ዐሠርቱ ወሰብዐቱ ።

ስምንት አዕማድ ይሁኑ ፡ ከብር የተሠሩ ምዕማዶቻቸውም አሥራ ሰባት ይሁኑ ።

፳፭ ወለለአሐዱ ዓምድ ክልኤቱ ክልኤቱ ምዕማዱ እምክልኤሆሙ ገጸቲሁ ።

የያንዳንዱም ዓምድ ምዕማድ በሁለት ጥፍሩ የሚቆምባቸው ሁለት ሁለት ይሁን ።

፳፮ ወግበር መናሥግተ ለአዕማደ ደብተራ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ።

ለደብተራ አሬት ሽምሽር ሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ማገሮችን ሥራላቸው ። ዘፀ፡ ፴፮ ፴፩ ።

፳፯ ኀምስቱ መናሥግት እምአሐዱ ገጽ፡ ወሐምስቱ መናሥግት ዘመንገለ ባሕር ።

አምስቱንም ማገሮች በአንድ ወገን በሰሜን አድርግ አምስቱንም ማገሮች በአንድ ወገን ማለት በምዕራብ በኩል አድርግ ።

፳፰ ወግበር ለመንሥግ ዘማእከል ይዕዱ በማእከለ አዕማድ እምጽንፍ ኀበ ጽንፍ ።

ሰማገሩም ከዳር እስከ ዳር ድረስ በዓምዶቹ መካከል ውስጥ ለውስጥ እንዲያልፍ አድርግለት፡ (እንደ ሽማኔ መወርወሪያ) ።

፳፱ ወለለአዕማድኒ ወለመናሥግት ቅፍሎሙ ወርቀ ወግበር አውቃፋተ ዘወርቅ ዘይከውኑ አብያተ ለመናሥግት ።

ዓምዶቹንም ማገሮቹንም ወርቅ ለብጣቸው፡ ለማገር ቤቶች የሚሆኑ የወርቅ አፃ ባሮችንም ሥራ ።

፴ ወግበር ለደብተራ በአርአያ ዘአርአይኩከ በደብር ።

ደብተራይቱንም በደብረ ሲና እንዳሳየሁህ አምሳል አድርገህ ሥራ ።

፴፩ ወግበር ላቲ መንጦላዕተ ዘኅብረ ያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ከዐብ ወቢሦስ ፍትል ወግበር በግብረ ምእናም ኪሩቤል ።

መጋረጃውንም ከሰማያዊ፡ ከሐምራዊ ዕጽፍ ሁኖ ከተሠራ ቀይ ሐርና ከተፈተለ ከጥሩ በፍታ አድርግ፡ ኪሩቤልንም በግብረ መርፌ ጠልፈህ ሥራ፡ (ኪሩቤልን አስመስለህ ሥራ) ። ዘፀ፡ ፳፰ ፱፡ ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፵፬ ።

፴፪ ወግበር አርባዕተ አዕማደ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ወቅፍሎሙ ወርቀ ወአርእስቲሆሙ ወርቅ ወግበር ሎሙ አርባዕተ ምዕማደ ዘብሩር ።

ሽምሽር ሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ አራቱን አዕማድ ሥራ፡ ወርቅንም ለብጣቸው ክባሶቻቸውም ወርቅ ይሁን፡ አራት የብር አዕማድንም ሥራላቸው።

፴፫ ወአንብር መንጦላዕተ ዲበ አዕማድ ወአብእ ውስተ ውሣጢሁ ለመንጦላዕት ታቦተ ዘመርጡል፡ ወይፍልጥ መንጦላዕት ውሣጢተ ወቀሰፋየ ቤተ መቅደስ ።

መጋረጃውን በአዕማድ ላይ አድርገው፡ ሕጉ ሥርዓቱ የሚጸናበት ታቦቲቱንም ከመጋረጃው ውስጥ አግባት መጋረጃውም የቤተ መቅደስ አፍአውንና ውስጡን የሚለይ ይሁን ። ዘኍ፡ ፫ ፴፩፡ ኢያ፡ ፬ ፲፩ ።

፴፬ ወይሜውር መንጦላዕት ታቦተ ዘመርጡል በቅድስተ ቅዱሳን ።

መጋረጃውም በቅድስተ ቅዱሳን ሁኖ ሕጉ ሥርዓቱ የሚጸናበት ታቦቲቱን ይጋርዳት ።

፴፭ ወአንብሮ ለማእድ እምአፍአሁ ለመንጦላዕት መንገለ መስዕ ወለተቅዋም አንብራ አንጻረ ማእድ በገጸ ደብተራ መንገለ አዜብ ።

ገበታውን ማእዱን ከመጋረጃው ውጭ በመስዕ በኩል አኑረው መቅረዟንም በገበታው ፊት ለፊት በአዜብ በኩል አኑራት ። ዘፀ፡ ፵ ፳፪፡ ዕብ፡ ፱ ፪ ።

፴፮ ወግበር ብቲ መንጦላዕተ ዘይከድና ለኆኅተ ደብተራ እምያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ከዐብ፡ ወቢሦስ ክዑብ በብዑድ ግብረት ።

ከሰማያዊና ከሐምራዊ ሐር፡ ከቀይና ከብጫ ሐር፡ በጥልፍ አሠራር የተሠራ የደብተራ አሬትን ደጃፍ የሚጋርዳት መጋረጃ ሥራላት ። ዘፀ፡ ፴፮ ፴፯ ።

፴፯ ወግበር ለመንጦላዕት ኀምስተ አዕማደ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ወቅፍሎሙ ወርቀ፡ ወአርእስቲሆሙኒ ወርቅ፡ ወግበር ሎሙ ኀምስተ አዕማደ ዘብርት ።

ለመጋረጃውም ከማይነቅዝ ዕንጨት ቈርጠህ አምስት ምሰሶዎች አድርገህ ወርቅ ለብጣቸው፡ ኵላቦቻቸውም (ክባሶቻቸውም) ወርቅ ይሁን አምስት የብርት ምዕማድንም ሥራላቸው ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

፩ ወአግብር ምሥዋዐ ዘመሥዋዕት እምዕፅ ዘኢይነቅዝ፡ ዘኀምስቱ በእመት ኑኁ፡ ወኀምስቱ በእመት ራኅቡ፡ ርቡዐ ለይኩን፡ ወሠልሰ በእመት ይኩን ቆሙ ።

ርዝመቱ አምስት ክንድ፡ ወርዱ አምስት ክንድ የሚሆን ከማይነቅዝ ዕንጨት መሥዋዕት የሚሠዋበትን መሠውያ ሥራ ይኸውም አራት ገጽ ሁኖ ምዕዙን ይሁን ቍመቱም ሦስት ክንድ ይሁን ። ሕዝ፡ ፵፫ ፲፫ ።

፪ ወግበር ሎቱ አቅርንተ ዲበ አርባዕቱ መዓዝኒሁ፡ ወእምኔሁ ይፃኡ አቅርንቲሁ ወቅፍሎ ብርተ ።

በአራት መዓዝኑም ላይ ቀንዶችን አውጣለት ቀንዶቹም ከሱ የማይለዩ ሥረወዕ ይሁኑ ከብርትም ለብጠው ።

፫ ወግበር ሎቱ ቀጸላ፡ ወግበር ንዋያተ ለምሥዋዕ፡ ምግኅሣተ ወጸሐራተ መፍያላተ ወመኖስሰ ሥጋ፡ ወመሳውደ እሳት፡ ወኵሎ ግበር እምብርት ።

በዙርያውም ከንፈር አውጣለት ለመሠውያውም ዕቃዎችን ሥራለት፡ አመዱን የሚያፍሱበት የብርት አንቀብ ደም የሚቀበሉበት የብርት እንሥራ፡ ጣሳዎች ሦስት ልሳን ያለው የሥጋ መውጊያ፡ እሳቱን የሚጭሩበት

፬ ወእግብር መጥበስቶ ለምሥዋዕ ስቅሉቀ ከመ መሥግርተ ዓሣ ዘብርት ፡ ወእግብር ሎቱ ለመጥበስት አርባዕተ ኅልቀታተ ዘብርት ፡ ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሁ ።

፭ ወአንብሮ ለመጥበስት በቤተ መሥዋዕት ታሕተ ፡ ወይኩን በመንፈቀ ቤተ መሥዋዕት ።

፮ ወግበር አርባዕተ አውቃፋተ ዘብርት በአርባዕቱ መዓዝኒሁ ፡ ከመ ይኩኑ አብያተ ለመግውሪሁ ።

፯ ወግበር መግውርተ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ለቤተ ምሥዋዕ ፡ ወቅፍሎሙ ብርተ ።

፰ ወአብእ መግውሪሁ ውስተ አውቃፋት ዘላዕለ ገበዋተ ምሥዋዕ ከመ ያንሥኡ በሙ ።

፱ ወፍሉገ ይኩን ሰሌዳሁ በከመ አርአይኩከ በደብር ከማሁ ግበር ።

፲ ወግበር ላቲ ዓፀደ ለደብተራ መንገለ አዜብ እንተ የማን ወመንጦላዕቱ ለዓፀድ እምቢሶስ ዕፁፍ ወኑኁ ምእት በእመት እምአሐዱ ምስማክ ።

፲፩ ወአዕማዲሁ ዕሥራ ፡ ወምዕማዲሆሙ ዕሥራ ዘብርት ወሞፃዳቲሆሙ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብሩር ።

፲፪ ከመዝ ግበር ለምስማክ ዘመንገለ ሰሜን መመንጦላዕቱ ምእት በእመት ኑኁ ፡ ወአዕማዲሁ ዕሥራ ዘብሩር ፡ ወምዕማዲሆሙ ዕሥራ ዘብርት ፡ ወሞፃዳቲሆሙ ፡ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብሩር ።

፲፫ ወለራኅበ ዓፀድ ዘገጸ ባሕር መንጦላዕቱ ሐምሳ በእመት ፡ ወአዕማዲሁ ዐሠርቱ ወምዕማዲሆሙ ዓሠርቱ ።

፲፬ ወዐሠርቱ ወሐምስቱ በእመት ኑኁ ለመንጦላዕት እምገጸ አሐዱ ምስማክ ፡ ወአዕማዲሁ ሠለስቱ ፡ ወምዕማዲሆሙ ሠለስቱ ።

፲፭ ወእምክልኤ ምስማክ ዐሠርቱ ወሐምስቱ በእመት ኑኁ ለመንጦላዕት ፡ አዕማዲሁ ሠለስቱ ፡ ወምዕማዲሆሙ ሠለስቱ ።

፲፮ ወለአንቀጸ ዐፀድ መንጦላዕት ዕሥራ በእመት ኑኁ ዘያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ክዑብ ወቢሶስ ክዑብ ፡ ወብዑደ ይኩን በግብረ መርፍእ ፡ አዕማዲሁ አርባዕቱ ፡ ወምዕማዲሆሙ አርባዕቱ ።

፲፯ ወኵሉ አዕማድ ዓፀድ ዘዓውዱ ይትቀፈሉ ብሩረ ፡ ወአርእስቲሆሙኒ ብሩር ፡ ወምዕማዲሆሙኒ ብርት ።

፲፰ ወኑኁ ለዓፀድ ምእት በእመት ፡ ወራኅቡ ሐምሳ በእመት ፡ ወቆሙ ሐምሳ በእመት ፡ እምቢሶስ ክዑብ ፡ ወምዕማዲሆሙ ብርት ።

፲፱ ወኵሉ ንዋየ ደብተራ በኵሉ ግብሩ ፡ ወመታግሪሁ ወመታክሊሁ ፡ ወመታክለ ዓፀዱ ብርት ።

፳ ወአንተ አዝዞሙ ለደቂቀ እስራኤል ይንሥኡ ቅብዐ

መጫሪያዎችን ይህን ሁሉ ዕቃ ከብርት (ከናስ) ሥራው ።
የብርት የሚሆን የመሠውያውንም መጥበሻ እንደ ዓሣ መረብ የተበሳሳ አድርገህ ሥራው ፡ ለመጥበሻውም በአራት መዓዝኑ ከብርት የተሠራ አራት ቀለበት ሥራለት።
መጥበሻውንም ከመሠውያው ውስጥ በታች አድርገው እሱም በመሠውያው ቤት ውስጥ እኩሌታ ይንጠልጠል።
ለመሸከሚያዎቹ ማንሻ ቤት እንዲሆኑ በአራቱ መዓዝን ከብርት የሚሠሩ አራት አምባሮችን ሥራ ።
ለምሥዋዑ መሸከሚያዎች ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ መሸከሚያዎችን መሎጊያዎችን ሠርተህ ብርት ለብጣቸው ። ዘኍ ፡ ፬ ፲፫ ፡ ኢሳ ፶፪ ፲፩ ።
ምሥዋዑን ያነሡባቸው ዘንድ ከምሥዋዑ ጐኖች በላይ ባሉ ቀለበቶች መሎጊያዎቹን አግባ ።
በጐኑም ፈለግ (ፈሳሽ) አውጣለት ፡ በደብረ ሲና እንዳሳየሁህ እንዲሁ አድርግ ።
ምሥራቅ ቀኝዋ በሚሆን በአዜብ በኩል ለደብተራ ኦሪት የሸማ አጥር መጋረጃ ሥራላት ፡ የሸማውም አጥር ዕጽፍ ሁኖ ከተሠራ ከነጭና ከብጫ ሐር የተሠራ የተፈተለ ይሁን ፡ አቈልቋዩም በአንድ ወገን መቶ ክንድ ይሁን።
የብርት የሚሆኑ ምዕማዶች ሃያ ፡ አዕማዶቹም ሃያ ናቸው ፡ የምሰሶዎቹም ቀለበቶችና ዘንጎች የብር ናቸው ።
በአዜብ በኩል እንደ ሠራኸው ፡ በሰሜንም በኩል እንደዚያው የሸማ አጥር መጋረጃ ሥራለት ፡ የሸማውም አጥር አቈልቋዩ መቶ ክንድ ይሁን ፡ የብር የሆኑ ዓምዶቹም ሃያ ናቸው ።
በስተምዕራብ ያለ የሸማው አጥር ስፋት አምሳ ክንድ ነው ፡ አዕማዱም አሥር ናቸው ፡ ምዕማዶቻቸውም እግሮቻቸውም ዓሥር ናቸው ። ዘፀ ፡ ፴፱ ፯ ፡ ዘኍ ፡ ፬ ፲፫ ።
በአንድ ወገን ያለው የመጋረጃው አቈልቋዩ አሥራ አምስት ክንድ ነው ፡ አዕማዱም ሦስት ናቸው ፡ ምዕማዶቻቸውም ሦስት ናቸው ።
በሁለተኛው ወገን ያለው የመጋረጃው አቈልቋዩ አሥራ አምስት ክንድ ነው ፡ አዕማዱና ምዕማዶቻቸውም ሦስት ሦስት ናቸው ።
በስተ መግቢያው ያለው ከሰማያዊ ሐር ዕጽፍ ሁኖ የተሠራ የመጋረጃው አቈልቋዩ ሃያ ክንድ ሁኖ በልዩ ግብረ መርፌ የተሠራ ይሁን አዕማዱና ምዕማዶቻቸውም አራት አራት ናቸው ፡ ዘሌዋ ፡ ፳ ፳ ።
በዙርያው ያሉ የሸማው አጥር ምሰሶዎች ሁሉ ብር ይለበጡ ፡ ከበሶቻቸውም የብር ናቸው ፡ ምዕማዳቸውም ብርት ይሁን ።
ዕጽፍ ሁኖ ከተፈተለ ከነጭና ከብጫ ሐር የተሠራው የሸማው አጥር (መጋረጃው) ወደላይ ቍመቱ አምሳ ክንድ ነው ፡ የአዕማዱም ምዕማድ የብርት ነው ።
የደብተራ ኦሪት ዕቃ ሁሉ በሚሠራበት ሥራ ሁሉ (መታግሪሁ) ቍልፉ (መታክል) ከስማው ብርት ይሁን ፡ የአደባበዩ ክስማውም የናስ ይሁን ።
አንተም መብራቱን ያበሩ ዘንድ ለመብራት መጀመ

ዘይት ዘቀዳሚ ቅስመታ ንጹሕ ወውጉእ ፡ ለብርሃን ከመ ያኅትዉ ማኅቶተ በውስተ ደብተራ አፍአ እመንጦላዕት ዘቅድመ ትእዛዝ ።

፵፫ ወየኃትዉ አሮን ወደቂቁ እምሠርክ እስከ ነግህ ፡ ቅድመ እግዚአብሔር ሕግ ለዝሉፉ ለትውልዶሙ ፡ እምደቂቀ እስራኤል ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

፩ ወአቅርቦ ኀቤከ ለአሮን እኁከ ወለደቂቁ ምስሌሁ እምደቂቀ እስራኤል ከመ ይኩኑ ሊተ አሮን ወናዳብ ወአብዩድ ወአልአዛር ወይታምር ።

፪ ወግበር አራዘ ቅዱሰ ለአሮን ለክብር ወለሡራኄ ።

፫ ወአንተ አይድዕ ለኵሉ ጠቢባነ ልብ ዘመላእኩ ላዕሌሆሙ መንፈሰ ጥበብ ወእሙንቱ ይግበሩ አራዘ ቅዱሰ ለቤተ መቅደስ ፡ በዘበቱ ይቄድሱ ኪያየ ።

፬ ወእሉ አልባስ ዘይገብሩ ኤፉድ ወሎግዮ ፡ ወጶዴሬ ወቢሦስ ዘቍጽሮ ወአክሊል ወድርማንቅ ዘሐቌ ወቅናታት፤

፭ ወእሙንቱ ይንሥኡ ወርቀ ወያክንተ ወኅብረ ክብድ ፡ ወለየ ክዑበ ወቢሦሰ ።

፮ ወይግበሩ ኤፉደ እምወርቅ ፡ ወያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ወቢሦስ ፍቱል በግብረ መርፍእ ፡ ወግብሩ ግብረ ምእናም ብሁድ ።

፯ ወክልኤተ ይኩና መታክፈሁ እለ ይትላጸቃ በበይናን አሐቲ ዲበ አሐቲ እምክልኤሆን ገጸ ግብረቶን ።

፰ ወእንመተ ትብልያሁ ዘላዕሌሁ እምግብረቶን ድሙራተ ይኩና ዘወርቅ ወያክንት ፡ ወኅብረ ክብድ ወለይ ክዑብ ፡ ወቢሦስ ክዑብ ።

፱ ወንሣእ ክልኤተ አእባነ መረግድ ወግልፍ ላዕሌሆሙ አስማተ ደቂቀ እስራኤል ።

፲ ስድስተ አስማተ ላዕለ አሐዱ እብን ፡ ወስድስተ አስማተ ላዕለ አሐዱ እብን በበአዝማዲሆሙ ።

፲፩ ወግበር ግብረ ዘኪን ኅርወተ ዓይነ ማኅተም ፡ ወበክልኤቱ አእባን ዘላዕሌሆሙ አስማተ ደቂቀ እስራኤል ።

፲፪ መአኃዘ ወርቅ ትገብር በዓውዶሙ ወታነብሮሙ ለክልኤቱ አእባን ላዕለ መትከፈ ኤፉድ ፡ ተዝካረ በእንቲአሆሙ ።

፲፫ ወይነሥእ አሮን አስማቲሆሙ በቅድመ እግዚአብሔር ላዕለ ክልኤቱ መታክፍቲሁ ለአዘክሮቶሙ ፡ ወግበር አራዊተ ምድር እምወርቅ ንጹሕ ።

ሪያ የተቀዳውንና መላልሶ የተጠራውን ዘይቱን ያመጡ ዘንድ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው፤ ይህም ትእዛዝ በሚጠበቅበት በአምሪቱ ክንድ አንጻር ከመጋረጃው ውጭ ይሁን ።

ይኸውንም ልጆቹና አሮን ከማታ ጀምሮ እስከ ጧት ድረስ በእግዚአብሔር ፊት ሲያበሩ ይኑሩ፤ ይኸውም ከእስራኤል ለሚወለዱ ሰዎች ለዘለዓለሙ ሥርዓት ይሁን ። ዘሌዋ፡ ፳፬ ፪ ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

ከእስራኤል ልጆች ለይተህ ወንድምህ አሮንን ከልጆቹ ጋር ወደ አንተ አቅርበው አሮንና ልጆቹ አብዩድ ናዳብ አልአዛርና ይታምር ይሠውልኝ ዘንድ ።

ለክብር ለጌጽ እንዲሆን ለወንድምህ ለአሮን የከበረ ልብስ ቀሚስ አሠራለት ። ዘኍ፡ ፰ ፳፮

የጥበብን ሀብት ላሳደርኩባቸው ዕውቀት ላላቸው ሁሉ አንተ ንገር፤ እነሱም (ካህናቱ) ለቤተ መቅደስ መገልገያ ሊሆን እኔን የሚያመሰግኑበትን የተለየ ልብስ ይሥሩ።

የሚሠሩባቸውም ልብሶች እሊህ ናቸው፤ (ኤፉድ) ልብሰ መትከፍ (ሎግዮ) የደረት ልብስ (ጶዴሬ) እጅ ሰፊ ቀሚስ፡ (ወቢሦስ ዘቍጽሮ) ከነጭ ሐር የተሠራ እጀጠባብ አክሊል ኩፌት ወገባቸውን የሚታጠቁበት ልባልባ ዝናር።

እነሱም ወርቁን ሰማያዊውን ሐር ዕጽፍ ሁኖ የተሠራ የተፈተለ ቀይ ሐር ብጫ ሐር (ከእስራኤል ይውሰዱ)።

ከወርቅ ከሰማያዊ ሐር፤ ከብጫ ሐር፤ ከሐምራዊ ሐር ዕጽፍ ሁኖ ከተሠራ ቀይ ሐር ከተፈተለ ከነጭ ሐር ከዚህ ከሬቱ ኅብር ግምጃ ጋር ወርቁን በጥልፍ እያስማሙ የጫንቃውን ልብስ በግብረ መርፌ ሥራ ይሥሩ፡ የዚህም ሁሉ ሥራው በተለየ በግብረ መርፌ ሥራ ይሁን ።

በጫንቃው የሚለብሳቸው የኤፉድ ፊርጆች አሠራራቸው ሁለት ወገን ሁኖ አንዲቱ ከአንዲቱ ጋር እርስ በርሳቸው የተጋጠሙ ሁለት ይሁኑ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፪ ።

ሥራቸውም ከወርቅ ከሰማያዊ ሐር ከሐምራዊ ሐር፤ ዕጽፍ ሁኖ ከተሠራ ብጫ ሐር፡ ዕጽፍ ሁኖ ከተፈተለ ቀይ ሐር የሚሆን (በአሮን) ጫንቃ ላይ ያሉ የኤፉድ ሥራዎች በጫንቃው ላይ የተገናኙ ይሁኑ ።

የመረግድ አዕናቍ አምጥተህ የአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ስም በላያቸው ላይ ቅረጽበት ።

ስድስቱን ስሞች በአንድ ዕንቍ፡ ስድስቱን ስሞች በአንድ ዕንቍ፤ በየወገናቸው ቅረጽ ።

የእስራኤልን ልጆች አስማት በተጻፈባቸው በሁለቱ አዕናቍ ዙርያ ዕንቍን የሚይዝ የወርቅ ቀለበት አበጅለት በዕንቍ ላይ የሚጻፈውም የስማቸውን አቀራረጽ እንደ ማኅተም አቀራረጽ አድርገህ በጥበብ ሥራ ።

ሁለቱንም ዕንቆች ለእስራኤል መታሰቢያ ሊሆኑ በልብሰ መትከፍ በኤፉድ ላይ በሐር ጠልፈህ አያይዛቸው ።

አሮንም የአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ስም የተጻፈባቸው አዕናቍ ያሉበትን ኤፉድን እስራኤልን በእግዚአብሔር ፊት ለማሳሰብ በሁለት ጫንቃዎቹ ላይ ለብሶ ይግባ ።

፲፬ ወእግብር ክልኤተ ሰናስለ እምወርቅ ንጹሕ ድሙረ፡ ግብረ ጽፉረ ወአንብር ሰናስለ ዲበ አራዊተ ምድር ።

ሰሁለቱም እበቦች እንደ ቋድ ሥራ የተታታ አድርገህ ከጸራ ወርቅ ሁለት የወርቅ ሰንሰሎቶች አሠራ፡ ሁለቱንም የወርቅ ሰንሰለቶች በሁለቱ የወርቅ እበቦች ላይ አኑር ።

፲፭ ወግበር ሎግዮ ዘፍትሕ በግብረ ምእናም፡ በሐሳበ ኤፉድ ግበር በወርቅ ወበያክንት ወበኅብረ ከበድ ወለይ ከዐብ ወቢሦስ ከዐብ ።

ከዚህም በኋላ ኢታምልክ የሚጠበቅበት በግብረ መርሖ ሥራ የተሠራ ልብሰ እንግድዓ ሥራ፡ ወርዱንም ቍመቱንም በኤፉድ ልክ አድርገህ ከአራቱ ኅብር አምስተኛ ወርቅ ሥራው ። ዘሌዋ፡ ፰ ፰፡ ኢሳ፡ ፶፱ ፲፯ ።

፲፮ ወትገብሮ ርቡዐ ወውጡሐ ወይኩን ዓጽፍ ዘእመት ኑኑ፡ ወእመት ራኅቡ ።

ይህንም በአራት ወገን ምዕዙን አድርገህ የተነፋ አድርገው ልብሱነቱም አቈልቋዩ ከንድ ወርዱም ከንድ ይሁን።

፲፯ ወአንብር ላዕሌሁ አእባነ በአርበዕቱ ፆታ፡ አሐዱ ፆታ ዘእብን ይትገበር ዘሰርድዮን ወዘጳዝዮን ወዘመረግድ ።

እነዚህንም ዕንቆች በሎግዮ ላይ በአራት ወገን አኑራቸው፡ ከዕንቍ የተሠራ አንድ ወገን ሰርድዮን፡ ጳዝዮን መረግድ ከሚባል ዕንቍ ነው ።

፲፰ ወካልእ ፆታ ዘእብን ከመ ፍሕም ወሰንፔር ወኢያሰጲድ ።

የሁለተኛውም ወገን የዕንቍ ስም ፍሕም፡ ሰንፔር፡ ኢያሰጲድ የሚባል ሦስት ዕንቍ ነው ።

፲፱ ወሣልስ ፆታ ዘለግርዮን ወአከጥስ፡ ወአሜቴስጢኖስ ።

ሦስተኛውም ወገን ለግርዮን አካጥስ አሜቴስጢኖስ የሚባል ሦስት ዕንቍ ነው ።

፳ ወራብዕ ፆታ በእብነ ዘኅብረ ወርቅ ወቢረሌ፡ ወሦም ወይኩን ልቡጠ በወርቅ፡ ወእሱረ በወርቅ በበፆታሁ ።

በዕንቍ የተሠራ አራተኛውም ወገን ኅብረ ወርቅ ቢረሌ ሦም የሚባል ሦስት ዕንቍ ነው፡ ይኸውም በየወገን በየወገኑ በወርቅ የተለበጠ በወርቅ የታሰረ ይሁን ።

፳፩ ወእእበኒሁ ይትገበሩ በአስማቲሆሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ሕዝበ እስራኤል፡ ወይትገለፉ ከመ ግልፈተ ዓይነ ማኅተም ለለስሞሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ሕዝበ እስራኤል!

ዕንቆቹም በአሥራ ሁለት የእስራኤል ልጆች ስሞች ይሠሩ እንደ ማኅተም መልክ አቀራረጽ ሁነው ለአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል በየስማቸው ይቀረጹ ።

፳፪ ወግበር ሰናስለ ለሎግዮ ዘጽፍሮ ወጽፍርሁኒ ከመ ዘርዚቅ ዘወርቅ ንጹሕ ።

ለተጐነጐነው ሎግዮም የወርቅ ሰንሰለት ሥራለት፡ ከጸራ ወርቅ የተሠራው ሰንሰለትም (ከመ ዘርዚቅ) እንደ ዓሣ መረብ የተበሳሳ ይሁን ።

፳፫ ወግበር ክልኤተ ኅልቀታተ ወርቅ፡ ወታነብሮሙ ለክልኤቱ ኅልቀታት ላዕለ ክልኤቱ ጽነፊሁ ለሎግዮ ።

ሁለት የወርቅ ቀለበቶችን ሠርተህ ሁለቱንም ቀለበቶች በሁለቱ የሎግዮ ዘርፍ ላይ አኑራቸው ።

፳፬ ወታነብሮሙ ለክልኤቱ ጽፍሮ ወርቅ ላዕለ ክልኤቱ ኅልቀታት ዘጽንፈ ሎግዮ ።

እንደ ዓሣ መረብ የተበሳሱ ሁለቱን የወርቅ ሰንሰለቶችንም በሎግዮ ዳርቻ ላይ ባሉ በሁለቱ የወርቅ ቀለበቶች ላይ በሁለት ወገን አኑራቸው ።

፳፭ ወለክልኤቱ ጽነፊሁ ታነብር ክልኤተ ጽፍሮ ላዕለ ክልኤቱ ከበበ ጥውዮ፡ ወታነብሮ ላዕለ መትከፈ ኤፉድ መንገለ ገጹ በማኅበርቱ ።

ሁለቱን የወርቅ ሰንሰለቶች በኤፉዱ ጫንቃ ላይ በስተፊቱ በሁለት ወገን አገናኛቸው ።

፳፮ ወግበር ክልኤተ ሕልቀታተ ወርቅ፡ ወታነብሮሙ ላዕለ ክልኤቱ ጽነፊሁ ለሎግዮ ኀበ ከንፈሩ፡ ኀበ ዘየኃልፍ ኤፉድ እንተ ውስጥ ።

ለእነዚህ ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ሥራላቸው፡ እነዚህም ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ኤፉድ በውስጡ በሚያልፍበት በከንፈረ ሎግዮ ላይ በሁለት ወገን አኑራቸው ።

፳፯ ወግበር ክልኤተ ኅልቀታተ ወርቅ ወታነብሮሙ ላዕለ ክልኤቱ መታክፈ ኤፉድ ኀበ ይትረአይ መንገለ ገጹ በማኅበርቱ፡ መልዕልቴሁ ለእንመተ ኤፉድ ።

ዳግመኛ ለኤፉድና ለሎግዮ ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ሥራላቸው እነዚህንም ሁለት የወርቅ ቀለበቶች በኤፉድ ሥራ ላይ ኤፉድና ሎግዮ በሚገናኙበት ፊቱም በሚተያይበት በሁለቱ የኤፉድ ጫንቃዎች ላይ አኑራቸው ።

፳፰ ወያስተእኅዝዎ ለሎግዮ እምኅልቀታቲሁ ኀበ ኅልቀታተ ኤፉድ በፈትለ ያክንት፡ ከመ ይኩን ላዕለ እንመተ ኤፉድ ወኢያንጠልል ሎግዮ እምኤፉድ ።

ሎግዮ በኤፉድ ሥራ ላይ ይሆን ዘንድ ሎግዮም ከኤፉድ ተለይቶ እንይነጣጠል፡ ሎግዮን ከቀለበቶቹ ወደ ኤፉድ ቀለበቶች በሰማያዊ ሐር ፈትል ያያይዙት ።

፳፱ ወይንሣእ አሮን አስማተ ደቂቀ እስራኤል መልዕልተ እንግድዓሁ ለሎግዮ ዘፍትሕ፡ በበዊአቱ ውስተ መቅደስ ከመ ያዘክሮሙ ቅድመ እግዚአብሔር ዘልፈ ።

እስራኤልን ዘወትር ለእግዚአብሔር ፊት በበጎ ነገር ሊያሳስበቸው አሮን ወደ ቤተ መቅደስ በሚገባበት ጊዜ (የቸርነቱ ፍርድ በሚፈረድበት) በሎግዮ በደረቱ ላይ አድርጎ የእስራኤልን ልጆች ስም ይዞ ይሂድ ።

፴ ወታነብር ኀበ ሎግዮ ዘፍትሕ፡ መብርሂያተ ወማኅተማተ ወይኩኑ ላዕለ ልበ አሮን ሰበ ይበውእ ቤተ መቅደስ

የቸርነቱ ፍርድ በሚፈረድበት፡ በሎግዮ በሐርና በወርቅ ግርጻ የተቈለፉ ንሥሩ ሁለቱን አዕናቍ በሎግዮ ላይ

ቅድመ እግዚአብሔር ያብእ ፍትሐሙ ለውሉደ እስራኤል ዲበ እንግድዓሁ ዘልፈ ።

፴፩ ወግበር ጵዴሬ ዘኵለንታሁ በያክንት ።

፴፪ ወአፈ መልበስቱ እምኔሁ ይኩን ማእከለ በዓውዱ በግብረ ምእናም፣ ወድማሬሁ እንም እምኔሁ ከመ ኢይትበተክ ።

፴፫ ወግበር እመልዕልቴሁ በዓውዱ መትሕተ መልበስቱ ከመ ፍሬያተ ሮማን ዘያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ ።

፴፬ ወጸናጽላተ ወርቅ በማእከለ ሮማን፣ ወሮማን ማእከለ ጸናጽለ ወርቅ መልዕልተ ጵዴሬ እንተ ዓውድ፣ ወይኩን ላዕለ አሮን ለተልእኮ ።

፴፭ ወይግበር አሮን ሶበ ይሠውዕ በቃል ዘይሰማዕ እንዘ ይበውእ ቤተ መቅደሰ ቅድመ እግዚአብሔር፣ ወእንዘሂ ይወጽእ ከማሁ ከመ ኢይሙት ።

፴፮ ወግበር ቈጽለ ወርቅ ረቃቀ እምወርቅ ንጹሕ ወትገብር ላዕሌሃ አርአያ ማኅተም ቅዱስ ለእግዚአብሔር ።

፴፯ ወታነብራ ዲበ ዘኅብረ ያክንት ፍትሎ ወታነብራ ዲበ አክሊል መንገለ ፍጽሙ፣ ወትኩን ውስተ ፍጽሙ ለአሮን ።

፴፰ ወይንሣእ አሮን ኃጢአተ ቅድሳት ዘቀደሱ ውሉደ እስራኤል እምኵሉ ሀብተ ቅድሳቶሙ፣ ወይኩን ውስተ ፍጽሙ ለአሮን ከመ ይኩን ሎሙ ሥምረ ለእግዚአብሔር ።

፴፱ ወትገብር አራዘ እምቢሶስ፣ ወአክሊለ ዘቢሶስ፣ ወቅናተ ዘኅብረ ግብረቱ ።

፵ ወለደቂቀ አሮን ትገብር ሎሙ አልባሰ ዘቢሶስ፣ ወቅናታተ ወቆብዓተ ወይኩን ለክብር ወለአንክሮ ።

፵፩ ወአግብር ሎሙ ድርግንቀ ዘአጌ ከመ ይሠውሮሙ ኀፍረቶሙ ፤ ወኀበ ይከድና እምሐቌ እስከ መናቅዕ ለይኩና ።

፵፪ ወታለብሶ ለአሮን እኁከ ወለደቂቁሂ ምስሌሁ፣ ወቅብኦሙ ወአጽሐዶሙ እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ፣ ወቀድሶሙ ከመ ይሡእ ሊተ ።

፵፫ ወከማሁ ለይልበሱ አሮን ወደቂቁ ሶበ ይበውኡ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ሶበ ይቀርቡ ይሡዑ ኀበ ምሥዋዐ ቤተ መቅደስ ።
ወኢያምጽኡ ላዕሌሆሙ ኃጢአተ ወኢይሙቱ፣ ሕግ ዘለዓለም ውእቱ ሎቱ ወለዘርኡ እምድኅሬሁ ።

ኣኑራቸው፣ እነዚህም አሮን ስለ እስራኤል ልጆች ሊያስፈርድላቸው ልመናቸውን ይዞ ወደ ቤተ መቅደስ በሚገባበት ጊዜ በደረቱ ላይ እንደ ወርቅ ማርዳ ይሁኑ ።

ለነዚህም ከእግር እስከ ራሱ ከሰማያዊ ሐር የተሠራ እጀ ሰፊ ቀሚስ ሥራለት ። ዕዝ፡ ፪ ፳፫ ።

አንገትጌውም በግብረ መርፌ የተጠለፈ ሁኖ በዙርያው መካከል ሥረ-ወዕ ይሁን፣ እንዳይቀደድም እንደ ጥሩር የተሠራ ጥልፍ በአንገትጌው ዙርያ ይሁንበት ።

በታችኛውም ዘርፍ ዙርያ ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከቀይም ግምጃ እንደ ሮማን ፍሬ ያለ ሥራለት፣ የወርቅ ጸናጽሎችንም ሥራለት ።

በሞሉጣ ግምጃ ላይ በዙርያው ጸናጽል መካከል የወርቅ ሮማንን በወርቅ ሮማን መካከል የወርቅ ጸናጽልን አድርግበት፣ ይህም ሁሉ በአሮን ላይ ሁኖ ለመገልገያ ይሁን።

አሮንም ወደ ቤተ መቅደስ ሲገባ በእግዚአብሔር ፊት በሚሠዋበት ጊዜ በሚሰማ ቃል ያድርግ፣ ሲወጣም (እንዳይቀሠፍ) እንዲሁ ያድርግ ።

ወርቁን ከጸራ ወርቅ ለይተህ እንደ ቅጠል አሳስተህ ሥራ፣ በላይዋም ላይ እንደ ማኅተም ቅርጽ (ራስ ወርቅ) ቅረጽበት፣ በራስ ወርቁም ላይ (አህያ ሸራህያ አልሻዳይ) የሚባሉ ቃላት ቅረጽበት ።

ይህችንም እንደ ራስ ወርቅ ያለችውን ከሰማያዊ ኅብር በተፈተለ ክር በአሮን አክሊል ላይ በስተፊቱ አንጠልጥላት ። ፩ ዜና መዋ፡ ፲፯ ፳፬፣ ዘካ፡ ፲፬ ፳ ።

በአሮንም ግምባር ላይ ትሁን፣ እስራኤል ስለ ኃጢአታቸው ከከብታቸው ለይተው ካቀረቡት ሁሉ ጋር ለኃጢአታችን ማስተሥረያ ይሆነናል፣ እግዚአብሔር ይቀበለናል ብለው አክብረው ያቀረቡት ይህን ራስ ወርቅ አሮን በራሱ ላይ ደፍቶ ወደ ቤተ መቅደስ ይግባ ።

ከነጭ ሐር፣ እጀ ጠባብ ቀሚስ ከነጭ ሐርም ኩፌት ከአራቱ ኅብር የተጠለፈ ዝናርንም ሥራ ።

ለአሮንም ልጆች ሊከበሩበት ሊደነቁበት ከነጭ ሐር ቀሚስ ዝናር ኩፌት ሥራላቸው ።

ኃፍረታቸውን እንዲሠውርላቸው ከወገባቸው እስከ ቁርጭምጭማቸው የሚያለብሳቸው የነጭ ሐር ልብልብ አሠራላቸው ። ዘፀ፡ ፴፬ ፳፯፣ ሕዝ፡ ፵፬ ፲፯ ።

(ይህንም) ልብስ (አስቀድመህ) ለወንድምህ ለአሮን አልብሰው፣ ከሱም ጋራ ለልጆቹ አልብሳቸው (ሃብተ ክህነት የሚቀበሉበት) አራት ሽቱ አምስተኛ ዘይትንም ቀብቸው፣ በሽቱና በዘይትም እግሮቻቸውንና እጆቻቸውን አለዝበህ ለኔ መሥዋዕት እንዲያቀርቡልኝ አክብረህ ሹማቸው ። ዘፀ፡ ፳ ፯፣ ሌዋ፡ ፲ ፯ ።

አሮንና ልጆቹ ወደ ደብተራ ኦሪት በገቡ ጊዜ በምስጋና ማደሪያው በቤተ መቅደስ አጠገብ ወዳለ መሠውያም ሊሠዉ በቀረቡ ጊዜ እንዳዘዝኩት ያለ ልብስ ይልበሱ ።

በራሳቸውም ዕዳ በደል እንዳያመጡና እንዳይቀሠፉ ለሱና ለልጆቹ፣ ከሱም በኋላ ለልጅ ልጆቹ ለዘለዓለሙ ሥርዓት ነው፣ (ይሁን)። ዘሌዋ፡ ፳ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፳፱ ።

፩ ወዝ ውእቱ ዘትገብር ሎሙ አመ ትቄድሶሙ ከመ ይትለአኩኒ ንሣእ አሐደ ላሕመ እምአልሕምት ወአባግዐ ንጹሐነ ክልኤተ ።

፪ ወኅብስተ ናእት ልዉስ በቅብዕ ወጸራይቀ ናእት ዘበ ቅብዕ ዘሥንዳሴ እምሥርናይ ትገብሮን ።

፫ ወታነብሮን ዲበ መሶብ ወታቄርቦን በመሶብ ወለላ ሕም ወለክልኤቱ አባግዕ ።

፬ ወለአሮን ወለደቂቁ ታቀርቦሙ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወታሐጽቦሙ በማይ ።

፭ ወነሢእከ አልባሲሁ አልብሶ ለአሮን እኁከ ፡ ልብሰ ቢሶስ ወጳዴሬ ወኤፉደ ወሎግዮ ፡ ወታጸንዖ በሰናስሊሃ ።

፮ ወታነብር አክሊለ ዲበ ርእሱ ፡ ወታነብር ቀጸላ ዘወ ርቅ ዲበ አክሊሉ ።

፯ ወትነሥእ እምቅብዕ ዘበረከ ወትክዑ ዲበ ርእሱ ወት ቀብዖ ።

፰ ወለደቂቁኒ ታቀርቦሙ ወታለብሶሙ አልባሲሆሙ ፡ ወታቀንቶሙ ቅናታቲሆሙ ።

፱ ወትወዲ ዲቤሆሙ ቀብዐ ወይከውኑኒ ሠዋዕተ ሊተ ለዓለም ወትፌጽም እዴሁ ለአሮን ወእደወ ደቂቁ ።

፲ ወታቀርብ ላሕመ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወያ ነብሩ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ዲበ ርእሰ ላሕም ለቅ ድመ እግዚአብሔር ፡ በኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፲፩ ወተሐርዶ ለላሕም በቅድመ እግዚአብሔር ኀበ ኆኅ ተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፲፪ ወትነሥእ እምደመ ላሕም ወትወዲ ዲበ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘቤተ መቅደስ በአጽባዕትከ ወዘተርፈ ኵሉ ደሞ ትክዑ ጥቃ ቤተ መቅደስ ።

፲፫ ወትነሥእ ኵሎ ስብሐ ከርሡ ፡ ወከብዶ እንተ ትን እስ ወክልኤተ ኵልያቲሁ ፡ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወታነ ብር ውስተ ምሥዋዕ ።

፲፬ ወሥጋ ላሕም ወማእሶ ወጸፍዖ ታውዒ በእሳት ፡ አው ጺአከ አፍኣ እምትዕይንት ፡ እስመ ዘኃጢአት ውእቱ ።

፲፭ ወትነሥእ አሐደ በግዐ ወያነብሩ አሮን ወደቂቁ እደ ዊሆሙ ላዕለ ርእሰ በግዕ ።

፲፮ ወተሐርዶ ለውእቱ በግዕ ፡ ወትነሥእ ደሞ ወትክዑ ላዕለ ምሥዋዕ ፡ ወውስተ ኵሉ ዓውዱ ትነሰንስ ።

፲፯ ወትመትሮ በበመሌሊቱ ወተሐፅብ ንዋየ ውስጡ ወእ ገሪሁ ወታነብር ኀበ ዘሌለይከ ።

፲፰ ወታዐርግ ኵሎ በግዖ ላዕለ ምሥዋዕ ፡ ቍርባን ውእቱ ለእግዚአብሔር ።

፲፱ ወትነሥእ ካልአ በግዐ ወያነብሩ አሮን ወደቂቁ እደ ዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ።

ምዕራፍ ፳፱ ።

፩ እንዲያገለግሉኝ አክብረህ በሾምኻቸው ጊዜ የምታደ ርግላቸው ሥራ ይህ ነው ፡ (ለነሱ የምትሠዋላቸው) አንድ ወይፈንና ሁለት ንጹሐን በጎችን አምጣ አለው ።

፪ በዘይት የታሸ የቂጣ እንጀራና በዘይት የታበቀ የሥ ንዴ ድፎን ልጦ ጕርዶ ከወጣለት ሥንዴ ሥራላቸው ።

፫ ሁለቱን በጎችና ወይፈኑንም በመሶብ አድርገህ (ለመ ሥዋዕት) አቅርባቸው ።

፬ አሮንና ልጆቹንም በውኃ አጥበህ ወደ ደብተራ አሪት አቅርባቸው ። ዘሌዋ፡ ፹ ፲፪ ፡ ዕብ፡ ፲ ፳፪ ።

፭ ልብሶቹንም አምጥተህ ወንድምህ አሮንን አልብሰው የምታለብሰውም ልብስ የነጭ ሐር ቀሚስ ሞሉጣ ግምጃ ኤፉድንና ሉግዮን ነው ፡ እነዚህንም (በክበበ ጥውዮ) ሰን ሰለት እሠራቸው ። ዘሌዋ፡ ፰ ፯ ።

፮ ኩፌቱን በራሱ ላይ ድፋለት ፡ በኩፌቱም ላይ የራስ ወርቅ አድርግለት ። ዘኁ፡ ፴፰ ፳፰ ።

፯ ከበረከኸውም ዘይት አምጥተህ በራሱ ላይ አፍስስ በት (ከእግር እስከ ራሱ አካሉን) ቅባው ።

፰ ልጆቹንም አቅርበህ የሚገባ ልብሳቸውን አልብሳቸው የወርቅ ዝናራቸውንም አስታጥቃቸው ።

፱ ኩፌትንም በራሳቸው ድፋባቸው ፡ መሥዋዕት የሚ ሠዉ ለዘለዓለሙ ለኔ አገልጋዮች ይሆኑኛል ፡ የአሮንንም ቀኝ እጁን የልጆቹንም ቀኝ እጃቸውን ቅባ ።

፲ ወይፈኑን ወደ ደብተራ አሪት በር አቅርበው አሮንና ልጆቹም በቤተ እግዚአብሔር ፊት ለፊት ቆመው እጃቸ ውን በወይፈኑ ራስ ላይ ይጫኑ ። ዘሌ፡ ፷ ፲፬ ።

፲፩ ላሙንም በደብተራ አሪት ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት አረደው አወራርደው ።

፲፪ ከላሙም ደም ከፍለህ በጣትህ እየጠለቅህ በቤተ መቅ ደስ አጠገብ ባለ በአቅርንተ ምሥዋዑ ላይ አድርገው የተ ረፈውን ደሙ ግን በቤተ መቅደስ አጠገብ ባለ በምሥ ዋዑ ዙርያ አፍስሰው ። ዘፀ፡ ፴ ፪ ።

፲፫ የሆድ ዕቃውን ጕልገል ጉበቱን ግራ ቀኝ ኵላሊቱን በነዚህ ላይ ያለውን ስብ ሁሉ አምጥተህ በምሥዋዑ ላይ አኑረው ። ዘሌዋ፡ ፫ ፫ ።

፲፬ የላሙን ሥጋና ቈርበቱን ፈርሱን ግን አፍአ አውጥ ተህ በእሳት አቃጥለው የኃጢአት ነውና ።

፲፭ ከሁለቱ በጎች አንዱን በግ አምጥተህ አሮንና ልጆቹ በበጉ ራስ ላይ እጃቸውን ይጫኑበት ።

፲፮ ያንንም በግ አርደህ አወራርደህ ደሙን አምጥተህ በምሥዋዑ ላይ አፍስሰው ፡ (የተረፈውንም) በመሠውያ ዙርያ ረብርበው ።

፲፯ በየስልት በየስልቱ አርደህ አወራርደህ ሆድ ዕቃው ንና እግሩን አጥበህ (የበጉን ሥጋ) ለይተህ ለይተህ በኖር ክበት ላይ አኑረው ። ዘፍ፡ ፰ ፳፩ ።

፲፰ በጉንም በመላው በመሠውያው ላይ አድርገህ አቃጥ ለው ይኸውም ለእግዚአብሔር የሚቀርብ ቍርባን ነው ።

፲፱ ሁለተኛውንም በግ አምጥተህ አሮንና ልጆቹ እጃቸ ውን በራሱ ላይ ይጫኑበት ።

ወሕርዶ ወንሣእ እምደሙ ወአንብር ዲበ ከተማ ዕዝነ ለአሮን እንተ የማን ፡ ወዲበ ከተማ አጽባዕተ እዴሁ ዘየማን ፡ ወዲበ ከተማ አጽባዕተ እግሩ ዘየማን ወዲበ ከተማ ዕዘኒሆሙ ለደቂቀ አሮን ዘየማን ፡ ወዲበ ከተማ አፃብዐ እደዊሆሙ ዘየማን ፡ ወዲበ ከተማ አጻብዐ እገሪሆሙ ዘየማን ።	፳	በጉንም አርደህ አወራርደህ ከደሙ ቀድተህ አምጥተህ የአሮንን ቀኝ ጆሮውን ፡ ቀኝ እጁን ፡ ቀኝ እግሩን ቀባው ፡ የአሮንም ልጆች ቀኝ ቀኝ ጆሮአቸውን ፡ ቀኝ ቀኝ እጃቸውን ቀኝ ቀኝ እግራቸውን ቀባቸው ።
ወትነሥእ እምደም ዘምሥዋዕት ፡ ወእምቅብዕ ቡሩክ ፡ ወትነሰንስ ላዕለ አሮን ወላዕለ አልባሲሁ ፡ ወእምድኅሬሁ ላዕለ ደቂቁ ወላዕለ አልባሲሆሙ ወይትቄደስ ውእቱ ወዓራዙ ወደቂቁ ወዓራዚሆሙ ምስሌሆሙ ።	፳፩	ከመሥዋዕቱም ደም ቀድሰህ ከናርኸው ከአራት ሽቱ ከአምስተኛ ዘይት አምጥተህ በአሮን ልብስ ላይ ርጨው ከሱም በኋላ በልጆቹና በልብሶቻቸው ላይ ርጭ ፡ እሱም ይከብራል ልብሱም ልጆቹም ይከብራሉ ልብሶቻቸውም ።
ወደሞ ለውእቱ በግዕ ትክዑ ውስተ ቤተ መቅደስ በዓውዱ ፡ ወትነሥእ እምውእቱ በግዕ ስብሐ ዘይገለብብ ክርሦ ወከብዶ ፡ ወክልኤተ ኵልያቶ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ፡ ወትነሥእ አገዳሁ ዘየማን ፡ እስመ በእንተ ዝንቱ ይትፌጸም ።	፳፪	የዚያንም በግ ደም በቤተ መቅደሱ በመሠውያው ዙርያ አፍስሰው ፡ ከዚያም በግ ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ስብ ግልገል ጉበቱን ሁለት ኵላሊቶቹን በላያቸው ላይ ያለውን ስብንንና የቀኝ ወርቹን ስብ አምጣ ፡ የአሮን የክህነቱ ሥራ በዚህ ይፈጸማልና ።
ወኅብስተ አሐተ ወጸሪቀ አሐተ እምውስተ መሶብ ዘውእቱ ንቡር ኵሉ ዘሚሙ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፳፫	(ሌዋውያን) በእግዚአብሔር ፊት አዘጋጅተው ካኖሩት በመሶብ ውስጥ ተቀምጦ ካለው አንድ እንጀራ አንድ ድፎ ቂጣ አምጣ ።
ወታነብር ኵሎ ዘውስተ እዴሁ ለአሮን ፡ ወውስተ እደወ ደቂቁ ፡ ወትፈልጦ ፍልጣነ በቅድመ እግዚአብሔር ።	፳፬	ይህን ሁሉ አምጥተህ በአሮን እጅና በልጆቹ እጅ አኑረው ሁሉንም በእግዚአብሔር ፊት የተወደደ መሥዋዕት አድርገህ ለየው ።
ወትትሜጠዎ እምእደዊሆሙ ፡ ወታነብር ዲበ ምሥዋዕ ለመዓዛ ሠናይ በቅድመ እግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ውእቱ ለእግዚአብሔር ።	፳፭	ከሰጠኻቸውም በኋላ መልሰህ ከእጅ ከእጃቸው ተቀብለህ ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው መሥዋዕት ሊሆን በምሥዋዑ ላይ አቅርበው ይህም ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው መሥዋዕት ነው ። ዘሌዋ፥ ፫ ፳፰ ።
ወትነሥእ ተላየ ለበግዕ ዘፍጻሜ ለአሮን ፡ ወትፈልጦ ፍልጣነ በቅድመ እግዚአብሔር ወይኩን ለከ ክፍለ እምኔሁ ።	፳፮	አሮን የተቀበበት የበጉንም ፍርንቢያ ወስደህ በእግዚአብሔር ፊት የተለየ መሥዋዕት አድርገው ፡ ከሱም ላንተ ዕድል ፈንታ ይሁንህ ። ዘኍ ፲፰ ፲፩ ።
ወመዝራዕቶኒ ትፈልጥ በከመ ፈለጥከ በግዐ ፍጻሜ እምኅበ አሮን ፡ ወእምኅበ ደቂቁ ።	፳፯	አሮን ተቀብቶ የተሾመበት በጉን ከአሮንና ከልጆቹ እንደለየኸው ወርቹንም ከሥጋው ለየው ።
ወይኩኖሙ ለአሮን ወለደቂቁ ሕገ ዘለዓለም በኅበ ውሉደ እስራኤል ፡ እስመ ፍልጣን ውእቱ ዝ ።	፳፰	ይህ የተለየ መሥዋዕተ ኃጢአታቸው ነውና በእስራኤል ልጆች ዘንድ ለአሮንና ለልጆቹ ለዘለዓለሙ ሕግ (ሥርዓት) ይሁናቸው ። ዘሌ፥ ፲ ፲፭ ።
ወፍልጣነ ይኩን በኅበ ውሉደ እስራኤል እምዝብኅት ዘይዘብሑ ለፍርቃኖሙ ፡ ፍልጣን ለእግዚአብሔር ።	፳፱	ለእግዚአብሔር የተለየ መሥዋዕት ሁኖ ከመከራው ሊድኑበት ሺኤል ከሚሠዉት መሥዋዕት ይልቅ በእስራኤል ልጆች ዘንድ ይህም ለአሮንና ለልጆቹ የተለየ መሥዋዕት ይሁናቸው ።
ወልብሰ ቅድሳቱ ለአሮን ለይኩን ለውሉዱ እምድኅሬሁ ከመ ይትቀብዑ ቦቱ ፡ ወከመ ይፈጽሙ እደዊሆሙ ።	፴	የአሮን ልጆች አራት ሽቱ አምስተኛ ዘይት አጣፍጠው እጆቻቸውን ተቀብተው ይከብሩበት ዘንድ ከሱ በኋላ አሮን የተሾመበት የአሮን ልብሰ ተክህኖ ለልጆቹ ይሁን ።
ወሰቡዐ ዕለተ ለይልበሶ ካህን ዘህየንቴሁ እምደቂቁ ፡ ዘይበውእ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ከመ ይሠየም በቅድሳት ።	፴፩	ይህንም አሮን የተሾመበትን ልብሰ ተክህኖ በቅድስተ ቅዱሳን ሊሾም ወደ ደብተራ ኦሪት የሚገባው ከልጆቹ ስለሱ ተተክቶ የሚሾመው ካህን ሰባት ቀን ይልበሰው ።
ወበግዐ ዘፍጻሜ ትነሥእ ወታበስል ሥጋሁ በመካን ቅዱስ ።	፴፪	አሮንና ልጆቹ ከደሙ የተቀቡበት በጉን አርደህ አወራርደህ ሥጋውን ወስደህ በከበረ ቦታ ቀቅለው ።
ወይብልዑ አሮን ወደቂቁ ሥጋ በግዕ ወኅብስተ ዘውስተ መሶብ በኅበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፴፫	የበጉን ሥጋና በመሶብ ያለውን ድፎውን እምበሻውን አሮንና ልጆቹ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ተቀምጠው ይብሉት
ይብልዕዎ በኅበ ተቀደሰ በሀየ ከመ ይፈጽሙ እደዊሆሙ ፡ ለተቀድሶቶሙ ወውሉደ ባዕድ ኢይብልዖ እስመ	፴፬	ሊከብሩበት ሊሾሙበት እጆቻቸውን እንዲቀቡ በዚያ በከበረ ቦታ ሁነው ይብሉት ፡ ነገር ግን የተቀደሰ ነውና፣

ቅዱስ ውእቱ ።

(ከነገደ ሌዊ ያልተወለደ) ባዕድ አይብላው ።

፴፬ ወለእመ ተርፈ እምሥጋ መሥዋዕት ዘፍጻሜ ወኅብስትኒ እስከ ደግደግ ታውዕዮ በእሳት ለዘተርፈ ወኢይትበላዕ እስመ ቅዱስ ውእቱ ።

ደሙን ከተቀቡበት ከበጉ መሥዋዕት ሥጋ ከድፎውም ከእምባሻውም እስከ ነገው ቢያድር ተርፎ ያደረውን በእሳት አቃጥለው የከበረ ነውና፤ (ተርፎ አድሮ አይበላ) ።

፴፭ ወግበር ለአሮን ወለደቂቁ ከመዝ ኵሎ ዘከመ አዘዝኩከ፤ ሰቡዐ ዕለተ ከመ ትረሲዮሙ ፍጹማነ ።

እጆቻቸውን ትቀባቸው ዘንድ ቀባቸው ብዬ ያዘዝኩህን ሁሉ ለአሮንና ለልጆቹ ሰባት ቀን አድርግላቸው ።

፴፮ ወላሕመ ዘእንበይነ ኃጢአት ትገብር ለለዕለቱ በዘበቱ ታነጽሕ ምሥዋዐ ሶበ ትቄድሶ ቦቱ ።

ምሥዋዑን በምታከብርበት ደሙንም በምትቀባው ጊዜ ምሥዋዑን በምታነጻ ገንዘብ ስለ ኃጢአት የሚሠዋውን ላም ሰባት ቀን ዕለት ዕለት ሠዋው ።

፴፯ ወትቀብዖ ሰቡዐ ዕለተ ወታነጽሖ ለምሥዋዕ ወትቄድሶ፤ ወይኩን ምሥዋዒከ ቅዱሰ ቅዱሳን፤ ወኵሉ ዘለከፎ ለውእቱ ምሥዋዕ ለይትቀደስ ።

በመሥዋዕት ኃጢአትም ምሥዋዑን ሰባት ቀን ቀብተህ አንጻው አክብረው መሠውያህም ከከበሩ የከበረ ይሁን፤ ምሥዋዑንም የነካው ሰው ሁሉ ይከብራል ።

፴፰ ወዝ ውእቱ ዘይትገበር ለመሥዋዕት ዘዘልፍ፤ አባግዐ ንጹሐነ እለ አሐቲ ዓመቶሙ፤ ክልኤተ ለለዕለቱ ።

(ጧት ማታ) ዘወትር ለመሥዋዕት የምትሠራው ሥራ ይህ ነው፤ ንጹሐን (ማለት ቀንዳቸው ያልከረከረ ጥፍራቸው ያልዘረዘረ ላታቸው ያላረረ) ዓመት የሆናቸው ሁለት በጎች ።

፴፱ ወአሐደ በግዐ ትገብር በጽባሕ፤ ወአሐደ ፍና ሠርክ፤

፵ ወዓሥራታ ለኢፍ ሥንዳሴ ልሑጽ በቅብዕ፤ ወልቱም በራብዕቱ ለኢን፤ ወሞጻሕተ ወይን ራብዕታ ለኢን ለአሐዱ በግዕ ።

እንዱን መሥዋዕተ ነግህ፤ አንዱን መሥዋዕተ ሠርክ አድርገህ ሠዋቸው፤ (ኢፍ አሥረ-ፊጅ ነው)፤ ለመሥዋዕተ ነግህ የኢ.ን መሥፈሪያ አራተኛ እጅ በሆነ ተወቅጦ በተንጣለለ ዘይት የተለወሰ ልዩ ዮርዶ የወጣለት የኢፍ አሥረኛውን ሥንዴ አቅርብ፤ ለአንድ በግ ፍልቅ አድርገው፤ የሚያፈሱት የኢ.ን (የገንቦ) እርቦ ወይን ነው ።

፵፩ ወለካልእኒ በግዕ ዘትገብሮ ፍና ሠርክ በሐሳበ መሥዋዕትከ ዘነግህ ትገብሮ ።

በሠርክ የምታቀርበው ለሁለተኛውም በግ፤ በነግህ ባቀረብከው መሥዋዕት ልክ አድርገህ አቅርብለት ።

፵፪ ወከማሁ ሞጻሕቶኒ ትገብሮ ለመዓዛ ሠናይ፤ መሥዋዕት ውእቱ ለእግዚአብሔር ።

እንደዚሁም ፍልቅ አድርገው የሚያፈሱት ወይኑንም የገንቦ እርቦ ወይን አቅርብለት፤ ይኸውም በጎ መዓዛ ያለው ሁኖ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ መሥዋዕት ነው ።

፵፫ ዘወትር ለትውልድክሙ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል በቅድመ እግዚአብሔር በዘእትኤመር ለከ በህየ ከመ እንብብከ ።

ይኸውም አንተን ልነጋገርህ በምገለጥበት በታ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት ዘወትር ለልጅ ልጆቻችሁ ጧት ማታ የሚቀርብ ይሁን ።

፵፬ ወእኤዝዞሙ በህየ ለውሉደ እስራኤል፤ ወእትቄደስ በክብርየ ።

በዚያም በታ ሁኜ የእስራኤልን ልጆች አዛቸዋለሁ፤ እኔም በክብሬ እመሰገናለሁ ።

፵፭ ወእቄድሳ ለደብተራ መርጡል ወለምሥዋዒሃ፤ ወእቄድሶሙ ለአሮን ወለደቂቁ ከመ ይሡዑ ሊተ ።

ደብተራ ኦሪትንና መሠውያዋንም አከብራቸዋለሁ እኔም ጧት ማታ መሥዋዕት እንዲሠዉልኝ አሮንና ልጆቹን አከብራቸዋለሁ ። ዘሌ፤ ፰፩ ፲፭ ።

፵፮ ወአኀድር ማእከሌሆሙ ለውሉደ እስራኤል ወእከውኖሙ አምላኮሙ ።

(እኔም) በእስራኤል ልጆች (በረድኤት) አድሬባቸው እኖራለሁ የፍቅር አባትም እሆናቸዋለሁ ።

፵፯ ወየአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላኮሙ ዘአውጻእክዎሙ እምድረ ግብጽ ከመ እሰመይ በላዕሌሆሙ ወእከውኖሙ አምላኮሙ ።

በነሱ እጠራባቸው ዘንድ ከግብጽ አገር ያወጣኋቸው ፈጣሪያቸው እግዚአብሔር እንደሆንኩና፤ (የፍቅር የሃይማኖት) አባታቸው እንደሆንኩም ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፴ ።

፩ ወግበር ሊተ ምሥዋዐ ዘዕጣን እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ዘእመት ኑኁ፤ ወእመት ራኅቡ፤ ርቡዐ ግበሮ፤ ወክዕበ እመት ቆሙ፤ ወእምኔሁ ይትገበሩ አቅርንቲሁ ።

(ሽምሽር ሰጢን ከሚባል) ከማይነቅዝ ዕንጨት የዕጣን መሠውያ (ማዕጠንት) ሥራልኝ ይህንንም አቈልቋዩን ክንድ፤ ወርዱን ክንድ፤ ምዕዙን አድርገህ ሥራው፤ ቁመቱም ሁለት ክንድ ይሁን፤ ቀንዶቹም ሥረ-ወዕ ይሁኑ ።

፪ ወትቀፍሎ ወርቀ ንጹሐ ምድሮ ወዓውደ አረፍቱ፤ ወአቅርንቲሁ ወግበር ሎቱ ቀጸላ ዘወርቅ ።

ምድሩን የግድግዳውን ዙርያና ቀንዶቹንም የጸራ ወርቅ ለብጣቸው፤ በዙርያውም የወርቅ ክንፈር (ክፈፍ) አድርግበት ። ዘፀ፤ ፴፯ ፳፭፤ ፵ ፭ ።

፫ ወግበር ሎቱ ክልኤተ አውቃፋተ ወርቅ መትሕተ ቀጸላሁ፤ ላዕለ ክልኤቱ ፍናዊሁ፤ ወትገብር ላዕለ ክልኤቱ ገበዋቲሁ።

ከከንፈሩም በታች ሁለት የወርቅ አምባሮች አድርግለት፤ እነዚህንም በሁለት ጐኖቹ አድርጋቸው። ዘፀ፡ ፴፯ ፳፭፡ ፵ ፩።

፬ ወይኩኑ አብያተ ለመሶውሪሁ ከመ ያንሥኡ በሙ ኪያሁ።

እሱንም በእነሱ እንዲያነሡበቸው ለመሸከሚያዎቹ ቤት ይሁኑ። ራዕ ዮሐ፡ ፰ ፫።

፭ ወግበር መሶውርተ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ፤ ወቅፍሎሙ ወርቀ።

ከማይነቅዝ ዕንጨት አምጥተህ መሸከሚያዎችን አድርግለት ወርቅንም ለብጣቸው።

፮ ወታነብሮ ቅድመ መንጦላዕት ዘሀሎ ኀበ ታቦት ዘመርጡል በዘእትኤመር ለከ በህየ።

ማዕጠንቱንም እኔ ላንተ በዚያ በምገለጥልህ በታ በደብተራ ኦሪት ካለች ታቦት በላይ ባለ መጋረጃ አንጻር አኑረው። ፩ ነገ፡ ፳፫ ፲፫፤ ሉቃ፡ ፩ ፱።

፯ ወይዕጥን በውስቴቱ አሮን ዕጣነ ዘቅታሬ ድቁቀ በበ ነግህ።

አሮን በጎ መዓዛ ያለው የተፈጨ የደቀቀውን ዕጣን በነግህ በነግህ ይጠንበት። ፩ ሳሙ. ፪ ፳፰።

፰ ወሰበ ይገብር መኀትወ በሠርክ ይዕጥን በውስቴቱ ዘዘልፍ በቅድመ እግዚአብሔር በትውልድክሙ።

በዓልም ባደረገ ጊዜ በዋዜማው ለልጅ ልጃችሁ መጠበቂያ ሊሆን በእግዚአብሔር ፊት ዘወትር በሠርክ በሠርክ ይጠንበት። ዘሌዋ፡ ፲ ፩።

፱ ወኢትደምሩ ውስቴቱ ዕጣነ ዘካልእ ቅታሬሁ፤ ወመሥዋዕተ ወሞጻሕተ ኢታውጽሑ ዲቤሁ።

ቅታሬ መዓዛው ልዩ የሆነ ሌላ ዕጣን አትጨምሩበት በማዕጠንቱም መሥዋዕት አትጠኑበት፤ ወይንንም ፍልቅ አድርጋችሁ በላዩ ላይ አታፍስሱበት።

፲ ወይትመሐለል አሮን በአቅርንቲሁ ለለዓመት ምዕረ፤ ወይነሥእ እምደም ዘያነጽሕ ኃጢአተ ምዕረ ለለዓመት፤ ወይገብር ከመ ያንጽሕ ትውልዶሙ ወቅዱሰ ቅዱሳን ውእቱ ለእግዚአብሔር።

አሮን ከዓመት አንድ ጊዜ አቅርንተ ምሥዋዑን ይዞ ይጸልይ፤ ከዚያም አስቀድሞ የሕዝቡን ኃጢአት ከሚያስተሠርየው ከመሥዋዕተ ደም ይዞ ከዓመት አንድ ጊዜ ይግባ፤ የ፳ኤል ነገዳቸው ከኃጢአታቸው ያነጻበት ዘንድ በዓለ አስተሥርዮን ያድርግ፤ ይኸውም ደሙ ዕጣኑ ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው መሥዋዕት ሁኖ የሚቀርብ ከከበሩ የከበረ ነው። ዘሌዋ፡ ፳፫ ፳፯።

፲፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ ለእመ ነሣእከ ሕሊናሆሙ ለውሉደ እስራኤል ከመ ትኊልቆሙ ለየሀቡ አሐዱ አሐዱ ቤዛ ነፍሱ ለእግዚአብሔር።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ የእስራኤልን ልጆች ልቡና ይዘኸው እንደሆነ አንዱም አንዱ ለእግዚአብሔር ገንዘቡን ለሰውነቱ ቤዛ አድርጎ ይስጥ።

፲፪ ወኢይምጻእ ላዕሌሆሙ ድቀት አመ ትኌልቆሙ።

ይህን ከደረገ በኋላ በቈጠርኻቸው ጊዜ መቅሠፍቱ በነሱ ላይ አይመጣባቸውም። ፪ ሳሙ፡ ፳፬ ፪።

፲፫ ወዝ ውእቱ ዘይሁቡ ኵሎሙ እለ የሐውሩ ከመ ይትኌለቁ፤ መንፈቀ ሰቅል በሰቅል ቅዱስ ዕሥራ አበሊ ሰቅል፤ ወመንፈቀ ሰቅል ቍርባኑ ለእግዚአብሔር።

ሊቈጠሩ የሚሄዱትም ሰዎች ሁሉ የሚሰጡት ይህ ነው እንደ መቅደሱ ሚዛን የሰቅል ግማሽ ነው፤ ይኸውም የሰቅል ግማሽ ሃያ አበሊ (አቦት) ነው፤ የሰቅሉም ግማሽ ለእግዚአብሔር የተወደደ ሁኖ የሚቀርብ ቍርባን ነው።

፲፬ ወኵሉ ዘየሐውር ከመ ይትኌለቁ ዘእምዕሥራ ክራማቲሁ፤ ወረድፉደ።

ሊቈጠርም የሚሄደው ሁሉ ሃያ ዓመት የሆነው ከሃያም ዓመት በላይ የሆነው ነው።

፲፭ ባዕል ኢይወስክ፤ ወነዳይ ኢያንትግ እመንፈቃ ለሰቅል፤ እለ ያበውኡ ቍርባኖሙ ለእግዚአብሔር ቤዛ ነፍሰሙ።

ለሰውነታቸው መበዠ ሊሆን ለእግዚአብሔር ቍርባን አድርገው ከሚያገቡት ከድሪም (አቀመት) አትርፎ ባለጸጋም አይጨምር ድኻም አያጕድል። ኢዮብ ፴፬ ፲፱።

፲፮ ወትነሥእ ብሩረ ዘአብኡ ቍርባኖሙ ውሉደ እስራኤል፤ ወትሁብ ለምግባረ ደብተራ ዘመርጡል፤ ወይኩኖሙ ተዝካሮሙ ቅድመ እግዚአብሔር ቤዛ ነፍሶሙ።

የእስራኤልም ልጆች ቍርባን አድርገው ያገቡትን ብር ተቀብለህ ለደብተራ ኦሪት ሥራ ሊሆን (ለአሮን) ስጠው፤ ይኸውም በእግዚአብሔር ፊት መታሰቢያ ሊሆናቸው ለሰውነታቸው ቤዛ ነው። ዘኊ. ፲፯ ፵።

፲፯ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ ግበር መቀለደ ዘብርት፤ ወመንበሩኒ ዘብርት።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤ የብርት መታጠቢያ ሰን (ሎስሎስት) ሥራ መቀመጫውም ብርት ይሁን።

፲፰ ወታነብሮ ማእከለ ደብተራ ዘመርጡል ወማእከለ ምሥዋዕ ወትሠውጥ ውስቴቱ ማየ።

ይህንም በምሥዋዐ ብርቱና በደብተራ ኦሪት መካከል አኑረው ውኃም ጨምርበት።

፲፱ ወይትሐፀቡ አሮን ወደቂቁ እምውስቴቱ እደዊሆሙ

አሮንና ልጆቹም መሥዋዕትን ለመሠዋት ወደ ደብ

ወእገሪሆሙ፣ ሶበ ይበውኡ ውስተ ደብተራ መርጡል ከመ ይሡዑ ።

ተራ አሪት በገቡ ጊዜ በብርት ካለው ውኃ እጃቸውንና እግራቸውን ይታጠቡ ። ኢሳ፡ ፶፪ ፲፩ ።

፳ ወሶበ የዓርጉ ይሡዑ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ይትሐፀቡ እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ ከመ ኢይሙቱ ።

ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን ለማሳረግ ወደ ደብተራ አሪት በገቡ ጊዜ እንዳይሞቱ (እንዳይቀሠፉ) እጃቸውንና እግራቸውን ይታጠቡ ። ዕብ፡ ፲ ፳፪ ።

፳፩ ወይኩኖሙ ሕግ ዘለዓለም ሎሙ ወለውሉዶሙ እምድኅሬሆሙ ።

ይህም ለጊዜው ለነሱ ከነሱም በኋላ ለልጅ ልጆቻቸው ለዘለዓለሙ ሕግ ሥርዓት ይሁናቸው ።

፳፪ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ አንተ ንሣእ አፈዋተ ጽጌ ዘከርቤ ቅድወ ኃምስተ ምእተ ሰቅለ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ ከማረ ከተወደደ ከርቤ ከሚባል ሽቱ አበባ የጣፈጡ ሽቱዎቹን አምስት መቶ ወቄት ምዝን አንተ ተቀበል ።

፳፫ ወቀናንሞ ቅድወ በመንፈቁ ለቀዳሚ ክልኤተ ምእተ ወኃምሳ፣ ወቀጺመተ ቅድወ ክልኤተ ምእተ ወኃምሳ ።

ያማረ የተወደደ ቀናንሞ የሚባል ሽቱንም በቀደመው ሽቱ እኩሌታ ሁለት መቶ አምሳ ወቄት ተቀበል ያማረ የተመረጠ ቀጺመት የሚባል ሽቱንም የሁለት መቶ አምሳ ወቄት ምዝን ተቀበል ።

፳፬ ወአበሚ ኃምስተ ምእተ በሰቅል ቅዱስ፣ ወቅብዐ ዘይት በመስፈርተ ኢን ።

አበሚ የሚባለውንም ሽቱ በቅዱስ ሰቅል ሚዛን አምስት መቶ ወቄት ምዝን ተቀበል ፣ የወይራ ዘይትንም በማድጋ አክፋይ አንድ የኢን መሥፈሪያ ተቀበል ።

፳፭ ወግበር ቅብዐ ቅዱስ ጽዑጠ ዘጸዓጢ ።

ይኸነንም አዋቂ ያጣፈጠው የተቀደሰ ሽቱ አድርገው ።

፳፮ ወትቀብዖ እምኔሁ ለደብተራ ዘመርጡል፣ ወለታቦተ መርጡል ።

ከዚህም ደብተራ አሪትን ቀባት፣ በደብተራ አሪት ውስጥ ያለች ታቦቲቱንም ። ዘኍ፡ ፯ ፩ ።

፳፯ ወማእደ ወኵሉ ንዋዮ፣ ወለተቅዋመ ማኅቶት ወለኵሉ ንዋያ፣ ወለምሥዋዕኒ ዘዕጣን ።

ገበታውንም የገበታውንም ዕቃ ሁሉ ፋና የሚበራበት መቅረዙንም ዕቃውንም ሁሉ ዕጣን የሚታጠንበት ማዕጠንቱንም ቅባ ። ዘሌዋ፡ ፰ ፲ ።

፳፰ ወለምሥዋዕ ዘመሥዋዕት ወለኵሉ ንዋዩ፣ ወለመቅለድ ምስለ መንበሩ ።

መሥዋዕቱ የሚሠዋበት መሠውያን ዕቃውንም ሁሉ የብርቱ ማስታጠቢያውን ሰን ከመቀመጫው ጋር ቅባው ።

፳፱ ወትቄድሶሙ ወይከውኑ ቅዱሳነ፣ ወዘኪያሆሙ ለከፈ ለይትቀደስ ።

በዚህ ሁሉ አክብራቸው እነሱም የተቀደሱ ይሁኑ እነሱንም የነካቸው የተቀደሰ ይሁን ።

፴ ወለአሮን ወለደቂቁ ቅብዖሙ ወቀድሶሙ፣ ከመ ይሡዑ ሊተ ።

አሮንና ልጆቹን ለኔ መሥዋዕት እንዲሠዉልኝ ቀብተህ አክብራቸው ።

፴፩ ወበሎሙ ለውሉደ እስራኤል፣ ዝ ቅብዕ ዘይትቀብዑ ቅዱስ ለይኩን ማእከሌክሙ ለትውልድክሙ ።

የእስራኤልን ልጆች ይህ የሚቀቡት ሽቱ ለልጅ ልጃችሁ ዘመን በናንተ በሌዋውያን መካከል የተለየ ይሁን እናንተ አትቀቡት በላቸው ።

፴፪ ወበዕድ ሰብአ ኢይትቀባዕ እምኔሁ፣ ወከመ አምሳሊሁ ኢትግበሩ ለክሙ ከማሁ፣ እስመ ቅዱስ ውእቱ ዝ ቅብዕ አመ ትገብርዎ ።

ይህንም ስታደርጉት ከእስራኤል ያልተወለደ ሌላ ሰው ከሱ አይቀባ፣ እንደሱም አስመስላችሁ አሁን እንደተናገርኩት ለራሳችሁ አታድርጉ ይህ ሽቱ የተቀደሰ ነውና ።

፴፫ ወዘወሀበ እምኔሁ ለበዕድ ዘመድ ለይሠሮ እምሕዝቡ ።

ከዚህ ሽቱ ዘመዴ ነው ብሎ ለባዕድ ዘመድ የሰጠ ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ (በድንጋይ ተወግሮ) ይሙት ።

፴፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ፣ ንሣእ ለከ አፈዋተ ማየ ልብን ወቀንአተ ቅድወ ወስኂነ ዘያንጸበርቅ፣ ወኵሉ ዕሩየ ለይኩን ድልወቱ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ልብንጃ ሽቱ ያማረ የተወደደ ቀንአት የተባለ ሽቱ የሚያበራ ነጭ ዕጣን ከእስራኤል ተቀበል፣ ሚዛኑም ሁሉ የተካከለ ይሁን ።

፴፭ ወግበርዎ ዕጣነ ኪያሁ ግብረ ዕጣን ቅድወ ወግብረ ንጹሐ ወቅዱሰ ግበር ።

ይህንንም ያማረ የተወደደ የዕጣን ሥራ አድርጋችሁ ሠርታችሁ ዕጣን አድርጉት፣ የከበረና የጸራ ሥራ አድርገህም ሥራው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፵፪ ።

፴፮ ወተሐርጽ እምኔሁ ድቁቀ ወታነብሮ ቅድመ ደብተራ ዘመርጡል፣ በዘቦቱ እትኤመር ለከ እምህየ ወቅዱሰ ቅዱሳን ለይኩንክሙ ዝ ዕጣን ።

ከዚህም ዕጣን ወስደህ ፈጭተህና አድቅቀህ ዱቄቱን ከዚያ ላንተ በምገለጥበት በታ በደብተራ አሪት ፊት አኑረው፣ ይህም ዕጣን ለናንተ ከከበሩ የከበረ ይሁንላችሁ ።

፴፯ ወበዝ ግብረት ኢትግበሩ አርአያ ዝ ዕጣን ኅሩመ ለይኩንክሙ ዝንቱ፣ ወቅዱሰ ለእግዚአብሔር ።

የዚህንም ዕጣን አምሳያ በበታችሁ ሠርታችሁ አታድርጉ፣ ይህም ለናንተ እርም ይሁንባችሁ፣ ለእግዚአብሔር ግን የከበረ የተለየ ገንዘቡ ይሁን ።

፴፰ ወዘአግበረ እምኔሁ ከመ ያጼንዎ ፡ ለይማስን እም ሕዝቡ ።

ከዚህም ዕጣን በቤቱ ተድላ ደስታ ሊያደርግበት ሊያሸተው (እንደ ቤተ እግዚአብሔር አድርጎ) የሠራ ሰው ከወገኖቹ ተለይቶ ይጥፋ (በእሳት ተቃጥሎ)።

ምዕራፍ ፴፩ ።

፩ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ናሁ ተሰመይኩ በስሙ ለበስልኤል ወልደ ኡሬ ፡ ወልደ ሖር ዘእምነገደ ይሁዳ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ እነሆ በበስልኤል ስም ተጠራሁ ፡ ይህም ከነገደ ይሁዳ የተወለደ የሖር የልጅ ልጅ የኡሬ ልጅ በስልኤል ነው ።

፪ ወመላእክዎ መንፈሰ ቅዱሰ ፤ ወጥበበ ወአእምሮ ፡ ወአቂም በኵሉ ምግበር ከመ የሐሊ ።

መንፈስ ረድኤትን ጥበብን ዕውቀትን ሞላሁበት (አሳደርሁበት) እሱም በሥራው ሁሉ የተወሰነ ነው ።

፫ ወይኩን ሊቀ ጸረብት ፡ ወከመ ይግበር ወርቀ ወብሩረ ወብርተ ፡ ወኅብረ ያክንት ፤ ወኅብረ ሕብድ ፡ ወሌይ ክዑብ ፡ ወቢሶስ ክዑብ ።

ብልህ ጠበዝ አምበ (የአናጢዎች አለቃ) ተሹሞ ሕስበ ወርቁን ብሩን ብርቱን ሰማያዊ ሐሩን ብሜ ሐሩን ዕጽፍ ሁኖ የተፈተለ ቀይና ነጭ ሐሩን ይሠራ ዘንድ ነው ።

፬ ወግብረ እብንኒ ዘይትገበር ውስተ ምግበር ፡ ወዘይጸረብ እምዕፅ ፡ ከመ ይግበር እምኵሉ ግብር ።

በሥራው ሁሉ ተጠርበ ተለዝቦ የሚሠራ የዲንጋይም ሥራ ከዕንጨትም ወገን የሚጠርበውንና የሚያለዝበውን የዕንጨቱን ሥራ ከሥራ ሁሉ ለይቶ ይሠራ ዘንድ ነው ።

፭ ወአነ ወሀብኩ ኤልያብሃ ወልደ አክሴምክ ፡ ዘእምነገደ ዳን ።

እኔም ከነገደ ዳን የሚሆን የአክሴምክ ልጅ ኤልያብን ሰጠሁ ። ፩ ነገ፡ ፯ ፲፬ ። ኢሳ፡ ፳፰ ፳፱ ።

፮ ወለኵሉ ጠቢበ ልብ ወሀብኩ አእምሮ ወይግበሩ ኵሎ ዘአዘዝኩከ ።

ያዘዝኩህን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ በልቡናቸው ጥበብን እውቀትን ላሳደርሁባቸው ሁሉ እውቀትን ሰጠኋቸው ።

፯ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወታቦተ ዘኅድመት ፡ ወምሕዋዐ ዘላዕሌሃ ፤ ወንዋየ ለደብተራ ።

ደብተራ ኦሪትን ሥርዓት ጸንቶበት የሚኖር ታቦቱን መክደኛዋን የደብተራ ኦሪትን ዕቃ ይሠሩ ዘንድ ዕውቀትን ሰጠኋቸው ። ዘፀ፡ ፴፭ ፴፬ ።

፰ ወምሥዋዐ ዘዕጣን ወተቅዋመ ማኅቶት ንጽሕት ፡ ወኵሉ ንዋያ ፡ ወማእደ ወኵሉ ንዋዮ ፡ ወምሥዋዐ ዘመሥዋዕት ፤ ወኵሉ ንዋያቲሁ ወማእከከ ወመንበሮ ።

ዕጣን የሚታጠንበት ማዕጠንትን ፋናው የሚበራበት የነጸውን መቅረዝ ዕቃውን ሁሉ ገበታውንና ዕቃውን ሁሉ መሥዋዕቱ የሚሠዋበት መሠዊያውንና ዕቃዎቹን ሁሉ መቅለጹንና መቀመጫውን ይሠሩ ዘንድ ።

፱ ወአልበሲሁኒ ዘክብሩ ለአሮን ፡ ወአልባሰ ደቂቁ በዘ ቦቱ ይገብሩ ሊተ ግብረ ።

አሮን የሚከብርባቸውን ልብሶች የሌንን ሥራ በሚሠሩ ልጆች ገንዘብ የልጆቹንም ልብሶች ይሠሩ ዘንድ ።

፲ ወቅብአ ዘይትቀብዑ ፡ ወዕጣን ዘየዓጥኑ ለመቅደስ ፡ ወኵሎ ዘአዘዝኩከ ይግበሩ ።

የሚቀቡትን ቅብዐ ክህነት ለቤተ መቅደስ የሚያጥኑትን ዕጣን ሊሠሩትም ያዘዝሁትን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ ዕውቀትን ሰጠኋቸው ።

፲፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አንተ አዝዞሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ አንተ የእስራኤልን ልጆች (እንዲህ ብለህ) እዘዛቸው ።

፲፪ ወበሉሙ ዑቁ ከመ ትዕቀቡ ሰንበትየ ሕስመ ትእምርት ውእቱ በኀቤየ ወበኀቤክሙኒ ወበትውልድክሙ ከመ ታእምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእቄድሰክሙ ።

የማከብራችሁ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ታውቁ ዘንድ በእኔና በናንተ ዘንድ ለልጅ ልጃችሁ ምልክት ነውና ሰንበቶቼን ፈጽማችሁ ጠብቁ በላቸው ።

፲፫ ወዕቀቡ ሰንበትየ እስመ ቅድስት ይእቲ ለክሙ ፤ ወዘ አርኰሳ ሞተ ለይሙት ።

ለናንተ የከበረች (በዓል) ስለሆነች ቅዳሚን አክብሯት የሻራትም ሰው ፈጽሞ ይሙት ።

፲፬ ወኵሉ ዘይገብር በቲ ግብረ ለትሠሮ ይእቲ ነፍስ እም ሕዝባ ።

ሥራውንም የሚሠራበት ሁሉ ያች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፪ ። ሕዝ፡ ፵፬ ፳፬ ።

፲፭ ስዱሰ ዕለተ ተገብር ግብረከ ፡ ወሳብዕት ዕለት ሰንበት ዕረፍት ወቅድስት ለእግዚአብሔር ፤ ወኵሉ ዘይገብር ግብረ በዕለተ ሰንበት ፤ ሞተ እሙዊት ለይሙት ።

ስድስት ቀን ሥራህን ሥራ ፡ ሰባተኛው ቀን ግን ለእግዚአብሔር የተቀደሰች በዓል ናትና ቅዳሚ ቀን ሥራን የሚሠራ ሁሉ ፈጽሞ ይሙት ።

፲፮ ወይዕቀቡ ደቂቀ እስራኤል ሰንበተ ፡ ከመ ይግበሩ በትውልዶሙ ሥርዓት ይእቲ ለዓለም ሊተ ።

በልጅ ልጆቻቸው ይሠሩት ዘንድ የእስራኤል ልጆች ቅዳሚን ያክብሩ ፡ ለኔም የዘለዓለም ሥርዓቴ ናት ።

፲፯ ወለደቂቀ እስራኤል ትእምርት ውእቱ ዘለዓለም ፤ እስመ በሰዱስ ዕለት ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ወበሳብዕት ዕለት ፈጸመ ወአዕረፈ ።

ለእስራኤልም ልጆች ለዘለዓለም የተገኘና የተገኘ ምልክታቸው ነው እግዚአብሔር በስድስተኛው ቀን ሰማይንና ምድርን ፈጥሮ በሰባተኛይቱ ቀን (ቅዳሚ) ሥራውን

ፈጽሞ ዐርፎብታልና ።

፲፰ ወሰበ ፈጸመ ተናግሮ ምስሌሁ በደብረ ሲና ወሀበ ለሙሴ ክልኤተ ጽላተ ዘትእዛዝ ፡ ጽላት ዘእብን ፡ ጽሑፋት በአጽባዕተ እግዚአብሔር ።

በደብረ ሲና ከሱ ጋራ ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ ዐሥሩ ቃላት የተጻፈበቸው ሁለቱን ጽላት ለሙሴ ሰጠው ፡ እነዚህም በእግዚአብሔር ጣት በእብን በረድ የተጻፉ ናቸው ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

፩ ወሰበ ርእዩ ሕዝብ ከመ ጐንደየ ሙሴ ወሪደ እምደብር ተንሥኡ ላዕለ አሮን ወይቤልዎ ግበር ለነ አማልክተ እለ የሐውሩ ቅድሜነ እስመ ዝኩ ብእሲ ሙሴ ዘአውጽአነ እምድረ ግብጽ ኢነአምር ምንተ ኮነ ።

ሕዝቡም ሙሴ ከደብረ ሲና መውረዱን እንደ ዘገየባቸው ባዩ ጊዜ ከግብጽ አገር ያወጣን ወንድምህ ሙሴ ምን እንደ ሆነ አናውቅምና ፡ በፊታችን የሚሄዱልን ጣላቶቻችንን የሚያጠፉልን አማልክትን ሥራልን ብለው በአሮን ላይ (በጠላትነት) ተነሡበት ። ዘዳግ፡ ፱ ፪ ።

፪ ወይቤሎሙ አሮን ንሥኡ ሠርጐ ወርቅ ዘውስተ እዕዛነ አንስቲያክሙ ወአዋልዲክሙ ፡ ወአምጽኡ ኀቤየ ።

አሮንም በሚስቶቻችሁና በሴት ልጆቻችሁ ጆሮዎች ያለ የወርቅ ጌጣ - ጌጥ ተቀብላችሁ ወደኔ አምጡ አላቸው ።

፫ ወነሥኡ ኵሉ ሕዝብ ሠርጐ ወርቅ ዘውስተ እዕዛነ አንስቲያሆሙ ወአምጽኡ ኀበ አሮን ።

ሕዝቡም ሁሉ በሚስቶቻቸው ጆሮ የነበረውን የወርቅ ጌጣ - ጌጥ ሰብረው ወደ አሮን አመጡ ።

፬ ወተመጠወ እምእደዊሆሙ ወመሰሎ በምስል ፡ ወገብሮ ላሕመ ዘስብከ ወይቤሎሙ እሉ አሙንቱ አማልክቲከ እስራኤል ዘአውጽኡከ እምድረ ግብጽ ።

(አሮንም) ከእጃቸው ተቀብሎ በመቅረጫ ቀረጸው ፡ ቀልጦ የተሠራ ጥጃም አድርጎ እስራኤል !! ከግብጽ አገር ያወጡህ አማልክቶችህ እሊህ ናቸው አላቸው ።

፭ ወሰበ ርእየ አሮን ነደቀ ምሥዋዐ አንጻሮ ወአይደ እንዘ ይብል በዓለ እግዚእ ጌሠም ።

አሮንም ወደው እንደተቀበሉት ባየ ጊዜ በጣዖቱ ፊት ለፊት መሠውያን ጸፈጸፈ ፡ (ወድያውም) ነገ የጌታ በዓል ነው ብሎ አዋጅ አስነገረ ። ፩ ነገ፡ ፲ ፳፰ ።

፮ ወጌሠ አሮን በማኒታ ወአዕረገ መሥዋዕተ ወአብአ ቍርባነ ዘመሥዋዕተ ፍርቃን ፡ ወነበሩ ሕዝብ ይበልዑ ወይሰትዩ ወተንሥኡ ይዝፍኑ ወይትዋነዩ ።

አሮንም በነገታው ማለዳ ተነሥቶ መሥዋዕቱን አሳረገ ከመከራ የሚድኑበት ቍርባንም አቀረበ ፡ ሕዝቡም (በጣዖቱ አጠገብ ተቀምጠው) ተረፈ መሥዋዕቱን ሊበሉ ሊጠጡ ሊዘፍኑ ሊጫወቱ ተነሡ ። ፩ ቆሮ፡ ፲ ፯ ።

፯ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ሑር ወአፍጥን ወሪደ እምዝየ ፡ እስመ አበሱ ሕዝብከ ዘአውጻእከ እምድረ ግብጽ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ! ከግብጽ አገር ያወጣኻቸው ወገኖችህ በድለዉኛልና ከዚህ (ከደብረ ሲና) ፈጥነህ ወርደህ ሂድ ።

፰ ወወጽኡ እምፍኖት ዘአዘዝክዎሙ ወገብሩ ላሕመ ወሰገዱ ወሦዑ ሎቱ ወይቤሉ ፡ እሉ አሙንቱ አማልክቲከ እስራኤል ዘአውጽኡከ እምድረ ግብጽ ።

እኔ ካዘዝኋቸው ሕግ ሥርዓት ወጥተው በደሉ የላሙንም ምስል ሠርተው አቁመው ሰገዱለት ፡ መሥዋዕቱንም ሠዉለት ፤ እስራኤል ከግብጽ ያወጡህ አማልክቶችህም እኒህ ናቸው አሉ ። ፩ ነገ፡ ፲፪ ፳፰ ።

፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ፡ ርኢኩ ዘንተ ሕዝበ ወናሁ ዝንቱ ሕዝብ ግዙፈ ክሳድ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ይህን ሕዝብ አየሁት እነሆም አንገተ ደንዳና ሕዝብ ነው ። ኢሳ፡ ፵፰ ፬ ።

፲ ወይእዜኒ ኅድገኒ እጥፍኦሙ በመዓትየ ፡ ወእሠይመከ ላዕለ ሕዝብ ክቡድ ወዓቢይ ።

አሁንም ተቈጥቼ ላጥፋቸው ተወኝ ከዚህ በሚበልጥና በሚበዛ ወገን ላይ እሾምኻለሁ አለው ።

፲፩ ወሰአለ ሙሴ ቅድመ እምላኩ ወይቤ ለምንት እግዚኦ መዓተ ትትመዓዕ ላዕለ ሕዝብከ ዘአውጻእከ እምድረ ግብጽ በኃይል ጽኑዕ ወበመዝራዕት ልዑል ወዐቢይ ።

ሙሴም በፈጣሪው ፊት ቁሞ ጸለየ (ለመነ) አቤቱ ከግብጽ አገር በጽኑ ኃይል በልዑልና በታላቅ ሥልጣን ያወጣኻቸው ወገኖችህን ለምን ተቈጥተህ ታጠፋቸዋለህ አለ ።

፲፪ ከመ ኢይበሉ ግብጽ በእኩይ አውጽኦሙ ከመ ይቅትሎሙ በውስተ አድባር ወከመ ያጥፍኦሙ እምድር ፡ አቅርር መዓትከ ዘተማዕከ ወመሐሬ ኵነ ላዕለ እከዮሙ ለሕዝብከ ።

የግብጽ ሰዎች በተራራው ሊገድላቸው ከዚህ ዓለም ሊያጠፋቸው (ወገኖቹ እስራኤልን) በክፉ ነገር አወጣቸው እንዳይሉ የተቈጣህባቸውን ቁጣ አብርድላቸው የወገኖችህንም በደል ይቅር ባይ ሁን (ይቅር በል) ።

፲፫ ተዘከር አብርሃምሃ ወይስሐቅሃ ወያዕቆብሃ አግብርቲከ ዘመሐልከ ሎሙ በርእስከ ወትቤሎሙ ፡ አበዝኆ ለዘርእክሙ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ብዙኀ ፡ ወኵሎ ዘንተ አሁብ ለዘርእክሙ ወይመልክዎ ለዓለም ።

ከነዓንን ለዘለዓለም ሊገዟትና ሊወርሱዋት ዘራችሁን እንደ በዙ እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛዋለሁ ፤ ይህንም ሁሉ ለልጆቻችሁ እሰጣችዋለሁ (ሕያው የ አሚንየ ብለህ) በራስህ የማልክላቸው አገልጋዮችህ አብርሃም ይስሐቅ ያዕቆብን አስብ ። ዕብ፡ ፲፩ ፲፫ ።

፲፬ ወሠረየ እግዚአብሔር በእንተ እኪት ዘይቤ ይግበር

እግዚአብሔርም በሕዝቡ ላይ አደርጋታለሁ ብሎ የተ

ላዕለ ሕዝብ ።		ናገራትን የከፋይቱን ነገር ይቅር አለ (ተወ) ።
ወተመይጠ ሙሴ ወወረደ እምደብር ወክልኤ ጽላት ዘትእዛዝ ዘውስተ እደዊሁ ፡ ጽላት ዘእብን ወጽሑፋት እን ተ ክልኤቱ ገበዋቲሆን እንተ ለፌኒ ወእንተ ለፌኒ ።	፲፭	ሙሴም ተመልሶ ከደብረ ሲና ወረደ፡ ዐሥርቱ ቃላት የተጻፉባቸው ሁለቱም ጽላቶች በእጁ ተይዘው ነበር ፡ ጽላ ቶቹም የዕንቍ ናቸው እንዚህም በጕናቸው በሁለት ወገን ግራና ቀኝ ዐሥርቱ ቃላት የተጻፉባቸው ናቸው ።
ወግብረቶን ግብረተ እግዚእ፡ ወጽሕፈቶን ጽሕፈተ እግዚአብሔር ውእቱ፡ ወግሉፋት ላዕለ ጽላት ።	፲፮	አሠራራቸው የጌታ ሥራ ነው ፡ አጻጻፋቸውም የእግ ዚአብሔር አጻጻፍ ነው ፡ (ዐሥርቱ ቃላትም) በሁለቱ ጽላ ቶች ላይ ተቀርጸዋል ፡ (ተጽረዋል) ።
ወሰሚዖ ሆሜዕ ቃለ ሕዝብ እንዘ ይጸርሑ ፡ ይቤሎ ለ ሙሴ ድምፀ ጸብኢት ውስተ ትዕይንት ።	፲፯	ኢያሱም የሕዝቡን ጩኸት ሰምቶ ሙሴን በከተ ማው የሰልፍ ድምፅ አለ (እሰማለሁ) አለው ።
ወይቤሎ ሙሴ ኢኮነ ዝንቱ ድምፅ ዘመላእክተ ኃይል ይትኄየሉ ፡ ወኢኮነ ድምፀ መላእክት ዘፀብዕ አላ ድምፀ መልእክቱ ለወይን እሰምዕ አንሰ ።	፲፰	ሙሴም ይህ የምትሰማው ለሰልፍ የሚበረታቱ የአር በኞች ድምፅ አይደለም የተሸናፊዎች ድምፅም አይደለም ድምፀ ፋሕሉ ለወይን) እስራኤል ያልፈላ ጕሽ ጠጅ ጠጥ ተው የሆነውንና ያልሆነውን ይለፈልፋሉ እሰማለሁ እንጂ አለው ። ዘፀ፡ ፴፩ ፲፰ ።
ወሶበ ቀርበ ሙሴ ኀበ ትዕይንት ርእዮ ለውእቱ ላሕ ም ወተውኔት ወተምዐ ወገደፎን እምውስተ እደዊሁ ለእ ልክቱ ክልኤ ጽላት ወቀጥቀጦን በታሕተ ደብር ።	፲፱	ሙሴም ወደ ከተማው በቀረበ ጊዜ ጥጃውንና ዘፈኑን አይቶ ተቈጣ፡ እሊህ ሁለቱን ጽላቶች ከእጆቹ ጥሎ ከተ ራራው በታች ሰበራቸው ።
ወነሥአ ለውእቱ ላሕም ዘገብሩ ወአውዓዮ በእሳት ወሐረዮ ወአድቀቆ ወዘረዎ ውስተ ማይ ወአስተዮሙ ኪ ያሁ ለደቂቀ እስራኤል ።	፳	የሠሩትንም ጣዖት (ጥጃ) ወስዶ በእሳት አቃጠለው ፡ ፈጭቶም አደቀቀው ፡ ከፈሳሽ ውኃም በጥብጦ ለእስራ ኤል ልጆች ያንኑን አጠጣቸው ።
ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ምንተ ረሰይከ ዝንተ ሕዝበ፡ ከመ ታምጽእ ላዕሌሆሙ ኃጢአተ ዓቢየ ።	፳፩	ሙሴም አሮንን በነሱ ላይ ታላቅ ኃጢአት ልታመጣበ ቸው ይህን ሕዝብ ለምን እንዲበድል አደረግኸው አለው።
ወይቤሎ አሮን ለሙሴ ኢትትመዓዕ እግዚእ ላዕሌየ ለሊከ ተአምር ግእዘሙ ለእሉ ሕዝብ ።	፳፪	አሮንም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ አቤቱ በኔ ላይ አት በሳጭብኝ የኒህ ወገኖች ሥራቸውን አንተው ቀሉ ታው ቀዋለህ ።
ወሶበ ይቤሉኒ ግበር ለነ አማልክተ እለ የሐውሩ ቅድሜነ እስመ ዝንቱ ሙሴ ዘአውጽአነ እምድረ ግብጽ ኢን አምር ምንተ ኮነ ።	፳፫	ከግብጽ አገር ያወጣን ሰው ሙሴ ምን እንደ ሆነ እና ውቅምና በፊት በፊታችን የሚሄዱልን ጠላቶቻችንን የሚ ያጠፉልን አማልክት ሥራልን ቢሉኝ ።
ወእቤሎሙ ዘቦ እምኔክሙ ወርቅ አምጽኡ፡ ወአም ጽኡ ወወሀቡኒ ወወረውክዎ ውስተ እሳት፡ ወወጽአ ዝንቱ ላሕም ።	፳፬	እኔም ከናንተ ወርቅ ያለው አምጡ አልኳቸው እነ ሱም አምጥተው ሰጡኝ እኔም እሳት አስነድጄ በዚያ ላይ ጣልሁት ፡ ይህም ጥጃ ወጣ ።
ወሶበ ርእየ ሙሴ ከመ ዓለዉ ሕዝብ፡ እስመ አዕለ ዎሙ አሮን፡ ወኮኑ ሰሐቀ ለጸላእቶሙ ።	፳፭	ሙሴም አሮን አስወንጅሏቸዋልና ለጠላቶቻቸውም መዘበቻ ሁነዋልና ሕዝቡ እንደ ወነጀሉ፡ ባየ ጊዜ እግ ዚአብሔር የወደደው የመረጠው ሰው ወደኔ ይምጣ አለ።
ወቆመ ቅድመ ትዕይንት ወይቤ ዘኀረዮ እግዚአብሔር ይምጻእ ኀቤየ፡ ወተጋብኡ ኀቤሁ ኵሉ ደቂቀ ሌዊ ።	፳፮	በከተማው መካከል ቆሞ እንዲህ የሌዊም ልጆች ወደሱ ተሰበሰቡ ።
ወይቤሎሙ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራ ኤል አሐዱ አሐዱ ይፁር ሰይፎ፡ ወሑሩ ወዕግቱ እምአ ንቀጽ እስከ አንቀጸ ትዕይንት፡ ወአሐዱ አሐዱ ይቅትል እኀዋሁ፡ ወአሐዱ አሐዱ ይቅትል ካልኦ፡ ወአሐዱ አሐዱ ይቅትል ዘቅሩቡ ።	፳፯	የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር አንዱም አንዱም ሰይፉን በብብቱ ይሸከም፡ (በወገቡ ይታጠቅ) ከበርም እስ ከ ከተማው በር ሂዱችሁ ክበቡ፡ አንዱም አንዱም ወንድ ሙን ይግደል፡ አንዱም አንዱም በልንጀራውን ይግደል አንዱም አንዱም ጎረቤቱን ይግደለው ብሏል አለ ።
ወገብሩ ደቂቀ ሌዊ በከመ ይቤሎሙ ሙሴ፡ ወወድቀ እምሕዝብ ይእተ አሚረ ሠላሳ ምእት ብእሲ ።	፳፰	የሌዊም ልጆች ሙሴ እንዳላቸው አደረጉ፡ ያን ጊዜ ም ከሕዝቡ ሦስት ሺህ ሰው ሞተ ። ፩ ቆሮ ፲ ፯ ።
ወይቤሎሙ ሙሴ፡ አንፈስክምዎ የዎም ለእግዚአብ ሔር በእደዊክሙ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ በወልዱ ወበእኁሁ ከመ ትትወሀብ ለክሙ በረከት ።	፳፱	ሙሴም የእግዚአብሔር በረከቱ ትሰጣችሁ ዘንድ በእ ጆቻችሁ ከናንተ አንዱም አንዱ ልጁን ወንድሙን በመግ ደላችሁ ዛሬ እግዚአብሔርን ደስ አሰኛችሁት አላቸው ።
ወኮነ በሣኒታ ይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ፡ አንትሙ ገገ ይክሙ ጌጋየ ዓቢየ፡ ወይእዜኒ አዐርግ ኀበ እግዚአብሔር	፴	በበነጋው እንዲህ ሆነ ሙሴ ወገኖቹን ታላቅ በደል በድላችኋል፡ አሁንም አማልጄ ኃጢአታችሁን አስተሠር

ከመ አስተሥሪ ለክሙ ኃጢአተክሙ ።

፴፩ ወገብአ ሙሴ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ ፡ እስእለከ
እግዚኦ ፡ ናሁ አበሱ እሉ ሕዝብ አበሳ ዓቢየ ፡ ወገብሩ
ሎሙ አማልክተ ዘወርቅ ።

፴፪ ወይእዜኒ እመ ተኀድግ ሎሙ ዘንተ ኃጢአተ ኅድግ ፡
ወእመ አከሰ ደምስስ ኪያየ እመጽሐፍከ ዘጸሐፍከኒ ።

፴፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ለዝንቱ ዘአበሰ በቅ
ድሜየ እደመስሶ እመጽሐፍየ ።

፴፬ ወይእዜኒ ሑር ወምርሖሙ ለሕዝብየ ውስተ መካን
ዘእቤለከ ፡ ወናሁ መልአክየ የሐውር ቅድመ ገጽከ ፡ ወአ
መ ዕለተ አዋሕዮሙ አገብእ ላዕሌሆሙ ኃጢአቶሙ ።

፴፭ ወቀተለ እግዚአብሔር እምሕዝብ በእንተ ዘገብሩ ላሕ
መ ዘገብረ ሎሙ አሮን ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሑር ወዕርግ እምዝየ
አንተ ወሕዝብከ ዘአውጻእከ እምድረ ግብጽ ፡ ውስተ ምድ
ር ዘመሐልኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ እንዘ
እብል ለዘርእክሙ እሁብ ።

፪ ወእፌንዎ ለመልአክየ ቅድሜከ ወያወጽኦሙ ለከናኔ
ዎን ወለአሞሬዎን ፡ ወለኬጤዎን ፡ ወለፌርዜዎን ፡ ወለጌርጌ
ሴዎን ፡ ወለኤዌዎን ፡ ወለኢያቡሴዎን ።

፫ ወኢያበውአከ ውስተ ምድር እንተ ትውኅዝ ሐሊበ
ወመዓረ ፡ ወኢየዓርግ ምስሌከ በእንተ ሕዝብከ እለ ያገ
ዝፉ ክሳዶሙ ከመ ኢያኅልቆሙ በፍኖት ።

፬ ወሶበ ሰምዐ ሕዝብ ዘንተ ነገረ እኩየ ለሀዉ ላሀ ዓቢየ ።

፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎሙ አንትሙሰ ሕ
ዝብ ዘያገዝፍ ክሳዶ አንትሙ ፡ ዑቁ ከልእተ መቅሠፍተ
ኢያምጽእ ላዕሌክሙ ፡ ወአጠፍእክሙ ወይእዜኒ አሰስሉ
አልባሰ ክብርክሙ ወሠርጕክሙ ወአርእየክሙ ዘእሬስ
የክሙ ።

፮ ወአሰሰሉ ደቂቀ እስራኤል ሠርጓቲሆሙ ወአልባሲ
ሆሙ በደብረ ኮሬብ ።

፯ ወነሥአ ሙሴ ሐይመቶ ወተከለ አፍአ ርኁቀ እምት
ዕይንት ፡ ወተሰምየት ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወኮነ ኵሉ ዘየ
ኀሥሦ ለእግዚአብሔር የሐውር ኀበ ይእቲ ደብተራ ዘአ
ፍአ እምትዕይንት ።

፰ ወሶበ የሐውር ሙሴ ይበእ ውስተ ይእቲ ደብተራ ዘአ
ፍአ እምትዕይንት ይቀውም ኵሉ ሕዝብ ወይኔጽር አሐዱ

ይላችሁ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር (ወደ ደብረ ሲና) እወ
ጣለሁ አላቸው ። ፩ ሳሙ ፡ ፲፪ ፳ ።
ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ አቤቱ አለምን
ኻለሁ እነሆ እኒህ ሕዝብ ታላቅ በደል በደሉ የወርቅ አማ
ልክትን ለራሳቸው ሠሩ አለ ።
አሁንም ይህን ጽኑ በደል (በቸርነትህ) ይቅር ብትላ
ቸው ይቅር በላቸው ያለዚያ ግን ከጻፍከኝ መጽሐፍህ
እኔን ደምስሰኝ ። መዝ ፷፪ ፳፰ ፡ ሮሜ ፱ ፫ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ በፊቴ የበደ
ለኝን ይህን ወገን ከመጽሐፌ አውጥቼ እደመስሰዋለሁ ።
አለው ። ዘሌዋ ፳፫ ፴ ፡ ሕዝ ፲፰ ፬ ።
አሁንም ሂድ እነዚህን ወገኖች መርተህ ወዳልኩህ
ቦታ ውሰዳቸው ፡ እነሆም መልአኬ በፊትህ ይሄዳል ነገር
ግን (በመዓት) በጐበኘኋቸው ቀን ኃጢአታቸውን በራሳ
ቸው ላይ አመጣባቸዋለሁ ። ዘኁ ፡ ፳ ፲፯ ።
አሮን ሠርቶ የሰጣቸውን ላም አምላክ አድርገው ስላመ
ለኩ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ወገን ብዙ ሰው ገደለ (አጠፋ)።

ምዕራፍ ፴፫ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ ለልጆቻችሁ
እሰጣታለሁ ብዬ ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ ወደ ማል
ኩላቸው (ወደ ከነዓን) ከግብጽ አገር ከወጣኻቸው ወገኖ
ችህ ጋር አንተ ከዚህ አገር ወጥተህ ሂድ ።
መልእክተኛዬንም ከንተ አስቀድሜ ወደ ከነዓን እሰደ
ዋለሁ ፡ እሱም ሂዶ ከናኔዎንን አሞሬዎንን ኬጤዎንን
ፌርዜዎንን ጌርጌሴዎንን ኤዌዎንና ኢያቡሴዎንን (ከከነ
ዓን አገር) ያወጣቸዋል (ያጠፋቸዋል)።
እሱም እየመራ ወስዶ ወተትንና ማርን ወደምታፈ
ሰው ምድር አላገባህም ፡ እኔ ግን የበደሉኝን በደል (አስቤ)
በጉዳና እንዳላጠፋቸው ክሳደ ልቡናቸውን ስላጸኑ ወገኖ
ችህ ከፋት ከንተ ጋር አብሬህ አልወጣም አለው ።
ሕዝቡም ይህን ክፉ ቃል በሰሙ ጊዜ ጽኑ ልቅሶ
አለቀሱ ። ፪ ሳሙ ፡ ፲፱ ፳፬ ።
እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤልን ልጆች እንዲህ
በላቸው አለው እናንተስ ክሳደ ልቡናውን ያጸና ወገኖች
ናችሁ ፡ ከዚህ ቀድሞ ከመጣሁት መቅሠፍት ሌላ መቅሠ
ፍት አምጥቼ እንዳላጠፋችሁ ዕወቁ ተጠንቀቁ ፡ አሁ
ንም ለጣዖቱ በዓል ከብራችሁበት አጊጻችሁበት የዋላች
ሁበትን ልብስ ከናንተ አስወግዱ ይህን ያደረጋችሁ
እንደሆነ የማደርግላችሁን አሳያችኋለሁ ።
የእስራኤልም ልጆች ለጣዖቱ በዓል (ያጌጹበት) ልብ
ሳቸውንና ጌጻቸውን በኮሬብ ተራራ አስወገዱ ፡ (አራቁ)።
ሙሴም ድንኳኑ ይዞ ከከተማ በአፍአ ራቅ አድርጎ
ተከላት ይህችውም ደብተራ ኦሪት ተባለች ያን ጊዜ እግ
ዚአብሔርን በሕግ በአምልኮት የሚሻው ሰው ሁሉ ከከ
ተማ በአፍአ ወደ ተተከለች ወደዚያች ድንኳን ይሄድ
ነበር ። ዘኁ ፡ ፲፯ ፳፯ ።
ሙሴ ከከተማ በአፍአ ራቅ ብላ ወደ ተተከለች ድን
ኳን ሊገባ በሄደ ጊዜ ሕዝብ ሁሉ ይቆም ነበር እስኪገባም

እሑዱ ኀበ ኆኅተ ደብተራ፡ ወይሬእይዎ ለሙሴ ሶበ የሐ
ውር እስከ ይበውእ ውስተ ደብተራ ።
፱ ወእምከመ በአ ሙሴ ውስተ ደብተራ ይወርድ ዓምድ
ዘደመና እንዘ ይቀውም ኀበ ኆኅተ ደብተራ፡ ወይትናገር
እግዚአብሔር ለሙሴ ።
፲ ወይሬእዮ ኵሉ ሕዝብ ለውእቱ ዓምድ ዘደመና እንዘ
ይቀውም ኀበ ኆኅተ ደብተራ፡ ወይትናገር እግዚአ
ብሔር ምስለ ሙሴ፡ ወቀዊሞሙ ኵሉ ሕዝብ ኀበ ኆኅተ
ደብተራሆሙ ይሰግዱ ።
፲፩ ወይትናገር እግዚአብሔር ለሙሴ ገጸ በገጽ ከመ ይት
ናገር ብእሲ ምስለ ዓርኩ፡ ወይገብእ ውስተ ትዕይንት
ወጽሙድሰ ሆሴዕ ወልደ ነዌ ወሬዛ ውእቱ ወኢይወጽእ
እምትዕይንት ።
፲፪ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ናሁ ትቤለኒ ስዶ ለዝ
ንቱ ሕዝብ፡ ወበሕቱ ኢነገርከኒ ዘትፌኑ ምስሌየ፡ ወለሊከ
ትቤለኒ ኪያከ አእመርኩ እምኵሉ፡ ወረከብከ ሞገሰ
በኀቤየ ።
፲፫ ወለእመሰኬ ረከብኩ ሞገሰ በኀቤከ አስተርእየኒ ገሃደ
ኪተ ወእአምር ወእርአይከ ከመ ይኩነኒ ረኪበ ሞገስ
በቅድሜከ ዮም፡ ወከመ አአምር ከመ ሕዝብከ ውእቱ ዝ
ንቱ ሕዝብ ዓቢይ ።
፲፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር አነ እሐውር ቅድሜከ ወአዐ
ርፈከ ።
፲፭ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር እመ አንተ ለሊከ ኢተ
ሐውር ስሌነ ወኢታውጽአነ እምዝየ፡ በምንት ይትዓ
ወቅ ከመ እ'ማን ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ አነኒ ወሕዝብ
ከኒ ዘእንበለ ሶበ ሖርከ ምስሌነ ።
፲፮ ወንከብር አነኒ ወሕዝብከኒ በኀበ ኵሉ አሕዛብ ዘሀሉ
ውስተ ኵሉ ምድር ።
፲፯ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዘንተኒ ነገረ ዘትቤለኒ
እገብር ለከ፡ ወረከብከ ሞገሰ በቅድሜየ ወአአምረከ እም
ኵሉ ።
፲፰ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር አርእየኒ ስብሐቲከ ።
፲፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ አነ አኀልፍ ቅድሜከ
በስብሐትየ ወእጼውዕ ስመ እግዚአብሔር በቅድሜከ ወእ
ምሕሮ ለዘመሐርክዎ፡ ወእሣሃሎ ለዘተሣሀልክዎ ።
፳ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ርእዮተ ገጽየሰ ኢት
ክል እስመ አልቦ ዘይሬኢ ገጽየ ወየሐዩ ።
፳፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ መካን ኀቤየ ሀሉ
ወትቀውም ውስተ ኰኵሕ፡ እስከ የኀልፍ ስብሐትየ ።
፳፪ ወእነብረከ ውስተ ስቊረተ ኰኵሕ ወእከድን እዴየ
በላዕሌከ እስከ አኀልፍ ።
፳፫ ወአሰስል እዴየ ወይእተ ጊዜ ትሬኢ ድኅሬየ፡ ወገጽ
የሰ ኢያስተርኢ ለከ ።

ድረስ በሚሄድበት ጊዜ አንዱም አንዱ በድንኳኑ ደጃፍ
ሁኖ ሙሴን ያየው ነበር ። መዝ፡ ፺፱ ፯ ።
ሙሴም ወደ ድንኳኑ ከገባ በኋላ ዓምደ ደመና ወርዶ
በድንኳኑ ደጃፍ ይቆም ነበር፡ እግዚአብሔርም ሙሴን
ቃል ለቃል ይነጋገረው ነበር ።
ያንንም ዓምደ ደመና በድንኳኑ ላይ ቆሞ ሕዝቡ ሁሉ
ያየው ነበር፡ እግዚአብሔርም ከሙሴ ጋር ቃል ለቃል
ይነጋገር ነበር፡ ሕዝቡም ሁሉ በየድንኳናቸው ቁመው
(ለጌታ) ይሰግዱለት ነበር ። ዘዳግ፡ ፭ ፳፬ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ሰው ከወዳጁ ጋር እንደሚነ
ጋገር ፊት ለፊት ይነጋገረው ነበር፡ (ከተነጋገረውም በኋላ)
ወደ ከተማው ይመለስ ነበር፡ አገልጋዩ የነዌ ልጅ ሆሴዕ
ግን ገና ሕፃን ነበርና ከከተማው አይወጣም ነበር ።
ሙሴም እግዚአብሔርን እነሆ ይህንን ሕዝብ አንተ
መርተህ ውሰደው አልከኝ፡ ነገር ግን አንተ ከኔ ጋር የም
ትልከውን ሰው አልነገርከኝም፡ አንተ ከሁሉ ይልቅ አን
ተን ወደድኩህ፡ በኔ ዘንድ በለሟልነትን አገኘህ አልከኝ
በንተም ዘንድ በልሟልነትን ካገኘሁ ፊትህን ገልጠህ አሳ
የኝ፡ ለኔም ዛሬ በንተ ዘንድ በልሟልነትን ማግኘት ይሆነኝ
ዘንድ ይህም ወገንህ በንተ ዘንድ የከበረ ወገን እንደሆነ በ
ውቅ ዘንድ ፊትህን አይህ ዘንድ ገልጠህ አሳየኝ አለው ።
እግዚአብሔርም እኔ በፊትህ እሄዳለሁ አሳርፍህ
ማለሁ አለው ። ዘፀ፡ ፴፬ ፱ ።
ሙሴም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው አንተው ራስህ
ከኛ ጋራ ካልሄድክ ከዚህ በታም ካላወጣኸን አንተ ከኛ
ጋራ ብትሄድ ነው፡ እኛም በንተ ዘንድ በልሟልነትን ብና
ገኝ ነው እንጂ እኔም ሆንኩ ወገኖችህ (እስራኤል) በንተ
ዘንድ በለሟልነትን እንዳገኘሁ በምን ይታወቅ፤ አለው ።
አንተ ከኛ ጋራ ከሄድክ ግን እኔም ወገኖችህ (እስራ
ኤል) በዚህ ዓለም ላይ ባሉ አሕዛብ ሁሉ ዘንድ እንከብራ
ለን አለው ።
እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፤ በኔ ዘንድ
በለሟልነትን አግኝተኻልና ከሁሉም ለይቼ ወድጄኻለሁና
ያነን ያልከኝን ነገር አደርግልኻለሁ አለው ።
ሙሴም እግዚአብሔርን ጌትነትህን (ገልጠህ) አሳየኝ
አለው ። ኤር፡ ፴፩ ፲፬ ። ሮሜ ፱ ፬፡ ፱ ፲፭ ።
እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ እኔ በፊትህ
የጌትነቴን ስም እየጠራሁ በፊትህ አልፋለሁ የምምረውን
እምረዋለሁ ይቅር የምለውንም ይቅር እለዋለሁ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ፊቴን አይቶ የሚድን የለምና
ፊቴንስ ማየት አትችልም አለው ።
እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው እነሆ በኔ ዘንድ
በታ አለ፡ የጌትነቴም ቃል ተነግሮ እስኪፈጸም ድረስ በአ
ለቱ ላይ ትቆመጣለህ ። ኢሳ፡ ፪ ፳፩ ።
በአለቱም ውስጥ አኖርኻለሁ፡ የጌትነቴንም ነገር ተና
ግሬ እስካልፍ ድረስ እጄን በላይህ እጋርዳለሁ (በሥልጣኔ
እሠውርኻለሁ) ።
(በዋሻው ውስጥ ሳለህ) እጄን ካንተ ላይ አነሣለሁ ያን
ጊዜ ኋላዬን ታያለህ፡ ፊቴን ግን አታየውም ዮሐ፡ ፩ ፲፰ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ቀር ለከ ክልኤተ ጽላተ ዘእብን በከመ ቀዳምያት ፡ ወዕርግ ኀቤየ ውስተ ደብር ወእጽሕፍ ውስተ ውእቶን ጽላት ዝከተ ነገረ ዘሀሎ ውስተ ቀዳምያት ጽላት ዘቀጥቀጥከን ።

፪ ወኩን ድልወ ለነግህ ፡ ወተዓርግ ውስተ ደብረ ሲና ወቁም ህየ ላዕለ ርእሰ ደብር ።

፫ ወአልቦ ዘየዓርግ ምስሌከ ፡ ወአልቦ ዘይሄሉ ውስተ ኵሉ ደብሩ ወአበግዕኒ ወአልሕምትኒ ኢይትረዐዩ ቅሩበ ለውእቱ ደብር ።

፬ ወወቀረ ሙሴ ክልኤ ጽላተ ዘእብን በከመ ቀዳምያት ፡ ወነሥአ በእደሁ እልክተ ክልኤ ጽላተ ዘእብን ፡ ወጌሠ በጽባሕ ወዓርገ ሙሴ ውስተ ደብረ ሲና ፡ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ።

፭ ወወረደ እግዚአብሔር በደመና ወቆመ ህየ ወጸውዐ በስመ እግዚአብሔር ።

፮ ወኀለፈ እግዚእ ቅድመ ገጹ ፡ ወስምየ እግዚእ እግዚአብሔር መሐሪ ወመስተሣህል ፡ ርኁቀ መዓት ወብዙኀ ምሕረት ወጻድቅ ።

፯ ዘየዓቅብ ለጽድቅ ወይገብር ምሕረተ ለአእላፍ ወዘያሴስል ዓመፃ ወጌጋየ ወኃጢአተ ፡ ወለመአብስስ ኢያነጽሖ ፡ ዘያገብእ ኃጢአተ አበው ላዕለ ውሉድ ወላዕለ ውሉደ ውሉድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ።

፰ ወጐጕአ ሙሴ ወደነነ ውስተ ምድር ወሰገደ ለእግዚአብሔር ።

፱ ለእመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ ይሖር እግዚእየ ምስሌየ ፡ እስመ ዝንቱ ሕዝብ ጽኑዐ ክሣድ ውእቱ ፡ ወተሠሃል ኃጣውኦ ወአበሳሁ ለሕዝብከ ፡ ወንከውን ለከ ።

፲ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ አነ እሠይም ለከ ኪዳነ በቅድመ ኵሉ ሕዝብከ ወእገብር ለከ ዓቢያተ ወክቡራተ ዘኢኮነ ከማሁ ውስተ ኵሉ አሕዛብ ወውስተ ኵሉ ምድር ፡ ወይሬኢ ኵሉ ሕዝብ እለ ውስቴቶሙ ሀሎከ ግብሮ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ መድምም ውእቱ ዘአነ እገብር ለከ ።

፲፩ ወዕቅ አንተ ባሕቱ ኵሉ ዘአነ እኤዝዘከ ፡ ወናሁ አነ አወጽኦሙ እምቅድመ ገጽከሙ ለከናኔዎን ወለአሞሬዎን ወለኬጤዎን ወለፌርዜዎን ወለኤዌዎን ወለኢያቡሴዎን ።

፲፪ ወዕቅ አንከ ርእሰከ ፡ ከመ ኢትትመሐል ምስለ እልክቱ ሰብእ እለ ይትረፉ ውስተ ይእቲ ምድር እንተ ውስቴታ ትበውኡ ፡ ከመ ኢይኩን ጌጋይ ላዕሌከሙ ።

፲፫ ወምሥዋዒቲሆሙ ንሥቱ ፡ ወምስላቲሆሙ ስብሩ ፡ ወአእዋሞሙ ግዝሙ ፡ ወግልፎ አማልክቲሆሙ አውዕዩ

ምዕራፍ ፴፬ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ እንደ ፊተኞቹ ሁለት የእብን በረድ ጽላቶችን ቀርጸህ ወደ ደብረ ሲና ወደኔ ውጣ ፡ በሰበርካቸው በቀደሙት ሁለት ጽላቶች ተጽፎ የነበረውን ያን ዐሥርቱ ቃላትን በነዚያ ጽላቶች ላይ እጽፋለሁ ። ዘዳግ፡ ፲ ፩ ።

ለነገም የተዘጋጀህ ሁን ነገ ይህን ጊዜ እኔ ወዳለሁበት ወደ ደብረ ሲና ወጥተህ በተራራው ራስ ላይ ቁም ።

ካንተ ጋር የሚወጣ ሰው የለም (አይኑር) በተራራውም ዙርያ ሁሉ የሚኖር ሰው አይኑር ፡ (ሰንኳን ሰው) ላሞችና በጎች ስንኳ በተራራው አቅራቢያ አይሠማሩ አለው ።

ሙሴም እንደ ቀደሙት ሁለት የእብነ በረድ ጽላቶች ቀርጾ እነዚያን ሁለት የእብነ በረድ ጽላቶች በእጁ ይዞ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ጧት ተነሥቶ ገስግሶ ወደ ደብረ ሲና ወጣ ።

እግዚአብሔር በደመና ወርዶ በዚያ (በደብረ ሲና) ቆመ ፡ ገዥ የሚሆን ስሙንም እግዚአብሔር ብሎ ጠራ ።

ያን ጊዜ ጌታ እግዚአብሔር ስሜ መሐሪ ፡ ይቅር ባይ ከመዓት የራቀ ፡ ምሕረቱ የበዛ እውነተኛ ነው እያለ በሙሴ ፊት አለፈ ። ኢዩ፡ ፪ ፲፫ ። ሮሜ ፪ ፬ ።

(እውነትን) የሚጠብቃት እሱ ነው ፡ ለብዙሰዎች ይቅርታን፡ ግፍን በደልን ኃጢአትን ከሰው የሚያርቅ እሱ ነው ፡ በደለኛውን ግን ከፍዳ አያነጻውም ፡ ያባቶችን ኃጢአት በልጆች ፡ የልጆችንም ኃጢአት በልጅ ልጆች ላይ እስከ ሦስት እስከ አራት ትውልድ ድረስ የሚያመጣ እሱ ነው ።

ሙሴም ይህን ሰምቶ ፈጥኖ ወደ ምድር ወድቆ ለእግዚአብሔር ሰገደ ። ኤር፡ ፴፪ ፲፰ ።

ሙሴ እግዚአብሔርን እንዲህ አለው ፤ በፊትህ ባለሟልነትን አግኝቼ እንደሆነ አንተ ጌታዬ ከኔ ጋር ሂድልኝ ፡ ይህ ወገን ክሣደ ልቡናውን ያጸና ነውና ፡ አንተ ግን የዚህ ሕዝብ በደሉን ኃጢአቱን ይቅር በለው ፡ (ይህን) ያደረግህለት እንደሆነ እኛም ላንተ እንሆናለን (እንገዛለን) ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ በወገኖችህ ሁሉ ፊት እነሆ ቃል ኪዳን አደርግልሃለሁ (ብርሃኔን በፊትህ እስልብሃለሁ) በዚህ ዓለም ሁሉ እንደሱ ተደርጎ የማያውቅ በሕዝቡም በአሕዛቡም ዘንድ ተደርጎ የማያውቅ ታላቅና ድንቅ ተአምራቱን አደርግልሃለሁ ይህም እኔ የማደርግልህ ተአምራት ድንቅ ነውና አንተ ያለህበትም ሕዝብ ሁሉ (የኔን) የእግዚአብሔርን ሥራ ያያል ።

ነገር ግን አንተ እኔ የማዝህን ሁሉ ዕወቅ ፡ እነሆ እኔ አሞሬዎንን ኬጤዎንን ፌርዜዎንን ጌርጌሴዎንን ኤዌዎንን ኢያቡሴዎንን ከፊታችሁ አውጥቼ እሰዳቸዋለሁ ።

እንግዲህም ወዲህ በናንተ ላይ ዕዳ በደል እንዳይሆንባችሁ ወደ ምትገቡበት ወደዚያች አገር ከሞት ከቀሩ ሰዎች ጋራ እንዳትማማል ራስህን ዕወቅ (ጠብቅ) ።

መሠውያዎቻቸውን አፍርሱ ምስሎቻቸውንም ስበሩ ፡ የሚያመልኩባቸው ዛፎቻቸውን ቍረጡ ፡ (ዓይን እጅ እግ

በእሳት ።		ሮ) የተቀረጹበቸው ጣዖቶቻቸውን በእሳት አቃጥሉ ።
ወኢትስግዱ ለካልእ አምላክ ፡ እስመ እግዚአብሔር ቀናኢ ስሙ ፡ ወእግዚአብሔር ቀናኢ ውእቱ ።	፲፬	የእግዚአብሔር ስሙ ቀናተኛ ስለሆነ እግዚአብሔርም ለአምላክነቱ ቀናተኛ ነውና ለሌላ አምላክ አትስገዱ ። ዘፀ ፡ ፳ ፭ ፡ ኢሳ ፡ ፵፯ ፲፬ ።
ዮጊ ትትማሐሉ ምስለ እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር ወትዜምዉ ድኅረ አማልክቲሆሙ ፡ ወትሠውዑ ለአማልክቲሆሙ ፡ ወይጼውዑከ ወትበልዕ እመሥዋዕቶሙ ።	፲፭	በዚያች ምድር ከሚኖሩ ሰዎች ጋራ እኩ ትማማሉ ይሆናል ፡ አማልክቶቻቸውን ተከትላችሁ በጣዖት አሰክት ሰስኑ ለጣዖቶቻቸውም ትሠዉላቸው ይሆናል ፡ ወይም እኩ ለጣዖቱ በዓል ይጠሩህና ሂደህ ተረፈ ጣዖቱን ትበላ ይሆናል ። ፩ ቆሮ፡ ፰ ፬ ፡ ፲ ፴፯ ።
ወትነሥእ እምአዋልዲሆሙ ለደቂቅከ ፡ ወአዋልዲከ ትሁብ ለደቂቆሙ ፡ ወያዜምዋሆሙ ለደቂቅከ ድኅረ አማልክቲሆን ፡ ወይዜምዋ አዋልዲከ ድኅረ አማልክቲሆሙ ።	፲፮	ሂደህም ሴቶች ልጆቻቸውን አጭተህ ለወንዶች ልጆችህ ሴቶች ልጆችህን ወስደህ ለወንዶች ልጆቻቸው ታጋባለህ ፡ ያገቡዋቸውም የአሕዛብ ሴቶች ጣዖቶቻቸውን ተከትለው እንዲሰስኑ ያደርጓቸዋል ሴቶች ልጆችህም ጣዖቶቻቸውን ተከትለው እንዲሰስኑ ያደርጓቸዋል (እንዳያደርጓቸው ተጠንቀቅ) ። ዘኁ፡ ፳፭ ፩ ፡ ዕዝ፡ ፱ ፪ ።
ወአማልክተ ዘስብኮ ኢትግበር ለከ ።	፲፯	ተመትተው የተሠሩትን ጣዖቶች ላንተ አታድርግ ፡ (ሠርተህ አታምልክ) ። ዘፀ፡ ፳፫ ፲፫ ።
ወሕገ ናእት ዕቀብ ፡ ሰቡዐ መዋዕለ ብላዕ ናዕተ በከመ አዘዝኩከ በዘመኑ በወርኀ ሚያዝያ ፡ እስመ በወርኀ ሚያዝያ ወጻእከ እምድረ ግብጽ ።	፲፰	ቂጣ የምትበሉበት የበዓሉን ሕግ ጠብቅ ፡ ከግብጽ አገር በሚያዝያ ወር ወጥተኻልና በሚያዝያ ወር በዘመኑ ሥርዓቱን ጠብቅ ብዬ እንዳዘዝኩህ ሰባት ቀን ቂጣ ብላ ።
ወኵሉ ተባዕት ዘይፈትሕ ማኅፀነ ሊተ ውእቱ፡ በኵሩ ለላሕም ፡ ወበኵሩ ለበግዕ ፡ ወበኵሩ ለአድግ ።	፲፱	መጀመሪያ የተወለደ ወንድ ወንዱ በኵር ልጅም ለኔ ነው ፡ የላሙም የበጉም የአህያውም በኵር የኔ ነው ።
ወለበኵረ አድግሰ ትቤዝዎ በበግዕ ፡ ወእመሰ ኢቤዘውከሁ ሤጠ ትሁብ ፡ ወኵሎ በኵረ ውሉድከ ትቤዙ ወኢ ታስተርኢ ቅድሜየ ዕራቀከ ።	፳	የአህያውን በኵር ግን በበግ ለውጠው ፡ በበግ ከልለ ወጥከውም ሸጠህ ዋጋውን ስጥ ፡ የበኵር ልጅህንም ሁሉ ዋጋውን ሰጥተህ ተበኽተህ አስቀረው በፊቴም ባዶ እጅህ አትታይ ፡ (መባእህን ይዘህ ግባ) ።
ሰዱስ መዋዕለ ትገብር ግብረከ ፡ ወበሳብዕት ዕለት ተዓርፍ ፡ ወታዓርፍ ዘርአ ወዓፂደ ።	፳፩	ስድስት ቀን እረስ ቈፍር ፡ በሰባተኛው ቀን ግን ዕረፍ ፡ ከመዝራትም ከማጨድም ዕረፍ ።
ወበዓለ ሰንበት ትገብር ሊተ ፡ እመ ይቀድሙ ዓፂደ ሥርናይ ፡ ወበዓለ ምኵራብ ።	፳፪	(ሰዎች) አስቀድመው ሥንዴውን በሚያጭዱበት ወራት በሱባዔ በሚከብር በዓል እሸት ነዶውን ይዘህ መጥተህ ለኔ በዓል አድርግልኝ ፡ በዓለ መጸለትንም አድርግልኝ።
ሠለስተ ጊዜያተ ማእከለ ዓመት ያስተርኢ ኵሉ ተባዕትከ ቅድመ ታቦተ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ።	፳፫	ወንድ ወንዱ ሁሉ ለገቢረ በዓል እየወጣ በሸኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ማደርያ ፊት በዓመት ሦስት ጊዜ ያክብር።
ወአመ አወፅአሙ ለአሕዛብ እምቅድመ ገጽከ እሰፍሖን ለአድዋሊከ ፡ ወአልቦ ዘይፈትዋ መኑሂ ለምድርከ ።	፳፬	አሕዛብን ከፊትህ አስወጥቼ በሰደድኳቸው ጊዜ አውራጃዎችህን አሰፋቸዋለሁ ፡ አገርህንም የሚመኛት ማንም ማን የለም ።
ወሶበ ተዓርግ ሠለስተ ጊዜያተ በዓመት ታስተርኢ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ኢትዝባሕ ላዕለ ደም ብኁዕ መሥዋዕትየ ።	፳፭	በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ለመታየት በዓመት ሦስት ጊዜ ስትወጣ መሥዋዕቴን በአደረ ደም አትሠዋ ።
ወኢይቢት ለነግህ መሥዋዕተ በዓል ዘፋሲካ ።	፳፮	የፋሲካው በዓል መሥዋዕትም ለነገ አይደር ።
ቀዳሚ እክለ ምድርከ ትወስድ ቤተ እግዚአብሔር አምላክከ ፡ ወኢታብስል በግዐ በሐሊበ እሙ (እንዘ ይጠቡ ሐሊበ እሙ) ።	፳፯	መጀመሪያ ከእርሻህ የተገኘውን እኽል ወደ ፈጣሪህ ወደ እግዚአብሔር ቤት ውሰድ ፡ በጉንም በናቱ ቅቤ አትቀቅል ። ዘዳግ፡ ፳ ፪ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጸሐፍ ለከ ዘንተ ነገረ እስመ በዝንቱ ነገር አቀውም ኪዳነ ለከ ወለእስራኤል ።	፳፰	እግዚአብሔርም ሙሴን በዚህ ነገር ለአንተና ለእስራኤል ቃል ኪዳኔን አጸናለሁና ይህንን ነገር ጻፍ አለው ።
ወነበረ ሙሴ ቅድመ እግዚአብሔር አርባዐ መዓልተ ወአርባዓ ሌሊተ ኢበልዐ እክለ ፡ ወኢሰትየ ማየ ፡ ወጸሐፈ እግዚአብሔር ውስተ ጽላት ዘንተ ነገረ ዐሠርተ ቃላተ ።	፳፱	ሙሴም አርባ ቀን ፡ አርባ ሌሊት (በደብረ ሲና) ከእግዚአብሔር ጋር ኖረ ፡ እንጀራንም አልበላም ፡ ውኃንም አልጠጣም ፡ እግዚአብሔር ቀድሞ በሁለቱ ጽላቶች ተጽ

፴ ወሶበ ወረደ ሙሴ እምደብረ ሲና ወሀለዋ ክልኤቲ ጽላት ውስተ እደዊሁ ፡ ወእንዘ ይወርድ እምደብር ኢያእመረ ከመ ተሰብሐ ኅብረ ገጹ እንዘ ይትናገር ምስለ እግዚአብሔር ።

፴፩ ወሶበ ርእይዎ አሮን ወኵሉ ደቂቀ እስራኤል ለሙሴ ከመ ተሰብሐ ርእየተ ኅብረ ገጹ ፈርሁ ቀሪቦቶ ።

፴፪ ወጸውዖሙ ሙሴ ወገብኡ ኀቤሁ አሮን ወኵሉ መኳንንተ ትዕይንት ወተናገሮሙ ሙሴ ።

፴፫ ወእምድኅረ ዝንቱ ቀርቡ ኀቤሁ ኵሉ ደቂቀ እስራኤል ወአዘዞሙ ኵሎ ዘተናገሮ ለእግዚአብሔር በደብረ ሲና ።

፴፬ ወሶበ አኅለቀ ተናግሮቶሙ ወደየ ሳዕለ ገጹ ግልባቤ በዘይሜውር ገጾ ።

፴፭ ወሶበ የሐውር ሙሴ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ይትናገሮ ያሴስል ግልባቤሁ እስከ ይወጽእ ፡ ወእምከመ ወጽአ ይነግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ኵሎ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ።

ወርእዩ ደቂቀ እስራኤል ከመ ተሰብሐ ገጹ ለሙሴ ወከመ ወደየ ግልባቤ በዘይሜውር ገጾ እንዘ ይወጽእ ከመ ይትናገሮሙ ።

ምዕራፍ ፴፭ ።

፩ ወአስተጋብኦሙ ሙሴ ለኵሉ ማኅበረ ደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ ፡ ዝንቱ ውእቱ ነገር ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ ትግበርዎ ።

፪ ሰዱስ መዋዕለ ትገብሩ ግብረክሙ ወበሳብዕት ዕለት ታዕርፉ ቅድስት ሰንበት ፡ ዕረፍት ለእግዚአብሔር ፡ ኵሉ ዘይገብር በቲ ግብረ ለይሙት ።

፫ ወኢታንድዱ እሳተ በውስተ ኵሉ ማኅደርክሙ በዕለተ ሰንበትየ ።

፬ ወይቤሎሙ ሙሴ ለኵሉ ማኅበረ ደቂቀ እስራኤል እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ቃል ዘአዘዘ እግዚአብሔር እንዘ ይብል ።

፭ ንሥኡ እምኔክሙ መባአ ለእግዚአብሔር ኵሉ ዘሐለየ ልበሙ ያምጽኡ እምቀዳሚ ንዋዮሙ እምወርቅ ወእምብሩር ወእምብርት ።

፮ ወያክንት ወኅብረ ከብድ ፡ ወለይ ክዑብ ፡ ወቢሶስ ፍቱል ፡ ወፀጕረ ጠሊ ።

፯ ወማእሰ በግዕ ግቡረ መሐን ፡ ወመሐነ መጸጺት ወዕፀ ዘኢይነቅዝ ።

፰ ወቅብዐ ለማኅቶት ፡ ወአፈዋተ ለተቀብዖ ፡ ወዕጣነ ለማዕጠንት ።

፱ ወእእባነ መረግድ ፡ ወእእባነ ዘይትኄረው ለኤፉድ ወለሎግዮ ።

፲ ወኵሎሙ ጠቢባነ ልብ ዘውስቴትክሙ ይምጽኡ ወይግበሩ ኵሎ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ።

፲፩ ደብተራ ፡ ወሠቃቲሃ ፡ ወመክደና ወኖኅዳቲሃ ፡ ወእዕ

ፊው የነበሩ በሠርቱ ቃላትን ዳግመኛ በሁለቱ ጽላቶች ጻፈ ፡ (በግብር አምላካዊ ጻፈለት) ።

ሙሴም ከደብረ ሲና በወረደ ጊዜ ሁለቱ ጽላቶች በእጆቹ ተይዘው ነበር ፡ ከደብረ ሲናም ሲወርድ በደብረ ሲና ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጋገር በፊቱ ብርሃን እንደ ተሣለበት አላወቀም ነበር ። ዘፀ ፡ ፴፬ ፲፩ ።

አሮንና የእሥራኤልም ልጆች ሁሉ ሙሴን በፊቱ ኅብረ መልክዕ ብርሃን ተሥሎበት በዩት ጊዜ ወደሱ መቅረቡን ፈሩ።

ሙሴም ጠራቸው ፡ አሮንና የከተማው መኳንንትም ሁሉ ወደሱ ተመለሱ ፡ ሙሴም ተነጋገራቸው ።

ከዚህም በኋላ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ወደርሱ ቀረቡ እግዚአብሔር በደብረ ሲና የተነጋገረውን ሁሉ (አድርጉ ብሎ) አዘዛቸው ። ዘፀ ፡ ፳፬ ፫ ።

ይህንም ነግሯቸው ከጨረሰ በኋላ ፊቱን የሚሠውር በትን መሸፈኛ በፊቱ ላይ አደረገ ። ፪ ቆሮ ፡ ፫ ፲፫ ።

ሙሴ እግዚአብሔርን ሊነጋገረው በሄደ ጊዜ ከደብረ ሲና እስኪወጣ ድረስ (መሸፈኛውን) ከራሱ ላይ ያወርድ ነበር ፡ ከወጣም በኋላ እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ለእስራኤል ልጆች ይነግራቸው ነበር ።

የእስራኤልም ልጆች የሙሴ ፊቱ እንደበራ ሊነግራቸውም (ከደብረ ሲና) ሲወጣ ፊቱም በሚሠውርበት መሸፈኛ እንደሠወረ አዩ ።

ምዕራፍ ፴፭ ።

ሙሴ የእስራኤልን ልጆች ማኅበር ሁሉ ሰብስቦ ልታደርጉት እግዚአብሔር የተናገረው ነገር ይህ ነው አላቸው ።

ስድስቱን ቀን ሥራችሁን ሥሩበት ፤ በሰባተኛው ቅዳሜ ቀን ግን ታርፉ ዘንድ ለእግዚአብሔር የተቀደሰች የዕረፍት በዓል ናት ሥራን የሚሠራበት ሁሉ ይሙት ።

ቅዳሜ ቀን በየቤታችሁ ሁሉ (ዕንጨት ሰብራችሁ ፈልጣችሁ) እሳት አታንድዱ ። ዘፀ ፡ ፲፮ ፳፫ ።

ሙሴ የእስራኤልን ልጆች ወገኖች ሁሉ እንዲህ ሲል ነገራቸው ፤ እግዚአብሔር አድርጉት ብሎ ያዘዘው ቃል ይህ ነው ። ዘፀ ፡ ፳፭ ፩-፱ ።

እናንተ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ መባን ከነሱ ተቀበሉ ፤ እነሱ ከደገኛው ገንዘባቸው ልቡናቸው ያሰበውን ሁሉ ከወርቅም ከብርም ከናስም ያምጡ ።

ሰማያዊም ሐምራዊም ቀይ ግምጃም ጥሩ በፍታም የፍየል ጠጕር ።

ቀለም የገባ የበግ ቍርበት (በሐረግ የተሠራ) ሰማያዊ ቍርበት የማይነቅዝም ዕንጨት ።

ዘይትም ለመብራት ፡ ሽቱም ለመቀበት ለጣፋጭ ዕጣን ቅመም ።

የመረግድ ዕንቆች ለኤፉድና ለደረት ኪስ የሚሆን የተበሳ እብነ በረድ (ፈርጥ) ያምጡ ።

ከናንተም ዘንድ ያሉ በልባቸው ብልሃተኞች የሆኑ ሁሉ መጥተው እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ያድርጉ ።

ማደሪያው ድንኳኑን ማልበሻውን መክደኛውን መያ

ማዲሃ ፡ ወመናሥግቲሆን ።		ገሮዎቹን ምሰሶዎቹን መወርወሪያዎቹን ።
ወታቦተ ዘመርጡል ፡ ወመፃውሪሃ ፡ ወተድበበ ወመንጦላዕተ ዘምሥዋር ።	፲፪	ታቦቱን መሎጊያዎቹን የሥርየት መክደኛውን የሚጋርደው መጋረጃውን ። ዘፀ፡ ፵ ፪፡ ዕብ፡ ፱ ፪ ።
ወአዕማዲሃ ፡ ወምዕማዲሆን ፡ ወማእደ ፡ ወመፃውርቲሁ ፤	፲፫	አዕማዶቹን ምዕማዶቹን ገበታውን መሸከሚያዎቹን ።
ወኵሉ ንዋያቲሁ ፡ ወተቅዋመ ማኅቶት ።	፲፬	ዕቃውን ሁሉ መብራት የሚያበሩበት መቅረዙን ።
ወኵሉ ንዋያ ፡ ወመኅትዊሃ ፡ ወቅብዐ ማኅቶት ።	፲፭	ዕቃውን ሁሉ ቀንዲሎቹን የመብራቱንም ዘይት ።
ወምሥዋዐ ዘዕጣን ፡ ወመፃውርቲሁ ፡ ወቅብዐ ዘይት ቀብዑ ፡ ወዕጣነ ዘየዓጥኑ ፡ ወመክደኒ ሞኅት ዘደብተራ ።	፲፮	የዕጣኑን መሠውያ (ጽንሐሕ) መሎጊያዎቹን የሚቀቡትንም ዘይት የሚያጥኑትን ዕጣንም ለደብተራ ኦሪት ደጃፍ የሚሆን መጋረጃ ። ዘፀ፡ ፴ ፳፫ ።
ወምሥዋዐ ዘመሥዋዕት ፡ ወስቅስቅ ዘብርት ፡ ዘሎቱ መፃውርቲሁ ፡ ወኵሎን ንዋያቲሁ ፡ ወማእከከ ንዋያቲሁ ፡ ወማእከከ ምስለ መንበሩ ።	፲፯	ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆን መሠውያውን የናሱንም መከታ መሸከሚያዎቹን ዕቃዎቹን ሁሉ የመታጠቢያው ሰኑን ዳካውን ከነ መቀመጫው ።
ወመንጦላዕተ ዓፀድ ፡ ወአዕማዲሁ ፡ ወምዕማዲሆን ፡ ወመክደኒ አንቀጸ ዓፀድ መታክሊሁ ለደብተራ ፡ ወመታክለ ዓፀድ ፡ ወአውታሪሆን ።	፲፰	የአደባባዩን መጋረጃ ምሰሶዎቹን እግሮቹንም የአደባባዩን ደጃፍ መጋረጃ የድንኳን ካስማዎች የአደባባዩን ካስማዎችና አውታሮቹንም ።
ወአልባሲሁ ለአሮን ካህን ፡ ወአልባሰ ደቂቁ ዘክህነቶሙ ፡ ወአልባሰ በዘይገብሩ በውስተ መቅደስ ።	፲፱	በመቅደስ ውስጥ ለማገልገል በብልሃት የተሠሩም የካህኑ የአሮን ልብሶችን በክህነት ለማገልገል የተቀደሱ የልጆቹንም ልብሶች ። ዘፀ፡ ፴፩ ፲ ።
ወወፅኡ ኵሉ ማኅበሮሙ ለደቂቀ እስራኤል እምኀበ ሙሴ ።	፳	የእስራኤል ልጆች ማኅበሮችም ሁሉ ከሙሴ ፊት ወጡ ።
ወአምጽአ አሐዱ አሐዱ በከመ ሐለየ በልቡ ፡ ወበከመ ፈቀደ በነፍሱ አምጽአ መበአ ለእግዚአብሔር ለኵሉ ግብረ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወለኵሉ መፍቅዳ ፡ ወለኵሉ አልባስ ዘመቅደስ ።	፳፩	አንዱ አንዱም ልቡ እንዳሰበውና መንፈሱም እንደ ወደደው ለእግዚአብሔር መባውን አመጣ ፡ ለመገናኛው ድንኳን ሥራ ሁሉ ለሚያስፈልገው ሁሉ ለመቅደስም ልብሶች ሁሉ ። ዘፀ፡ ፴፱ ፩ - ፵፩ ፡ ዘኍ፡ ፬ ፳ - ፳ ።
ወአምጽኡ እደው ዘእምኀበ አንስትኒ ዘከመ ፈቀደ ልበን ማኅተማተ ወአውጻበ ፡ ወኅልቀታተ ፡ ወሐብላታተ ወአውቃፈ ፡ ወኵሉ ሠርጕ ዘወርቅ ።	፳፪	ወንዶችም ከሴቶች ዘንድ ልቡናቸው ያሰበውን ማርዳዎችን ንፎ መንደልቶን (ሎቲዎች) ቀለበቶችን ድሪዎችን አምባሮችን የወርቅ ጌጦችንም ሁሉ አመጡ ።
ወኵሎ አምጽኡ ወርቀ መበአ ለእግዚአብሔር ፡ ወኵሉ ብእሲ ዘረከበ ያክንተ ፡ ወኅብረ ክብድ ፡ ወለየ ክዑበ ወቢሦሰ ክዑበ ፡ ወፀጕረ ጠሊ ፡ ወማእሰ በግዕ ግቡረ መሐን ፡ ወማእሰኒ ዘሥርየቱ ኅብረ ያክንት ።	፳፫	ሁሉም የወርቅን ስጦታ ሁሉ ለእግዚአብሔር አቀረቡ ፡ ሰማያዊ ሐርን ሐምራዊ ሐርን ቀይ ግምጃን ዕጽፍ ሁኖ የተፈተለ ቢሶ ሐርን የፍየል ፀጕርም የባሕር ዓረብም ሰማያዊ ኅብረ ቀለም የገባ ብሕረ ዓረብም (የአስፋጣቄርበት) አመጡ ።
ወአብአ ኵሉ ዘበጽሐ ብጽዐተ ፡ ብሩረ ወብርተ መበአ ለእግዚአብሔር ወእምኀበ ተረክበ ዕፅ ዘኢይነቅዝ ለኵሉ ምግባረ መፍቅዳ ለደብተራ አምጽኡ ።	፳፬	ስለት የተሳለ ሁሉ የብርን የነሐስን ስጦታ ሁሉ ለእግዚአብሔር መባ አድርጎ አቀረበ ፡ የማይነቅዝ ዕንጨት ክተገኘ ዘንድ ለደብተራ ኦሪት ማገልገያ የሚያስፈልገውን ሁሉ አመጡ ። ፩ ዜና መዋ፡ ፳፱ ፰ ።
ወብእሲትኒ እንተ ትክል ፈቲለ በእደዊሃ አምጽአት ፈትለ ዘያክንት ፡ ወኅብረ ክብድ ፡ ወለይ ፡ ወቢሦስ ።	፳፭	በእጅዋ መፍተልን የምትችል ሴትም የሰማያዊውን የሐምራዊውን የቀይና የብሶውን ሐር ፈትል አመጣች ።
ወኵሎን አንስት እለ ሐለያ በልበን ፡ ወበጥበብ ፈተላሁ ለፀጕረ ጠሊ ።	፳፮	(እንስጥ ብለው) በልቡናቸው ያሰቡ ሴቶችም ሁሉ አመጡ ፡ የፍየሉንም ጠጕር በብልሀነት በጥበብ ፈተሉት ።
ወመላእክትኒ አምጽኡ አእባነ መረግድ ፡ ወአእባነ ዘይትኤረው ለኤፉድ ዘላዕለ መትከፍት ወለሎግዮ ።	፳፯	አለቆችም የዕንቍ ደንጊያዎች (እብነ በረድ) ለኤፉድና ለደረት ኪስ የሚገቡት ፈርጦችን ።
ወቅብዐ ማኅቶት ፡ ወቅብዐ ዘይትቀብዑ ፡ ወዕጣነ ዘየዓጥኑ ።	፳፰	ለመብራት ዘይትን ለቅብዐት ሽቱን ለሚያጥኑት ጣፋጭ ዕጣንን አመጡ ። ፩ ዜና መዋ፡ ፳፱ ፮ ።
ወኵሉ ብእሲ ወብእሲት ዘፈቀደ ልበሙ ከመ ያብኡ ወይግበሩ ኵሉ ግብረ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ አምጽኡ ደቂቀ እስራኤል መበአ ለእግዚአብሔር ።	፳፱	ወንዶችና ሴቶች ሁሉ ልቡናቸው የፈቀደውንና እግዚአብሔር በሙሴ ቃል ያዘዘውን ሥራ ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የእስራኤል ልጆች ለእግዚአብሔር ስጦታን አመጡ ።
ወይቤሎሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ናሁ ጸውዖ እግዚአብሔር በስሙ ለበስልኤል ወልደ ኡሪ ወልደ ሖር	፴	ሙሴም የእስራኤልን ልጆች እነሆ እግዚአብሔር ከይሁዳ ነገድ የሆነውን የሖር የልጅ ልጅ የኡሪ ልጅ ባስል

ዘእምነገደ ይሁዳ ።

ኤልን በስሙ ጠራው አላቸው ። ፩ ዜና መዋ፡ ፳፱ ፱ ።

፴፩ ወመልአ መንፈሰ እግዚአብሔር፡ ወጥበበ፡ ወልቡና፡ ወአእምሮ፡ ከመ ይኩን ሊቀ ላዕለ ኵሉ ጸረብት ።

በሥራ ሁሉ በጥበብም በማስተዋልም በዕውቀትም የአናጢዎች ሁሉ አለቃ ይሆን ዘንድ የእግዚአብሔርን መንፈስ ተመላ ። ዘፀ፡ ፴፩ ፪ ።

፴፪ ወይግበር ኵሎ ምግባረ፡ ወይግበር ወርቀኒ ወብሩረኒ ወብርተኒ ።

ሥራውን ሁሉ ይሠራ ዘንድ በወርቅ በብርና በናስም ይሠራ ዘንድ ። ዘፍ፡ ፵፩ ፴፰፡ ኢዮብ ፴፪ ፰ ።

፴፫ ወይግበር ኪነ ዕንቊኒ ወዕፀኒ፡ ወይግበር ኵሎ ግብረ በጥበብ ወይምሀር ።

በፈርጥ የሚሆነውን የዕንቊ ድንጋይ ይቀርፅ ዘንድ ዕንጨቱንም ይጠርብ ዘንድ በብልሃት የሚሠራውን ሥራ ሁሉ ይሠራ ዘንድና ያስተምርም ዘንድ ።

፴፬ ወወደየ ውስተ ልቡ ሎቱኒ ወለኤልያብ ወልደ አክሴምክ ዘእምነገደ ዳን ።

እርሱና የነገደ ዳን የሆነው የአክሴምክ ልጅ ኤልያብን ያስተምሩ ዘንድ በልቡናቸው አሳደረባቸው ።

፴፭ ወመልአሙ ጥበበ ልብ፡ ከመ ያእምሩ ገቢረ ኵሎ ምግባረ መቅደስ፡ ዘይትአነም ከመ ይእንሙ በያክንት፡ ወበኅብረ ከብድ፡ ወበለይ ክዑብ፡ ወቢሦስ ወከመ ይግበሩ ኵሎ ግብረ ጽርበት ዘዘዚአሁ ።

የመቅደስን ሥራ ሁሉ መሥራትን ይሠሩ ዘንድ በሰማያዊ ሐር በሐምራዊ ሐር ዕጽፍ ሁኖ በተፈተለ ቀይ ሐር በብሩሕ ሐር የሚሠራውን ሥራ ሁሉ ያውቁ ዘንድ ልዩ ልዩ የአጠራረብም ሥራ ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የማስተዋል ጥበብን መላባቸው ።

ምዕራፍ ፴፮ ።

ምዕራፍ ፴፮ ።

፩ ወገብሩ ባስልኤል ወኤልያብ፡ ወኵሎሙ ጠቢባነ ልብ እለ ተውህበ ሎሙ ጥበብ ወአእምሮ፡ ከመ ይግበሩ ኵሎ ግብረ መቅደስ ዘይትፈቀድ፡ ኵሎ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

የሚፈለገውን ለመቅደስ ማገልገያ ሥራ እንዲሠሩ ጥበብና ዕውቀት የተሰጣቸው ባስልኤልና ኤልያብ የልብ ዕውቀት ያላቸውም ሁሉ እግዚአብሔር በሙሴ ቃል ያዘዘውን ሁሉ ሠሩ ። ዘፀ፡ ፳፰ ፫፡ ኢሳ፡ ፳፰ ፳፮ ።

፪ ወጸውዖሙ ሙሴ ለባስልኤል ወለኤልያብ ወለኵሎሙ እለ በሙ ጥበብ ዘወሀበሙ እግዚአብሔር አእምሮ ውስተ ልበሙ ወለኵሎሙ እለ በፈቃደ ልበሙ ይገብሩ፡ ከመ ይግበሩ ወከመ ይሑሩ ውስተ ዝንቱ ግብር ከመ ይፈጽምዎ ።

ሙሴም ባስልኤልና ኤልያብን እግዚአብሔር በልባቸው ጥበብን ዕውቀትን የሰጣቸው ሁሉ ሥራውን ለመሥራት በልቡናቸው ፈቃድ የተነሣሡትን ሁሉ ሥራውን ሠርተው ይፈጽሙ ዘንድ ጠራቸው ።

፫ ወነሥኡ እምቅድመ ሙሴ መባአ ዘአብኡ ደቂቀ እስራኤል ለኵሉ ምግባረ መቅደስ ከመ ይግበሩ፡ ወእሙንቱሂ ይትዌከፉ ዓዲ ዘያበውኡ እምኅበ እለ ያመጽኡ ነግሀ ነግሀ ።

የእስራኤል ልጆች ይሠሩ ዘንድ ለመቅደስ ሥራ ያመጡትን ስጦታ ሁሉ ከሙሴ ፊት ተቀበሉ፡ እነሱም በፈቃዳቸው ያቀረቡትን ዕለት ዕለት ወደርሱ ያመጡ ነበር ።

፬ ወመጺኦሙ ኵሎሙ ጠቢባን እለ ይገብሩ ግብረ መቅደስ አሐዱ አሐዱ በበምግባሪሁ ዘይገብር፡ ይቤልዎ ለሙሴ ብዙኀ መባአ ዘያበውኡ ሕዝብ እምግብር ዘአዘዘ እግዚአብሔር ከመ ይትገበር ።

የመቅደሱንም ሥራ የሚሠሩ ጠቢባን ሁሉ አንዱም አንዱም እንደየሥራው በመሥራት መጥተው፡ እግዚአብሔር ይደረግ ዘንድ ካዘዘው ሥራ እጅግ የበዛ ስጦታ ሕዝቡ አመጡ ብለው ለሙሴ ነገሩት ።

፮ ወአዘዘ ሙሴ ወሰበከ ውስተ ትዕይንት ለእድኒ ወለአንስትኒ ወይቤ እምይእዜ ኢይግበሩ መባአ ዘመቅደስ ።

ሙሴም ወንድም ሴት ለመቅደስ ስጦታ ከዚህ የበለጠ የሚያመጣ አይኑር ብሎ በሰፈሩ አዘዘ፡ (አወጀም) ።

፯ ወተከልአ ሕዝብ እምአብአ፡ እስመ አከሎሙ ለምግባር ዘይገብሩ፡ ወተርፎሙ ።

ሕዝቡም ስጦታን ከማቅረብ ተከለከለ፡ ያመጡት ነገር ሥራን ለመፈጸም በቂ ተርፏቸዋልና ።

፰ ወገብሩ ኵሎሙ ጠቢባነ ልብ፡ ምግባረ ደብተራ ዐሠርተ አዕፃደ እምቢሦስ ክዑብ፡ ወእምያክንት ወኅብረ ከብድ፡ ወለይ ክዑብ፡ ወኪሩቤነ ገብሩ በምግባረ ምእናም ።

በልባቸው ብልሃተኞች የሆኑ ሁሉ የድንኳኑን ሥራ ከተፈተለ ከጥሩ በፍታ ከሰማያዊና ከሐምራዊ ሐር ከቀይ ግምጃም ዓሥር መጋረጃዎችን ሠሩ፡ ከእነርሱም በላይ ብልሀ ሠራተኛ በሚሠራው አሠራር ኪሩቤልን አደረጉባቸው ። ዘፀ፡ ፳፮ ፩፡ ምሳ፡ ፲ ፰ ።

፱ ወኑኁ ለአሐዱ ዓፀድ ዕሥራ ወሰመንቱ በእመት፡ ወርኅቡ ርብዕ በእመት ለአሐዱ ዓፀድ፡ በመስፈርቱ ከማሁ ለኵሎሙ አዕፃድ ።

ያንዱም መጋረጃ ርዝመት ሃያ ስምንት ክንድ፡ ወርዱም አራት ክንድ ለአንዱ መጋረጃ ነው፡ የመጋረጃዎቹም ሁሉ እንዲሁ በዚያው ልክ ነው ።

፲ ወኅምስተ አዕፃደ አስተሳመኩ በበይናቲሆሙ አሐደ ምስለ ካልኡ፡ ወኅምስተ አዕፃደ አስተሳመኩ በበይናቲሆሙ ።

አምስቱንም መጋረጃዎች አንዱን ካንዱ ጋር እርስ በርሳቸው አጋጠሙ፡ ደግሞም አምስቱ መጋረጃዎች እንዲሁ አንዱን ካንዱ ጋር አገናኙ ።

፲ ወገብሩ ኀምሰ መማስጠ ዘያክንት ላዕለ ክንፈረ አሐዱ ዓፀድ፣ እምጽንፉ በዘየኃብር፣ ወከማሁ ኀምሰ መማስጠ ገብሩ በክንፈረ ዓፀድ ካልእ በዘየኃብሩ ።

በአንዱ መጋረጃ ክፈፍ ላይ ከሰማያዊ ሐር አምስ ቀለበቶችን ከመጋረጃው ዳር እንዲጋጠሙ አደረጉ፣ እንዲሁም በሁለተኛው መጋረጃ ክፈፍ አምስ ቀለበቶች እንዲጋጠሙ አደረጉ ።

፲፩ ወገብሩ ኀምሰ ሞፃዳተ ዘወርቅ ወአኀበሩ አዕፃዳተ አሐደ ምስለ ካልኡ በሞፃዳት፣ ወኮነ ደብተራሁ አሐደ ።

አምስ የወርቅ መያዣዎችን ሠሩ፣ መጋረጃዎቹንም እርስ በርሳቸው በመያዣዎች አያያዙዋቸው ድንኳኑም አንድ ሆነ ።

፲፪ ወገብሩ ዐሠርተ ወአሐደ አዕፃደ ዘሠቅ ዘይሜውሮ እምላዕሉ ለደብተራ ።

ከድንኳኑም በላይ ዓሥራ አንድ መጋረጃዎችን ከፍየል ጠጕር አደረጉ ።

፲፫ ወለለአሐዱ ዓፀድ ኑኁ ሠላሳ በእመት፣ ወርኅቡ ርብዕ በእመት፣ ለለአሐዱ ዓፀድ ከማሁ በአምጣኒሆሙ ።

ለያንዳንዱም መጋረጃ ርዝመቱ ሠላሳ ክንድ ለያንዳንዱም መጋረጃ ወርዱ እንዲሁ አራት ክንድ ሁኖ መጠናቸው ትክክል ነው ።

፲፬ ወአኀበሩ ኀምስተ አዕፃደ በበይናቲሆሙ፣ ወሰብዕተ አዕፃደ አኀበሩ በበይናቲሆሙ ።

አምስቱንም መጋረጆች ርስ በርሳቸው ሰባቱንም መጋረጆች ርስ በርሳቸው አንድ አድርገው አጋጠሙዋቸው ።

፲፭ ወገብሩ ኀምሰ መማስጠ ላዕለ ክንፈረ አሐዱ ዓፀድ በጽንፉ በዘየኀብሩ ።

ከተጋጠሙትም መጋረጆች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ አምስ ቀለበቶችን አደረጉ ።

፲፮ ወኀምሰ መማስጠ ገብሩ ላዕለ ክንፈረ ዓፀድ ካልእ በዘየኀብሩ ።

ከተጋጠሙትም መጋረጃዎች በሁለተኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ አምስ ቀለበቶችን አደረጉ ።

፲፯ ወገብሩ ኀምሰ ሞፃዳተ ዘብርት በዘየኀብሩ ከመ ይኩን አሐደ ።

ድንኳኑም አንድ እንዲሆን ያጋጥሙት ዘንድ አምስ የናስ መያዣዎችን ሠሩ ።

፲፰ ወገብሩ ዘይከድኖ ሰሠቅ ማእሰ በግዕ ሕሡየ፣ ወከማሁ ገብሩ ለኵሉ ።

ለድንኳኑም መደረቢያ የለፋ የበግ ቁርበት አደረጉ፣ ከዚያም በላይ ሌላ መደረቢያ ከአስቆጣ ቍርበት አደረጉ ።

፲፱ ወገብሩ አዕማደ ዘደብተራ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ዘዕሥር በእመት ቆሙ ለአሐዱ ዓምድ፣ ወርኅቡ እመት ወመንፈቀ እመት ።

ለድንኳኑም ከማይነቅዝ ዕንጨት የሚቆሙትን ሳንቆች አደረጉ፣ ለአንዱም ሳንቃ ርዝመቱ አሥር ክንድ፣ ወርዱ አንድ ክንድ ተኩል ነው ።

፳ ወመሰምክተ ሥረዊሁ ክልኤቱ ለአሐዱ ዓምድ፣ እንዘ ይሰመክ አሐዱ ምስለ ካልኡ፣ ወከማሁ ገብሩ ለኵሉ አዕማደ ደብተራ ።

ለያንዳንዱም ሳንቃ አንዱን ከሌላው ጋር የሚያያይዙ ሁለት ማጋጠሚያዎች ነበሩ፣ ለድንኳኑም ሳንቆች ሁሉ እንዲሁ አደረጉ ።

፳፩ ወገብሩ ዕሥራ አዕማደ እምገጸ አዜብ ።

በደቡብም ወገን ሃያ ሳንቆችን አደረጉ ።

፳፪ ወገብሩ ሎሙ ለዕሥራ አዕማድ አርብዐ በከተታተ ዘብሩር፣ ክልኤቱ ሰከተቱ ለአሐዱ ዓምድ በክልኤሆሙ ገጸቲሁ ወክልኤቱ ሰከተቱ ለአሐዱ ዓምድ በክልኤሆሙ ገጸቲሁ ።

ለሃያውም ሳንቆች አርባ የብር እግሮችን አደረጉ፣ ለአንድ ሳንቃ በሁለት ወገኑ ሁለት እግሮች በአንድ ወገኑም ሁለት እግሮች ነበሩት፣ ከያንዳንዱም ሳንቃ በታች ሁለት ማጋጠሚያዎች ሁለት እግሮች ነበሩ ።

፳፫ ወእምክልእ ገጸ ደብተራ መንገለ ሰሜን ገብሩ ዕሥራ አዕማደ ።

ለድንኳኑ በሁለተኛው ወገን በሰሜን በኩል ሃያ ሳንቆችን አደረጉ ።

፳፬ ወሰከተቶሙ አርብዓ ዘብሩር ለለአሐዱ ዓምድ፣ ወክልኤቱ ሰከተቱ እምክልኤቱ ገጸቲሁ ።

ለያንዳንዱም ሳንቃ አርበ የብር እግሮች አደረጉ፣ ከእያንዳንዱም ሳንቃ በታች ሁለት እግሮች አደረጉ ።

፳፭ ወእምድኅር እምገጸ ደብተራ መንገለ ባሕር ገብሩ ሰብዓተ አዕማደ ።

በምዕራብም በኩል በስተኋላ ከድንኳኑ ፊት ለፊት ሰባት ሳንቆችን አደረጉ ።

፳፮ ወክልኤተ አዕማደ ገብሩ ዓዲ ለመዓዝነ ተብተራ እምድኅር ።

ዳግመኛም ለማደሪያው ከሁለት ማዕዝን በስተኋላ ሁለት ሳንቆች አደረጉ ።

፳፯ ወዕሩየ ኮኑ ወኀብሩ እምታሕቱ እስከ ላዕሉ፣ ወከማሁ ገብሩ ለክልኤሆን መዓዝን ።

ትክክል የሆኑ ከታችም እስከ ላይ እስከ አንደኛው ቀለበት ድረስ አንድ ሳንቃ ድርብ ነበረ፣ ለሁለቱም ማዕዝን እንዲሁ አደረጉ ።

፳፰ ወኮኑ ሰመንቱ አዕማድ ወምዕማዲሆሙ ዓሡሩ ወሰሱ ዘብሩር፣ ወለለአሐዱ አሐዱ ዓምድ ክልኤቱ ክልኤቱ ምዕማዱ ።

ስምንት ሳንቆችና ዓሥራ ስድስቱ የብር እግሮቻቸው ከእያንዳንዱ ሳንቃ በታች ሁለት ሁለት እግሮች ነበሩ ።

፳፱ ወገብሩ መናሥግተ ለአዕማደ ደብተራ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ።

ለድንኳኑ ሳንቆች ከማይነቅዝ ዕንጨት መወርወርያዎችን አደረጉ ።

ኀምስተ መናሥግተ እምአሐዱ ገጽ ወኀምስተ መናሥግተ እምክልኢ ገጽ ፡ ወኀምስተ መናሥግተ ዘመንገለ ባሕር።	፴	በማደሪያውም በአንደኛው ወገን አምስት መወርወርያዎች በሁለተኛውም ወገን አምስት መወርወርያዎች በምዕራቡም ወገን አምስት መወርወርያዎችን አደረጉ ።
ወገብሮ ለመንሥግ ዘማእከል ከመ ይዕዱ በማእከለ ኢዕማድ እምጽንፍ ኀበ ጽንፍ ።	፴፩	መካከለኛውንም መወርወርያ በሳንቆቹ መካከል ከዳር እስከ ዳር እንዲያልፍ አደረገው ።
ወለአዕማድ ወለመማስጡ ወለመናሥግቲሁ ቀፈልዎሙ ወርቀ ።	፴፪	ሳንቆቹንም ቀለበቶቹንም መወርወርያዎቹንም በወርቅ ለበጡዋቸው ።
ወገብሩ መንጦላዕተ ዘያክንት ወኅብረ ክብድ ፡ ወለይ ክዐብ ፡ ወቢሦስ ፍቱል ፡ ወገብሩ በግብረ ምእናም ኪሩቤነ።	፴፫	መጋረጃውንም ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከተፈተለ ቀይ ሐርና ከብሩህ ሐር በርሱም ላይ በሽማኔነት አሠራር ኪሩቤልን አደረጉበት ።
ወገብሩ ላቲ አርባዕተ አዕማደ ዕምዕዐ ዘኢይነቅዝ ፡ ወቀፈልዎሙ ወርቀ ወአርእስቲሆሙኒ ዘወርቅ ።	፴፬	ከማይነቅዝም ዕንጨት አራት ምሰሶዎችን አደረጉላት በወርቅም ለበጡዋቸው ፡ ኵላቦቻቸውም የወርቅ ነበሩ ።
ወገብሩ ሎሙ አርባዕተ ምእማደ ዘብሩር ።	፴፭	ለነሱም አራት የብር ምዕማዶች (እግሮች) አደረጉ ።
ወገብሩ ላቲ መንጦላዕተ ዘይከድኖ ለኆኅተ ደብተራ ፡ እምያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ክዐብ ፡ ወቢሦስ ፍቱል በብዑድ ግብረት ።	፴፮	የድንኳኑንም ደጃፍ የሚሸፍን ከሰማያዊና ከሐምራዊ ከቀይ ግምጃና ከተፈተለም ከጥሩ በፍታ በልዩ አሠራር የተሠራ መጋረጃን አደረጉ ።
ወገብሩ ላቲ ለመንጦላዕት ኀምስተ አዕማደ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ፡ ወቀፈልዎሙ ወርቀ ፡ ወአርእስቲሆሙኒ ዘወርቅ ፡ ወገብሩ ሎሙ ኀምስተ ምዕማደ ዘብርት ።	፴፯	ለመጋረጃውም ከማይነቅዝ ዕንጨት አምስት ምሰሶዎች አደረጉላት በወርቅም ለበጡዋቸው ኵላቦቻቸውም የወርቅ ናቸው አምስት የናስ እግሮችንም አደረጉላቸው።

ምዕራፍ ፴፯ ።

ወገብረ ባስልኤል ታቦተ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ዘክዕበ እመት ወመንፈቀ እመት ኑኁ ፡ እመት ወመንፈቀ እመት ራኀበ ፡ እመት ወመንፈቀ እመት ቆሙ ።	፩	ባስልኤል ከማይነቅዝ ዕንጨት (ግራር) ታቦትን ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል ፡ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል ቁመቱም አንድ ክንድ ተኩል ሠራ ።
ወቀፈላ ወርቀ ንጹሐ እምውስጣ ወእምአፍአሃ ፡ ወገብረ ላቲ ቀጸላ ወርቅ በዓውዳ ፡ ወገብረ በውስቴታ ማዕበለ ዘወርቅ ዘጥፃዳት እምዓውዳ ።	፪	በውስጥም በአፍአም በጥሩ ወርቅ ለበጣት ፡ በዙርያዋም የወርቅ አክሊል አደረገላት ፡ በዙርያዋ ላሉ ቀለበቶች መቋሚያ ሊሆን ለክንፈርዋ የወርቅ ፈሰስ አወጣላት ።
ወሰበከ ላቲ ዕበነ አርባዕተ ዘወርቅ ወአንበሮን ላዕለ አርባዕቱ ምስማካቲሃ ፡ ዕበነ ክልኤ ውስተ አሐዱ ምስማክ ፡ ወዕበነ ክልኤ ውስተ ዳግም ምስማክ ።	፫	አራት የወርቅ ቀለበቶችንም አደረገላት ፡ ባራት እግሮቿም አኖራቸው ፡ በአንድ ወገን ሁለት ቀለበቶች በሌላውም ወገን ሁለት ቀለበቶች ።
ወገብረ ላቲ መፃውርተ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ወቀፈሎሙ ወርቀ ።	፬	መሎጊያዎቹንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠርቶ በወርቅ ለበጣቸው ። ዘኍ ፡ ፬ ፯ ።
ወአብአ ድንባዛቲሃ ውስተ እልኩ ዕበን አርባዕ ፡ እለ ውስተ ምስማክ ዘታቦት ፡ መሳክሚሃ ለታቦት በዘይሰክምዋ በሙ ።	፭	ታቦቷንም በነሱ ለመሸከም በታቦቱ አጠገብ ባሉቱ አራት ቀለበቶች መሎጊያዎቹን አገባ ።
ወገብረ ላቲ ተድባበ ዘወርቅ ንጹሕ ፡ ዘክዕበ እመት ወመንፈቀ እመት ኑኁ ፡ እመት ወመንፈቀ እመት ራኀቡ ።	፮	መክደኛውንም ከጽሩ ወርቅ ሠራ ፡ ርዝመቱም ሁለት ክንድ ተኩል ፡ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል ነው ።
ወገብረ ላቲ ክልኤተ ኪሩቤነ ዘወርቅ ፍሑቅ ፡ ወገብሮሙ እምክልኤቱ ምስማካቲሁ ለተድባብ አሐዱ ኪሩብ እምለፌ ፡ ወአሐዱ ኪሩብ እምለፌ እምስማካቲሁ ለተድባብ ።	፯	ሁለቱንም ኪሩቤል ከተመታ ወርቅ ሠራ ፡ በመክደኛውም ላይ በሁለት አደረጋቸው ፡ ከሥርየት መክደኛውም ጋር አንዱን ኪሩብ በአንድ ወገን ሁለተኛውን ኪሩብ በሌላው ወገን አድርጎ በአንድ ላይ ሠራቸው ።
ወኮኑ ኪሩቤን ይረብቡ ክነፊሆሙ እመልዕልት እንዘ ይጼልሉ ክነፊሆሙ መልዕልተ ተድባብ ፡ ወገጾሙ ይትናጸር በበይናቲሆሙ በዲበ ተድባብ ።	፰	ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ወደ ላይ ዘርግተው የሥርየት መክደኛውን በክንፎቻቸው ሸፈኑ ፡ እርስ በርሳቸውም በመክደኛው ላይ ፊት ለፊት ይተያያሉ ።
ወገብረ ማእደ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ኑኁ ክዕበ እመት ፡ ወራኀቡ እመት ፡ ወቆሙ እመት ወመንፈቀ እመት ።	፱	ከማይነቅዝም ዕንጨት ርዝመቱ ሁለት ክንድ ወርዱም አንድ ክንድ ፡ ቁመቱም አንድ ክንድ ተኩል የሆነ ገበታን (ማእድን) ሠራ ። ሚል ፡ ፩ ፯ - ፲፪ ።
ወቀፈሎ ወርቀ ንጹሐ ፡ ወገብረ ሎቱ ቀጸላ ዘወርቅ በዓውዱ ።	፲	በጥሩ ወርቅም ለበጠው በዙርያውም የወርቅ አክሊል አደረገለት ።

ወገብረ ማዕበለ ዘወርቅ በዓውዱ መጠነ አርባዕቱ አፃብዕ፥ ወገብረ ለቀጸላሁ ዕበነ አርባዕተ፥ ወገብረ ሞዓዳተ ዘማዕበል ለቀጸላሁ ።	፲፩	በዙርያውም አንድ ጋት የሚያኽል የወርቅ ፈሰስ አዘረበት በክንፈሩም ዙርያ አራት ቀለበቶችን አደረገለት፥ ለክፈፉም መያገዎችን ሠራለት ።
ወገብረ አርባዕተ አውቃፋተ ዘወርቅ፥ ወአንበሮን ዲበ አዕባን ውስተ አርባዕቱ ፍና፥ ዘአገሪሁ መንገለ ቀጸላሁ ።	፲፪	ለአክሊሉም አራት ቀለበት አደረገለት፥ ቀለበቶቹንም አራቱ እግሮቹ ባሉበት በአራቱ ማዕዝኖች አኖራቸው ።
ወኮኑ አዕባኒሁ አብያተ ለመፃውሪሁ ዘያነሥኡ ማእደ ።	፲፫	ገበታውንም ለመሸከም መሎጊያዎቹ እንዲሸከሙበቸው ቀለበቶች በክፈፉ አጠገብ ነበሩ ።
ወገብረ መፃውርቲሁ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ፥ ወቀፈሎሙ ወርቀ ንጹሐ ከመ ያንሥኡ በሙ ማእደ ።	፲፬	ገበታውን ይሸከሙበቸው ዘንድ መሎጊያዎቹንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠርቶ በጥሩ ወርቅ ለበጣቸው ።
ወገብረ ንዋያተ ዘማእድ መጽብሐ፥ ወአጽሕልተ፥ ወመዳምሀ፥ ወመዋጽሐ በዘበቱ ያወጽሑ ዘወርቅ ።	፲፭	ለማፍሰሻም ይሆኑ ዘንድ በገበታው ላይ የሚኖሩትን ዕቃዎች ወጭቶችን ጭልፋዎችን ጽዋዎችን መቅጃዎችን ከጥሩ ወርቅ ሠራቸው ።
ወገብረ መራናተ እምወርቅ ንጹሕ ፍሑቀ፥ ገብረ ለመራናት ዓምደ ወአብራዊሃ፥ ወመአኃዚሃ፥ ወከበበ ርእሳ፥ ወጽጌያቲሃ እምኔሃ ተገብሩ ።	፲፮	መቅረዞችንም ከተመታ ጥሩ ወርቅ አደረጋቸው መቅረዙንም ከእግሩና ከአገዳው ጋር ፅዋዎቹ ጕብጉቦቹና አበቦቹ ከዚያው ተሠሩ ።
ሰብዓቱ አብራዕ እለ ይወጽኡ እምገበሃ ለተቀዋመ ማኅቶት፥ ሠለስቱ አብራዕ እምአሐዱ ፍናሃ፥ ወሠለስቱ አብራዕ እምክልኤ ፍናሃ ።	፲፯	ለመብራቱም መቅረዝ በስተጐኑ ሰባት ቅርንጫፎች ወጡለት፥ ሦስቱ ቅርንጫፎች በአንድ ወገን ሦስቱም ቅርንጫፎች በአንድ ወገን ወጡ ።
ወሠለስቱ መአኃዚሃ እለ የኃብሩ ምሳሌ ለአሐዱ ከበበ ርእስ ጽጉይ፥ ከማሁ ለሰብዓቲሆሙ አብራዕ፥ እለ ይወጽኡ እምተቀዋመ ማኅቶት ።	፲፰	በአንደኛው ቅርንጫፍ ጕብጉቡንና አበባውን ሦስትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ፅዋዎች በሁለተኛው ቅርንጫፍ ጕብጉቡንና አበባውን እንዲሁም ከመቅረዙ ለሚወጡ ለሰባቱ ቅርንጫፎች አደረገ ።
ወለተቀዋመ ማኅቶት መአኃዚሃ አርባዕቱ፥ ወጽጌያቲሃ ወከበበ ርእሳ ወከበብ መትሕተ ክልኤቱ ።	፲፱	በመቅረዙም ጕብጉቦቹንና አበቦቹን አራትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች አደረገ ።
ከበበ ርእሳ ወአብራዊሃ እምኔሃ ኮኑ ኵሎሙ ፍሑቀ እምአሐዱ ወርቅ ንጹሕ ።	፳	ጕብጉቦችና ቅርንጫፎቹም ከርሱ ጋር አንድ ነበሩ፥ ሁሉም አንድ ሁኖ ከተቀረፀ በጥሩ ወርቅ ተሠርቶ ነበር ።
ወገብረ መኃትዊሃ ሰብዓተ፥ ወገብረ ዕዋዕቲሃ ወበዘያሜንይዋ ዘወርቅ ወለኵሉ ንዋያቲሃ መክሊተ ወርቅ ገብራ ።	፳፩	ሰባቱንም መብራቶች ዕዋዎችንም መኰስተሪያዎቹንም የኵስታሪ ማድረጊያዎቹንም ከጥሩ ወርቅ ሠራ መቅረዙንም ዕቃውንም ሁሉ ከአንድ መክሊት ጥሩ ወርቅ አደረገ ።
ወገብረ ምሥዋዐ ዘዕጣን እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ዘእመት ኑኁ፥ ወእመት ራኅቡ፥ ርቡዐ ገብሮ ።	፳፪	ከማይነቅዝም ዕንጨት ርዝመቱ አንድ ክንድ ስፋቱ አንድ ክንድ አራት ማዕዝን የሆነ የዕጣን መሠውያን ሠራ ።
ወክዕበ እመት ቆሙ፥ ወእምኔሁ ተገብሩ አቅርንቲሁ ።	፳፫	ከፍታውም ሁለት ክንድ ነበረ፥ ቀንዶቹም ከሱ ጋር የተሠሩ ነበሩ ።
ወቀፈሎ ወርቀ ንጹሐ ምድሮ ወዓውዶ አረፍቱ፥ ወአቅርንቲሁ ።	፳፬	ላይኛውንና የግድግዳውን ዙርያ ቀንዶቹንም በወርቅ ለበጠው ።
ወገብረ ሎቱ ቀጸላ ዘወርቅ በዓውዱ፥ ወክልኤተ አውቃፋተ ወርቅ ገብረ ሎቱ መትሕተ ቀጸላሁ ላዕለ ክልኤቱ ገበዋቲሁ፥ ዘይከውኑ አብያተ ለመፃውሪሁ ከመ ያንሥኡ በሙ ኪያሁ ።	፳፭	በዙርያውም የወርቅ ክፈፍ አደረገለት፥ ከክፈፉም በታች ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ሠርቶ በሁለት ጐኑ አደረጋቸው፥ እሱን ያነሡበቸው ዘንድ ለመሎጊያዎቹ ስራፍ ነበሩ ።
ወገብረ መፃውርቲሁ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ፥ ወቀፈሎሙ ወርቀ ።	፳፮	መሎጊያዎቹንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠርቶ በወርቅ ለበጣቸው ።
ወገብረ ቅብዐ ዘይትቀብዑ እምዘይት፥ ወአፈዋተ ቅድወ፥ ጽሑጠ ዘጸዐጢ ።	፳፯	የሚቀቡትንም ቅባት ከዘይት አደረገ፥ ጥሩውንም የጣፋጭ ሽቱ ዕጣን በቀማሚ ብልሃት የተቀመመ አደረገ።
ምዕራፍ ፴፱ ።		ምዕራፍ ፴፱ ።
ወገብረ ምሥዋዐ ለመሥዋዕት እምዕፅ ዘኢይነቅ ዘኀምስቱ በእመት ኑኁ፥ ወኀምስቱ በእመት ራኅቡ፥ ርቡዐ ኮነ፥ ወሠለስ በእመት ቆሙ ።	፩	ርዝመቱ አምስት ክንድ፥ ወርዱም አምስት ክንድ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆን ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠራ ከፍታውም ሦስት ክንድ ሆኖ አራት ማዕዝን ነበር ።

ወገብረ አእጋሪሁ ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሁ፡ ወእምኔሁ ይእቲ ምቅዋማቲሁ ።	፪	እግሮቹንም በአራት ማዕዝኑ አደረገ፤ ማቆሚያዎቹም ከርሱ ጋር አብረው የተሠሩ ነበሩ ።
ወገብረ ሎቱ አቅርንተ ዲበ አርባዕቱ መዓዝኒሁ፤ ወእምኔሁ ወጽአ አቅርንቲሁ ወቀፈሎ ብርተ ።	፫	ቀንዶችንም በአራት ማዕዝኑ አደረገለት፤ ቀንዶቹም ከርሱ ጋር በአንድነት የተሠሩ ናቸው፤ በናስም ለበጠው ።
ወገብረ ኵሎ ንዋያተ ምሥዋዕ ምግኅሣተ፤ ወጸኀራተ ወፍያላተ ወመኖስሰተ ወመሰውደ እሳት ኵሎ ገብረ እምብርት ።	፬	የመሠውያዎቹንም ዕቃዎች ሁሉ፤ ምንቸቶቹን መጫሪያዎቹን፤ ድስቶቹን፤ ሜንጦቹንና የእሳት ማንደጃዎቹን ሁሉ ከናስ አደረገ ።
ወገብረ መጥበስተ ለመሥዋዕት ስቅሉቀ፤ ከመ መሥገርተ ዓሣ ዘብርት ።	፭	እንደ ዓሣ መረብ ሁኖ የተሠራም ለመሠውያው መጥበሻ የናስ መከታ አደረገ ።
ወገብረ ሎቱ ለመጥበስት አርባዕተ ኅልቀታተ ዘብርት ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሁ ።	፮	ለመጥበሻውም አራት የናስ ቀለበቶችን በአራት ማዕዝኑ አደረገለት ።
ወአንበሮ ለመጥበስት በቤተ መሥዋዕት ታሕተ ወከነ በመንፈቀ ቤተ መሥዋዕት ።	፯	መከታውንም እስከ መሠውያው እኩሌታ ይደርስ ዘንድ ከመሠውያው ቤት በታች አኖረው ።
ወሰበከ አርባዕተ አውቃፋተ ዘብርት ለአርባዕቱ መዓዝኒሁ ከመ ይኩኑ አብያተ ለመፃውርቲሁ ።	፰	ለመሎጊያዎቹም ሥፍራ ይሆኑ ዘንድ ለአራቱ ማዕዝኖች አራት የናስ ቀለበቶችን ሠራ ።
ወገብረ መፃውርተ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ፤ ወቀፈሎሙ ብርተ ወአብአ መፃውርቲሁ ውስተ አውቃፋት ዘላዕለ ገበዋቲ ምሥዋዕ ከመ ያንሥኡ በሙ ኪያሁ ፍሉግ ሰሌዳ ገብሮ ።	፱	መሎጊያዎቹን ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠርቶ በናስ ለበጣቸው፤ መሎጊያዎቹንም እሱን ይሸከሙበቸው ዘንድ በመሠውያው ጐን ላይ ባሉት ቀለበቶች ውስጥ አገባ፤ ከሳንቆቹም ሠርቶ ክፍት አደረገው ።
ወገብረ ማእከክ ዘብርት ወመንበሩሂ ዘብርት፡ ወአንበሮ በአንጻረ አንስት እለ ይመጽኡ ከመ ይጸልዩ ኀበ አንቀጸ ደብተራ ዘመርጡል በዘይትሐፀቡ ቦቱ ።	፲	መቅለዱንና እግር ዘቀጐነውን ከናስ ሠርቶ (ሴዋውያን) በሚታጠቡበት በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ሊጸልዩ በሚመጡ ሴቶች አንጻር አኖረው ።
ወገብረ ላቲ ዐፀደ ለደብተራ መንገለ አዜብ እንተ የማን ወመንጦላዕተ ዓፀድ እምቢሶስ ክዑብ ወኑኁ ምእት በእመት ።	፲፩	ለደብተራ ኦሪት በስተደቡብ በቀኝ በኩል አደባባይ ሠራ፤ የአደባባዩም መጋረጃ ርዝመቱ መቶ ክንድ የሆነ፤ ዕፅፍ ሁኖ ከተፈተለ ብጫ ሐር የተሠራ ነው ።
ወአዕማዲሁ ዕሥራ ዘብሩር ወምዕማዲሆሙ ዕሥራ ዘብርት ።	፲፪	ሃያ የብር ምሰሶዎችንና ሃያ የብርት ምዕማዶችን ሠራ ።
ውኖፃዳቲሆሙ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብሩር ።		ለምሰሶዎቹም ኵላቦቻቸውንና ዘንጎቻቸውን ከብር አደረገ ።
ወለመንገለ ሰሜን መንጦላዕቱ ምእት በእመት ኑኁ ።	፲፫	በስተ ሰሜንም መቶ ክንድ ርዝመት ያለው መጋረጃን አደረገ ።
ወአዕማዲሁ ዕሥራ ዘብሩር ወምዕማዲሆሙ ዕሥራ ዘብርት ውኖፃዳቲሆሙ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብሩር ።	፲፬	ሃያ የብር ምሰሶዎችንና የናስ እግሮችንም ሠራ፤ ለምሰሶዎቹም የብር ኵላቦችንና ዘንጎችን አደረገ ።
ወዘመንገለ ባሕር መንጦላዕቱ ኀምሳ በእመት ኑኁ፤ አዕማዲሆሙ ዐሠርቱ ዘብሩር ወምዕማዲሆሙ ዐሠርቱ ዘብርት ።	፲፭	በስተ ምዕራብም ርዝመቱ አምሳ ክንድ ያለውን መጋረጃ ሠራ፤ ዓሥር ምሰሶዎቹ ከብር፤ ዓሥር እግሮቹ ከናስ የተሠሩ ነበሩ ።
ውኖፃዳቲሆሙ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብሩር ።	፲፮	የምሰሶዎቹም ኵላቦችና ዘንጎች የብር ነበሩ ።
ወዘመንገለ ጽባሕ መንጦላዕቱ ኀምሳ በእመት ኑኁ፤ ወአዕማዲሁ ዐሠርቱ ዘብሩር፤ ወምዕማዲሆሙ ዐሠርቱ ዘብርት ።	፲፯	በስተ ምሥራቅም ርዝመቱ አምሳ ክንድ ያለውን መጋረጃ ሠራ፤ ከብር የተሠሩ ምሰሶዎቹ ዓሥር ከናስ የተሠሩ እግሮቹም ዓሥር ነበሩ ።
ዐሠርቱ ወኀምስቱ በእመት ኑኁ ለመንጦላዕት እምገጸ አሐዱ ምስማክ፤ አዕማዲሁ ሠለስቱ፤ ወምዕማዲሆሙ ሠለስቱ ።	፲፰	በአንዱም ወገን ርዝመቱ ዓሥራ አምስት ክንድ ምሰሶዎቹም ሦስት ምዕማዶቹም ሦስት ነበሩ ። ፪ ዜና፡ ፫ ፲፬ ።
ወእምክልእ ምስማክ፤ ዐሠርቱ ወኀምስቱ በእመት ኑኁ ለመንጦላዕት፡ አዕማዲሁ ሠለስቱ ወምዕማዲሆሙ ሠለስቱ፤ ወኵሉ መንጦላዕተ ዓፀድ ዘዓውድ እምቢሶስ ።	፲፱	በሁለተኛውም ወገን ርዝመቱ ዓሥራ አምስት ክንድ ያለውን መጋረጃ አደረገ፤ ምሰሶዎቹም ሦስት የምሰሶዎቹ ምዕማድም ሦስት ነበሩ፤ በአደባባዩ ዙርያ ያለው መጋረጃ ሁሉ ከጥሩ በፍታ የተሠራ ነው ።
ወኵሉ አዕማድ ዘዐፀድ ወአርእስቲሆሙ ቅፉላን በብሩር፤ ወምዕማዲሆሙ ዘብርት ።	፳	የአደባባዩም ምሰሶች ሁሉና ክባሶቻቸው በብር የተለበጡ ነበሩ፤ ምዕማዶቻቸውም ከናስ የተሠሩ ናቸው ።

፳፪ ወአእንቀጸ ዓፀድ መንጦላዕቱ ዕሥራ በእመት ኑኁ ፣ በያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ ወብ ዑድ ከነ በግብረ መርፍእ ።

፳፫ ወቆሙ ኀምስቱ በእመት እመንገለ ራኀቡ ከመ መን ጦላዕተ ዐፀድ ።

፳፬ ወአዕማዲሁ አርባዕቱ ዘብሩር ወምዕማዲሆሙ አርባ ዕቱ ዘብርት ፣ ወኵሉ መኃክለ ደብተራ ዘዐውደ ዓፀድ ዘብርት ።

፳፭ ወኪመ ዝ ሥርዓታ ለደብተራ መርጡል ዘከመ ተአዘዘ ሙሴ እምእግዚአብሔር ከመ ይኩኖሙ ግብሮሙ ለሌዋ ውያን በእደ ይታምር ወልደ አሮን ክህን ።

፳፮ ወባስልኤል ወልደ ኡሪ ወልደ ሑር ዘእምነገደ ይሁዳ ገብረ ኵሎ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፳፯ ወምስሌሁ ኤልያብ ወልደ አክሴምክ ዘእምነገደ ዳን ዘከነ ሊቀ ኪነት ዘበምእናም ወዘበመርፍእ ወበዘአሥቅ ፣ ከመ ይእንም በያክንት ወበኅብረ ክብድ ወበለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ ።

፳፰ ወኵሉ ወርቅ ዘመበእ ዘተገብረ ለምግባረ ደብተራ ፣ ከነ ዕሥራ ወተስዓቱ መክሊይ ወሰብዓቱ ምእት ወሠ ላሳ ሰቅል በሰቅል ቅዱስ ።

፳፱ ወብሩርኒ ዘመበእ ዘአስተፋቀዱ እምትዕይንት ፣ ምእ ት መክሊይ ፡ ወዓሠርቱ ምእት ወሰብዓቱ ምእት ሰብዓ ወኀምስቱ ሰቅል በሰቅል ቅዱስ ።

፴ ዘአስተዋጽኡ በበርእሶሙ አሐተ አሐተ ዲድርክመ ፣ ወአሐቲ ዲድርክም መንፈቁ ለሰቅል ።

፴፩ ወኵሉ ዘሐረ ውስተ ፍቅድ ዘእምዕሥራ ዓም ወላ ዕሉ ስሳ እልፍ ወሠላሳ ምእት ወኀምስቱ ምእት ወኀምሳ ።

፴፪ ወተገብረ ዝክቱ ምእት መክሊይ ዘብሩር ለምዕማደ አዕማድ ዘደብተራ ፣ ወለምዕማደ አዕማድ ዘመንጦላዕት ።

፴፫ ምእት መክሊይ ለምእት ምዕማድ ፣ በበሐቲ መክሊት ለለሐቲ ርእስ ።

፴፬ ወለዝክቱ ዐሠርቱ ምእት ወሰብዐቱ ምእት ወሰብዓ ወኀምስቱ ሰቅል ገብርዎ ለአዕማደ ዓፀድ ።

፴፭ ወከነ ብርት ዘመበእ አርባዕቱ ምእት ወሰብዓ መክሊይ ወዕሥራ ምእት ወአርባዕቱ ምእት ሰቅል ።

፴፮ ወገብረ እምኔሁ መንበረ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወምሥዋዐ ዘመሥዋዕት ።

፴፯ ወመኖበስተ ወኵሎ ንዋየ ምሥዋዕ ወመንበረ ዓፀድ ዘዓውድ ።

፴፰ ወመንበረ አንቀጸ ዓፀድ ወኵሎ መኃክለ ደብተራ ወመኃክለ ዓፀድ ዘዓውድ ።

ምዕራፍ ፴፱ ።

፩ ወዘተርፈ ወርቅ ዘመበእ ተገብረ ንዋየ በዘይገብሩ ቅድመ እግዚአብሔር።

ሃያ ክንድ የሆነ የአደባባዩም ደጅ መጋረጃ ከሰማያ ዊና ከሐምራዊ ሐር፣ ከቀይ ግምጃ ከጥሩ በፍታም በልዩ ጥልፍ አሠራር የተሠራ ነበር ።

ርዝመቱ አምስት ክንድ ፣ ቁመቱም እንደ አደባባዩ መጋረጃ አምስት ክንድ ነበር ። ዘፀ፡ ፴፩ ፱-፲ ።

አራት ምሰሶዎቹ ከብር አራት ምዕማዶቹም ከናስ የተ ሠሩ ነበሩ ፣ በደብተራ አሪት ዙርያ ያሉ ካስማዎች ሁሉ የናስ ነበሩ ።

ሙሴ ከእግዚአብሔር እንደ ታዘዘው ለሌዋውያን ማገ ልገያ እንዲሆናቸው በካህኑ በአሮን ልጅ በይታምር የተ ቈጠረው የደብተራ አሪት ዕቃ ድምር ይህ ነው ። ዘሌ ፫ ፲፰-፲

ከነገደ ይሁዳ ወገን የሆነ የሑር የልጅ ልጅ የኡሪ ልጅ ባስልኤል እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳዘዘው ሁሉን ሠራ ።

በሽማኔነት በግብረ መርፌና በጥልፍ ሥራ የጥበብ አ ሊቃ የሆነ የዳን ነገድ ወገን የአክሴምክ ልጅ ኤልያብም በሰማያዊ በሐምራዊ ዕፅፍ ሁኖ በተፈተለ ቀይ ግምጃና በብጫ ሐር ይሠራ ዘንድ ከርሱ ጋር ነበር ።

የደብተራ አሪት ሥራ የተሠራበት የመበው ወርቅ ሁሉ በቤተ እግዚአብሔር አዋቂ ሚዛን ሃያ ዘጠኝ መክ ሊት ሰባት መቶ ሠላሳ ወቄት ሆነ ። ዘፀ፡ ፳፯ ፲፱-፳፩ ።

ከከተማው አቆጣጥረው ያመጡት እስራኤል መባ አድ ርገው ያቀረቡት ብርም በመቅደሱ ሰቅል ሚዛን መቶ መክ ሊት ፣ ሺሕ ሰባት መቶ አምስት ወቄት ሆነ ።

በየራሳቸው ያዋጡትም ገንዘብ አንድ አንድ ወቄት ነው ይኸውም አንድ ድሪም አቀመት የሰቅል ግማሽ ነው ።

ይህንም ገንዘብ ለመስጠት ሊቈጠር የሄደው ሰው ከ ሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ የሆነው ስሳ እልፍ ከሦ ስት ሺሕ አምስት መቶ አምሳ ነበር ።

ይኸውም መቶው የብር መክሊት ለደብተራ አሪት ምሰሶዎች ክበስ ለመጋረጃው ምሰሶዎችም እግር ተሠ ራላቸው ። ዕዝ፡ ፱ ፰፣ ኢሳ፡ ፳፪ ፳፬።

ይህም መቶው መክሊት ለመቶው ክበሶች ለያንዳን ዲቱ መክሊት በያንዳንዲቱ ራስ ላይ ነው ።

ይህንም ሺሕ ከሰባት መቶ ሰባ አምስቱን ወቄት ለዙ ርያ ቅጥሩ አዕማድ ክበስ አድርገው ሠሩት ።

ለእግዚአብሔር መባ ሆኖ የገባው ብርቱም አራት መቶ ወቄት ሁለት ሺሕ አራት መቶ ሰቅል ነው ።

ሙሴም ከዚህ ብረት ለደብተራ አሪት ደጃፍ መድረክ መሥዋዕት የሚሠዋበትን መሠውያንን አደረገ ።

መሥዋዕቱ የሚጠበስበት መጥበስትን ፣ የምሥዋዑን ሥራ ሁሉ ሠራበት ።

በዙርያው ላለውም ቅጥር አዕማድ ፣ ለዙርያ ቅጥሩም በር መድረክ ፣ ለደብተራ አሪትም ካስማ በዙርያ ላለው ሽማ ቅጥርም ካስማ ሠራለት ።

ምዕራፍ ፴፱ ።

ለመባ ከገባው ወርቅ የተረፈው ወርቅ ግን በእግዚአ ብሔር ፊት በሚሠሩበት ገንዘብ ሌላ ዕቃ ተሠራበት።

፪ ወእምነ ያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ወቢሦስ ተገብረ አልባስ ለመልእክተ መቅደስ ።
፫ ወገብሩ አልባሰ ቅዱሰ ለአሮን በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።
፬ ወገብሩ ኤፉደ በወርቅ ወበያክንት ወበኅብረ ክብድ ወበለይ ክዑብ፣ ወቢሦስ ክዑብ ።
፭ ወገብሩ ቈጽለ ዘወርቅ ወሰጠቅዎ ወገብርዎ ከመ ይትፈተል ምስለ ያክንት ወምስለ ኅብረ ክብድ ወምስለ ለይ ክዑብ ወምስለ ቢሦስ ክዑብ ።
፮ ወገብርዎ ልብሰ መትከፍት ዘይወርድ ውስተ ክልኤሆን መታክፊሁ ወአነሙ ክልኤተ ኤጲሞሰተ እምኔሆሙ እለ ይትላጸቁ በክልኤቱ ገበዋቲሁ ።
፯ ወለትብልያሰ ዘልብሰ መትከፍት አነምዎ እምኔሆሙ በከመ አነሙ ኪያሃ በወርቅ ወበያክንት ወበኅብረ ክብድ ወበለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።
፰ ወገብሩ አእባነ መረግድ ወአውደድዎሙ ምስለ ወርቅ ወገለፍዎሙ ከመ ግልፈተ ማኅተም በበአስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።
፱ ወአንበርዎሙ ዲበ ኤጲሞስቲሃ ለልብሰ መትከፍት ለአዕናቍ ዘተዝካሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።
፲ ወገብሩ ልብሰ ሎግዮ ግብረ ምእናም እሡቅ ከመ ግብረተ ልብሰ መትከፍት በወርቅ ወበያክንት ወበኅብረ ክብድ ወበለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ ርቡዕ ወውጡሕ ውእቱ ።
፲፩ ወልብሰ ሎግዮ እመት ኑኁ ወእመት ራኅቡ፣ እንዘ ውጡሕ ውእቱ ወተአንመ ውስቴቱ አርበዕቱ ሮታ እንመት ዘአዕናቍ ።
፲፪ አሐዱ ሮታ በሰርድዮን ወበጳዝዮን ወበመረግድ ።
፲፫ ወካልእ ሮታ ዘኅብሩ ከመ ፍሕም ወሰንፔር ወኢያሰጲድ ።
፲፬ ወሣልስ ሮታ በለግርዮን ወበአከጥስ ወበአሜቴስጢኖስ።
፲፭ ወራብዕ ሮታ በዕንቍ ዘኅብረ ወርቅ ወቢረሌ ወበሦም፣ ወዓውዶሙ በወርቅ እሱር ።
፲፮ ወውእቶሙ አዕናቍ በበአስማቲሆሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ደቂቀ እስራኤል ወግሉፋን ከመ ግልፈተ ማኅተም ለለአሐዱ በበስሞሙ ።
፲፯ ወገብሩ ሶቱ ለልብሰ ሎግዮ ሰናስለ ጽፉረ በግብረተ ፍቱል ወበወርቅ ንጹሕ ።
፲፰ ወገብሩ ክልኤተ ክበበ ጥውዮ ዘወርቅ፣ ወክልኤተ ኅልቀታተ ወርቅ ወወደይዎን ለውእቶን ኅልቀታት ውስተ ክልኤሆን ጽንፊሁ ለልብሰ ሎግዮ ።
፲፱ ወወደይዎ ለዝክቱ ጽፍሮ ወርቅ ላዕለ እልክቱ ኅልቀታት እልክቱ ኅልቀታት እምክልኤሆሙ ገበዋቲሁ ለልብሰ ሎግዮ ወውስተ ክልኤሆሙ ማኅበርቱ ወክልኤቱ ጽፍሮ ።
፳ ወአንበርዎን ላዕለ እልክቱ ክልኤ ክበበ ጥውዮ ወወደይዎን ማእከለ መታክፍቲሁ ለልብሰ መትከፍት አንጻረ ገጹ።
፳፩ ወገብሩ ኅልቀታተ ወርቅ ወአንበርዎሙ ላዕለ ክልኤቱ

፪ ከሰማያዊ ከሐምራዊና ከቀይ ሐር ከብጫ ሐርም በመቅደስ ለማገልገል ልብስ ተሠራ ።
፫ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘውም የተቀደሰውን ልብስ ለአሮን ሠሩለት ።
፬ ኤፉድንም በወርቅ በሰማያዊ ሐር፣ በሐምራዊ ሐር ዕፅፍ ሁኖ ከተፈተለ ከብጫ ሐርና ከቀይ ግምጃ አደረጉ።
፭ ወርቁንም እንደ ቅጠል አሳስተው እየሰነጠቁ ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከቀይና ከብጫ ሐር ጋር እየተሸረበ እንዲፈተል አደረጉት ።
፮ በሁለቱ ጫንቃዎቹ የሚወርድ ልብሰ መትከፍትን ሠሩ፣ ከአራቱ ኅብርም በሁለት ወገኖቹ የሚገናኙ ሁለት ቀሚሶችን ሠሩ ። ኢሳ፣ ፲፩ ፭፣ ራዕ፣ ዮሐ፣ ፩ ፲፫ ።
፯ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው እጀን በወርቅ በሐምራዊ በሰማያዊ በብጫና በቀይ ግምጃ እንደሠሩ የልብሰ መትከፉን መታጠቂያ አድርገው ሠሩት ።
፰ የመረግድ (ዕንቍ) ደንጊያዎችንም ሠርተው ከወርቅ ጋር አስማምተው እንደ ማኅተም ቀርጽ አድርገው የእስራኤል ልጆች ስም ቀረፁባቸው ። ኢያ፣ ፬ ፯፣ ነሀ፣ ፪ ፳።
፱ ለእስራኤል ልጆች የመታሰቢያ ድንጋዮች ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አድርገው ዕንቆቹን በኤፉዱ ጫንቃ ቀሚሶች ላይ አኖሩዋቸው ።
፲ የደረቱን ኪስ እንደ ኤፉድ አሠራር ብልሃት ሥራ በወርቅ በሰማያዊ በሐምራዊ በቀይና በብጫ ሐር ሠሩት፣ ምዕዙንና ድርብም አደረጉት ። ሕዝ፣ ፳፰ ፲፫ ።
፲፩ የደረቱን ኪስ (ልብሰ ሎግዮ) ድርብ ሁኖ ርዝመቱ ክንድ ወርዱም ክንድ ነበረ፣ በርሱም አራት ተራ የአዕናቍ ፈርጥ አደረጉበት ።
፲፪ አንደኛው ተራ ሰርድዮን፣ ጳዝዮን መረግድ ።
፲፫ ሁለተኛው ተራ እንደ ፍም መልክ ያለ ዕንቍ ሰንፔር ኢያሰጲድ ።
፲፬ ሦስተኛው ተራ በለግርዮን (ያክንት) ኬልቄዶን አሜቴስጢኖስ ።
፲፭ አራተኛው ተራ ወርቅማ ዕንቍ ቢረሌ ሦም ሲሆኑ እሊህ ሁሉ በወርቅ ፈርጥ የተያዙ ናቸው ።
፲፮ እነዚህም ዕንቆች በዓሥራ ሁለቱ የእስራኤል ልጆች ስም ለያንዳንዱም በየስማቸው እንደ ማኅተም አቀራረፅ የተቀረፁ ናቸው ።
፲፯ ለደረቱም ኪስ የተጐነጐኑትን ድሪዎች እንደ ገመድ አድርገው ከጥሩ ወርቅ ሠሩለት ።
፲፰ ሁለት የወርቅ ፈርጦችን ሁለት የወርቅ ቀለበቶችንም ሠርተው እሊያን ሁለት ቀለበቶች በሁለት የደረት ኪስ ጫፎች አደረጉዋቸው ።
፲፱ ሁለቱንም የተጐነጐኑትን የወርቅ ድሪዎች በደረቱ ኪስ ወገኖች ወዳሉት ወደ ሁለቱ ቀለበቶች አደረጉ (አገቡ) ።
፳ ሁለቱንም የድሪ ጫፎች በሁለቱ ፈርጦች ውስጥ አግብተው በኤፉድ ጫንቃዎች ላይ ፊት ለፊት አደረጉዋቸው ።
፳፩ ሁለቱንም የወርቅ ቀለበቶች ሠርተው በኤፉዱ ፊት

ድኅሬሁ ለኤፉድ እምታሕቱ መንገለ ገጹ ኀበ ማኅበርቱ መልዕልተ እንመቱ ለልብሰ መትከፍት ።		ሐፌት ባለው በደረቱ ኪስ በሁለቱ ጫፎቹ ላይ አደረጉዋቸው ።
ወአስተአኀዝዎ ለልብሰ ሎግዮ እምኀልቀታቲሁ ኀበ ኀልቀታተ ኤፉድ በፈትለ ያክንት ከመ ይኩን ሳዕለ እንመተ ኤፉድ፤ ከመ ኢያንጠልል ልብሰ ሎግዮ እምልብሰ መትከፍት ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፪	የደረቱን ኪስ በብልሃት ከተጠለፈው ከኤፉድ ቋድ በላይ እንዲሆን፤ ከኤፉዱም እንዳይለይ የደረቱን ኪስ ከቀለበቶቹ ጋር ወደ ኤፉዱ ቀለበቶች በሰማያዊ ፈትል አያያዙት እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ።
ወገብሩ ጵዴሬ በግብረ ምእናም ዘኵለንታሁ በያክንት ክዑብ፤ ወአፈ መልበስቱ እምኔሁ በዓውዱ ወድማሬሁ እንሞ ከመ ኢይትበተክ ።	፳፫	ኤፉዱን ቀሚስ ሁለንትናው በሽማኔ ሥራ አሠራር በሰማያዊ ሐር ሠሩት፤ እንዳይቀደድም እንደ ጥሩር የተ ሠራ ጥልፍ በአንገትጌው ዙርያ ነበር ።
ወገብሩ መልዕልተ ዓውዱ በልብሰ ጵዴሬ መትሕቲሁ ከመ ፍሬያተ ሮማን ሰበ ይጸጊ እምያክንት ወኅብረ ከብድ ወለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ ።	፳፬	በቀሚሱም ታችኛው ዘርፍ ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከቀይ ግምጃና ከብጫ ሐር እንደ ሮማን ፍሬዎች በዙ ርያው ላይ አደረጉ ።
ወገብሩ ጸናጽላተ እምወርቅ ንጹሕ ወአንበርዎን ለጸና ጽላት ማእከለ ሮማናት ዲበ ጽንፉ ለጵዴሬ እንተ ዓውዱ ።	፳፭	ከጥሩ ወርቅም ጸናጽሎችን (ቃጭሎችን) ሠርተው ቃጭሎቹን በቀሚሱ ዙርያ ዘርፍ ላይ በሮማኖቹ መካከል አደረጉዋቸው ።
ወበውስተ ሮማናት ጸናጽል አሐዱ ወሮማን አሐዱ ጸናጽል አሐዱ ወሮማን አሐዱ፡ ጸናጽል አሐዱ ወሮማን አሐዱ በዘበቱ ይገብሩ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፮	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው የሚያገለግሉበትን አንድ ጸናጽል አንድ ሮማን፤ አንድ ሮማን አንድ ጸና ጽል አከታትለው በሮማኖቹ ውስጥ አደረጉ ።
ወገብሩ አልባሰ ዘቢሦስ ግብረ ምእናም ለአሮን ወለ ደቂቁ ወአክሊለ ዘቢሦስ፤ ወቆብዐ ዘቢሦስ፤ ወድርማንቀ ዘቢሦስ ።	፳፯	ለአሮንና ለልጆቹ እንደ ሽማኔ አሠራር ከነጭ ሐር መጠምጠሚያን ከነጭ ሐርም ቆብን ከነጭ የተልባ እግር ሰናፊልን ሠሩላቸው ። ኢሳ፡ ፳፩ ፲፤ ሮሜ ፫ ፳፪ ።
ወቅናታተ ዘቢሦስ፤ ወዘያክንት ወዘኅብረ ከብድ ወዘ ለይ ክዑብ ወእሡቅ ግብሩ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፰	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ከነጭ ሐር፤ ከሰ ማያዊ ከሐምራዊ ከቀይ ግምጃ በጥሩ አሠራር የተሠሩ መታጠቂያዎችን ሠሩ ። ዘፀ፡ ፳፰ ፬ ፴፱፤ ሕዝ፡ ፵፬ ፲፰ ።
ወገብሩ ቈጽለ ወርቅ ፍሉጠ እምወርቅ ንጹሕ ወጸሐፉ ላዕሌሁ መጽሐፈ በቅርፀተ ማኅተም ቅዱስ ለእግዚአብ ሔር ።	፳፱	ከጥሩ ወርቅ የተለየ (የተቀደሰ) አሳስተው ሠርተው በላዩ ላይ እንደ ማኅተም ቅርፅ ለእግዚአብሔር ቅዱስ መ ባል ይገባል የሚል ጻፉበት ። ዘፀ፡ ፳፰ ፴፮ ።
ወወደዩ ሎቱ ነጽፈ ዘያክንት ከመ ይንበር መልዕልተ አክሊል ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፴	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው በመጠምጠሚያው ላይ ያንጠለጥሉት ዘንድ ሰማያዊ ሐር አሠሩበት ።
ወተፈጸመ ኵሉ ምግባረ ደብተራ ወገብሩ ደቂቀ እስ ራኤል ኵሎ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፴፩	የደብተራ ኦሪት ሥራ ሁሉ ተፈጸመ፤ የእስራኤል ልጆችም እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘውን ሁሉ ሠርተው ፈጸሙ ።
ወአምጽእዋ ለደብተራ ኀበ ሙሴ ወለሠቃቲሃ ወለ ኵሉ ንዋያቲሃ ወለአዕማዲሃ ወለኖኅዓቲሃ ወለመናሥግቲ ሆን ወለመከየዲሆን ።	፴፪	ድንኳኒቱንም ዕቃዎቿን ሁሉ መደረቢያዎቿን ምሰሶ ዎቿን መያዣዎቿን መወርወሪያዎቿን የምሰሶዎቹን እግ ሮች ሁሉ ወደ ሙሴ አመጡ ። ዘፀ፡ ፳፭ ፵ ።
ወመከደንታቲሃ ዘአምእስተ በግዕ ወአምእስተ መጸ ጺት ወመንጦላዕተ ምክዳን ወታቦተ ስምዕ ።	፴፫	ከአውራ በግ ቍርበት የተሠሩ መደረቢያዎች ከአስቆጣ ቍርበት የተሠሩ ማአስ መጸጺቶች የሚሸፍነውንም መጋ ረጃ የምስክሩንም ታቦት ። ዕብ፡ ፱ ።
ወመኀውርቲሃ ወምስሐለ ወማእደ ምስለ ኵሉ ንዋ ያቲሁ ወኅብስተኒ ዘይሠርዕ ።	፴፬	መሎጊያዎቿን የሥርየት መክደኛውን ገበታውን ከነ ዕቃዎቹ ሁሉ የሚያቀርቡትንም ኅብስት ።
ወተቅዋመ ማኅቶት ንጽሕተ ወመኀትዊሃ ዘየኀትው በሙ ወኵሎ ንዋያቲሃ ።	፴፭	የጸራውን መቅረዝ የሚያበሩባቸው ቀንዲሎቿን ዕቃ ዎቿን ሁሉ ።
ወቅብዐ ማኅቶት ወምሥዋዐ ዘወርቅ ወቅብዐ በዘይት ቀብዐ ወዕጣነ ዘየዓጥኑ ።	፴፮	የመብራቱን ዘይት የወርቅ መሠውያን የሚቀቡትንም ቅብዓ ቅዱስ የሚያጥኑትን ጥሩ ዕጣን ።
ወመክደነ ኆኅተ ደብተራ ወምሥዋዐ ዘብርት ወመኀ በሰ ዘብርት ዘሎቱ ወለመኀውርቲሁ ወኵሎ ንዋያቲሁ ።	፴፯	የደብተራ ኦሪትን ደጃፍ መጋረጃ የናሱን መሠውያ የናሱን መከታ (መጥበሻ) መሎጊያዎቹንና ዕቃውን ሁሉ ።
ወማእከከ ምስለ መንበሩ ወመንጦላዕተ ዓፀድ ወአዕ	፴፰	መታጠቢያን ከነመቀመጫው የአደባባዩን መጋረጃ ምሰ

ማዲሁ ወመከየዲሆን ።

፴፱ ወመክደነ አንቀጸ ዓፀድ ወሐብላቲሁ ወመታግሪሁ ወመታክሊሁ ወኵሎ ንዋያተ ምግባረ ደብተራ ዘመርጡል ።

፵ ወአልባሰ ቅድሳት ዘአሮን ወአልባሰ ደቂቂሁ ዘክህነቶሙ ወዘተርፉ አልባሳተ ለምግባረ ደብተራ፤ ወመክደንተ በዐድኒ ።

፵፩ በከመ ኵሉ ዘአዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፤ ከማሁ ገብሩ ደቂቀ እስራኤል ኵሎ ሥርዓቶ ።

፵፪ ወርእየ ኵሎ ዘተገብረ ዘገብሩ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ከማሁ ተገብረ፤ ወባረኮሙ ሙሴ ።

ምዕራፍ ፵ ።

፩ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አመ ርእሰ ሠርቀ ቀዳሚ ወርኅ ትተክላ ለደብተራ መርጡል ።

፪ ወታነብር ውስቴታ ታቦተ ዘስምዕ ወትከድና ለታቦት በመንጦላዕት ።

፫ ወታበውእ ማእደ ወትሠርዖ በሥርዓቱ ወታበውእ መራናተ ወትሠርዕ መኃትዊሃ ።

፬ ወታነብር ማዕጠንተ ዘወርቅ ቅድመ ታቦት ዘስምዕ ወታነብር መንጦላዕተ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፭ ወታነብሮ ለምሥዋዕ ዘመሥዋዕት በቅድመ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወታነብር ማእከከ ማእከለ ደብተራ ወማእከለ ምሥዋዕ፤ ወትወዲ ውስቴቱ ማየ ።

፮ ወትተክል ዓፀደ ዓውዱ ወታነብር መክደነ አንቀጸ ዐፀድ ።

፯ ወትነሥእ ቅብዐ ዘዐቱ ይትቀባዕ ወትቀብዖ ለደብተራ ወለኵሉ ዘውስቴታ ወትቄድሳ ኪያሃ ወኵሎ ንዋያቲሃ ወትከውን ቅድስተ ።

፰ ወትቀብዖ ለምሥዋዕ ዘመሥዋዕት ወለኵሉ ንዋያቲሁ ወትቄድሶ ለምሥዋዕ ወይከውን ውእቱ ምሥዋዕ ቅዱሰ ቅዱሳን ወትቀብዖ ለማእከከ ወለመንበሩ ወትቄድሶ ።

፱ ወታቀርቦሙ ለአሮን ወለደቂቁ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወተሐፅቦሙ በማይ ።

፲ ወታለብሶ ለአሮን አልባሰ ቅድሳት ወትቀብዖ ወትቄድሶ ወይከውነኒ ከሀነ ።

፲፩ ወታቀርቦሙ ለደቂቁኒ ወታለብሶሙ አልባሲሆሙ ወትቀብዖሙ በከመ ቀባዕኮ አባሆሙ ወይከውኑኒ ካህናተ ።

፲፪ ወይከውኖሙ ዝንቱ ቅብዓት ዘክህነት ዘለዓለም ለትውልዶሙ ።

፲፫ ወገብረ ሙሴ ኵሎ ዘአዘዞ እግዚአብሔር ከማሁ ገብረ ።

፲፬ ወኮነ በቀዳሚ ወርኅ በካልእት ዓመት እምዘወፅኡ

ሰዎቹንና እግሮቻቸውን ።

የአደባባዩን ደጃፍ መጋረጃ ለሰንሰሎቶቹን አውታሮቹን ካስማዎቹን ለደብተራ ኦሪት የሚሆኑ ዕቃዎችን ሁሉ ።

በመቅደሱ ውስጥ ለማገልገል የተቀደሱትን የክህኑ የአሮንን ልብሶች በክህነት ሊያገለግሉት የልጆቹንም ልብሶች የቀሩትንም ለደብተራ ኦሪት ሥራ የሚሆኑ ልብሶችን ሌላውን የሚሸፍኑባቸውንም፤ ወደ ሙሴ አመጡ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ሁሉ የእስራኤል ልጆች ሥራውን ሁሉ እንዲሁ አደረጉ ።

ሙሴም የተሠራውን ሁሉ አየ፤ እነሆም እግዚአብሔር እንዳዘዘው እንዲሁ እንደተደረገ አይቶ ባረካቸው ።

ምዕራፍ ፵ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ ከመጀመሪያው ወር በፊተኛው ቀን የመገናኛውን ድንኳን ትተክላለህ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፪፤ ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፵፬ ፵፭ ።

በርሷም ውስጥ የምስክሩን ታቦት ታኖራለህ ታቦቱንም በመጋረጃ ትጋርዳለህ ። ዘኍ፤ ፬ ፭ ።

ገበታውንም አግብተህ በርሱ ላይ የሚኖረውን ዕቃ ታሰናዳለህ መቅረዙንም አግብተህ ቀንዴሎቹን ትለኩሳለህ ።

በምስክሩም ታቦት ፊት የወርቅ ማዕጠንትን ታኖራለህ፤ በደብተራ ኦሪትም ደጃፍ ፊት መጋረጃውን ትጋርዳለህ ።

ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውንም መሠውያ በመገናኛው ድንኳን በማደሪያው ደጅ ፊት ታኖረዋለህ፤ የመታጠቢያውንም ሰን በመገናኛው ድንኳንና በመሠውያው መካከል አኑረህ ውኃ ትጨምርበታለህ ።

በዙርያውም አደባባዩን ትተክላለህ፤ የአደባባዩንም (ወትትክል) ደጃፍ መጋረጃ ትዘረጋለህ ።

የሚቀቡትን ቅብዐ ቅዱስ ወስደህ ድንኳኑን በውስጧ ያለውንም ሁሉ ቅባ፤ እርሱንም ዕቃዎቹንም ሁሉ ትቀድሰዋለህ፤ ቅዱስም ይሆናል ። ዘፀ፡ ፴ ፳፫ - ፳፯ ።

ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውንም መሠውያና ዕቃውንም ሁሉ ትቀብዋለህ፤ መሠውያውንም ትቀድሰዋለህ፤ መሠውያውም ቅዱሰ ቅዱሳን ይሆናል፤ የመታጠቢያውን ሰን መቀመጫውንም ቀብተህ ቀድሰው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፯ ።

አሮንንና ልጆቹን ወደ መገናኛው ድንኳን አቅርበህ በውኃ እጠባቸው ። ሌዋ፡ ፰ ፩ - ፲፫ ።

የተቀደሰውን ልብስ ለአሮን አልብሰው ቀብተህም ቀድሰው አገልጋይም ይሆነኛል ። ዘፀ፡ ፳፰ ፵፩ ።

ልጆቹንም አቅርበህ ልብሶቻቸውን አልብሳቸው፤ አባታቸውንም እንደ ቀባህ ቀባቸው፤ እነሱም አገልጋዮች ይሆኑኛል ። ሙዝ፡ ፻፴፫ ፪፤ ዕብ፡ ፯ ፳፫ ።

ይህም የክህነት ቅብዓት ለልጅ ልጆቻቸው ለዘለዓለም ይሆንላቸዋል ። ዘኍ፡ ፳፭ ፲፫ ፡ ዕብ፡ ፯ ፲፭ ።

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሁሉ እንዲሁ አደረገ ።

ከግብጽ አገር በወጡ በሁለተኛው ዓመት በመጀመ

እምድረ ግብጽ አመ ርእሰ ሠርቀ ወርኅ ተከልዋ ለደብተራ፤		ርያው ወር ድንኳኒቱን ተከሏት ።
ወተከላ ሙሴ ለደብተራ ወአስተናበረ ምዕማዲሃ ወአቀመ አዕማዲሃ ወወደየ መናሥግቲሆን ።	፲፭	ሙሴ ድንኳኒቱን ተከላት፤ ምዕማዶቿንም አኖረ፤ ሳንቆቿን አቆመ፤ መወርወሪያዎቿንም አገባባቸው ።
ወአቀመ አዕማዲሃ ወሰፍሐ አዕፃዲሃ ለደብተራ ወአንበረ ሠቃተ ዲበ ደብተራ ።	፲፮	ምሰሶዎቹን አቆመ፤ የድንኳኑንም ፈርጅ ዘረጋ፤ መደረቢያዎችንም በድንኳኑ ላይ አደረገ ።
ወአንበረ መክደኒ መልዕልተ ሠቅ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፲፯	እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው በመደረቢያው ላይ መሸፈኛውን አኖረ ።
ወነሥአን ሙሴ ለመጻሕፍተ ትእዛዝ ወወደዮን ውስተ ታቦት ወአንበሮን ለመፃውርት ውስተ አውታፋተ ታቦት ።	፲፰	ሙሴ የትእዛዛቱን መጻሕፍትን ወስዶ በታቦቱ ውስጥ አገባቸው፤ መሎጊያዎቹንም በታቦቱ ቀለበቶች አገባቸው።
ወአንበሮ ለምስሐል መልዕልተ ታቦት ወአብኦ ለታቦት ውስተ ደብተራ ።	፲፱	የሥርየት መክደኛውንም በታቦቱ ላይ አኖረው፤ ታቦቱንም ወደ ድንኳኑ ውስጥ አገባት ።
ወወደየ መክደና መንጦላዕተ ወሠወራ ለታቦት መርጡል ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው መክደኛዋን መጋረጃ አድርጎ ታቦቲቱን ሸፈናት ። ዘፀ፥ ፴፭ ፲፪ ።
ወአንበሮ ለማእድ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል መንገለ ገቦሃ ዘመስዕ ለደብተራ እምአፍአሁ ለመንጦላዕት ።	፳፩	ገበታውን በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ከመጋረጃው ውጭ በደብተራ ኦሪት በሰሜን በኩል አኖረው ።
ወሠርዐ ውስቴታ ኅብስተ ቍርባን ቅድመ እግዚአብሔር ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፪	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው የቍርባኑን ኅብስት በውስጡ በእግዚአብሔር ፊት አሰናዳ ። ዘፀ፥ ፳፭ ፴፯ ።
ወአንበራ ለመራናት ውስተ ደብተራ መርጡል አንጻረ ማእድ መንገለ አዜብ ለደብተራ ።	፳፫	መቅረዙንም በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ፊት ለፊት በድንኳኑ በስተ ደቡብ በኩል አኖረው ።
ወሠርዐ መኃትዊሃ ቅድመ እግዚአብሔር በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፬	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ቀንዲሎቹን በእግዚአብሔር ፊት አዘጋጀ ። ዘፀ፥ ፴ ፯ ።
ወአንበረ ማዕጠንተ ዘወርቅ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ መንጦላዕት ።	፳፭	የወርቁንም ማዕጠንት በደብተራ ኦሪት ውስጥ ከመጋረጃው ፊት አኖረ ። ዘፀ፥ ፳፮ ፴፮ ።
ወዐጠነ ውስቴቱ ዕጣነ ዘገብረ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፮	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ያቀረበውን ዕጣን በውስጥ አጠነበት ። ዘፀ፥ ፳፱ ፴፰ ።
ወአንበሮ ለመክደኒ ኆኅተ ደብተራ ወለምሥሞዐ ዘመሥዋዕት አንበሮ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ።	፳፯	በድንኳኑም ደጃፍ ፊት መጋረጃውን ዘረጋ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን መሠውያ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ፊት አኖረው ።
ወአዕረገ ላዕሌሁ መሥዋዕተ ወቍርባነ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ወአንበሮ ለማእከክ ማእከለ ደብተራ ወማእከለ ምሥዋዕ ።	፳፰	እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው በላዩ ላይ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ሠዋበት፤ መታጠቢያውንም በድንኳኑና በመሠውያው መካከል አኖረው ።
ወወደየ ውስቴቱ ማየ ከመ ይትሐፀቡ ቦቱ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ ሶበ ይበውኡ ውስተ ደብተራ ወሶበ ይቀርቡ ኀበ ምሥዋዕ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፱	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አሮንና ልጆቹ ወደ ደብተራ ኦሪት በሚገቡበትና ወደ መሠውያው በሚቀርቡበት ጊዜ እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን በርሱ ይታጠቡ ዘንድ ውኃን ጨመረበት ። ዘፀ፥ ፴ ፲፱ ።
ወአቀመ ዐፀደ በዐውደ ደብተራ ወምሥዋዕ ወአንበሮ ለምክዳነ አንቀጸ ዘዐፀድ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ	፴	ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው በድንኳኑና በመሠውያም ዙርያ አደባባይን አቆመ፤ (ተከለ) በአደባባዩም ደጃፍ መጋረጃ ዘረጋበት ።
ወፈጸመ ሙሴ ኵሎ ግብረ መክደና ደመና ለደብተራ መርጡል ወሰብሐተ እግዚአብሔር ተመልአት ደብተራ ።	፴፩	ሙሴ ሥራውን ሁሉ ሠርቶ እንደፈጸመ ደብተራ ኦሪትን የእግዚአብሔር ብርሃን ወርዶ ሸፈናት፤ ደብተራ ኦሪትም የእግዚአብሔር ክብር (ብርሃን) ተመላች ።
ወስኢኖ ሙሴ በዊአ ውስተ ደብተራ መርጡል እስመ ጸለላ ደመና ወሰብሐተ እግዚአብሔር ተመልአት ደብተራ ።	፴፪	ደብተራ ኦሪት ደመና ብርሃን ጋርዷታልና የእግዚአብሔርንም ብርሃን ተመልታለችና ሙሴ ወደ ደብተራ ኦሪት መግባት ተሳነው ። ዘኍ፥ ፲ ፲፬ ነገ፥ ፰ ፲፱ ።
ወአምከመ ሰሰለ ደመና እምላዕለ ደብተራ ይግዕዙ ደቂቀ እስራኤል በበነገዶሙ ።	፴፫	የደመናው ብርሃንም ከደብተራ ኦሪት በተነሣ ጊዜ የእስራኤል ልጆች በየነገዳቸው ይጓዙ ነበር ።

፴፯ ወእመሰ ኢተሰለ ደመና ኢይግዕዙ እስከ አመ ይሴስል ደመና እስመ ደመና ይነብር ላዕለ ደብተራ መንጦላዕት ።

ደመናው ብርሃን ተነሥቶ ካልሄደ ግን ደመናው እስ ኪነሣላቸው ድረስ አይጓዙም ነበር ፣ ደመናው ቀን በድ ንኳኑ ላይ ነበርና ። ዘፀ፡ ፲፫ ፳፩ ።

፴፰ ወእሳተ ይከውን ላዕሌሃ ሌሊተ ቅድመ ኵሉ እስራ ኤል በኵሉ ኀበ ገዕዙ ።

ሌሊትም እስራኤል ሁሉ በተጓዙበት በታ ፊት በድ ንኳኑ ላይ እሳት ሁኖ ስፍሮበት ይውል ነበርና ።

ተፈጸመ ኦሪት ዘፀአት ፣
ወለእግዚአብሔር ክብር ወስብሐት ፣
አሜን ።

የእስራኤልን መውጣት የሚናገር መጽሐፍ ተፈጸመ
ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና ለዘለዓለሙ
አሜን ።

ኦሪት ዘሌዋውያን

ስለ እስራኤል መውጣት ነገር ተናግሮ ፣ የደብረ ሲናን የ፲ቱ ቃላትን የደብተራ ኦሪትን ሲገልጽ መጥቶ ነበርና ፣ አሁን ደግሞ የከህናቱንና የመሥዋዕቱን ሕግና ወግ ለመናገር ያመጣዋል ። የሌዋውያንን የከህናቱን ሕግና ወግ የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው ።

አባቶቻችን ሠለስቱ ምእት ሊቃውንት ለመጻሕፍት ሁሉ አርእስት ሲሰጡ ለዚህም ይህን አርእስት ሰጥተውታል ። እርሱ ግን ነገሩን "ወጸውዖ እግዚአብሔር ለሙሴ" ብሎ ይጀምራል ።